

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, &
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum: Auliorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata
quae supersunt.*

QVORVM OMNIVM CA-
talogum, & quid sigillatim ad eo-
rum explicationem hoc is-
tius detur, sequentes
paginae indicant. *d. i.*

Ἐκ δευτέρου.

ε φ ε ς.

Ex libris Petri Lambecij

I. C R I S P I N I de hac sua editione
dixit.

Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:

Quidni etiã exiguò claudere multa libro?





OECONOMICA TO-
TIVS OPERIS PRAE-
FATIO
IOANNIS CRISPINI.

GRAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid verat in amœnos nōnun-
quam Poëtarum hortos requiescendi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, vè quum à gra-
tioribus illis, imò primariis Autoribus edēdis otii
quid superesset, secundariis qui ad humanitatem
pertinent, impēderem. Maximè verò iis qui vici-
niores origini, vt Plato monet in Philebo, minus
attaatarum sordium habent: qui verbis lectis, aptis
& illustribus idem efficiunt, quod pictores præstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuius-
que generis coloribus scitè omnino adhibitis & e-
leganter. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alterum
ab illo, Hesiodum Ascræum illi *quædam*, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliōs-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & exqui-
sitæ scriptioris dotes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediāt circunge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

classes: quarum primam Hesiodi operibus τῶν σὺν-
 ζομένων: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυμίο-
 ρα φαι: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Τρομέ-
 λωγος hac exiguitate dedimus, vt in vnum volu-
 men coire omnes possint, quorum seriem subiecta
 huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
 pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi
 Lectores: ne aut prolixiori præfatione perlucun-
 dam horum Poëtarum lectionem remorer, aut ve-
 recundiæ terminos nimia commendatione transi-
 liam. Spero equidem susceptum hęc laborem, in-
 que eo doctorum virorum præstitam operā atque
 industriam, studiosis nec inutilem nec ingratam
 futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
 liter expressa est, omnibus è regione cōiuncta de-
 tur: tum etiam breuibz ea annotationibus indi-
 cata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiri-
 dioli modulo potissimum conueniebant.

Atque vt ingenuè semper agnouimus à quibz
 profecimus, præter eos quorū elucubrata studia
 in hos Poëtas citata extāt, pleraque nobis benignè
 cōmunicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque
 Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū
 contulit C. Auberius Triuncurianus, præsertim in
 iis quæ Simmiz Rhodio attribuuntur: quæ præter-
 quam quod sunt ἀνίγμωτα arbitratu veteris Au-
 toris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediafi-
 mus Theocriti Σύριζα declaraturus, quantis dif-
 ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his
 verbis: τὸ δὲ τ' Θεοκρίτου σύριζος ἀνίγμωτα μὴ ὁμοιον,
 διὰ τὴν πλὴν τῆς μεταλήψεως πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκρε-
 βτηγῶν: τῆς μὴ μὲν βυθιστῶν ἰσορῶν ἰχθυοῦν, καὶ τὸ ἐν ἐπ-
 τῆς τ' σωτηρίας: καὶ ταῦτα μὴ κατὰ τὴν ἀπὸ κλίω σωτηρίας
 ἀλλὰ πᾶσι ἐκφυλόν, πολλὰ ὁμπεῦσαν ἀσπίφειν. Quæ
 sanè præfatio equius de Ouo, Alis, ac Securi, ani-

gmaticis Simmiae commentis prædici vsurpari-
que merito possent. Hæc vero breuibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi ado-
lescentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum opera-
rum & operis difficultate superent, verum etiam
vtilitatem grato compendio (his præfer-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.



POETARVM QVI TRI-
bus distinctis libris, vno tamen *in hæc*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

GEORGICA
HESIODI ASCRAEI
OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *divina* quædam com-
muni sermone vsurparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de vitijs*
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
gere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. 14.

Annotationes in Εἴδη καὶ Ἡμετέρας, Philippo Mel.
pontissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiaria descriptio,
nobis à D. Porto Cretensi communicata, pluri-
mum lucis adfert.

II.

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poëtices præcipia excolenda, quæ
à primis pastorum quietis meditationibus profere
dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad
Aratores se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclo-
gæ r. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Winsemius alii que hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII,

OVVM. ALIAS. SECVRIM

Restituit suis metris, enodatæq; exposuit Auberius.

MOSCHI Syracusii,

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Me-
kerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis ver-
sibus à Fed. Lamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarētis vetustissimi
Poëtæ Sententiæ elegiacæ annotationib⁹ selectis
E. Vineti, L. Hertelii, L. Schegkii, aliorumq; lu-
brationibus expolitæ.

PHOCYLIDIS poema admonitorium.

PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis

V. Amerpachii aliorūq; observationib⁹ illustrata.

SOLONIS sententiae quæ supersunt.

TYRTÆI varia.

SIMONIDIS pleraque;

RHIANI,

NAUMACHII,

PANTASIDIS,

ORPHEI,

MIMNERMI,

LINI,

CALLIMACHI,

EVEXIPARII,

ERATOSTHENEIS,

MENECRATIS,

POSIDIPPI,

METRODORI,

TIMOCLIS Quorum sententias ple-

rasque multi magni scriptores veluti axiomata

& oracula non sine honoris præfatione citarunt:

Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-

chus, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Ju-

deus: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-

drinus, ac Basiliius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SE-

quitur eadem texta Enchiridii parte,

SENIORVM Libellus:

continēs aliorum quoque Poëtarum sententias,

quemadmodum ex Indice ad calcem illius ter-

tiz partis appposito constabit.

AD DITA sunt eiusdem cum superio-

ribus argumenti nonnulla ex veterum Comico-

rum fragmentis: quorum nomina idem Index

commonstrat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.



Γ Β Ω Ρ Γ Ι Κ Α.

Η Σ Ι Ο Δ ΟΥ Τ ΟΥ Α Σ-
κράϊς Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Τ ΟΥ ΑΤΤ ΟΥ.

Α Σ Π Ι Σ Η Ρ Α Κ Λ Ε ΟΥ Σ.

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α.

*Hesiodi Ascrei Poëta ut vetustissimi, ita pu-
rissimi, opera que supersunt omnia: Latina
versione & breuibus annotationibus iisque
selectis. exposita.*

ΕΙΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Κορη μὲν πατρὶς πολυλήϊθ'· ἀλλὰ θανάτῳ,
 Ὅς τ' αὖ πληξί πωσι γῆ Μινυῶν κατέχῃ
 Ἡσιόδῳ, τὸ πλείστῳ ἐν ἀνθρώποις κλέϊθ' ὄζιν,
 Ἀνδρῶν κροτομήωντι βασιλῆσσι φίλῃς.

ΑΛΚΑΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΟΝ.

Λοκρίδῳ ἐν νέμει σκιερῷ νέκυν Ἡσιόδοιο
 Νύμφαι κρητιάδων λούσαν ὄπ' σφριγέον,
 Καὶ τείφοι ὑψώσαντο γάλακτι ὃ περιμήνεις ἀγῶν
 Ἐρραίας ξανθῆς μεξάμβροι μέλιτι.
 Τόλῳ γδ ἢ γῆραι ἀπέπτισεν ἐνία Μινωῶν
 Ὁ φίσβει, καδπερὶν γὰρ σάμβρο λιάδων.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑ ΗΣΙΟΔΟΥ.

Καλαπιάδου.

Αὐτῇ ποιμαίνοντα μουμβρατὰ μῆλ' οἱ Μοῦσαι,
 Ἐδρακον ἐν κροταοῖς ἔρισιν Ἡσιόδε.
 Καὶ σοὶ καλὸν πέτυλον ἱεροσάμβρο, πῶς πῶσαι
 Ὡρίξαι δάφνης ἱερὸν ἀκρίμοτα.
 Δάκρυ ὃ κρῶνεις Εὐκωνίδῳ ἔνδοτον ὕδωρ,
 Τὸ πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς.
 Οὐδ' οὐ καρυσάμβρο, μακρότερον γῆρ' ἔργα τι μελῶν
 Καὶ γῆρ' ἀρχαῖσι ἔργα φερε ἡδίστα.



ANNOTATIONES IN

Opera Hesiodi, ex doctiss. virorum scriptis collectæ.



Pag. 1. ΗΣΙΟΔΟΥ.] Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. ca. 11. non consentitur uter natus prior: dubium tamen non est quin aliquo tempore eodem vixerint. **ΑΣΚΡΑΙΟΥ.)** Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Boeotiae, in Ascræ pægo ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, Ascræumque cano Romana per oppida carmen. **ΕΡΥΑΝ, ΗΨΙΡΑΥ.]** Non dubium est quin idem Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit hoc versu, Quid faciat lætas segetes: Quo si- dere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat agriculturam esse artem quæ non inerti etio, aut alieno sumptu: sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit sui tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad iustitiam & pietatem colendam, iniustitiam verò & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agricultura tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

ΥΙ. ΜΟΥΣΑΥ.] Duplicem invocationem ponit prior hac ad Musas, posterior (Υ 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Persæ facere decendo sit auxiliatur.

ψ 3. Οὐ τι διὰ.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in οἱ potest intelligi ἔργον, more Attico, ut sit δι' ὃν ἔργον, quomodo, cur : q̄ nonnulli interrogatiue, alij verò absq̄ interrogatiue intelligunt. Alij non minus commodè exponunt, δι' ὃν, vel καὶ ὃν Δία, secundum quem Iouem gubernantur homines. φάτος ἔργον differtur ut apud Latinos loquor ἔγ' dico. est enim φάτος, de quo magna fama est : ἔργον autem honoratus, ἔγ' ad certam functionē ἔγ' dignitatem assumptus.

ψ 5. Πῆτα ἰδὲ.) Contractio est in voce πῆτα. ut Iliad. π. Virgil. quoque dixit aluaria pro aluearia. Æsopus (teste Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit, τὰ ἰδὲ ἢ ἡλὰ ταπεινοί, τὰ ἰ ταπεινὰ ἢ σοί.

ψ 9. Καὶ οὐδὲ.) Inuocatio ad Iouem. Δίμους vocat precepta de moribus.

ψ 11. Οὐκ ἀρε.) Duplicem narrat contentionem augenda rei familiaris, alteram vituperandam, quum per iniuriam ἔγ' scelus cumulantur opes : alteram dignam laude.

ψ 15. Οὐκ ἔστι τι πῶ' γὰρ φρεσὶ.) Ostendit non fieri per se, ut hac contentio tantopere diligatur ab hominib' cum tamen sit noxia : sed per accidens, quia scilicet non possint discernere à vitè expetenda ea quæ falso boni speciem præferunt : idq̄ natura quoda fatis. ψ 20. ἀπὲρ ἀμύμων, inertem qui manus nulli operi admouet. πῦλ' ἀμύμων enim ἔγ' manum ἔγ' ipsum opus significat.

ψ 24. ἀγαθὴ.) Probat artificum inter se emulationes. Hos duos versus Platon Iyside ἔγ' Aristot. 5. Polit. ἔγ' 2. Rhet. ἔγ' Galenus, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi ἔγ' salutari cum Poëta nostro attribuit.

Pag. 3. ψ 3 Ω Πίπον.) Alloquitur fratrem, ἔγ' iam traditā doctrinam ad eius emendationem accommodat : cumq̄ dehortatur à contentionib' forensibus, quia infelicitèr circa eas versetur cui singulis temporib' suis prouentus

non adfuerint. *αἰσχρότατος*, epitheton aptissimum inhonesta contentioni, quia malu gaudeat, vel quod malis ea gaudeant. *ψ 6. Ω πη.*) absq. aspiratione, pro φερ-
τας. alij legunt ὀρη, i. tempus. *ψ 9. Τὴν κακείαν.*) Con-
 cessione ironica: Quando ditatus es, & abundas iam re
 familiari, nec animus à malo renocari potest, age per
 me licebit litiges quandiu viles. *ψ. 14. ἀπὸ τῶν.*)
κασιγὰς vicas praefectos singularum urbium, quem-
 admodum & Homerus.

ψ 16. Νήπιον.) Mediocritatem commendat, & redarguit
 indices, & gubernatores qui indulgent suis cupiditati-
 bus, & à vita frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν
 iniustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim &
 utilitatem iustitiae longè potiorem quam iniustitia &
πλεονεξίας: deinde etiam non considerare quanta sit
 commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit er-
 go per ἡμῶν, medium inter lucrum & damnum, quod
 est iustum, & honestius atque utilius πᾶσι τοῖς ἰσοτοκοῖς
 & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur.
Plat. 3. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocritate
 in statib. civilibus amplectenda.

ψ 18. Κούφατος γὰρ ἔχουσιν.) pro ἱερὺ φαν, occuluerunt.
 Causam huius ignorantia ostendit esse: voluntatē Dei,
 qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominū
 hanc faciliorem vitam rationem.

ψ 19. Παιδίων.) Illius primae & melioris vitae rationem
 commendat, ita ut ostendat in ea servata posse faciliè
 quemque non admodum industrium vel unius diei la-
 bore efficere quod sufficiat in integrum annum.

ψ 21. ἀνδράων.) Quidā nō pro navis gubernaculis, sed pro
 stiva, stivamq. pro aratro accipiunt. Solent autē ru-
 stici instrumenta lignea super fumosa laquearia collo-
 care, ut fumus ea corroboret & induret.

ψ 23. Ἔκ τῶν Ζῶν.) Longam fabulam recenset de Paulo-
 ra qua docet Iovem iratum ab didisse ignem, i. verita-
 tem, qua penitus abstrusa est in natura. Sed cū Pro-

methens ostendisset hominibus recta & honesta, misisset
Iupiter Pandoram, i. voluptatem, quæ malis rebus
opus habet, augetq; quotidie sumptus, & quâvis mal-
is modis abbländiatur, malorū tamē omnium mor-
borūq; causa est. Prometheus autem, sapiens ali-
quis monit. r, vel ratio, vetat recipere voluptatem: ad
Epimethens, i. sensus non auscultans rationi, noxiā vo-
luptatem incautus recipit, sed serò recepisse pœnitet.
Nonnulli paulò aliter exponunt, ut mox patebit. Πε-
ρυσθός, q. πρὸς ὑπόθεσιν, prospiciens. solers, indu-
strius, eoq; nomine secundum quosdam intelligitur vis
humani ingenij.

✓ 26. Κρῖς.) Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio
ferè omnes artes exercētur. Vel ignem, i. mentis vim
solertem, ut simplicius viverent homines.

✓ 28. Εὐνοϊδ.) Ignē ferulis optimè servari auctor est
Plinius libr. 13. cap. 22. ✓ 31. Χαιρές.) Est quæ-
dam ὑπόθεσις approbatio. Pulchrè hīc notatur inge-
niorum studium, & inconsiderata in successu suorum
conatuum letitia. ✓ 34. ἰοὺ γανόν.) Ea ferè
est humanarum rerum conditio, ut illa ipsa cupidita-
tes quæ omnis generis mala secum trahunt, nos de-
lectent.

✓ 36. ΗΨαύον.) Recenset iam quomodo Pandora con-
dita sit. M. Garbitius sensum huius fabulæ sic expli-
cat. Hominem prius habuisse sinceriores & puriores
naturam simpliciusq; vixisse. Postquā verò lascivia
mentis ipsius contra voluntatem Dei sibi vendicavit
ingenij & cognitionis vim excitatiorem, inde quasi
transformatum in aliam naturam & ὑπόθεσιν corpo-
ream, & illam quidem excellentem virtutibus cele-
stibus sed quibus corporea fece cōtaminata, mens hu-
mana & ipsa ex consorcio contaminata, variè abuta-
tur ad lasciviam & luxuriam variarum artium &
inmētium & hoc sub sp. & specie boni, & vitæ me-
lioris sed quā omnem industriam suam posteriore con-

fidratione, & euentu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis. si laq̃ spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Caterum si de voluptate hac potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic significare non vnum esse genus voluptatis.

Pag. 5. Ψ. 6. Καὶ πόδον.) Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. ἡγοῖσι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absument membra: sicut ferè videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. Ψ 7. Εἰ ὃ δὲ μὲν.) Impudentiam intelligit, quæ utriq̃ interpretationi quam attulimus commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itemq̃ negotiatores, & πλοῦνται varjjs artibus & doliu lucrum captare.

Ψ 12. Ζῶον.) Hoc potest de bellicis dotib. intelligi.

Ψ 13. Ἄμφι.) Περὶ δὲ δὲ eloquentia est.

Ψ 21. Πόρνη.) Quidam (ut antè monuimus) voluptatem exponunt. Alij variam quandam ingenij & mentis industriam propositam, quam admirentur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana in diuinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accident, vitio nature. ἀλφειὰς, intelligit solertes, qui discunt à simplicitatis rectitudine: & qui curiosi sunt.

Ψ 25. - ἔδ' ἐπιμυθεῖς.) Mittitur donum ad Epimethen & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliori, mentis & rationis, quæ est εὐνομεύς animi hominis. Ideoq̃ specie huius boni deceptus, postea noxiu cõperiens, serò recepisse pœnitet. Rectè ergo Horatius, -- nocet emptâ dolore voluptas.

Ψ 31. Νόσφι ἀπὸ π.

denotent, intendunt tamen hinc significationem.

† 33. Αἰψα.) *αἰψότης* hic pro malo externo accipitur.

† 34. Ἀλλα γυνή.) *Proverb. γυναικὸν ὀλεσπας.* Mulier, id est, appetitiva & fœminea affectio, & publicè indulgentia *δυσχεροῦν* & *ψυχροῦν*, atque superstitio, unde laxatur disciplina fenestur. Hinc dauid sublatâ disciplina tanquâ operculo Pâdoræ, in corporis & animi humani, statim quasi ex antro Eoli venti & impetus affectuum, Quâ data porta ruunt, & terras turbine perflant, & nusquam non peruadunt, & nihil non moluntur. Quod tamen spes remanet, significat neminē tam desperatis rebus esse quin aliquando speret. Ouid. Viuere spe vidi qui moriturus erat.

† Pag. 7. † 2. ἡσυχία.) Ratio solius spei in pyxide relictâ. Magnum certè deidemon spes, quo solo affectu homines inter tot arumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solum fatua, sed etiâ insuauissima sunt.

† 10. Εἰ δ' ἰδέσθαι.) Quinque ætates iam fugit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatū omnes ferè Latini Poëta imitati sunt. ἐκπεριφόρα, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

† 13. Χρυσόν.) Aureum (ut inquit Plato) propter præstantiam naturæ, mortui & vitæ. † 16. ἰοῦτε.) Cognouerat fortasse Poëta aliquid de vitâ primarum parentum in paradiso. & ideo respiciens eò, hæc dicit.

† 19. ἐν θωλίῳ ἡρώεσσι, sacris epulis. † 25. δαίμονες.) Hæc omnia non multum discrepant ab iis quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis.

† 32. Ἀργεον) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat, & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

† 35. ἡσυχία) Vocat mediâ ætatem, quæ Græcis ἀν-

μὴ dicitur.

Pag. 9. v. 5. Ζῶς Κερνίδης.) Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docet ἄ. ob id fuisse ut non converteretur quidē in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamē essent beati, & sub terra degerēt.

Ψ 10. Ζῶς ῥ.) Tertium genus hominum ari comparat, immane, ferox, & omnino Martium. fortasse Gigātes intelligit. Ψ 11. ἐκ μυλῶν.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiē & feritatem animorum, ut pote qui toto impetu ad armorū & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

Ψ 13. ἰδί τ' οἱ τοῖ.) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes laniarunt, & carne vesci cōperūt, quod antea magnam nefas est creditum.

Ψ 26. Ἡρώδης.) Quartam aetatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason, & alij Argonautae vixerūt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominū natura praestarent: & semidei, vel quod alt erotantūm paritē deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute divina praediti essent.

Ψ 29. ἐπὶ ἀπύλῳ.) Ad differentiā Thebarū Aegyptiarū quae dicebantur ἐπὶ τὸν πύλοι, & illarū quae dictae sūt ὑποπλάκειαι, à monte sub quo sitae sunt in Cilicia.

Ψ 30. μύλων.) id est, propter regnum ac potētiam nam prius reges pecoribus divitias suas metiebātur. Et coeles & Polyneices filij Oedipi, monomachia de regno decertantes ambo mutuis vulneribus conciderunt.

Pag. 11. Ψ 1. Εὐμεγεθρον.) De fortunatis insulis vide Plin. lib. 6 cap. 32. & Homerum Odysf. d.

Ψ 4. Μυλῶν.) Descriptio postrema & ferrea aetatis, quae moribus est pessimis, impijs & depravatissimis, vitae quoque cursu calamitosissimo. vox ὄφελος usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis. Ψ 13. Οὐδ' ἔειπ' &.) Elegāter hanc locū expressit. Quid. - nec hospes ab hospite tutus, Non socer à genero, fratrum quoque

gratia rara est. Ψ 17. $\Delta\omega\mu\acute{o}\nu\ \epsilon\pi\iota\tau\iota$.) $\dot{\iota}\pi\pi\iota$ Poëta vsor
pant pro intuitu, & precipue Dei, & hominum in
imperio constitutorum: hinc pro gubernatione diuinā:
ex hoc pro metu, reuerētia, & cultu. Hinc ergo illi erūt
proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deum, nec
parentes pradii sint. Ψ 18. $\Gamma\epsilon\pi\acute{\alpha}\nu\tau\iota\alpha\sigma\iota$.) Athenis
capitale fuit, $\delta\pi\alpha\tau\eta\eta\epsilon\alpha$ non persolvere parentibus.

Ψ 19. $\chi\lambda\omicron\gamma\delta\iota\chi\alpha\iota$, i. violenti, quibus inest in manibus,
qui neque ius neque leges norant. Ψ 21. $\ddot{\upsilon}\beta\epsilon\iota\gamma$.) pro
 $\ddot{\upsilon}\beta\epsilon\iota\sigma\mu\omega$, substant. pro adiect. ut Latinis scelus pro
scelesto.

Ψ 25. $\Sigma\eta\lambda\epsilon$.) Iam redit ad primā propositionē de liti-
bus. Posteaquam verò praeclare afflictum inuidia epi-
sthetis suis descripsit, fingit Patorem & Nemesium
deas, reliquisse terras, i. nec pudore bonos absterri
amplius a turpitudine, neque improbos metu vindi-
ctæ. Nemesis enim hīc significat iustitiam qua vici-
citur malefacta flagitiosorum. Locus hic verē philo-
sophicus etiā à Platone in Protagora tractatus fuit.

Ψ 32. $\Nu\acute{\iota}\ \delta' \alpha\iota\omega\tau$.) Narrat apologum quo notat
potentiorū mores aduersus inf. riores. $\alpha\iota\omega$ & fabulam
eiusmodi significat quæ figuratē & testē cōtineat ad-
monitiōis seriæ & græuē, & ex usu vitæ petitam.

Ψ 33. $\alpha\mu\delta\upsilon\alpha$.) per Lusciniā intelligit doctos homines
& sapientes. vocat hanc amiculā $\pi\omicron\iota\kappa\epsilon\lambda\acute{o}\delta\epsilon\gamma\omicron\upsilon$, pro-
pter soni & vocis varietatem.

Page 13. Ψ 2. $\Delta\alpha\iota\mu\omicron\upsilon\iota\kappa\iota$, $\tau\eta\delta\iota$ eic.) Tyrannica vox, pla-
nē proverbialis, de alterius vitā pro libidine statuentis.

Ψ 4. $\epsilon\phi\omicron\omega\upsilon$.) Epiphonema seu $\epsilon\pi\iota\mu\acute{\upsilon}\delta\iota\sigma\iota\varsigma$ huius fabulæ,
quod monet non esse reluctandum potentioribus.

Ψ 1. Ω $\Pi\epsilon\pi\omicron\upsilon$.) Primū præceptum, quo fratrem ad ius-
titiā colendam, & iniustitiā vitandā adhorta-
tur. $\epsilon\phi\epsilon\alpha$ opponit iustitiā, quia p. iniustitiā uniuersa-
li hac vox usu patet: quamvis tamen sapius accipia-
tur pro iniustitiā qua comitatur diuitias.

Ψ 12. $\pi\alpha\delta\upsilon$.) Proverbialis locutio, quæ significat miser-

rimam esse prudentiam qua ex malo nostro perdis-
citur. Ψ 13. $\Lambda\upsilon\tau\iota\gamma\epsilon$.) Commoratur in collatione in-
iustitia & iniustitia, ut hominibus notum incutiatur ne
contra iustitiam faciant. Per $\sigma\pi\kappa\alpha\upsilon$ intelligit omnem
fidei violationem: Per $\delta\lambda\gamma\epsilon\zeta\ \sigma\chi\omicron\lambda\iota\alpha\varsigma$, lites, iniquas
qua falso intenduntur per calumnias & fraudes.

Ψ 14. $\rho\omicron\delta\theta$.) tractus violentus, qua iustitia ducitur co-
acta, pro fraudibus accusantium, & indicum.

Ψ 16. $\text{H}^{\circ}\ \delta^{\circ}\ \iota\pi\epsilon\iota$.) Subintelligendū fortassis $\chi\tau^{\circ}\ \alpha\delta\epsilon\alpha$, i.
catus, conventus, statuta, & alia quae sunt in con-
suetudine civili.

Ψ 19. $\text{O}\iota\ \zeta\ \delta\iota\upsilon$.) Eruditissimè insignia iustitia premia
commoda enumerat. Eadem ferè recenset Homerus in
clypeo Achillis.

Ψ 34. $\Pi\omicron\mu\acute{\alpha}\nu$.) Hac sententia totidem ferè verbis est in
Ecclesiaste: Saepè vniuersa ciuitas mali viri pœ-
nam luit. $\iota\pi\alpha\upsilon\epsilon\iota\upsilon$, dicitur lux peccata.

Pag. 15. Ψ 4. $\text{H}^{\circ}\ \tau\theta\gamma\alpha$.) Hac & similia procul dubio
ab Hebraeis ex doctrina Moysi & Prophetarum de-
sumpta sunt, apud quos crebra sunt huiusmodi com-
minationes. Ψ 9. $\tau\epsilon\iota\beta\upsilon\sigma\iota$.) Emphasis huius vocis si-
gnificat eiusmodi odio inter se mutuo exasperari ho-
mines, ut potentior impotentiorē planè conterat, &
ad nihilum redigat. Ψ 21. $\text{T}\alpha\upsilon\tau\alpha$.) Principes dehorta-
tur ab iniustitia, 3 peculiaribus argumentis, quorum
primum est Ψ 24. $\text{O}\iota\ \alpha\iota\tau\alpha\varsigma$, quae sententia mirè cō-
uenit cum ista, Incidit in foueam quam fecit.
Alterum, Ψ 25, à prudentia & animaduersione diui-
na. Tertium, Ψ 28, ab absurdo, & indignitate rei.

Ψ 32. $\Omega\ \Pi\epsilon\iota\sigma\omicron\upsilon$.) Denique fratrem ad iustitiam colendam
adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.

Pag. 17. Ψ 8. $\Sigma\epsilon\iota\ \delta\iota$.) In sequentibus Poëta laboris &
industria fructus, incōmoda verò & opprobria igna-
nia variis argumentis declarat. Ψ 9. $\chi\epsilon\chi\acute{\alpha}\mu\tau\alpha$.)
hic pro malo interno accipitur.

Ψ 11. $\text{L}\acute{\alpha}\varsigma\ \delta\iota$.) Argumentū à natura virtutis. Ita enim
B. ij.

labore pponit, ut coniungat cū virtute & iustitia. Hūc locū imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit.

¶ 15. Οὗτος.) Triahominum genera describit. Linius in Fabio & Minutio hunc locum penē ad verbum expressit: Sape ego audiui, milites, eum primū esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit. Secundum enim qui bene monenti obediat. Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenij esse.

¶ 26. καὶ ἀκμῆς.) Κόρυς & ἀκμῆς. abscondo, & ἰσχυρὰ, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alij aculeos habent, alij non, ut Plato docet.

¶ 33. Ἐργον.) Est occupatio contra fratris & mulierum stultam opinionem.

¶ 36. Δαίμων.) Occurrit obiectioni de paupertate.

Pag 19. ¶ 3. Αἰδώς.) Occupatio item est, nō esse turpe laborare, praesertim egenti. Citatur hic versus proverbia-
liter, mendicos debere esse impudētes: verūm haec nu-
tquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex vere-
cundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam
nostram praeexamus. Pudorem ergo inertium impro-
bat, quos vocat Virg. Degeneres animos.

¶ 7. Εἰς ἴδρ' ἵς.) Duo genera iniuria facit. Sunt qui alie-
nas facultates vi rapiant. Alij per fraudem & periu-
ria ditescere cupiunt.

¶ 12. καὶ οὐκ.) Malè partū, malè disperit. & De ma-
lè quēsitis non gaudet tertius heres.

¶ 13. Ἰσοῦ.) Supplicem antiquitas nefas erat non solum
l. dere, sed & ope privare. Ius etiam hospitij sacrosan-
ctum habebatur: vnde Iuppiter Ἰσχυρὸς.

v. 22. Κῆρ δὲ δῶν.) Praeceptum de cultu divino. Primus
est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare.
Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffi-
tum facere. ¶ 39. Εἰς ἴδρ'.) Hoc intelligendum de
difficultatibus insuetis & improvisis. ¶ 1. ἀλγος, i.
sine morā. Affines autē cunctantius adsunt, & non

tam prœprie. v. 33. τιμῆς) i. famā, honorē. v. 35. Εὐ
 μῆς.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio.
 μετρεῖσθαι, dimensum accipere, vel mutuo.

Pag. 21. ὧ 13. αἰδοῦσθαι λιμὲν.) sic vocat famem ab effe-
 ctu, quod nigrum aut luridū colorem inducat.

ὧ 13. Ἀρχομύη.) Extrema liberalitatis fugienda no-
 net, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in
 summo tenuius est quod sit proximum aëri: in imo fe-
 culentum est: in medio aut purum. Ergo in medio pro-
 batnr parsimonia. v. 19. δεινὴ.) Proverbia in eos
 qui omisissis demum occasionibus incipiunt sapere.

v. 21. Καὶ τε.) Non temerē ulli fidendum monet, ita ut
 etiam cum fratre iocans, testem adhibeas. Vel, secun-
 dum quosdam, ut etsiam cum fratre cautē agas, fide
 quadā interposita, non apertē quidē, sed quasi per iocū,
 sine offensione fratris, & aliqua diffidētia tua indica-
 tione. v. 23. πρὸς βλάπην.) De meretrice intelligit,
 quæ immodicę elegantie cultus sit dedita.

v. 31. Σοὶ δ'.) Conclusio generalis: vel Ἐγὼ δὲ ad do-
 ctrinam sequentis libri.

IN II. LIBRUM.

Pag. 23. v. 1. Πλειάδων.) Hic secundus liber conti-
 net præcepta de agricultura & administratione rei
 familiaris. Hæc autem loco primū per ortum & oc-
 casum Pleiadum ostenditur tempus messis & aratio-
 nis, tam pro locis maritimis, quā à mari remotis.
 Sunt aut Pleiades, 7 stellæ in tergo Tauri, Latini
 Vergilias vocant. Syderum aut ortū & occasum trib.
 modis aduertit agricola. Quod Solis orienti corripit,
 cooccidit ἡ, κορινθίως oriri vel cadere dicitur. Quod
 Soli occidenti, χερσικῶς. Quod autem Solis aduentu,
 abstinere occidatur aut emergit, ἰλινθίως. Quando i-
 gitur Pleiades manē ante Solis ortum conspiciuntur,
 quod sit mense Iunio, messē inchoari vult. Quando
 aut manē sub terram descendunt (quod sit mense No-
 vembre, arationis tempus adesse dicit.

Ψ 3. Αἱ δὴ.) Occulantur 40. dies & noctes propter vicinitatem solis, Taurum & Geminas peragrans: quod est à Maio vsq; ad Iunium. Ψ 4. ἀεὶ πρὸς ὁμήρου.) Eupith. anni, ἀπὸ λουμαῖ, i. ex isto: vel ἀπὸ λῖα, verito: vel ἀπὸ λῖα, i. ex isto. Ψ 7. ἀγχαλ.) Palustrem terram significat. Ψ 9. γυμνὸν.) vult vtilios labores perficiat matrem & ante scintillam hyemum, atq; sollicitè & festinanter, ad egestatem & eius molestias vitandas.

Ψ 21. νομῖος.) Alij fortasse melius νομῖος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum appositae: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt. Ψ 24. Κτητῶν.) famulā intelligit iure acquisitā: Aristo: etiam tamen initio Oeconomici sui ad uxorem refert. Ψ 28. ἑνὶ μηνί.) ab ἑνὶ, i. postremus dies mensis.

Ψ 25. Ψ 5. Σείριος.) Stella est in ore canis maioris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas.

Ψ 7. πλεῖν.) Vbi sol accesserit Scorpionem, Canicula manē aliquant: super ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: orto autem sole statim labitur sub terram.

Ψ 11. Per ἑλμὸν τοῦ πόδου quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres vsi sunt pro mola.

Ψ 14. δῖος ὄρεος.) ἀπὸ δῖος, i. palmus, quod munus datio δῖος appellatur: id autem geritur per palmam manus. Ψ 18. Ἀΐδατος.) Sic vocat Cererem quod ipsa Athenienses, adeoq; omnes homines de frugibus ducunt. Ψ 21. Αὐτόρου.) aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel, quod non sit planè elaboratum, sed vsq; ad dentale. Ψ 30. ὀκτάβλωμον.) octo morsuum, ἀπὸ βλωμὸς morsus, ita tamen ut unum frustum habeat binos morsus. Seruum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes diuisum absumat in cena: vel cui opus sit pane cuius quadrantes octoni bolis seu partibus consent.

Ψ 31. Οἷον.) Aetatis quā in sermo requirit rationes addis admodum graues, sentitq; multum fatum esse in matre.

vitae atatis. Ψ 34. ὁπῶτε εἰς) q. superseminatio, quae
usurpari solet cum prior sementis non est ritè peracta.
Ψ 36. Φερίζονται.) Tēpus arandi indicat per clangorem
gruam volantium, idē. (ut Poeta fingunt) in Aegy-
ptum, ubi belligerantur cum Tygma is.

Pag. 27. Ψ 5. Πνιδιον.) Occupatione negligentiam & in-
scitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus
opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respō-
des ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

Ψ 10. Εὐτ' αἶ.) Docet diligentiam qua est adhibenda
in aratione. Addit (Ψ 12. signa & cir. ὑστάτας, qualis
terra sit aranda, succa scilicet & humida, i. non luto-
sa, & tamen madefacta.

Ψ 14. Εἰς.) Modus
& ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater
arari. Qui verò tenuius solum habent, ter arant.
Prima aratio est profcisio: secunda fit mense Iunio, qua
est iteratio: tertia, cum ante sementem aratur, qua
est tertiatio. Ψ 15. Νεῖον.) Concedendū est suum in-
tervallū terra, quo interquiescat, ut deinde copiosorem
fructum ferat. Est autem Nōnale, ager qui alternis an-
nis feritur. κνφίζουεν, id est, recens aratā, adhuc ele-
matam. Ψ 16. ἀλοξίαρ.) pellens execrationem. So-
lent enim agricola maledicere quando fructus ex sen-
tentia non proueniūt. ὀνυχά τε, ex liberos exhilans,
ut pote quibus suppeditet copiosum victum.

Ψ 19. Ἀρχοῖς.) Quomodo sit arandum. ἰχέτην, ἴτινα,
quia αὐτὸς ἰχέται ὁ ἀέρας, quod eā manu teneat ara-
tor. Ψ 21. Εἴς τρουον.) Hoc loco lignum est quod est
proximum temoni. Ψ 27. Ε'κ δ.) quia scilicet omnia
sepositoria & vasa repleta sint. Ψ 28. ἰρδῖ μρον.] cum
inquisitione & delectu capientem. Ψ 31. Εἰς.] Impro-
bat hīc arationem dilatam ad solstitium hybernū.

Ψ 32. Ἐμρ.) ob culmorum breuitatem scilicet &
paucitatem. Singula verba significanter hīc ponuntur
ad declarandum tristem euentum tarda arationis.

Ψ 33. Ἄλλοτε.) Ἀντιπροφῆσι, & mitigatio precepti de τῷ

de aratione, & tēpestates varia sūt. p volūtate Iouis.
Pag. 29. ὃ 2. ἡ μὲν Pulchra Veris descriptio est.

ὃ 9. Παρ δ'.) Præteri interpretandum, non accede.
Monet enim diligentem agricolam ne vel tempus
hybernū, more vulgi, ociosis & inanibus confabula-
tionibus transigat sed tum etiā rem familiarem pro-
movere studeat. Per χαλκίον δῶκον itelligit officinas
ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores &
ociosi solebant convenire ad colloquutiones frivolas, sicut
apud Romanos in tōstrinis. Pro ἰπ' ἀλῖα, ut cō-
flet versus, quidam legūt, ἰπ' ἀλῖα, neutro genere, in
locis calidis, ab ἀλῖος. Λίχαι quondam dicebantur
conuenticula Philosophorum: deinde quia inter ipsos
plurimū de rebus levisimis agitabatur, factum est
ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocaren-
tur: atque inde etiam ipse nugæ λίχαι dictæ sunt.

ὃ 13. λιπὴν δ'.] Aristot. 1 scēt. Probl. scribit famē diu-
tina laborantibus pedes intumescere. Superiores autē
partes eadem ratione extenuantur & macrescunt.
Huc alludit Poeta cū iubet cauere, ne pedem tume-
factum tenui manu demulcere oporteat. ὃ 14. Πόλ-
λα.] Verissimum est Columellæ dictum, Homines
nihil agendo, malè agere discunt. ὃ 20. Μῦθα.]
Hyemis tēpus, & mensem Boreali frigore gravissimū
copiose & eleganter describit. Λυναιῶν, mensis Ianua-
rius est. Lenæa enim Bacchi feria & Pythia sub id
tempus agebantur, cū vini primitias libabant. Βύ-
δος uocat frigora, quæ aduertiunt & excoriant etiam
ipsos boves. ὃ 23. Ὅς τε.) Naturā vim, effectus Bo-
reæ prolixè declarat. ὃ 34. Ἐρχαλόν.] inclinatum,
contractum vel, properantem in incessu, quamlibet a-
lioqui tardum. ὃ 6. Ἡ τὴν δῆμον.] Curam virginū
in honestioribus familijs exponit, quæ domi affixu-
bantur, nec in publicum prodibant.

Pag. 31. ὃ 4. ὅτ' ἀνός ἐστι.] Polypi hæc natura est, testa
Plin. lib 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodāt,

quo maxima hyemis sanitia notatur: Et quia vehementer frigore laditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem Polyporum ἀνύσειον, quod cartilagineam prospina habeat. Ψ 7. Κλ' ὅτι.] Sol tunc cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopa, qui sunt meridionales, quam apud Græcos. Ψ 13. γλαφυ.] pro γλαφυροί. τεῖ ποδι βροτῶν, homini seni, terreo iam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverbia. Boeotica enigmata. Ψ 17. Κλαῖνας.] χερσὶν ἰσχυρίων vestis erat supra quam utebantur pallio.

Ψ 18. κροῖα.] pro κροῖαδα. Ψ 21. ἴφι κταμένοιο.] quæ fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur. Ψ 25. Τέτυ.] ad pluviam propulsandam, ut ἀλὲν sit ἀλβύδα. Quare expurgenda erit illa interpretatio quæ habet ἀλίω, teporem. Ψ 29. Ἀὐρ ποροφόρ.] Vapor ex terra in nubibus percussus & in aquâ resolutus, decidit: humectat aut aër sata & arua.

Pag. 33 Ψ 1. μὲν γδ.] Repetit admonitionem de vitando hoc mense Ianuario, cuius difficultates hætenus descripsit. Ψ 3. Τημε.] Bobus dimidiā partem pabuli detrahendam, viro verò aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cenabant, & largius quidem. Ψ 4. Δοροῖν.] Sic vocant Poëta noctem, ὅτι τὸ δὲ δοροῖν ἡμεῖς ἐν αὐτῇ: vel, διὰ τὸ δοροῖν τὸ σῶμα διὰ τ' ἀναπαύσεως.

v. 10. Κρυτῶ.] Stilla est sub z. na βοῶν: oritur vespere mitio veris. v. 12. Πανδιονίς.) Hirundinē intelligit: respicit aut ad fabulā de Trogne & Philomela, Pandionis filia. v. 13. Εἰς φά.) Poëta videtur in ea opinione esse ut putet hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alij putant eas anolare in regiones tepidiores. v. 15. Κλ' ὅτι.) Messis tempus describit, Per ὀπίσκειν intelligit restitutum, quod domum suam circumferat. Alij aliud animalculum intelligunt: quod pro vitando Solis aestu solebat ascendere plantas & virgulea.

- † 18. Θβζγ.) Prohibet tempore messis somnum ad
 multam lucem protrahere.
- † 33 Βιβλιν(Θ.) Biblinum vinum dicitur à Biblia
 regione Thracia, ubi nobilissima vina sunt.
- † 36 αἰθερα.) vinum rubrum pinguius est, & magis
 alit, tenuiusq; est, & facilius penetrat.
- Pag. 35. † 4. Τεῖς ὕδαλ(Θ.) Græci nunquam merum
 bibere solebant. Athenaus hanc diluendi vini consue-
 tudinē fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque
 aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cya-
 thos, duos aquæ. † 6. ὅτ' αἰ.) Id incidit in mensem
 Augustum † 8. Μήτις.) Monet mensurandas esse
 fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.
- † 12. καὶ ὁ ὀδόντα.) à sono factum videtur. Sunt .a. ca-
 nes asperis dentibus, & omnium firmissime tenent
 semel in fauces recepta.
- † 13. ἰμερόν(Θ.) furem intelligit. † 14. σὺρφετ.)
 Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quer-
 cunum, tum vero herbas, aliæq; id genus quæ pecoribus
 in hyeme possint esse non incommodum pabulum.
- † 16. ποικίλα.) usitatum est Poëtis usurpare hoc vo-
 cabulum pro potentia, viribus, & robore.
- † 17. Εὐτ' αἰ.) Tempus vindemia describit.
- † 20. Δειξαι.) Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi
 vini preparatione, in qua rationem faciendi vnas pas-
 sas complexus sit. Alij generale præceptum esse putant
 de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis op-
 timo. † 26. Εἰ δὲ σι.) De navigatione præcepta qua-
 dam subiicit. Fuit enim illi familiare, devehere fru-
 ges & merces. † 34. Χελύπον] clauum significat quo
 foramen in navis carina obstruitur, quo amoto na-
 ves in siccum tractæ aquam in sentina collectam e-
 mittunt.
- Pag. 37. † 5. ὦ σαρ.) Exemplum patris sui proponit, quæ
 dicit ex patria profugisse non propter inuidiam ex opi-
 bus conflata, sed propter paupertatem.

† 11. Νᾱσσοῦ το.) Describit nunc patriam suam Poëta.

† 15. Νᾱ' ὀλ.) Mediocritatem tuciorum esse dicit.

† 21. Οὐτὶ π.) Remonet à se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σοφίαν primò usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius prae alijs.

† 26. Ἀμφιδάμοτος.) Amphidamas rex Embæ in bello adversus Erythraeos occisus fuit: in cuius obitum filij eius certamina edixerunt. Apparet sanè Hesiodum Homero posteriorem ferè centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

† 35. Η' (ἡ) τα.) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet.

Pag. 39. † 5. Ε'ν τῷ.) Proverbialis est hic versiculus & valde pins, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendū esse.

† 6. ἀνεγίγας αἰῶνας vocas faciles & levis status, ut sunt Etesis & similes placidi. † 14. Ἀ'ν' (ἡ) τα.) Vernam navigationē describit, quā ipse quidem non probat, ut periculosam, sed quā tamen est usitata à hominibus ob cupiditatem pecunie. † 30. Μᾱ' (ἡ) τα.) Epiphonemate generali concludit modum esse servandū.

† 31. Ὡ' (ἡ) τα.) Tradit tempus coniugio maturum in mari & foemella. † 34. τῷ τῷ.) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puella decimum octavum annum nubendi.

Pag. 41. † 4. ἀεὶ πρὸς λόγῳ.) quā concessatimibus clam indulget, & quā passim adit convivia.

† 5. ἀτὲρ δαδῷ) sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam sinceritatem, tempestivam & maturam vocat.

† 6. Εὐ' δ'.) De religione præcipit. In Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, iustamq; indignationem contra impios. In homine autem reflectionem ad Deum et reverentiam.

† 7. Μᾱ' (ἡ) τα.) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis coniunctioni.

✓. 13. Μυθ' ὅτι.) Pium præceptum. Ex ollis nondum sacrificatis, & illibatis non capiendū esse cibum. Quidam per χυθ' ὅτι ἀντιπρίκτας intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus tibi nondum ritè patinis infusi, mensis impositi, atque consecrati sunt.

✓. 14. Μυθ' ἰπ' ἀνι.) Prohibet liberorum collocationē super sepulchra & morticina, (quæ vocat ἀνιῖτα, q̃ non moveantur, vel non sint movenda,) quod priscis infæustum videbatur. Vel allegoricè prohibet ignaviam ocium & delitias in prole duodecim annorum.

✓. 21. Μυθ' ποτ'.) Hi rectè in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant.

✓. 24. Θυλῶ.) Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu 25.) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgò fertur: fama enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem fama, 4. Æneid. Fama malum, &c.

Annotationes in Dies. habes in calce huius voluminis post tabulam Theogoniæ.

In Hesiodi librum cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἡσίοδ' ὅτι βίβλον ἱμαίης ὑπὸ χροῖν ἐλίπασεν,

Πυρρίῳ ἑξαπύνης εἶδον ἰπποχρημίσῳ.

Βίβλον δ' ῥίψας ὅτι γλῶσσοι, τὰ τ' ἰβόουσα,

Ἔργα τί μοι παρήξει ὃ γέρον Ἡσίοδος;



HESIODI ASCRAEI OPE-
RA ET DIES.



*V*S *Æ* ex-Pieria carminibus ce-
lebrantes,
Agite, Iouem dicite vestrum pa-
trem laudantes,
Quomodo mortales homines sunt
pariter obscuriq; clariq;
Nobiles, ignobilesq;. Iouis magni
voluntate:

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimi:
Facile praeclarum minuit, & obscurum adauget,
Facileq; corrigit incuruum, & superbum desiccatur
Iuppiter altitonans, qui supremas domus incolit.
Audi intus & auscultas, & pro instituta tua dirige iura
Tu. Ego vero Persa fratri vera dicam.

Non sane unus erat contentionum genus, sed super terram
Sunt duo. unum quidem probauerit cordatus:
Alterum est vituperabile: in diuersa animum distrahit.
Nam hac contentio bellum exitiosum, & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis lires colunt molestem.

Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
Posuit. v. ipsam Saturnius altiugus, in aethere habitans,
Terra in radicibus, & quidem hominibus longe meliore:
Hac & quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
In alteram n. quispiam intuens ociosus
Diutem, qui festinat arare, atque plantare,
Domumq; recte administrare, emulatur vicinum vicinus,
Ad diuitias festinantem, bona. v. hac contentio hominibus.



Η ΣΙΟΔΟΤ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ἔργα καὶ ἡμίρται.



Ο Τ Σ Α Ι Πιστεύειν αἰσθῆσι
κλείουσαι,
Δότι δι' ἐπίπτε σφίτερον πα-
τέρ' ὑμνεύουσαι.
Οὐ τε διά βροτοὶ δι' ὄφρες ὁμῶς ἀ-
φατοὶ τε φατοὶ τε,
Ρητοὶ τ' ἄρητοι τε, διὸς μεγάλοις

ΕΚΗ Π.

Ρεῖα μὲν ἄρ βελαίει, ρεῖα δὲ βελαίνοντα χαλῆπει·
Ρεῖα δ' ἀείχελον μινύθει, καὶ ἀδηνόον αἰξεῖ.
Ρεῖα δὲ τ' ἰδύνει σκαλιόν καὶ ἀγλύνει χαρφεῖ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπὲρ τατα δώματα ναίει.
Κλυθεῖ ἰδὼν αἶψαν τε δίκη δ' ἰδύνει θυμῶς
Τυῶν· ἰζαὶ δὲ καὶ Πέρσων ἐπὶ τιμαὶ μύθοισι μιν.

Οὐκ ἄρα μιν ὡς ἴδων ἰερὸν γένος, ἀλλ' ὅτι γαῖαν
Εἰσὶ δύω. Τῶ μὲν καὶ ἐπαγιάσεται κῆσας,
Ἡ δ' ὅππῃ μιν κτή· διὰ δ' ὀνδία θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆλον ὀφείλει,
Σχετλὴν ὅπως τῶ γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπὸ αἰάχης
Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔρει τιμῶσι βαρεῖται.
Τῶ δ' ἐτέρῳ, πορτέρῳ μὲν ἰχθυόοντι καὶ ἐρεβενῇ,
Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψιζυγὸς αἰθέρι ναίων
Ταῖς τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ αἰδράσι πολλοὺς ἀμείνας·
Ἡ τε καὶ ἀπαλαμμόν πορ' ὁμῶς ὅτι ἔργον ἰχθυεῖ.
Εἰς ἑτέρον γὰρ τις τε ἰδὼν ἔργον χαπίζων
Πλάστον, ὃς ἀπείδῃ μὲν ἀερίμμοιαι καὶ εὐαθέειν,
Οἰκάντ' ὅς δ' ἔσται. Ζηλοὶ δὲ τε γειτοιαγείτων
Εἰς ἄφρονι ἀπώδοντ' ἀγαθὴ δ' εἰς ἡδὲ βροτοῖσι.

α. ι.

Καὶ

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:
Es mendicus mendico inuidet, cantorq; cantori.

O Persa, tu verò hac tuo reponere in animo, (cat,
Neq; malis gaudens contentio animū tuū ab opere abdu-
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
Cura namque parua est litiumque forique,
Cui non sit victus domi annuus reposuius,
Tempustinus, quem terra fert, Cereris munus.
Quo satiatu, lites ac rix: m moneas
De facultatib. alienis. Tibi verò nō amplius eris iterum
Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem
Rectu iudicii. que ex Ioue sunt optima.
Nā nuper quidē patrimonium diuisimus: aliāque multa
Rapiens ferebas, valde demulcens reges
Doniuoros, qui hanc litem volunt iudicasse.
Stulti neq; sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
Neq; quā magnū in malua & asphodelo bonum.
Occultatum enim habent dī victum hominibus:
Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses
Ut in annum quoque satis haberes, ociosus etiam:
Statimque temonem quidem super fronium ponerēs,
Opera verò boum cessarent, mulorumque laboriosorum.
Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus parauit tristia mala. (puer
Abscondit verò ignem. quem rursus quidē bonus Iapeti
Surripuit ad hominum usum, Ioue à consulto,
In caua ferula, clam Ioue fulminibus gaudente.
Hūcque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:
Iape ionide, omnium maxime versute,
Gaudes ignem furatus? quidque animū meū deceperis?
Id tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
Sic ait, risitque pater hominumque deūque.
Vulcanum verò i signem inssit, quā celerrimē

Καὶ κίραμις κίρα μὴ κοτίει, καὶ τέκτοτι τέκτωι,
Καὶ πῖαχός πῖαχῶ φρονίει, καὶ αἰσδὸς αἰσδῶ.

Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τὰ ἐκ κηχέτ' τοῦ θυμῶ.
Μηδὲ σ' ἔρες κακὸς αἶψ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει
Νεῖκε' ὁππῆθ' ὄντ', ἀγροῖς ἐπακρυὸν ἰόντα.

Ὡ ῥη ἄρ' ἔ' ὀλίγη πέλεται νεκίων τ' ἀγροῖσι τῷ

Ὡ τινι μὴ βίῃ ἐνδοῖ ἐπιστατὸς κατὰ κίται

Ὡραῖ, τὸν γὰρ φέρει, Διὸς κτήν' ἀκτῶ.

Τῷ κακορεσσάμενθ', νεῖκεα καὶ δῖον ὀφείλοισ

Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτείοις, σοὶ δ' ἔκτε δεύτερῳ ἔσται

Ὡ δ' ἔρδην, ἀλλ' αὖτις διακρίνομεθα νεῖκε'

Ἰδεῖσι δὲ χάρι, αἴτ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.

Ἡδὴ μὲν γὰρ κλῆρον ἰδαστά μὲν, ἀλλὰ τι πολλὰ

Λοπάζων ἐφόρει, μέγα κυδαίνων βροτλήας

Δωρεσφάρει, οἱ τῶνδε δῖκῳ ἰδέλαιοι διγέσσαι.

Νήπιοι, εὐδ' ἴσασιν ἔσθ' πλέον ἡμῖν πάντες,

Οὐδ' ὅσον ἐμαλάχῃ τε καὶ ἀσφιδέλω μέγ' ὕψια.

Κρίψαντες γὰρ ἔχοισι θεοὶ βίον ἀνδρώποισι.

Ρηϊδίως ἄρ' κεν καὶ ἐπ' ἡμεῖσι ἐργάσαιο

Ὡς τί σ' κ' εἰς εἰαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀγρὸν ἰόντα.

Αἰψὰ καὶ πηδαλίου μὲν ἰσθ' καπνοῦ καταδείης,

Εἰργα βροτῶν δ' ὑπόλοιπο καὶ ἡμιόνων ταλαρῶν.

Ἀλλὰ Ζῷς ἐκρυψε, χολασάμενθ' ὀφείσιν ἦσιν,

Ὅτ' ἡμῖν ὕδατι περὶ Περικλῆτις ἀβυλομήτης.

Τὸν κ' αὖ ἀνδρώποισιν ἐμήσατο κῆδεα λυγρὰ.

Κρύψε δ' πυρὸς τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετιοῖο

Εκλειψ' ἀνδρώποισι Διὸς παῖς μητιόσιτος.

Εν κοίλῃ ναυόηκε, λαδῶν Δία τροπικέλευτον.

Τὸν δ' ὁ χολασάμενθ' ὀφείσιν ἐξηγήρετα Ζεὺς

Ἰαπετιοῖδ' ἡ, πάντων πέρι κῆδεα εἰδῶς,

Χαίρεις πῶς κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἡ περὶ σάας.

Σοὶ τ' αὐτῇ μέγα πῦρ καὶ αἰσδράσιν ἰσομύθοισι.

Τοῖς δ' ἐγὼ διτι περὶ δώσω καλὸν, ὃ καὶ ἀπαντες

Τέτυπονται καὶ τ' ἡμεῖς, ἰὸν κακὸν ἀρεσθ' ἀπὸντες.

Ὡς ἔφατ' ἐκ δ' ἐγλάασε πατὴρ αἰσδρῶν τε δειῶν τε.

Ἡ φασιν δ' ἐκείνῳ σφεικλυτὸν ὁππῆταρ' ἔσται

Terram aqua miscere, hominisque imponere vocem,
 Et robur, immortalium verò dearum faciem referre
 Virginū pulchrā formā peramabilem. at Minervam,
 Opera docere, ingeniosam telam texere.
 Et gratiam circumspicere capiti, auream Venerem,
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas.
 Imponere verò canināque mentem, & furaces mores.
 Mercurium iussit, nuncium Argicidam.
 Sic ait, illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxit inclytus utrinque claudus
 Virgini verecunda similem, Iouis consilius.
 Cinxit verò & ornauit dea glaucocula Minerva.
 Circum verò Charitēsque dea, & veneranda Suada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
 Hora pulchricoma coronarunt floribus vernis.
 Omnem verò illius corpori ornatum adaptauit Pallas
 At pectori sanè nuncius Argicida, (Minerva.
 Mendacia, blandosque sermones, & dolosos mores
 Indidit Iouis consilijs graui strepi. sed vocem utique
 Imposuit deorū praeo. appellauit aut mulierē hancce
 Pandoram: quia omnes caelestium domorum incola
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquā do. um perniciosum & inenitabile absoluit,
 Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam,
 Munus ferentē deorum celerē nunciū. neq; Epimetheus
 Cogitauit ut illi praecepisset Prometheus, ne quando mu-
 susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret (nos
 Retrò, necubi mali quippiam mortalibus fieret.
 Verū ille suscipiens, cum iam malum haberet, sensit.
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Omnino absque malis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenscunt.
 Sed mulier manibus vasis magnū operculum dimouens,
 Dispersit, hominibus aut machinata est curas graves.
 Sola verò illic spes infracta in pyxide

Ταῖαν ὕδ' ἰφύρην, ἐν δ' ἀνδράπου δέμην ἀνδρῶν
 Καὶ δῖν' ὅ-αδανάταις ἧ διαῖς εἰς ὅπα ἵσκειν
 Παρθενηαῖς καλὸν εἶδος ἐπὶ ἥρωτον. αὐτὰρ Ἀθλιῶν,
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαΐ-Αλωνίσδον ὑφαίνειν
 Καὶ χαίρειν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇν Ἀφροδίτῃ,
 Καὶ πόδον ἀργαλίον, καὶ χροκόρεα μαλαδῶντας·
 Ἐν ᾧ δέμην κύνειόν τε νόον καὶ ὄπ' ἄκλοπον ἦδ' ὅ-
 Ἐρμῖον ἦτορ διὰ κτορεν ἀργυρόντιν.
 Ὡς ἴσατ'· οἱ δ' ὄπ' ἴδοντο Διὶ Κρονίῳι ἀνακτι.
 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένας αἰδύνη ἱκαλοῖ, Κρονίδεω διὰ βουλαῖ·
 Ζῶσι ἧ καὶ κόσμησι δια γλαυκῶπις Ἀθλιῶν·
 Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτες τε διαὶ καὶ πότνια Πεισὼ
 Ὀρμοις χρυσείοις ἔδισαν χροὶ· ἀμφὶ δὲ τῷ γα
 Ὡραι καλλίκομοι σέφον δῶδεσιν εἰαινοῖσι·
 Πάντα δὲ οἱ χροὶ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθλιῶν.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σῆδεσσι διάκτορ ὅ- Ἀργυρόντης
 Ψυδιδέα δ' αἰμυλίοις τε λόγῳ καὶ ὄπ' ἄκλοπον ἦδ' ὅ-
 Τεῦξε, διὸς βουλῇ τε βαρυκτύπου. ἐν δ' ἄρα φαίῳ
 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τῷ δὲ γυναιῖ κα
 Παρθένῳ, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἰδύρηνσεν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῶσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἶπι καὶ ἀμήχανον ἔξετέλεισεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν ἀργυρόντιν
 Δῶρον ἄροντα, θεῶν ταχέως ἄγγελον. ὅδ' Ἐπιμηθεὶς
 Εφρέσσα δ' ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὶς μήποτε δῶρον
 Δίξασθαι παρ' Ὀλύμπου, ἀλλ' ὅσπε πέμπειν
 Ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δὲ ξάμην ὅ- ὅτε δὲ κακὸν εἶχ' ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν ἀρ' ζώσκον ὄπ' ἔχον ὀφύλ' ἀνδράπων
 Νόσφιν ἄτερτε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νύσων τ' ἀργαλίων, αἶ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκεν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτῶν καταπνεύσκειτο.
 Ἀλλὰ γυνὴ χίρεισσι πόδου μέγα πῶμ' ἀφελῶσα
 Ἐσκίδατ' ἀνδράποισι δὲ ἰμῆσατο κήδεα λυγρὰ.
 Μέγα δ' αὐτόθι Ἑλλὰς ἐν ἀρρήκτισσι δόμοισι

Intus mansit, dolū sub labris, neque foras
 Euolauit. prius enim iniecit operculum dolū,
 Egiuchi consilio Iouis nubicoge.
 Alia verò omnium mala inter homines errant.
 Nam plena quidem terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdum quam noctu
 Ultrò oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacite: nam vocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem euitare.
 Ceterum si voles, alium tibi sermonem exponam
 Bellè ac scienter: tu verò praeordiis imposito tuis.
 Ut simul nati sunt dii, mortalesque homines,
 Aurēū quidē primū genus diuersiloquentiū hominum
 Di fecerunt, caelestium domorum incolae.
 Ii quidem sub Saturno erant, cū in caelo regnaret:
 Sed ut dii vinebant, securo animo pradii,
 Plurē absque laboribus & arumnaeque molesta
 Senecta aderat, semper verò pedibus ac manib. similes
 Delectabantur in conuiuiis, extra mala omnia.
 Moriebantur autē ceu somno domiti, bona verò omnia
 Illis erant, fructum autem ferebat fertile aruum
 Sponte sua, multumque & copiosum, ipsique ultrò
 Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
 Verū postquam hoc genus terra abscondit,
 Ii quidem diui facti sunt, Iouis magni consilio,
 Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
 Qui sanè observant & iusta & praua opera,
 Aerem induti, passim euntes per terram,
 Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.
 Secundum inde genus, multo deterius postea
 Argenteum fecerunt caelestium domorum incolae,
 Aurco neque natura simile, neque intellectu.
 Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulans
 Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sua.
 Cū verò adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset,
 Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes

Ενδοι ἡμυνη, πίδου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θυραζε
 Εξίπην· ὡρόθεν γδ' ἐπέμβαλε πῶμα πίδου,
 Αἰγιόχῳ βουλήσι Διὸς κηφελῇ γαρέταο.
 Ἀλλὰ ὅ μιν ῥα λυγρὰ καὶ ἀνδρόπων ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γδ' γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νῦντοι δ' ἀνδρόποισι νῆφ' ἡμέρη ἡδὲ ὅππ' ἔστι
 Αὐτόμαστοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρονται
 Σιγῇ, ἐπὶ φασίῳ ἔξείλετο μακίετα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι που ὅθι Διὸς νόον ἔξαλείαται.

Εἰ δὲ ἐθέλεις, ἔτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφάσω
 Εὖ κ' ὅππ' ἔσται μὲν οὐδ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλειο σῆσι.

Ὡς ὁμῶθεν γαῖασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνδρες ποιοῦν.
 Χρῦσεον μὲν ὡρόπτεται γλῦθ'· μερόπων ἀνδρῶπων
 Ἀδαιχται ποίησεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὅππ' Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανὸν ἐμὲ κασιγδύες
 Ως τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκνέεια θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφω ἄτερ τε πόνοι κ' οἰζύν· οὐδέ τι δηλὸν
 Γῆρας ἐπῆγαίει ὅ πόδας κ' χεῖρας ὁμοῖοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκτοδὲν ἀπαύτων
 Θνησκον δὲ ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐὼ δ' αὖτε πάντα
 Τοῖσιν ἔλω· καρπὸν δὲ ἔφερε ζείδωρον ἄρουρα
 Αὐτομάτῃ πολλόν τε κ' ἄφθονον· οἱ δ' ἐδελαιμοὶ
 Ησυχοὶ ἔργα τέμνοντο, σὺν ἐδολοῖσιν πολέεσσι,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γλῦθ'· καὶ γαῖα καλύψαν,
 Τοὶ μὲν, θαίμονες εἰσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλας,
 Εὐδαίῳι, ὅππ' ἄνθρωποι, φύλακες θνητῶν ἀνδρῶπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας κ' ἀέτλια ἔργα,
 Ηῖρα ἰαστέμοιοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλουτοδόνται, κ' τῷτο γέρας βασιλῆϊον ἔχον.

Δάττεροι αὖτε γλῦθ'· πολὺ χερότερον μετόπισθεν
 Ἀργύριοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέω ἔτι φυλῇ ἐναλίγκιοι ἔτι νόμῳ.
 Ἀλλ' ἐκαστὸν μὲν πάρε ἔστα· ἄλλος μὲν καὶ νῦν
 Ἐρίφειτ' ἀτάλαντον, μέγα νήπιον, ὃ ἐν οἴκῳ
 Ἀλλ' ὅππ' ἔστι καὶ ἡβες μέγαν ἵκοιτο,
 Παιρὲς δὲ ζῶσιν οἱ ὅππ' ἄνθρωποι, ἀλλὰ ἔχοντες

Obstultitias, iniuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
 Non dabant beatis diis, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos consequitur.
 Iupiter verò pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 Et fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera cura erat luctuosa, ac iniuria: neque ullum cibum
 Edebant, sed adamante habebant duriorcm animum:
 Deformes: magna verò vis, & manus inuicta
 Ex humeris prouenerat super validis membris.
 His erant anea quidem arma, aneaeque domus:
 Aere verò operabatur: nigrum aut nondum erat ferrum.
 Es hi quidem manibus propriis domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors verò tametsi stupendor existens
 Cepit atra, splendidum verò liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiā aliud quartum super terrā multorum alium
 Iupiter Saturnius fecit, iustus & melius, (nam
 Virorum heroum diuinum genus, qui vocantur
 Semides, priori generationi per immanem terram.
 Hos quoque bellumque malum & pugna grauis,
 Alios quidem ad septiportem Thebas, Cadmeam terrā,
 Perdidit pugnautes, propter oues Oedipi:
 Alios verò & in nauibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricoma,
 Ubi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.
 Iū aut scorsim ab hominibus victum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terrae fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes

Αφραδίαις ὕβραν δὲ ἀτάτακτον ἐκ ἐδύναιτο
 Ἀλλήλων ἀπέχον οὐδ' ἀθανάτοισι θεραπύειν
 Ἡ δ' ἔλπον, οὐδ' ἔδρειν μακάρων ἱερεῖς ὅτι βωμοῖς,
 Ἡ δ' ἔμμε δῶδρόποισι κατ' ἥδεα τοῖς μὲν ἵππειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε, χολή μιν οὐνεκα πιμαῖς
 Οὐκ ἐδιδου μακάρισσι θεοῖς οἱ ὄλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἔπει κ' ἐντο γῆν οὐχ' ἄλυσαν καλύψαν,
 Τοῖς μὲν ὑποχθόνιοι μακάρες θνητοὶ καλέονται
 Διύτεροι, ἀλλ' ἔμμε πινὼ κ' τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δ' πατὴρ τρεῖσι ἄλλο γῆν οὐ μέρπων ἀνδρώπων
 Χάλκειοι ποίησ', ἐκ ἀργυρῆς ὅδ' ἐν ὁμοίον,
 Ἐκ μελιᾶν, δ' ἔχον τε κ' ὁμβρεμον· οἷσιν Ἀρη
 Εργ' ἔμμε σπένοντα κ' ὕβρεις· ὅδ' ἐπὶ σῆτον
 Ἡδίοι, ἀλλ' ἀδ' αὖ μαντοῖς ἔχον κρατερὸφρονα θυμόν,
 Ἀπλάστ'· μεγάλη δ' βίη κ' χεῖρες ἀάποι
 Εξ ὅμων ἐπέφυκον ὅτι σῖταροις μελίεσσιν.
 Τοῖς δ' ἐν χαλκῷ μὲν τεύχεα, χαλκοὶ δ' ἐπὶ οἴκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ἐκ ἴσκι σῖθην οὐ
 Καὶ τοῖς μὲν χεῖρας ὑποσφετέρησι δαμόντες
 Βῆσαν ἐς θυρόεντα δόμον κρουροῦ αἰδαο,
 Νόνυμοι· δαῖτατ' οὐκ ἐκπαγλῆς παρ' ἔοντες
 Εἴλε μέλας, λαμφοῖ δ' ἐλπιον θάσ' ἠελίοιο.

Αὐτὰρ ἔπει κ' ἐντο γῆν οὐχ' ἄλυσαν καλύψαν,
 Αὐδ' ἐπ' ἄλλο τέταρτον ὅτι χέονι πουλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησι διχαμότερον κ' ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἠρώων θεῶν γῆν οὐ, οἱ καλέονται
 Ἡμίθεοι, περὶ τῇ γῆν κατ' ἀπείρονα γαῖα.
 Καὶ τοῖς μὲν πόλεμος τε κακὸς κ' φύλοπις αἰνῆ,
 Τὺς μὲν ἐφ' ἐπ' ἀπύλῳ Θήβῃ Καδμυίδι γαίῃ
 Ωλεσε μαρναμένης μέλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο·
 Τοὺς δ' ἐκ' ἐπὶ τῇσι· ὑπὸ μῆγα λαΐτμα δαλάσσης
 Ες Ἑρίκω ἀγαγὼν Ἐλένης ἔνεκ' ἠνκόμοιο.
 Εἰδ' ἥτοι τὺς μὲν θανάτου τέλ' οὐκ ἀμφικαλύψαν·
 Τοῖς δ' ἐπὶ δ' ἄνδρῶν βίοτον κ' ἥδ' ἐπ' αἰῶνας
 Ζεὺς Κρονίδης κατέκασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαῖης.
 Καὶ τοῖς μὲν γαῖῃσι ἀκαδ' αὖ θυμὸν ἔχοντες

In beatorum insulis, iuxta Oceanum profundum,
 Felices heredes: his dulcem fructum
 Ter quorundam florentem proferens fecunda tellus.

O sineque iam quinto ego uiser. *ssm* (natus.
 Homini generi: sed aut mortuus *essm* prius, aut postea
 Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
 Quiescent a labore & miseri, neque nocte
 Corrupti graues verò dii dabunt curas.
 Sed tamen & in sece admiscebuntur bona malis.
 Inpiter aut perdet etiam hoc genus uariè loquentiū ho-
 Postquam facti circa tempora canisuerunt. (minum,
 Neque pater liberis similis, neque liberi,
 Neq; hospes hospiti, neq; amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac.
 Statim verò senescentes dehonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impij, neq; deorum oculum ueriti, neque his sanè
 Senibus parentibus educationis premia reddent,
 Violenti, alter verò alterius ciuitatem diripiet.
 Neque ulla pij gratia erit, neque iusti,
 Neque boni, magis verò maleficum & iniuriam
 Virum colent. Iustitia verò in manibus & pudor
 Non erit. Laedet autem malus meliorem virum,
 Verbis obliquis alloquens, periurium verò iurabit.
 Liuior autem homines miseros omnes,
 Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.
 Tumq; demum ad cælum à terra spaciosa,
 Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis relinquentur aut dolores graues,
 Mortalibus hominibus, mali verò non erit remedium.

Sed nunc fabulam regib. dicam, tamet si ipsi sapiant.
 Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
 Alse in nubibus ferens, unguibus correptam:
 Illa verò misere, curuis confixa unguibus,
 Agebat eam aut imperioso ille sermone allocutus est,

Εν μακρόν νήσοισι, παρ' Ωκεανὸν βαθυδύνῳ,
Ολβιοὶ ἥρωες τοῖσιν μελινδῆα καρπὸν
Τρεῖς τῷ ἴτοις δάλλοντα φέροι ζείδωρ ἄρουρα.

Μηκέτ' ἐπεὶ τ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπουσιν μετῆναι
Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πορόνδ' εὐαιεῖν, ἢ ἔπειτα γῆμ' αἰετῶν.
Νῦν γὰρ δὴ γῆρ' ὅστις σπάρειν οὐδέ περ' ἡμᾶς
Παύσινται καμάρου καὶ οἰζύου, οὐδέ τι τύκτωρ
Φθιρόμβιοι χαλεπαῖς ἢ δειρὶ δώσοισι μερίμνας.
Ἀλλ' ἐμπης καὶ τοῖσι μμῆξινται ἐσθλὰ κακοῖσιν·
Ζεὺς δ' ὀλίγη καὶ τῷ το γῆρ' μερόπων ἀνδράπων,
Εὐτ' οἷ γῆρ' ἄνθρωποι πολιορκήταφοι τελέδωπον.
Οὐδὲ πατὴρ παῖδες ὁμοῖον, ὅστις τι παῖδες,
Οὐδὲ ξείν' ξεινοδόκον, καὶ ἐταῖρος ἐταῖρον,
Οὐδ' κακοῖσιν φίλον ἔσεται, ὥς το πάρος περ.
Αἰψά ἢ γρησόντας ἀτιμήσοισι τοκῆς.
Μίμνονται δ' ἄρα σὺν χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσιν
Σχέτλιοι, ὅστις δεινὸν ὅππιν εἰδότες, ὅστις μὲν οἶον
Γρησόντας τοκῆσι δὸτ' ἀντιπῆρα δίδει,
Χειροδίαχ' ἵππεσσι δ' ἑτέρῃ πύλιν ἔξαλαπάξει.
Οὐδὲ τις δούρκου χάρις ἔσεται, ὅστις διακῆν,
Οὐτ' ἀγαθὸν μάλλον ἢ κακοῖν βικτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνίερα τιμήσοισι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰσθῆς
Οὐκ ἴσται βλάβη δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ὅππιν δ' ὅρκον ὁμοῖται.
Ζῆλον δ' ἀνδράποισιν οἰζυροῖσιν ἄπασιν
Δυσκέλαστος, κακοῖσιν, ὁμοῖον σφ' ἐν γρησόντης·
Καὶ τότε δὴ φέρει δόρυ μετὰ δὸτ' ἄνδρ' ἀνδρῶν
Λοκοῖσιν φάριεσσι καλυψάμεναι χεῖρα καλὸν,
Ἀδαιάτων μὲν φύλον ἵτον πορλιπὸν τ' ἀνδράποισιν
Αἰσθῆς καὶ Νέμεσις. ταῖς δ' αἰσθῆσιν ἀλγέα λυγρὰ
Θνητοῖς ἀνδράποισιν κακοῖς δ' ὡς ἔσεται ἀλήθεια.

Νῦν δ' αἴνοι βασιλῆος ἱεῖα φρονέουσιν καὶ αὐτοῖς.
Ὡδ' ἱρῆς φροσίνεσσι ἀνδρῶν ποικιλόδυνον,
Τψμάλ' ἐν πέφισσι φέρον, ὁδύχασιν μαμαρπῶς·
Ἡ δ' ἐλπίον, γαμπίοισιν πεπαρμένη ἀμφ' ὁδύχασιν,
Δύριον τιμῶν ὅγ' ὅππιν κατὰ φέρει μῦθον ἱεῖα.

*Infelix, quid strepis? habet certè te multo fortior:
Hæc vadis, quâ te ducet, etiam cantatricem existentem.
Cenam verò, si quidem libet, faciam, vel dimittam:
Imprudens verò, quicumque velit cū potetiorib. contendere
Victoriæque primatur, adque pudorem dolores patitur.*

Sic ait velox accipiter, latis alis prætuta alas.

*O Persa, tu verò audi iustitiam, neque iniuriam fone
Iniuria enim perniciofa est misero homini, neque bonus
Facile ferre potest, grauiusque ab ipsa, (quidem
Illapsus damnis. Via verò altera perueniendi
Melior ad iustitiam: Iustitia autem super iniuriam valet,
Ad finem progressi: passus verò stultus sapuit.
Citò enim abit insurandum viâ cum prauis.
Iustitia verò impetus, trahit quocumque homines duxerit
Doniuori, prauis autem iudicis iudicant leges.
Hæc verò sequitur flens, urbemque & mores populorum,
Aerem induta, malum hominibus adferens
Quique ipsam expellunt neque rectam distribuerunt.
At qui iura tam hospitibus quam popularibus dâs
Recta, neque à iusto quicquam exorbitant:
Iis viget urbs, populique florent in ipsa:
Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum destinat latè cernens Iupiter.
Nec unquam iustos inter homines fames versatur,
Neque noxa, in cœnuiis verò partis opibus fruuntur.
His fert quidè terra multum victum: in montib. verò quer
Summa quidem firt glandes: media verò apes: (cui
Lanigera autem omes vellcribus onusta sunt
Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos.
Florent autem bonis perpetuò, neque nauibus
Nauigabunt: fructum verò profert fœcundus ager.
Sed quibus iniuriæque mala cura est, prauaque opera,
Iis pœnam Saturnius destinat latè cernens Iupiter:
Sapèque uniuersa ciuitas malum ob vitium punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Saturnius,
Famem*

Δαιμονίη, τί λήλασας; ἔχ' ἔνυ σε πολλὸν ἄρείων.
 Τῆς δ' εἰς ῥ' σ' ὧς ἐγὼ πρὸς ἄρου καὶ αἰοδὸν εἶσαν.
 Δεῖπνον δ' αἶμα ἰδέλω ποήσουμαι, ἢ μεθήσω.
 Αφροδίτη δ' ὅς ῥ' ἰδέλω πρὸς κρείσσονας αἰπιφρίζον· **Β**
 Νίκης τε γέρεται, πρὸς τ' ἀγχεσι ἄλλα παύχει.

Ὡς ἴφ' αὖτ' ὠκυπέτης ἱρὴξ τανυσὶ πῆρ' ὄρνις.
 Ω Πέρσησιν δ' ἀκουσ δίκης, μηδ' ὕβρις ὀφίλει.
 Ὑβρις δ' ὅς τε κακὴ δόξα δροῦτο· οὐδ' ἄρ' ἐσθλός
 Ρηιδύως φρίδην δυνάται, βαρύνει δὲ δ' ἔσθ' αὐτῆς.
 Ἐγκύρσας ἀτήσιν, ὁδὸς δ' ἐτέρῃσι παρήδειν
 Κρείσσονας εἰς τὰ δίκαια. δίκη δ' ἔσθ' ὕβρις ἴσχει.
 Ες τὴν δ' ἔβη δροῦτο, παύων δὲ τε νήπιος ἔργον. **Β**
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρεα ἄμα σκολιῖσι δίκην.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθ' ἔλκομένης ἢ ῥ' αἶδρος ἄγχι.
 Δωροφάγους, σκολιὰς δὲ δίκης κρίνοσι δέμους.
 Ἡ δ' ἐπιταυ κλάσσει πόλιν τε καὶ ἦδ' αὖ λαόν.
 Ἡέρα ἰσταμένη, κακὸν ἀνδράποισι φέρουσα
 Οἱ τὲ μιν ἔξελαύνει, καὶ αἰ ἰδεῖται ἔντευμα.
 Οἱ δ' ὅρας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι δίδουσι
 Ἰδέας, καὶ μὴ τι παρικβαίνουσι δίκην.
 Τοῖσι τὲ δ' ἡ πόλις, λαοὶ δ' ἀνδρῶσιν ἐν αὐτῇ.
 Εἰρήνη δ' αἶα γλῶ κούρ' ἔσθ' ἔσθ' αὐτοῖς
 Αἰθαλίοι πόλεμον τεκμαίρεται θυρόπα Ζεὺς.
 Οὐδ' ἔσθ' ἰδυδ' ἔσθ' αὐτοῖς μέγ' αἰδ' ἔσθ' αὐτοῖς
 Οὐδ' ἔσθ' αὐτοῖς δὲ μεμνῆται ἔργα ἔσθ' αὐτοῖς.
 Τοῖσι φέρεται μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὐρίσι δ' ὄρεα
 Αἰρή μὲν τε φέρεται βαλάντι, μέσση δὲ μελίσσει.
 Εἰς πόλιν δ' οἷος μαλλοῖς καταβέβηται.
 Τίκοισι δὲ γυναικὲς εἰκότα τέκνα γονόουσι.
 Θάλλουσι δ' ἄρα δὲσι διαμάρτες, ὅδ' ὅπ' ἡ νῆος
 Νείασι, ταῖς καὶ πῶς φέρεται ζεῖδωρ ἄρουρα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηται κακὴ καὶ χεῖρα ἔργα.
 Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται θυρόπα Ζεὺς.
 Πολλὰ καὶ ξυμπύσσει πόλιν καὶ αἶδρος ἔσθ' αὐτοῖς.
 Ὅς περ ἀλίσταται καὶ ἀταρταλα μεχούσσει.
 Τοῖσι δ' ὅρας μὲν ἐπὶ γαῖα πῶς Κρονίδης

Famem simul & pestem: intereunt verò populi.
 Neque mulieres pariunt, decreſcuntq; familiae,
 Iouis Olympij conſilio, interdum verò rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murū,
 Aut naues in ponto Saturnius punit ipſorum.

O reges: vos autem conſiderate etiam ipſi
 Iuſtitiam hanc, propè enim inter homines verſantes
 Dii vident, quotquot prauis iudiciis
 Se mutuo atterunt, deorum animaduerſionē nō curātes.
 Innumeri enim ſunt in terra multorum alumna
 Dii Iouis, cuſtodes mortalium hominum:
 Qui ſanè & iudicia obſeruant, & praua opera,
 Aerem induti, paſſim oberrantes per terram.
 Virgo autem eſt Iuſtitia, Ioue prognata,
 Claraque & veneranda diis qui cælum habitant.
 Et certè cū quis ipſam laſerit, obliquè iniurias,
 Statim ad Iouem patrem conſidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
 Populus peccata regum, qui praua cogitantes
 Alio deſt. ſunt iudicia obliquè pronuntiantes.
 Hac obſervantes o reges corrigite ſententias, (mini,
 Corrupti: obliquorū verò iudiciorum prorsus obliuiſca-
 Sibi ipſi mala fabricatur vir, alij mala fabricans.
 Malum verò conſilium conſulenti peſſimum.
 Omnia videns Iouis oculus, omniāque intelligens,
 Et hac certè (ſiquidem vult) inſpicit: neque ipſum latet
 Qualenam hoc quoque iudicium ciuitas intus exerceat.
 Ego porro nec ipſe nunc inter homines iuſtus
 Eſſe velim, neque meus filius, quando malum eſt iuſtum
 Eſſe: ſiquidem plus inruſtior habebit. (gaudentē.
 Sed his nondū finē arbitror impoſiturum Iouem fulmine
 O Perſa, ceterū tu hac animo tuo reponc. (prorsus.
 Et iuſtitia quidē animū aduce, violētia verò obliuiſcere
 Namque hanc hominibus legem diſpoſuit Saturnius,
 Piſcibus quidem & feris & auibus volucribus,
 Se mutuo ut degerent, quandoquidem iuſtitia carent:

Λιμόν' ὁμοῦ καὶ λοιμόν' ὀποφθινύδοισι ᾗ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικας τίπτουσιν μυτύδοισι ᾗ οἶκος
 Ζῶδες φραδμοσυήσιν ὀλυμπία. ἄλλ' ἔτι δὲ αὐτὸς 
 Ἡ γὰρ γὰρ στρατὸν θύρω ἀπώλεισιν, ἢ ὅγε τείχεσσι,
 Ἡ νείας ἐν πόντῳ Κερνίδης ὀποτίννεται αὐτῷ.

Ω βασιλεῖς, ὑμεῖς ᾗ καταφραζέσθε καὶ αὐτοὶ
 Τῶν δὲ δίκλων ἐγχείς γδ' ἐν ἀνδράποισιν ἐόντες
 Ἀθάνατοι λθίανουσιν ὅσοι σκολιῶσι δίκησι
 Ἀλλήλοισι τείβουσιν, θύων ἔπνικα ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ὅππ' ἔχονσι πολυβοτῆρας
 Ἀθάνατοι Ζῶδες, φύλακας θνητῶν ἀνδράποισιν
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ γέτλια ἔργα
 Ἡέρα ἰσατόμβιοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἴαν.
 Ἡ δὲ τε παρθένος ὅστις Δίκη Διὸς ἐκγαγαῖα,
 Κυδνή τ' αἰθρία τε θεοῖς οἳ ὀλυμπῶν ἔχουσιν
 Καὶ ῥ' ὅπότ' αἰτίς μιν βλάβῃ σκολιῶς ὄνεται ζών,
 Αὐτίκα παρ' Διὶ πάτερ καθεζομένη Κερνίδας
 Ἰνύειτ' ἀνδράποισιν ἀδικοὺς νόον, ὅφρ' ὀποτίσῃ
 Δῆμον ἀταδελίας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νομῶντες
 Ἀλλήλους παρκλίνουσιν δίκας, σκολιῶς ἐθέσποντες.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰδύνετε μύθους,
 Δωρεσάσθ' ἰσκολιῶν ᾗ δίκων ὅππ' ἀσχυλὰ θεῖσθε.
 Οἳ αὐτῇ κακὰ τεύχεα αἶψα, ἄλλω κακὰ τεύχεων. 
 Ἡ ᾗ κακὴ βουλὴ τῷ βαλδύσσει κακίῃ.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός καὶ πάντα νοήσας,
 Καὶ νῦν ταῖς (αἴκ' ἐθέλεις) ὅππ' ἐρεκαται, ὡδὲ ἐλήθῃ
 Οἴλω δὴ καὶ τῶν δὲ δίκλων πόλις ἐντὸς ἔργῃ.
 Νῦν ᾗ ἐγὼ μὲν αὐτὸς ἐν ἀνδράποισιν δίκασμαι
 Εἴλω, μὲν τ' ἐμὸς ὥς ἵππ' κακὸν ἀνδρα δικάσων
 Εὐμενῶν, εἰ μὴ ζῶ γὰρ δίκλων ἀδικώτερος ἔξει.
 Ἀλλὰ τά γ' ἔγωγε λυγρὰ τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
 Ω Πέρσῃ σου ᾗ πρῶτα μὲν φρεσὶ βάλλας σῆσιν
 Καὶ πὺ δίκης ἐπάκουε, βίης δὲ ὅππ' ἄνδρ' ἔπαμπαν.
 Τίς δὲ γδ' ἀνδράποισιν ὅμον διέταξε Κερνίδας
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς
 Ἐδωκεν ἀλλήλους ἐπὶ δὲ δίκῃ ὅστις ἐπ' αὐτοῖς

Ἀνδρῶν

Hominibus autem dedit iustitiam, qua multo optima
 Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
 Cognoscens, ei quidem opes largitur late videns Iupiter.
 Qui vero testimonijs volens peritrium iurando
 Mentietur in ius delinquens, immediabiliter laesus est:
 Eius verò obscurior posteritas postea relictæ est:
 Viri autem iusti generatio posteris præstantior.
 Caterùm tibi ego bona sciens asco, stultissime Persa.
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, adcoque proxima.
 Ante virtutem vero sudorem dij posuerunt
 Immortalis: longa vero atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera, ubi verò ad summum ventum fuerit,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quaecunque dein & posterius sunt meliora.
 Rursus & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Animum aducit, rursus hic inutilis vir est,
 Verùm tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, o Persa, diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
 Veneranda, vultuque tuum impleat horreum.
 Fames namque perpetuò ignauo comes est viro.
 Atque eundem & diu oderunt, & homines, quicumque ociosus
 Vinat: fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi,
 Vorantes. tibi verò opera mediocria obire gratum esto,
 Ut tibi tempestiuo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri enadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior tam immortalibus
 Est, quam hominibus. valde enim oderunt ociosos.
 Labor verò nullum dedecus, seu ignavia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te amulabitur & ociosus
 Ditescent enim diuitias verò & virtus & gloria comutatur:
 Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius,

Αἰθρόποισι δ' ἰδὼκε δ' ἰκλῶ, ἢ πολλὸν ἀρείσῃ
 Γίγεται, εἰ δὲ τις κ' ἰδέτῃ τὰ δίκαι' ἀγρεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον δίδωι θυρύοπα Ζῆος.
 Οἱ δὲ καμάρυθρον ἐκὼν ὀπίσκειν ἐμύστας
 Ψεύσονται, ἐν δ' ἰκλῶ βλάβας, ἡγήσονται ἀάδην.
 Τοῦ δ' ἐτ' ἀμαρυτῆρ' ἡμεῖς μετόπισθε λάλειπται
 Ἀνδρὸς δ' ὀνόρκου ἡμεῖς μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἰδὼ λαοῖσιν ἐοῖα μέγα ἦνπε Πέρση.
 Τῷ μὲν περικυκλήσεται, ἢ ἰλαδὸν ὄσιν ἐλεύσται
 Ρηϊδίαις ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγχεῖται.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ παρὰ τοῖσιν ἐδύχαν
 Ἀθάνατοι, μακρὸς δ' ἢ ὄρδι' ὦμι' ἐπ' αὐτῷ;
 Καὶ τῆς χυρῆς περὶ τοῦτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρηϊδίῃ δ' ἠπείτα πέλει, χαλεπὴ δ' εἴσοι.
 Οὗτος μὲν παρὰ τοῖς ὅς αὐτῷ παύεται νοήσῃ
 Φερασάμεν' αὐτῷ ἐπείτα ἢ εἰς τέλος ἦσιν ἀμείνων.
 Ἐδῶλός δ' αὖ καμάρυθρον ὅς εὖ εἰπὸντι πύθηται.
 Οἱ δὲ καμάρυθρον αὐτῷ νοήσῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βάλλεται, ὅς αὖτ' ἀχέῃ δὴ δῆ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος ἀλὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεαι Πέρση δ' ἰόν γλῶσσῃ, ὄφρα σὲ λιμὸς
 Ἐχθαίρῃ, φίλῃ δ' εὐστέρῃ Δηϊότηρ
 Αἰδῶν, βίοντος δ' αὖτῷ πύμπλησι χαλῶν.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶν σύμφορος αἰδῶν
 Τῷ δὲ θεοὶ νημεσῶσι ἢ δῶντες ὅς καὶ ἀεργὸς
 Ζῶν, κυφῆσσι καδούρεσι ἰκαλῶ ὀρμῶν,
 Οἱ τε μελισσῶν καμάρυθρον τρεῖς χροῖσιν ἀεργῶι
 Ἐδοῖτες, σὺ δ' ἐργα φίλ' ἔσω μέτεα κοσμεῖν.
 Ὡς καὶ τοὶ ἀνδρῶν βίοντος πλῆθυσιν χαλῶν.
 Ἐξ ἔργων δ' ἀνδρῶν πολὺ μὴδεῖ τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἐργάζομεν, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 ἔσται, ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ εὐχόμεσθα ἀεργῶι.
 Ἔργον δ' ἔστιν ὅντις ἀεργῶν δὲ τ' ὄντος.
 Εἰ δὲ καὶ ἐργάζῃ, πᾶσα σὲ ζηλώσῃ ἀεργῶς
 Πλουσιώτα, πλεῖστα δ' ἀρετῇ καὶ κῶδος ὀνείδῃ.
 Δαίμονι δ' οἱ ἰκατά· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων

Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus conuersens, victus curam habeas, ut te iubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & ladir & iuuat.
 Pudor quidē ad paupertatē, audacia verò ad diuitias.
 Opes verò non rapta, diuinitus datae, multo meliores.
 Si quis enim & manib. per vim magnas opes traxerit,
 Aut lingua spoliari (qualia multa
 Fiunt, quamprimum lucui amor mentem deceperit
 Hominum: pudorem verò impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dii, minuantur verò familiae
 Viro illi: exiguum verò ad tempus diuitiae adsunt. (ciat:
 Par est delictū, si quis & supplicē & hospitē malo affi-
 Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti lecti uxoris importuna patrans: (ros:
 Quisq. malo cuiuspiam consilio deceperit orphanos libe-
 Quique parentem senem misero in senecta limine
 Probris affecerit, grauius incessens verbis:
 Hinc certe iustiter irascitur, ad extremum verò.
 Pro operibus iniquis grauem exhibet rationem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultū animum.
 Pro virili autem sacra facito immortalibus diis
 Castē & purē, splendidaq. cura adurito.
 Interdum certē libaminibus atq. hostijs placas
 Et quando cubitum ieris, & quando lux sacra venerit:
 Ut beneuolum ergo te car atq. animum habeant,
 Ut aliorum cūas sortem, non tuam alius.
 Amicum ad cenam vocato, inimicum verò finito.
 Eum verò potissimum vacato, quicūque te propē habitat.
 Si enim tibi & regacina aliquod domesticum accidat,
 Vicini discinti accurrant: conunguntur aut cognati. (dñ.
 Noxa tā magna est malus vicinus, quantū bonus cōme-
 Sortitus est pramiū. quicūq. sortitus est vicinū bonum,
 Ne putes, ne hos interierit, nisi vicinus malus sit. (redde,
 Re ta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectāq.
 Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:

Εἴ κε ἀπ' ἀλλοτρίων κτεδύων ἀισίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, καλετᾷς βίου ὅς σε καλέσῃ.
 Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῆ καχευμένη αἰδοῖ καμίζει, Β
 Αἰδώς ἢ τ' αἰδοῖς μέγα σίγῃται ἢ δ' ὀνίκοι.
 Αἰδώς τε φρεσὶ δολοῖσι, δάροισι δ' φρεσὶ ὀλοῖσι.
 Χρήματα δ' ἐχέει πακτά, θεόσδοτα πολλὰ ἀμείβει.
 Εἰ γὰρ τις κ' ἔχει βίην μέγαν ὀλοῖσι ἔληται,
 Ἡ οὐ γὰρ γλώσσης λήσεται, (οἷα τε πολλὰ
 Τίγεται αὐτ' αἰ δὴ κέρδος νόον ἔξαπατήσῃ
 Αἰδρώπηται δ' αἰ αἰδῶν κακοπαίῃ)
 Ρεῖά τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύδοισι δ' οἴκοι
 Λίγαι τὰς, παῦρον δ' ἐπὶ χρόνοι ὀλοῖσι ὀπιδεῖ.
 Ἴσθι δ' ὅς θ' ἰκίττω ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξει.
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ δὴ δέμνια βῆνοι,
 Κρυπὰδ' ἔης θυγὲς ἀλόχου φρεσὶ καίρια ῥέζον,
 Ὅς τε πυ ἀφραδίης ἀλυστῆται ὀρεαὶά τέμνει.
 Ὅς τε γυνὴ γέροντα κακὰ ἐπὶ γήραδι ἔδωκε
 Νεικῶν, χαλεποῖσι κακοπαίῃσι ἐπὶ αἰσιν.
 Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαθή τις δ' τελευτῶν
 Ἐργῶν αὐτ' ἀδίκων χαλεπὴ ἐπὶ δακρυῖ ἀμοιβή.
 Ἀλλὰ σὺ γὰρ μὲν πάμπαν ἔργ' ἀισίφρονα θυμὸν,
 Καδ' αὖ αὖτις δ' ἔρδῃ ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ἀγῶν κ' καδαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μιν εἰς καλὴν.
 Ἀλλοτε δὴ ἀποιδεῖσι θυγατὶς τεύχεα σκεδῶν,
 Ἡ μὲν ὅτ' ἀνὰ ζῆλον, κ' ὅταν φάσθ' ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς καὶ τοι ἴλαον κραδίῳ κ' θυμὸν ἔχουσιν.
 Ὅφρ' ἄλλοι ὀνὶ κληροῖσι, μὴ τὸν τὸν ἄλλοι.
 Τὸν φιλοῦντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, ἢ δ' ἐχρὸν εἶσαι.
 Τὸν δ' ἐμάλιστα καλεῖν ὅστις σίγει ἐγὼ οὐκ αἶσιν.
 Εἰ γὰρ τοι κ' χεῖρ' ἐχέον ἄλλο γλῆνται,
 Γεῖτοισι ἄλως ἐκιοιζώσαντο δ' ἴπποι.
 Γῆμα κακὸς γίγνεται, ὅταν τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ. Β
 Ἐμμορέ τοι πμῆς ὅς τ' ἔμμορε γίγονται ἰδιόλοι.
 Οὐδ' ἀμύβει δ' ὀπιδεῖ, εἰ μὴ γίτων κακὸς εἴη.
 Εὐ μὲν μετρεῖται φρεσὶ γίτων, αἰ δ' ὀπιδεῖται,
 Αὐτὴ τῷ μέτρῳ, κ' λῶνται, αἶκα δ' ὄνται.

Ut indigens, & in posterum promptum inuenias.
 Ne mala lucra capres: mala lucra aequalia damnis.
 Amantem te ama, & mutantem te inuua.
 Et da ei qui dederit, neq; da qui non dederit.
 Datori namq; est qui dat, non danti verò nemo dat.
 Donatio bona, rapina verò mala atque letifera.
 Quisquis etenim liberalis vir est, etsi multum dederit,
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
 Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quauis id sit exiguum, tamen vexat charū animam.
 Si quidem enim & paruum paruo addideris, (cuiascribit.)
 Et frequenter istuc feceris, mox quidem magnum & hoc
 Qui verò partis adycitis vitabit atram famem.
 Neq; verò quod domi repositum est, virum ladit.
 Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de praesenti capere, noxa verò animo
 Egere absente: id quod te cogitare iubea.
 Incipiente verò dolio, & desuente saturato te,
 Medio parce: mala enim in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeo:
 Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines.
 Ne verò mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blandè garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namq; mulieri confidit, confidit is quidem furib.
 Vnicus verò filius seruauit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulencia crescet in adibus.
 Senex autem moriari, alium filium relinquens.
 Facile verò & plurib; prabuerit Iupiter ingentes opes:
 Maior autem plurium cura, maior quoque accessio.
 Tibi verò si opes animus appetit intra sepe,
 Sic facito: operamq; opera subinde addito.



Ως αὖ χερνίζων, κὶ ἐς ὕστερον αἶκιον εὖρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίειν κακὰ κέρδεα ἰσ' ἀτήσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖται κὶ τῷ προσόντι προσεῖται.
 Καὶ δοῖν ὅς κεν δῶκε, μὴ δοῖν ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δάτη μὲν τις ἐδωκεν, ἀδάτη δ' ἔτις ἐδωκεν.
 Δὼς ἀγαθὴν, ἄρπαξ ὅ κακὴν, δανάτιο δότειρα.
 Ος μὲν γὰρ κεν φηῖν ἐδέλω, ὅγε καὶ μέγα δῶκε.
 Χαίρει τῷ δῶρον κὶ τέρπεται ὃν κ' ἔδυμν.
 Ος δ' ἐκὼν αὐτὸς ἐληται αἰαιδείῃφι πιθήσας,
 Καὶ τε σμικρὸν ἐόν, τότε ἐπάχυσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γὰρ κεν κὶ σμικρὸν ὅππ' σμικρὸν καταδίω,
 Καὶ δαμά τῷδ' ἐρδεις, τάχα κεν μέγα κὶ τὸ γλύοιτο.
 Ος δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται αἰδοπα λιμὸν.
 Οὐδ' ἐπὶ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον αἶερα κήδε.
 Οἴκοι βέλτερον ἔσθ' ἐπεὶ βλαβρὸν τὸ θύρηφι.
 Εὐδὸν μὲν παριόντος ἤεδαμ, πῆμα ὅ θυμῷ
 Χρηθεῖν ἀπέντες. ἄ σ' ἐφ' ἐδωκεν ἀναιγα.
 Ἀρχομένη ὅ πίπτει κὶ λήγοντος κορίσασθαι,
 Μισοῦσι φείδεσθαι. δὴν δ' ἐνὶ πυθμῷ φειδῶ.
 Μισὸς δ' αὖθρ' εἶλεν εἰρημῷ ἄρκι ἔσω.
 Καὶ τε κρασηγήτω γέλασας ὅππ' μάρτυρα δέδαμ.
 Πίστης δ' ἄρα ὁμῶς κὶ ἀπιστίας ὄλισσεν ἡδύρας.
 Μὴδ' ἐμνήσιν ἰόνον πυρὸς ὅλ' ἔξαπατάτω,
 Αἰμύλα κατὰ λουσαι, τίλῳ διφῶσαι καλὴν.
 Ος ὅ θυμῷ πέποιθε, πέπειθ' ὅγε φιλήτησι.
 Μοινογλυφὴς ὅ πάϊς σῶζοι πατρίοι οἶκον
 Φρδόμεν. ὡς γὰρ πλῆτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς ὅ θάνοις ἔτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δ' ἐκὼν πλεόνεωσι πόρεσι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ὅππ' ἔθηκε.
 Σοὶ δ' ἐπὶ πλάτου θυμὸς ἐέλωται ἐν φρεσὶν ἦσι,
 Ωδ' ἐφ' ἐργῶν ἐργῶν δ' ἐπ' ἐργῶν ἐργάζεσθαι.



te se anno

Leiadib. Atlante natis exorien-
sibus,

Incipe m-ssm, arationem verò oc-
cidentious.

Ha quidem noctesque & dies qua-
draginta

Latens, rursus verò circumvoluen-

Apparent, primum ut accutur ferrum.

Hac utique aruorum est regula: quiq; mare

Propè habitant, quique valles flexuosas

Maris fluctuante procul pinguem regionem

Habitant Nudus seruo, nudusque arato.

Nudus quoq; metita: si quidem tempestina omnia voles

Opera ferre Cere ru, ut tibi singula

Tempestina crescant, ne quando interim egens

Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (dabo,

Sicut & nunc ad me venisti, ego verò tibi non amplius

Neque amplius mutuo tradam. Labora stolidè Persa,

Opera qua hominibus dii destinant,

Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens

Queras victum per vicinos, hi verò negligent. (lestes,

Bu enim & ter forsitan consequeris, si verò amplius mo-

Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices.

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo

Cogitare debis que solutionem, famisque evitacionem.

Domum quidem primum, uxoremq; bouemq; aratorem,

Famulam non nuptam, qua & bonas sequatur,

Vtensilia verò domi omnia apta facito:

Ne tu quidè petas ab alio, illèq; recusset, tu verò careas,

Tempus autem prætereat, minuat urq; tibi opus,

Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum.

Non enim laboris fugitans vir implet horreum,

Neque procrastinator. Cura verò tibi opus augeat.

Scm



ἐν αὐτῷ

Διῖάδων Ἀτλαγχεῖων ὀπιτελλο-
μύμων.

Ἀρχαδὶ ἀμοτῷ, ἀρότοις ᾧ, δυνά-
μύμων.

Αἰδῆ τοι κύπτας τε καὶ ἡμάτας τε-
σαρμέντας.

Κεκρύφαται, αὐτῆς ᾧ περιπλομύμων.

Φάγονται, ταπεινῶτα χαρσατομύμων σιδήρων.

Οὐτὸς τοι πεδίον πάλαι νόμος, οἱ τε θαλάσσης

Εἰς ὅθι ταιετῶν, οἱ τ' ἄγλα βλαστήντα

Πότιου κυμαίνοντος ἀπὸ φροδι πίονα χώρον

Ναῖον. γυμνὸν ἀπείρειν, γυμνὸν ᾧ βλαστῶν.

Γυμνὸν δ' ἀμῶνται, εἰχ' ὅρα παῖτ' ἐδέληται

Εργα κημίζοντα Δημήτερος. ὅς τοι ἔκαστα

Ὄρε' ἀέξεται, μὴ πῶς τὰ μεταξὺ χατίζων.

Πτωχῶς ἀλλοτρίοις οἴκοι, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.

Ὄς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες. ἐγὼ δέ τοι ἐκ ὀπιπύμων,

Οὐδ' ὀπιπύμων. ἐργάζου νήπιε Πέρση

Εργα τὰτ' ἀνδρώποισι θεοὶ διέτεκμήσαντο.

Μήποτε σὺ πάδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχύνων

Ζητεύης βίοντι καὶ γέγονας. οἱ δ' ἀμύμων.

Δίς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τὰ χατίζοντα. ἡ δ' ἐπὶ λυπῶν

Χρήμα μὲν ἐπ' ἡλθες, σὺ δ' ἐπὶ τῶν πύλων ἀγροῦσθες.

Ἀχρεῖ δ' ἐπὶ τῶν νημῶν. ἀλλ' ἄσ' ὄρωγα

Φερίζοντα χρεῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλειψῶ.

Οἶκον μὲν φροδῶντα, γυναικί τε, βουῶν τ' ἀρετῶν.

Κτηνῶν, οὐ γαμῶν, ἡ τις καὶ βοῶν ἐπὶ τοῖς.

Χρήματα δ' εἰν οἶκον παῖτ' ἀμύμων ποιήσαντα.

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλων, ὁ δ' ἀνῆται, σὺ δέ τῃτ'.

Ἡ δ' ἄρα φροδῶντα, μινύθη δέ τοι ἔργον.

Μηδ' ἀναβάλλεται ἐς τ' αὐρίον ἐς τ' ἐννην.

Οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις πύλων καλῶν.

Οὐδ' ἀναβάλλεται ἐμῶν δέ τοι ἔργον ἀφίλλει.

Semper autē dilator operum vir cum dimis luēta.,
 Quem itaque iam desunt robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluvie
 Ioue prepotente, mutatur humanum corpus
 Multo lenius. (nam tunc canicula stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdum, magis autem nocte fruītur.)
 Quando incorrupta est caesa ferro
 Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sanē ligna secato, memor tempestivus operis. (talc.
 Mortarium quidē tripedale seca, pistillum verò tricubi-
 Axēmq; septempedalem, valde enim certē conveniens
 Si verò octopedalem & malleum inde secueris, (sic.
 Trium palmorum curvatur ā secato 10 palmarū curvus.
 Multa praterea curva ligna, ferro aut dentale cū inue
 Domum, siue in monte quarens, siue in agro, (neris,
 Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Attica Cereris famulus temoni infigens,
 Clavis adiunctum stiuā adaptauerit.
 Bina verò disposito aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multo optimū sic.
 Si quidem alterum freris, alterum bobus inycias.
 E' lauro aut, vel ulmo firmissima stiuæ sunt. (uenies
 E' quercu temonem, ex ilice dentale, boves verò duos no-
 Masculos comparato (horū enim robur nō imbecillū est)
 Adolescentia mēsurā habentes. hi ad laborandū optimi.
 Non utiq; hi contententes in sulco laborando aratrum
 Fregerint, opus verò imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrifidum octo morsuum.
 Qui quidem opus curans rectum sulcū ducat,
 Non amplius respectans ad coætaneos sed in opere
 Animum habens, hoc verò neq; iunior alius melior
 Ad spergendum semina, & iteratā sationem evitandū.
 Iunior enim vir ad coætaneos enolat animo.
 Considera verò, cū vocem gravis audieris

Αἰεὶ δ' ἀμβολιέρῳς δὴ ἤρ' ἄταισι παλαίῃς.
 Ἡμεῖ δ' ἡ λήχ' μὲν ὀξεία ἡελίοιο
 Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρὸν ὁμῆσαντος
 Ζῆνός ἐριδιήθη, μὲν ὅ τ' ἐπίπεται βρότεα χροῖς
 Πολλὸν ἐλαφρότερον (δὴ γὰρ τότε στείλει Ἀστὴρ
 Βαθὸν ὑπὸ καφαλῇ· κηρεβείων δὴ δρώπων
 Ἐρχεται ἡμάτιον, πλείον δέ τι νυκτὸς ἱπταυρεῖ·)
 Ἡμεὶς ἀδικοτοτάτῃ πέλειται τιμωδεῖσαι σιδήρεω
 Τληφύλλα δ' ἱερὰ χεῖς, πορδοῖό τε λήχ'·
 Τάμος ἄρ' ὕλοπ' μεῖν μεμπτὸν ὄριον ἔργον.
 Οἰμοὶ μὲν τειρόδ' ὡς τάμνειν, ὕπνον ὅ τ' ἐπίπ' ὡς,
 Ἀξονά θ' ἐπ' ἀπόδ' ὡς μάλα δ' ὅν τοι ἄρ' ἔμ' ὄντω.
 Εἰ δ' ἐκ' ὀκταπόδ' ὡς ὑπὸ κ' σφύρει καὶ τάμοιο,
 Τεταπύδαμοι δ' ἄψιν τάμνειν δεκασδῶρον ἀμάρτη
 Πόλλ'. ὅπ' ἡσπύλα καὶ ἄλλα φέρειν ὅ τ' ὡς, ὅτ' ἂν δ' ὄρῃς
 Εἰς οἶκον, κατ' ὅρ' διζήμ' ἢ κατ' ἄρ' ὄντων,
 Πρίντοι, ὅς γ' ὅρ' ὄντων ὄντων ὄντων ὄντων,
 Εὐτ' ἂν Ἀθηναίης δ' ὡς ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμοφισιν πελάσας πορδοῖα ἱερὰ ὄντων.
 Δοῖα ὅ τ' ὄντων ἄρ' ὄντων πορδοῖα ὄντων, κατ' οἶκον,
 Αὐτόντοι καὶ πικτόν ἐπ' ὅτ' ὄντων ὄντων ὄντων.
 Εἰ χ' ἐπ' ὄντων γ' ὄντων, ὅτ' ὄντων γ' ὄντων βάλαιο.
 Δάφνης δ' ἢ πηλὸς ἀκρότατος ὄντων ὄντων.
 Δρυὸς ὄντων, ὄντων γ' ὄντων. βίη δ' ὄντων ὄντων
 Ἀρσενε κεντῶν (ὄντων γ' ὄντων ὄντων ὄντων ὄντων)
 Ἡβης μὲν ὄντων, ὄντων ὄντων ὄντων ὄντων.
 Οὐκ αὖ τῶ γ' ὄντων ὄντων ἐν αὐλακ' ὄντων ὄντων
 Ἀξίαι, τὸ ὅτ' ὄντων ὄντων αὐτὸς ὄντων.
 Τοῖς δ' ὄντων πωρδοῖα ὄντων ὄντων ὄντων.
 Ἀρτον δ' ὄντων τειράτ' ὄντων, ὄντων ὄντων.
 Ὅς κ' ὄντων μελετῶν ὄντων αὐλακ' ὄντων ὄντων.
 Μηκέτι παπλῶναι μὲν ὄντων ὄντων, ἀλλ' ὄντων ὄντων
 Θυμὸν ὄντων. τῶ δ' ὄντων ὄντων ὄντων ὄντων.
 Σπέρματα δ' ὄντων ὄντων, καὶ ὄντων ὄντων ὄντων.
 Κουρότερος γὰρ δὴ ὄντων μὲν ὄντων ὄντων.
 Φερέτω δ' ὄντων ὄντων ὄντων ὄντων ὄντων.

Altè ex nubibus quotannis clagentis,
 Qua & arationis signum affert, & huiusmodi tempus
 Indicat pluuia: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sanè pascere curuos boues, domi detinens.
 Facile enim dictu est, par bouem da & plaustrum:
 Facile autem recusare, instant verò opera bobus.
 Inquit autem vir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparueris,
 Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo manè festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere vertito, astate verò iterata non te fallat.
 Non aalem verò serito adhuc leuem terram,
 Non aalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplica verò Ioni terrestri, Cereriq; casta, (est)
 Prouenit ut impleam, Cereris sacrum munus,
 Ut primum incipis arare, cum extremum stine
 Manu capiens, stimulo bouum terga attigeris
 Quercum temonem trahentium loro, inuenis aut ponè
 Seruus, ligonem tenens, negocium anibus facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignavia verò pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum praeberit,
 E vasis autem eijcies araneas. & te spero
 Gausurum, victu potitum domi existente.
 Latius autem peruenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. Tui verò alius vir indigus erit.
 Si verò ad solis conuersionem araueris terram aliam,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulètus, nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci verò te suspicient.
 Aliàs verò alia Iouis mens Agiochi:
 Sed mortalibus hominib. eam deprehendere difficile.

Τ' ἔφθεν ἔα νιφίον ἐπ' αὐσία κεκληγύνης·
 Ἡ τ' ἀροπτό τε σῆμα φέρεε, καὶ χρίματος ὄριον
 Δεικνύει ὀμβρῶν ἔκτα δ' ἰδὼν ἀνδρὸς ἀκούτιον.
 Δὴ τότε χορταίνει ἑλπίες βόας ἰσθὺν ἰόντας·
 Ρηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόας δὲ καὶ ἄμαξας·
 Ρηίδιον δ' ἀπαυήσασθαι, πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φοῖ δ' ὀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πηξάσθαι ἄμαξας.
 Νήπιον, οὐδὲ τὸ γ' οἶδ' ἑκατὸν δέ τε δούρα δ' ἄμαξας·
 Τῶν περὶ δὲν μελίτῳ ἰχέμεν οἰκνία δόδω.
 Εὐτ' αἶψ' ὅτε φρεσὶν ἄρστος θνητοῖσι φαίειν,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς διμῶτες τε καὶ αὐτὸς
 Αὐτῷ καὶ διεπλῶ ἀρόων, ἀρότοιο καὶ ὄριον.
 Πρὸς μάλα σπύδων ἰνὰ τοὶ πλήθωνται ἀνδρα.
 Εἶαρε πολεῖν, δέφαται ὅτι νικημένη αὐτὸς ἀπαθήσῃ.
 Νειὸν ὅτι σπείρειν ἔτι κρυφίζουσιν ἀνδρα.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παῖδων θυκλήνεται.
 Εὐχάσθαι ὅτι Διὶ χροῖα Διημήτερι δ' ἀγῆ,
 Εκπλῆα βεβῆσθαι Διημήτερος ἰσθὺν ἀκτῶν.
 Αρχόμενται περὶ τ' ἀρό τ' ἔρως, ὅταν ἄκρον ἰχέτης
 Χεῖρ λαβὼν, ὄρπηκα βοῶν ὅππῃ γῶτον ἵκηται
 Ενδρυσὶ ἐλκόντων μοσάβων, ὅτι τυτθὸς ὀπίσθιν
 Διμῶν, ἔχων μακάλῳ, πόντον ἐρνίδεσσι πιδίῃ,
 Σπέρματα κακὰ πῶν, εὐθιμωσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς αἰθρῶσι, κακὰ δὲ μοσύνῃ ὅτι κακίση.
 Ὡς δὲ καὶ ἀδρυσίῃ ἐτάχης ἰθὺσι ἔραζε,
 Εἰ τέλει αὐτὸς ὀπίσθιν Ολύμπῳ ἰσθὺν ὀπάροις,
 Εκ δ' ἀγῆσθαι ἐλάσθαι ἀράχια καὶ σὶ ἰσθῶν
 Γηθήσθαι, ὅτι οἰον ἐρεύμενον ἰσθὺν ἰόντος.
 Εὐχάσθαι δ' ἔξειαι πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
 Αὐγασσάσθαι δ' ἄλλῳ ὀνὴρ καχεμήνῃ ἔσται.
 Εἰ δὲ καὶ ἑλπίοιο ἔσται, ἀρόης χόδον δ' ἔσται,
 Ημῶν ἀμύσθαι, ὀλίγον πρὸς χροὸς ἔργων,
 Αντία δεσμεύων κακὸν ἰσθῶν, οὐ μάλα χαίρον·
 Οἶσθαι δ' ἐν φορμῶν, παῖδες δὲ σὶ δηήσονται.
 Αλλοι δ' ἀλλοῖσι Ζηνὸς νότον αἰγέροισι,
 Αργαλῶν δ' ὀνὴρ ἔσται καὶ ὀνὴρ ἔσται.

Sin aut serò araueris, hoc quidem tibi remedium fuerit:
 Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc Iupiter pluât triduo, neq; desinat,
 Non utique superans bouis ungulam, neq; relinquens:
 Ita & serotina aratio tempestiua aqualis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde, neq; te lateat
 Neq; ver exorients canum, neq; tempestiua pluuia.
 Accede autem aeneam sedem, & ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet, tunc sanè impiger vir valde domum auget:
 Ne te mala hyemis difficultas opprimat, (mas.
 Cum paupertate: macilenta verò crassū pedē manu pre-
 Multa verò ignauus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.
 Spes verò non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autem seruis, ast ate adhuc media existente:
 Non semper astas erit, facite nidos. (nes,
 Mensem verò Ianuarium, malos dies, bobus nocentes om-
 Hunc vitate, & glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea molesta existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylua:
 Multas verò quercus alticomae, abietēque densas,
 Montis in vallibus deijcit, terra multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua.
 Fera autem horrent, caudāsque sub pudenda ponunt:
 Ea etiam quarum vellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiā per bouis pellē penetrat, neq; ipsum cohibet
 Etiamq; p caprā flat hirsutā: ouium aut greges non itē,
 Eò quòd annui ipsarum villi sunt non perflat
 Vis venti boreæ: incuruum verò senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ ades intra charam apud matrem manet,

Εἰ δὲ καὶ ὅψ' ἀρόσῃς, τόδ' ἐκίν' τοι φάρμακον εἶν'
 Ἥμος κόκκυξ κοκκῶζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τοσοῦτον, τέρπει τε βροτῶν ἔσ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς ὕει πείτω ἥματι, μηδ' ὀλοήγῃ,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβαλλὼν βοὸς ὀπλίω, μήτ' ὀλολείπων.
 Οὕτω κ' ἐφαρότης πεσοπθεῖτη ἰσοφαιρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσειο· μηδὲ σὲ λήθω
 Μήτ' ἴαρ γυόμβροι πολίων, μηδ' ὤρεσ' ὄμβροιο.
 Παρ' οἷ' ἴθι χαίλκειον δῶκον κ' ἐπ' ἀλῆα λίσχῃ
 Ωρῇ χυμείῃ, ὅπότε κρύθ' ἀνέρας εἶρῃ
 Ἰθάγει· ἐνθα κ' αἰκνέσθαι ἄρ' μέγα οἶκον ὀφείλει.
 Μὴ σὲ κικῶ χυμῶν· ἀμχανίη κατὰ μέρ' ῥ' ἦ
 Σιῶ πεινίη, λεπὴν δ' παχυὴ πόδα χεῖρ πιέζοις.
 Πολλὰ δ' ἄεργός ἀτῆρ, κενεῖω δ' πρὶ ἐλπίδα μέμνων,
 Χρηίζων βιότοιο, χαλεπὰ περ σιλήξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἔκ' ἀλῆα δὴ καχευμένην δῦδρα κριμίζει,
 Ἥμβροι ἐν λίσχῃ, τῷ μὴ βίεσθαι ἄρ' κινέσθαι εἶν.
 Δείκνυε δ' ὁμοῦ εἰσι δέριος ἐπὶ μίαντος ἰόντος,
 Οὐκ αἰεὶ δέρος ἰατρεῖται· ποιεῖα δὲ κελεύει.
 Μιῶσα δ' ἴλιω αἰῶνα καὶ ἥματα, βῆδ' ὁδοῖα πάντα
 Τῷτον ἀλεύαδας, κ' πιγὰδας αἴτ' ὅπ' ἰθάγῃ
 Πνεύσαντες βορέαο δυσπληγέας πλείστοισιν.
 Ὅστι διαδ' ὀρήκης ἰπποῖσιν ἔσθου δῦρεῖ πόντω
 Ἐμπνύσας ὤρεσι μέμυκε δ' ἰθάγῃ κ' ὕλῃ.
 Πολλὰς δ' ὀρεῖς ὑψιμόμοις ἐλάτας τε παχέας
 Οὐρεσθαι ἐν βήσῃσι πλεῖσθαι χροὶ πούλυοι τεύχεα
 Ἐμπνύων, κ' πᾶσα βοᾷ τότε νήριος ὕλη.
 Θῆρες δ' ἐφ' ἰπποῖσιν, ἕρας δ' ὑπὸ μέγ' ἔδοντο,
 Τῶν κ' ἰλάχῃ δ' ἴρμα κατὰ σκιον· ἀλλὰ νῦν κ' ἴθ' ἦ
 Ψυχρὸς εἶν' ἀνὰ δίασιν δαυσυτέρων περ ἰόντων.
 Καὶ τε διὰ ῥινού βοὸς ἔρχεται, οὐδὲ μὴ ἴθ' ἦ.
 Καὶ τε δι' αἴθ' ἄκσι τανύτετρα· πῶσα δ' ὕπ' ἦ
 Οὐκ ἐπὶ πᾶσι τείχεα αὐτῶν, οὐ δ' ἀνὰ σκιν
 Ἰς δ' ἴμεν βορέα· ἔρχαλόν δ' ἐγέρνεται τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχευται δ' ἀνὰ σκιν
 Ἡ τε δόμων ἐνταδὶ φίλῃ· ἔσθ' ἡμῖν τέρε μῆμναι

Nondum opera experta aurea Veneris.
 Beneq; lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unita, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando exorsu polypus suum pedē ar-
 Inq; frigida domo, & ibi habitaculum et istibus. (rodit,
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut innadat,
 Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
 Vertitur, & ardens autem uniuersis Gracis lucet.
 Et tunc sanē cornuta bestia & incornuta syluocuba.
 Misere dentibus stridentes perqueretum uallum
 Fugiant, & passim omnibus id cura est:
 Quae tecta inquirentes, densas latebras habent,
 Et caernas petrosas, tūc utique tripedi homini similes,
 Cuius & humeri fracti sunt, & caput pauimentum spe-
 Huic similes incedunt uisantes niuem albam. (citat:
 Et tunc indue munimentum corporis, ut se imbeo,
 Chlanamque mollem, & talarem tunicam.
 Stamina uero in paucis multam tramam intexo.
 Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum uero pedes calceos bonis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.
 Primogenitorum uero hædorum, cum frigus tempestiuū
 Pelles consuito neruo bonis, ut super humerum (uenerit,
 Pluvia arceas teporem, supra caput uero
 Pilum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadentes:
 Matutinus uero super terram à cælo stellifero
 Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Alti supra terram leuatus uenti procella,
 Interdum quidem pluit ad uesperam, interdum flat,
 Densas Tiracio Borea nubes excirante.
 Hunc anteuertens, opere perfecto domum redi,
 Ne quando te cælitus tenebrosa nubes circumtegit,
 Corpusque madidum faciat, uesit, ne humectet:

Οὐ πῶ ἔργ' εἰδὴ αὖ πολυχέσσυ Αφροδίτης.
 Εὖ τε λοιπὰ μῦθε τέρενα χρόα, κ' λίπ' ἐλάφῃ
 Χερσαίμῃ, νυχὴν καταλέξεται ἰσθόδῃ οἶκῳ,
 Ημεῖσι χμαρῶν, ὅτ' αἰόσῃ· ὅν ποδα τένδῃ.
 Εἰ τ' ἀπύρῳ οἴκῳ κ' εἰ ἤδεσι λευγαλίοισιν.
 Οὐ γάρ εἰ ἡλί· ὅδ' ἴνῃ νομὸν ὀρμηθῆται·
 Ἀλλ' ὅπῃ κυανέῳ αἰδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφάται, βροχίδιον ἢ παλλῶνισσι φαείνῃ.
 Καὶ τότε δὴ καραὺ κ' ἰνκαοῖ ὕληκοῖται
 Λυγρὸν μυλῶντες αἰὰ δρύα βροσθήσεται
 Φινυροῖσιν κ' παῖσιν εἰς φρεσὶ τῷτο μέμνησιν,
 Οἱ σέπτα μαγοῖμοι πυκνοὶς κευθμῶνας ἔχουσιν,
 Καὶ γλάφυ πετρῆσιν τότε δὴ πείποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ὅπῃ νῶτα ἱαγὰ κερὶ δ' εἰς οὐδας ὄρεσται,
 Τῶ ἱκαλοὶ φοιτῶσιν, ἀλευρόμοι ἴφα λευκῶ.
 Καὶ τότε ἱσπαδαί ἱρυμα χροὸς, ὥς σε καλεῖται,
 Χλαῖθ' τε μελακῶν κ' τερμύσεται χερσὶν α.
 Στήμονι δ' εἰ παύρῳ πῶ λῶν κρόκα μινύσεται,
 Τῶ πείσεται αἰαδῶν, ἵνα τοὶ πείσῃ ἀρεμίῳσι,
 Μινδ' ὀρταὶ φρεσὶσιν αἰετῶ μιν αὖ σῶμα.
 Ἀμφὶ ἢ πρὸς πῆδ' ἱα βοὸς ἴφι κταμύοιο
 Ἀρμὰ αὖ δῆσεται, πῆλοισι ἐντοδὲ πυκνίσται.
 Πεσοτῶνται δ' ἰζίφῃ, ἰπὸ πῶν κρύ· ὥρειον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρράπτειν νύρῳ βοὸς, ὅφρ' ὅπῃ νῶτα
 Τετὴ ἀμφιβάλῃ ἀλίῳ, κροαλήφῃ δ' ὕπερδῃ
 Πῆλοι ἔχῃ ἀσκατὸν, ἵν' ἕκτα μὴ καταδεύῃ·
 Ψυχὴν γάρ τ' ἵκῃς πέλεται βορῆκο πεισόντος.
 Ηοῖ δ' ὅπῃ γαῖα ἱα· ἕρετὸν ἀστερόντος
 Ἀπὸ πυροφόρος τέλειται μαλάρῳ ὅπῃ ἔργῳ·
 Ὅς τε ἀρυσάμῃ· πῶν αὖ δὲ ἀσκαόντων,
 Τῶν ἕρετὸν γὰρ αἰετῶν· ὕμῳσι δὲ ἱα,
 Ἀλλοτὶ μοῦ· ὕει ποτὶ ἱσπερὶν, ἄλλοτ' ἄλλοι
 Πυκνὰ θρησκίῳ βορῆου ἴφῃα κλονόντος.
 Τὸν εἰσάμῃ ἱα ἱα τελέσται, τοῖκόνδε νέσεται,
 Μὴ ποτὶ σ' οὐρανοδὲ σκοτὶν νῆφ· ἀμφικαλύψῃ,
 Χροτὰ τε μυδιλίῳ δειῇ, κατα δ' εἰματα δέσῃ·

Sed cuitato. Mensis enim difficilissimus hic
 Hybernus: difficilis ouibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonia: longa enim validaque noctes sunt.
 Hac observans perfectum in annum
 Equato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernus perfecrit Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hiruudo
 Ad lucem hominibus, vere nuper capto.
 Hanc prauertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites,
 Sed falcisque acuto, seruisque excitato.
 Fugito vero umbras tabernas, & ad auroram cubile.
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit:
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidem viam, promouetque laboris
 Aurora qua apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus verò iuga bobus imponit.
 Quum verò carduusque floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
 Tunc pinguesque caprae, & vinum optimum,
 Salacissima verò mulieres & viri imbecillimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat.
 Siccum verò corpus ob æstum. Sed tunc iam
 Sit petrosa que umbra, & Biblinum vinum,
 Libumque lactem, lacque caprarum non amplius lactan-
 Et bouis arboriuora caro, nondum enixa, (tium,
 Tenerorumque hædorum præterea nigrum bibito vinum,

Ἀλλ' ὑποδύαδ' αὖτις γδ χαλεπώτατος οὔτος
 Χειμῆρι Θ, χαλεπὸς περὶ ἀνέμοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος θωμισυ βοιστίν, ὅπ' δ' ἀνέρι τὸ πλεον εἶν
 Ἀμυγδαλῶν μακρὰ γδ ὀπίρροδοι ὀφρέναι εἰσί.
 Ταῦτα φυλασσόμεν Θ τετελεσμένον εἰς ἐπισωτὸν,
 Ἰσοδότην νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσὶ σκευαυθίς
 Γῆ παύτων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνέεικ' η.
 Εὐτ' αὖ δ' ἐξήκοντα μετὰ Ἑσπας ἡγίσιον
 Χειμῆρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε' ἀστὴρ
 Ἀρκτοῦρος, περιπλὺν ἰερὸν ῥόον Ὡ κελδοῖο,
 Πεσόντων παμφαίτων, ὅπ' ἐπύλλεται ἀφροσύνη Θ.
 Τόνδε μετ' ὀρθρογῆ Πηλεΐδης ὄρτο χελιδὼν
 Εἰς φά Θ ἀνθρώποις, ἱερός νέον ἱερὸν ἡγίσιον.
 Τῶν ἐδάμεν Θ, εἰσας σφαιταμένον ὥς ἀνέριον.
 Ἀλλ' ὅπ' ἀνέριος δόπ' ἡγίσιος ἀνέριος βαλὴν
 Πηλεΐδης ἐδάμεν, τότε δὴ σκὰφ Θ ἐκίπ' οἰνέων.
 Ἀλλ' ἀπ' αὖτε χαλεπὸν ἀνέριον, καὶ δόμους ἐγείρειν.
 Φάγειν δὲ σκίρτοις δόμοις καὶ ἐπ' ἡδ' αἰτόν.
 Ὡς ἐν ἀμυγδαλῶν, ὅτε τ' ἡγίσι Θ χεῖρα καφῆ.
 Τημοῦτος ἀνέριος καὶ εἰσας ἀνέριος ἀνέριος
 Ὄρθρου ἀνέριος ἀνέριος, ἵνα τοι βί Θ ἀνέριος εἶν.
 Ἡὼς γάρ τ' ἡγίσιος πείτῃ δόμοις ἀνέριος.
 Ἡὼς τοι ἀνέριος ἀνέριος, ἀνέριος δὲ καὶ ἡγίσιος
 Ἡὼς ἡτε ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος.
 Ἀνέριος ἀνέριος, πολλοῖς δ' ὅπ' ἡγίσιος ἀνέριος.
 Ἡγίσιος δὲ σκίρτοις ἀνέριος, καὶ ἡγίσιος ἀνέριος
 Δομοῖς ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος
 Πυκνὸν ὑπὸ πῦρρον ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος
 Τημοῦτος ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος
 Μαχλόταται ἡ γυναικίς, ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος
 Εἰσιν, ἐπὶ ἀνέριος καὶ γυναικίς ἀνέριος ἀνέριος
 Αὐτὸς δὲ τ' ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος
 Εἶν πῦρρον ἀνέριος καὶ γυναικίς ἀνέριος
 Μαχλό τ' ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος
 Καὶ βόας ὑλοφάγοιο κρέας ἀνέριος ἀνέριος
 Πεσόντων τ' ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος ἀνέριος

In umbra sedens, saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obuerso vultu,
 Fontemq; perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
 Tertiam aqua partem infunde, quartam verò misce vino.
 Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura verò diligenter recondito in vasis. sed postquā
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Seruum domo carentem conducere, & sine liberis ancillā
 Inquirere iubet: molesta est autem qua liberos habet an-
 Et canē dentibus asperū nutrito: nec parcas cibo, cilla.
 Ne quando tibi interdum dormiens vir facultates auferas.
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
 Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
 Serui refocillent chara genua, & boues solvantur.

Quum verò Orion & Sirius in medium venerit
 Cælum, Arcturū autē inspexeris rosea digitis Aurora.
 O Persa. tunc omnes deserpe domum vas:
 Exponito verò soli decem dies, totidemq; noctes,
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona latitia datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestiua. annus verò per terram accommodus sit.
 Quod si te nauigationis periculosa desiderium ceperit,
 Quando utiq; Pleiades robur validum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certè variorum ventorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memineris, ita ut te iubeo,
 Nauem verò in continentem trahito, munitiq; lapidib.
 Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flau-
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat lous imber. (tū,
 Instrumenta verò congrua omnia domi tua reponet,
 Ornatē conseruans nauis alas pontigrada.

Clanum

Ἐν σκίῃ ἐζόμενον, κακορημόνον ἢ τὸν ἰδὼ δῆς·
 Ἀντίον θυγατὶς δὲ δέμου πρέψαντα προσώπων,
 Κυβώης τ' ἀνείου καὶ δότορ' ὑποῦ, ἢ τ' ἀδύλωτος.
 Τρεῖς ὕδατος προσχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἴνου.
 Δρακὸς δ' ἐπὶ τρωεὶν δημῷ τε καὶ ἰσθρὸν ἀκτῶν
 Διενέμεν, δῖος δὲ προστά φαῖν' ἄνθ' ὧν ὤρεϊων θύει,
 Χάρος ἐν θαλάτῃ, καὶ ὠκυχάλας ἐν ἀλάτῃ.
 Μήτρει δ' ὅτι καμίσσεται ἐν ἀγρίῃσιν, αὐτὰρ ἐπὶ νῆϊ δὴ
 Πάριτα βίον κητεῖν θάλασσ' ἡπαρμόνον ἐνδοδὲν οἴκου,
 Θῆτ' αἰοικον πειεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριδον
 Δίξεται κέλευμα, χαλεπὸν δ' ὑπόπορτις ἔριδος.
 Καὶ κύνα κροχαρόδοντα καμῖν, μὴ φείδῃς σίτου·
 Μή ποτέ σ' ἡμερόμενος διήρ' ὀπὸ χρέμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἰσκαμίσσας καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βασίς καὶ ἡμῖν· ἵσιν ἐπιταγόν, αὐτὰρ ἐπειτα
 Δρακὸς δὲ κ' ἀνέμεν φίλα γυνώσκει, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' αὖ δ' ὧν ὤρεϊων καὶ Σείριος ἐς μῆσιν ἔλθῃ
 Οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἰσίδ' ἡρόδοδ' ἀκτυλῶ· Ἡὼς,
 ὧν Πέρση τότε πάντας δότορ' ὀρεπεὶ οἴκαδ' ἐβόρει·
 Δείξαι δ' ἡγήσας δέχα τ' ἡμέρας καὶ δέχα νύκτας·
 Πέντε δὲ συσκάσσει, ἔκτα δ' εἰς ἀγρί' ἀφύσσει
 Δῶρα Διωνύσου πολυζυγέει· αὐτὰρ ἐπὶ νῆϊ δὴ
 Πληϊάδης θ' Ἰάδης τε τότ' ἐδύνθ' ὧν ὤρεϊων
 Διώσῃσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμημημένῃ·
 Ὠρεῖαν πλεῶν ὅτ' ἔχονος ἀορμῶν εἴη.
 Εἰ δέ σε καυτελῆς διαπυμφέλου ἡμερὸς ἀρήν,
 Εὐτ' αὖ Πληϊάδης δύνθ' ὄβριμον ὧν ὤρεϊων
 Φόβουσαι πέπῃσιν ἐς ἡερειδία πόντον,
 Δὴ τότε πιστοῖαν ἀνέμων ὑπόσειν ἀήται·
 Καὶ τότε μελέπῃ νῆας ἔχον ἐν οἴκῳ πόντος·
 Γλυκὴ δ' ἐργάζεται μεμημημένῃ, ὥς σε καλῶς.
 Νῆα δ' ἐπ' ἐπείρου ἐρύσαι, πυκνάσαι τε λίθους
 Πάριτα δὲν, ὅφρ' ἴθασ' ἀνέμων μενέειν ὑγρὸν ἀέντων·
 Χείμαρρον ὕδρυσας, ἵνα μὴ πύδη Διὸς ὄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπαρμόμα πάντα τεύχε' ἐγκέχθῃ οἴκῳ,
 Εὐκρίως σολίσσαι νῆος πίερα πεντεπόροιο.

Clauum verò fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autē rēpestinā expectato nauigationē dum veniat.
 Tūcque nauem celerē ad mare trahito. intus verò onus
 Aptum imposito, domum ut lucrum reportes:
 Quemadmodū meusque pater, & tuus, stultissime Per-
 Nauigabat nauibus, victus indigus boni. (Sa)
 Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
 Cum Aolide relictā, in nauis nigra:
 Non reditus fugiens, neque opulentia ac facultates,
 Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.
 Habitat autem prope Heliconem misero in vico
 Ascra, hyme malo, aestate autem molisto, nunquā bona.
 Tu verò d' Persa operum memor esto
 Tempestiūorū omnium: de nauigatione verò maxime.
 Nauem parvam laudato, magna verò onera imposito.
 Maius quidem onus, maius verò lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem venti malos abstineant flatu.
 Quando ad mercaturam verso imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamēnam:
 Ostendam autem tibi modos multisoni marii:
 Esti neque nauigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim unquam nani profectus sum ad latū mare,
 Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Graci
 Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,
 Gracia ē sacra, ad Troiam pulchris fœminis pradiam.
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
 Chalcidēque traieci pradeliberata verò multa
 Certamina instituerunt iuuenes magnanimi, ubi me dico
 Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidē Musis Heliconiadicis dicaui,
 Vbi me primum sonorum aggredi fecerunt: cantum.
 Tantū nauium expertus sum, multos clauos habentium.
 Sed tamen dicam lenis consilium Egiocchi:
 Musa enim me docuerunt diuinum carmen canere.
 Dies quinquaginta post versiones solu,
 Ad finem progressa astate laboriosa temporis,

Πηδάλιον δ' ὀρθῆς ὑπὸ χερσίν κρημιάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὀρέγον μίμνειν πλόον, εἰ σῦκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοῶν ἄλα δ' ἑλκιδόν· ἐν δὲ τε φόρτον
 Ἀμφὶν ἐντυῖα σάται, ἵν' οἴκησθε κέρδους ἄρηαι.
 Ὡς αὖτ' ἰμός τε πατὴρ καὶ σὺς, μέγα νήπι Πέρση,
 Πλοῖζισκε νεοσὶ βίη καχημένῳ ἰσχυροῦ.
 Ὅς ποτε καὶ τῷδ' ἔλθε, πολλῶν διὰ πόντον ἀνύστας.
 Κύμῳ λιόλιθα περιπλῶν, ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 Οὐκ ἄφρατ' ἐβύζων, ἔξ' πλῆτόν τε καὶ ὄλγον,
 Ἀλλὰ κακῶν πενίλῳ, τῶν Ζεὺς ἀνδράσι δίδωσι.
 Νάσασθε δ' ἄρ' ἑλικῶν, οἷζυρ' ἐνὶ καίμῃ,
 Ἀσκη, χαίμα κακῇ, θέρ' ἀργαλίῃ, ὑδὶ περ' ἰσχυρῇ.
 Τῶν δ' ὅς Πέρση ἔργων μιμημένῳ ἔξ'
 Ὡς αἰῶνι πάντων, ὅτε ναυτιλίας ἔξ' ἡλίσσεα.
 Νῆ' ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ δέσσει.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ὅππ' κέρδει κέρδους
 Ἔσσιται, εἰ κ' αἰετοὶ γὰ κακὰς ἀπέχουσι ἀήτας.
 Εὐτ' αἶψ' ἐμπορίῳ ῥέψῃς ἀσιφρονα θυμόν,
 Εὐλκῇ δ' ἤρξῃα τε φοφυγῇ καὶ λιμὸν ἀτερπῇ.
 Δείξω δὲ τοι μέγα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σισσοφισμένῳ, ἔτε τι νηὶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων θύρεα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἔξ' Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναρτις χερσὶν ἄλῃ, πολλῶν σὺν λαὸν ἀγάραν
 Ἑλλάδος ἔξ' ἱρῆς Τροίῳ ἐς καλλιγυνάικῃα.
 Ἐνθάδ' ἰγὼν ἐπ' αἰθλα δαΐφρονι, Ἄμφιδάμνους
 Χερσίδα τ' εἰσιπύκασα, τὰ δ' ὅσπερ ἐκ δμῶα πελλὰ
 Ἄδ' ἔδρασαν παῖδες μαγαλήτορες, ἰνθά μ' ἐφίμῃ
 Τῶν νικησάτων φέρει τρέποδ' ὁπώσεται.
 Τὸν μὲν ἰγὼ Μύσησ' ἑλικωνιάδην ἀνέδηκε,
 Ἐνθά μ' ἐπεὶ τὸν λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
 Τάσθ' οἱ νηὶν γὰρ πεπείσμαι πολυγύμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὅς ἐρῶ Ζηνὸς ἴδον καὶ γέλοιο.
 Μῦσται γὰρ μ' ἐδίδασαν ἀδίσπρατον ὕμνοι ἀείδειν.
 Ἡμεῖς πεντήκοντα μετὰ ἑσπέρ' ἡγήοιο,
 Ἐς τέλ' ἔλδοντες δέξομεθα καὶ δέξομεθα.
 c. iii.

Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certè nauem
 Fregeris, neque homines perdidisti mare,
 Nisi sciens Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumque, malorumque.
 Tunc verò facilisque aurae, et mare innocuum,
 Tranquillum: tunc naucem celerem, ventis fretus,
 Trahit in pontum. onus verò omne bene colloca.
 Propera autem quàm celerimè iterum domũ redire:
 Neque verò expectato vinumque nonũ, et autumnalẽ imbrẽ,
 Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
 Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem verò pontum facis.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum scilicet hominẽ appareant
 Summa in sicco, tum sanè imperium est mare.
 Verna autem hac est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia rapax: agrè quidẽ effugeris malũ. sed tamen et
 Homines faciunt stulticia mentis. (hac
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum verò est mori in fluctibus. Verũ te iubeo
 Considerare hæc omnia in animo quacumque tibi cõsulo.
 Ne verò intra naues omnem substantiam canas pone:
 Sed plura relinquito: pauciora verò imponito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere.
 Miserum etiã, si quidẽ in currũ prægrande onus imponẽs
 Axem fregeris, onera verò intereant.
 Mediocritatem observa: occasio verò in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
 Neque triginta annis valde multũ deficiens,
 Neque superans multũ: nuptia verò tibi tẽpestiva hæc.
 Mulier autẽ quarto supra decimũ anno pubescat, quin-
 Virginẽ verò ducito, ut mores castos doceas. (to nubat.
 Eam verò potissimũ ducito qua te prope habitas:

Omnia

Πῶς αὖτε πέλεται θνητοῖς πλόε· ἔτι καὶ νῆα
 Κυυάξαις, ἔτ' ἀνδρας δ' ὀποδίσσῃ θάλασσα·
 Εἰ μὴ δὴ παρ' ἑσθ' ἔλθῃσι Πρωτοδαίον ἐπὶ στήθεσιν
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλει ἔστιν ὁμῶς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε·
 Τῆμος δ' ὀκρινέες τ' αὐραὶ καὶ πόντος ἀπῆμων,
 Εὐκλω· τότε νῆα θιμὴν ἀνέμοισι πιπθῆσαι
 Ἐλκίμῳ ἐς πόντον, φέρτον δ' ὅς περ πάντα πίδεσθαι.
 Σπύρην δ' ὅππῃ τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι.
 Μηδὲ μὲν οἶόν τε τίσι καὶ ὀπωρεῖν ὁμῶς,
 Καὶ χυμῶν ὅππῃ πόντος, τό τοιό τε θῆρας ἀήτας,
 Ὅς τ' ὤρει θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὁμῶς
 Πολλὰ, ὀπωρεῖν ἄλλοι δέ τι πόντον ἴδμεν.
 Ἀλλ' αὖτ' εἰαρινὸς πέλεται πλόε· αἰθρὰ ποιοσιν,
 Ἡ μὲς δὴ τῶ παρ' ὅσον τ' ὅππῃ ἄσπετον κορόνη
 Ἰχθυὶ ἐπὶ κίονται, τόσῳ πέταλ' ἀνδρὶ φανεῖν
 Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβρατὸς ἐστὶ θάλασσα.
 Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόε· ἔμιν ἔγωγε
 Αἰτημ'· ἔγδ' ἰμῶ θυμῷ κεχαρισμένῳ ἔστιν,
 Ἀρπακτὸς χαλεπῶς καὶ φύρις κακόν· ἀλλὰ νῦν καὶ τὰ
 Ἀνδρῶν περὶ ῥέζοισιν αἰδρεῖσιν νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δαίλοισι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' αἰσῶ
 Θεοζέεσσι τὰς παύσας μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγροῖαι.
 Μηδ' αἰετὶς νικῶσιν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 Ἀλλὰ πλείω λείπεται, τὰ δ' ἰμῶν φορτίζεισθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μὲν κύμασι πῆμα τι κῦρσαι·
 Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἀμαξαν ἰσχυροῖσι ἀχθος ἀείρας,
 Ἀξοτα κυυάξαις, τὰ δ' ἰμῶν φορτὶ ἀμαυροδέειν.
 Μῆτε φυλάσσεισθαι καμρὸς δ' ὅππῃ πᾶσιν ἄριστος.
 Πῶς αὖτε ἵμῶν καὶ τῶν ποτὶ οἴκοι ἀγροῖαι,
 Μήτε τεικόντων ἐτίειν μέλα πολλὰ δ' ὀπολείπων,
 Μήτ' ὅππῃ μέλα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὤρεται οὗτος.
 Ἡ δ' ἰμῶν τέπερ' ἵδμεν, πᾶσι δ' ἰμῶν γαμήϊο.
 Παρδενικῶν δ' ἰμῶν, ὅς κ' ἵδμεν καὶ νῦν διδάξῃς.
 Τὴν δ' ἰμῶν γαμήϊον ἥ τις σέθεν ἐχέει·

*Omnia diligēter circū contēplatus, ne vicinis ludibria
Neque enim muliere quicquā vir sortitur meli⁹ (ducas.
Bona: rursus verò mala non durius aliud,
Comessatrice, qua virum tametsi fortem
Torres sine face, & cruda fenestra tradit.
Bene verò animaduersione immortalū deorū obseruato.
Neque fratri æqualem facito amicum.
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne verò mentiaris lingua gratiā. Sin autem coeperis,
Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
His tantum puri memineris. Sin verò rursus
Redeat ad amicitiam, penam autem velit prestare,
Suscipe, miser namque vir amicum aliās alium
Facit, te verò ne quid animo coarguat vultus.
Ne verò multorum hospes, neve nullius hospes dicaris:
Neve malorum socius, neque bonorum consociator.
Neque unq̃ miserā pauperis animi cōsumptricē hominē
Sustineas exprobrare, diuorum manus immortalium.
Lingua certē thesaurus inter homines optimus,
Parca plurima verò gratia ad mensuram euntis.
Quod si malum dixeris, forsā & ipse maior audies.
Neque publici conuiuij gravis accessor esto,
Ex publico: plurima aut gratia, sumptusque minimus.
Neque unquam de manū Ioni libato nigrum vinum
Manibus ilotis, neque alijs immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt, respiciunt verò etiam preces.
Neque contra solem versus erectus meito,
Sed postquam occideris, memor usque ad orientem,
Neque in via, neque extra viam progrediendo meias,
Neque denudatus: decorum quippe noctes sunt.
Sedens verò diuinus vir, & prudens,
Aut idem ad parietem accedens bene septi atrij.
Neque pudenda semine pollutus intra domum
Focum iuxta reuelato, sed caueto.
Neque ab infami sepulchro reuersus
Seminato progenem, sed decorum à conuiuiis.*

Παῖτα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γαί τοι χάριματ' αἰμαίνῃς.

Οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὸς αἴψ' ἀνέλκεται· ἀμείνον
Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δὲ αὐτῆς κακῆς ἢ βίβον ἄλλο,

Δειπνολόχῃς ἢ τ' αἰδοῖ καὶ ἱεθιμόν περ ἰόντα

Εὖτε ἀπὲρ δαλιδῶ, καὶ ὁμῶς γήραϊ δῶκεν.

Εὖ δ' ὅπν' ἀθανάτων μακάρων πεπυλαγμίνετο. (17)

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἱταῖον·

Εἰ δὲ καὶ ποιήσῃς, μὴ μιν πρῶτες κακὸν ἔρξῃς.

Μηδὲ ψεύδεσσι γλώσσης χάριν, εἰ δὲ καὶ ἀρχῇ

Ἡ' π' ἰπὸς εἰπὼν δόρυ δύμων, ἢ καὶ ἔρξῃς,

Δίς τόσα πίνυσθαι μεμνημένῳ· εἰ δὲ καὶ αὐθις

Ἡ' γῆτ' ἐφ' ἐφελότῃ, δίκλῳ δ' ἐθέλῃσι φθόγγειν

Δείξασθαι, δῆλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλοι

Ποιεῖται, σὶ δ' ἄν' ἡ πόνος κατελεγχίτω εἴδῃς.

Μηδὲ πολυξείνον, μηδὲ ἄξεινον καλίσσασθαι,

Μηδὲ κακῶν ἱταῖον, μηδὲ ἐδωλῶν γεικεσθῆναι.

Μηδὲ περ' ἐλομώλῳ πενίλῳ θυμοφθόρον αἰδοῖ

Τέθλαθ' ὅναι δόλζειν, μακάρων δόσιν αἶν' ἰόντων.

Γλώσσης τοι θοοπαυρὸς ἐν ἀνδράποισιν ἄριστος

Φειδωλῆς, πλείσθ' ὅ γ' ἄριστος καὶ μέγ' ἐν ἰσχύϊ·

Εἰ δ' ὅ κακὸν εἴποις, ταχὺ καὶ αὐτὸς μίζῃσι ἀκούσῃς.

Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς διεπήμεφθ'· (18)

Ε' καὶ καὶ πλείσθ' ὅ γ' ἄριστος, δαπάνῃ τ' ὀλιγίσθ'.

Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡοιῶ Διὶ λείβῃ αἰδοῖσθαι οἶνον

Χερσὶν ἀνίπτοις, μηδὲ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

Οὐ γὰρ τοῖγα κλύουσιν, δόρυ πύουσι δὲ τ' ἀρ' αἶ.

Μηδὲ αὐτ' ἡγήσιοι τετραμμένον ὀρθὸς ὀμχεῖν.

Λύταρ' ἐπεὶ καὶ δὴ μεμνημένῳ· εἰς τ' ἀνιόντα,

Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκ τῶς ὁδῷ φροσάδῳ ἑρῆσθαι·

Μηδὲ δόρυ γυμνασθεῖς μακάρων τοι νύκτις ἴασι.

Εἰς μέν· ὅ δ' ὅ γ' αὖτις ἀπὲρ πεπυλαγμίνετο εἰδὼς,

Ἡ' ὅ γ' αὖτις τοῖχον πελάσας διερῆ· αὐλῆς.

Μηδὲ ἀνδρῶν γῆν πεπυλαγμίνετο ἰδὼν οἶκον

Εἰς τὴν ἐμπελαδὸν φθόγγειν, ἀλλ' ἡγήσασθαι.

Μηδὲ δόρυ διεφύμοιο πᾶν δόρυ τοσσησέντα

Σαφμαίῃσι γημῶν, ἀλλ' ἀθανάτοισι δόρυ δαίμονι.

*Nec unquam perennium fluviorum limpida aquam
Pedibus transito, priusquam ora uersis aspiciens pulchra
Manus lotus amana aqua limpida.* (fluens a)

*Qui fluvium transierit, malicia verò manus illosus,
Ei succensent dii, & damna dant in posterum.*

Ne verò à manu deorum in celebri convivio

Siccum à viridi refeca nigro ferro.

Neque in quā patinam libatoria pone super craterem

Bibentium, perniciosum enim in ipso fatum est situm.

Neque domum faciens imperfectam relinquo,

Ne fortè insidens crocitet stridula cornix.

Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens

Comedito, neque lavator, quia & hisce noxa inest.

Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)

Puerum duodennum, quia virum inertem facit.

Neque duodecim mensium: aequale & hoc est.

Neque muliebri in balneo corpus abluito

Viri gravis enim ad tempus est & in hoc

Poma, neque in sacrificia accensa incidens,

Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indignè fert.

Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,

Neque super fontes meito: quin valde cuit ato.

Neque incacato: id enim nihilo est melius.

Sic facito, gravem verò mortalium cuit ato famam.

Fama enim mala est, levis quidem lenatu

Facillimè, molesta verò portatu, difficilisque depositio.

Fama verò nulla prorsus perit, quam quidem multi

Populi divulgan: quippe dea quædam est & ipsa.

HESIODI ASCRÆI DIES.



IES verò ex Ioue observans, bene secun-
dum decorum

Præcipe servis, tricesimam mensis opti-
matam

Ad opera

Μη δὲ ποτ' ἀσιάνῃ ποταμὸν καλλιῖρον ὕδωρ
 Ποσσὶ φράν φρίν γ' ὄξυ ἰδὼν ἐς χαλὰ ῥέεδρα.
 Χεῖρας νύλαβον πολυκράτω ὕδατι λυκῷ.
 Ὅς ποταμὸν διαβῆ, κακότητι δ' αἰσῶν ἀνιπῶ,
 Τῷ δὲ θεοὶ νηυσὶ σπῶσι, καὶ δῖα δώκεαν ὀπίσσω.
 Μήδ' ὅτ' ἀπὸ περὶ τόξοιο θιῶν ἐπὶ δ' αἰπὴ θαλεῖη
 Λύον ὅτ' ἄλλω ἐπὶ τέρματι στήθεσσι σπῶσι.
 Μηδὲ ποτ' οἶνο χάριν πτόλιν κρητῆρος ὕφ' ἑσπεριν
 Πινόντων, ὅλῳ δ' ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνιπῶν κατὰ λείπειν,
 Μήτοι ἐφεξομένη κρῶζι λακέρυζα κοροῖα.
 Μήδ' ὅτ' ἀπὸ χυτῶν πόλιν ἀνιπῶν κρητῆρος ἀνιπῶν
 Ἐδύνει μὲν δὲ λείπειται, ἐπὶ καὶ τοῖς ἑνὶ ποσὶ.
 Μήδ' ἐπ' ἀκινήτοισι κατὰ λείπειν (ὅ γ' ἀμφοῖν)
 Παῖδα δ' αὖτε κατὰ λείπειν, ὅτ' ἀνὴρ ἀνιπῶν ποιῶ.
 Μηδὲ δ' αὖτε κατὰ λείπειν ἴσον καὶ τῷ τέτυκται.
 Μηδὲ γυναικείῳ αὐτῷ χάριν φασγάνῳ ποιῶ
 Ἀνιπῶν λακέρυζα καὶ ὅτ' ἀνιπῶν ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποσὶ. μήδ' ἱερῶν ἐπ' αἰδομένησιν κρητῆρος,
 Μομφύειν ἀνιπῶν. θεὸς νύ τις καὶ νηυσὶ σπῶσι.
 Μηδὲ ποτ' ἐπὶ φασγάνῳ ποταμῶν ἄλλα δὲ φασγάνῳ
 Μήδ' ὅτ' ἀνιπῶν ἔρεϊν κατὰ λείπειν δ' ἔρεϊν κατὰ λείπειν.
 Μήδ' ἐπὶ ἀνιπῶν κατὰ λείπειν καὶ τῷ ἀνιπῶν
 Ὅ γ' ἐπὶ ἀνιπῶν κατὰ λείπειν καὶ τῷ ἀνιπῶν.
 Φήμι γὰρ τι κατὰ λείπειν καὶ τῷ ἀνιπῶν
 Ρ' εἶα κατὰ λείπειν καὶ τῷ ἀνιπῶν κατὰ λείπειν.
 Φήμι δ' ἐπὶ κατὰ λείπειν καὶ τῷ ἀνιπῶν κατὰ λείπειν.
 Λαοὶ φασγάνῳ. θεὸς νύ τις καὶ τῷ ἀνιπῶν.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Τ Τ Ο Τ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Τ

Η Μ Ε Ρ Α Ι.



ΜΑΤΑ δ' ἐκ δίοδιν πεφυλαγμένη, ὅ γ' αἰ
 μοῖρα
 Περὶ φασγάνῳ δ' αὖτε φασγάνῳ μὲν δὲ ἀ-
 ρίστην.

Εἰρη

Ad opera inspiciendum, dimensumque diuidendum:
 Nempe cum veritatem populi indicantes agunt.
 Ha enim dies sunt Ioue à prudente:
 Primum, nouilunium, quartaq; & septima sacra dies:
 Hac enim Apollinem auriensem genuit Latona.
 Octauaque & nona amba dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortaliū.
 Undecima verò duodecimaque amba quidem bona:
 Hac quidē rondendis ouibus, illa latis segetibus metēdis.
 Duodecima tamen undecima multò melior:
 Hac enim nec fila in aere suspensus araneus,
 Die expleta, quom & prudens formica acernum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier, proponitque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia caueo
 Sementem incipere: plantis verò inferendis optima est.
 Sexta verò media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona, puella verò non utilis est,
 Neque gignenda primum, nec nuptijs tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptæ est, sed huius castrandum, & gregibus onium,
 Stabulòque circum sepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona verò viripara: amatq; conuicia loqui,
 Mendaciæque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis verò octaua caprum, & bouem valde mugientem
 Occidito: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima verò in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella verò & quarta
 Media, hac verò & oues, & curuipedes retortis cornibus
 Et canem asperis dentibus, multosque laboriosos (boues,
 Cicuratos sub manum ponens, cautus verò esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo: valde hac accommodata est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducita,
 Observatis ouibus quæ ad hanc rem sunt optima.
 Quintas verò mitata: quia difficiles sunt & granes.

Ἐργα τ' ἐποπιδέειν, ὅσ' ἄρμα λιλῶ δατέαδ' αὖται,
 Εὐτ' ἀνδρὶ δαίτω λαοὶ κρίνοντες ἄγασιν.
 Αἰδοί γδ' ἡμέραι εἰσὶ Διὸς ὄφρα μνησέσθαι.
 Πρῶτοι ἐνι τετραστέ, κ' ἐς δέ μιν, ἱερὸν ἥμαρ.
 Τῇ γδ' Ἀπόλλωνα χρυσάρεα γέιναι το Λητώ.
 Ο' γδοάτη τ' ἐσάτη τε. δύνω γ' ἰδὺ ἥματα μινῶς
 Ε'ξ' ἄλ' ἀξομῶσι βροτῶσι ἔργα πεισάται,
 Εἰδεκῆται τε δουδεκῆται τ' ἄμφω γ' ἰδὺ ἑοδαί,
 Ἡ' μὲν, οἷς πέικειν, ἡ δ' ἰδὺ φρενα κερπὸν ἀμῶται.
 Ἡ' δ' ἐδουδεκῆται τῆς ἐνδεκῆτης μέγ' ἀμείων.
 Τῇ ἱάρτοι νεὶ νήματ' ἄρσι πύττης ἀράχης
 Ἡ' ματος ἐκ πλείω, ὅτε τ' ἱδρὶς σωρὸν ἀμῶται.
 Τῇ δ' ἰδὺν γήσαστο γυνή, περδάλαιτό τε ἔργον.
 Μινῶς δ' ἰσταμῶν περκαμδεκῆται δῆα αὖται
 Σπέρματος ἀξάαται φυτὰ δ' ἐνδρὶ φαταί ἀείσπ.
 Ἐκται δ' ἡ μέσση μῆλ' ἀσύμφορος ὅσα φυτοῖσι.
 Ἀνδρογόν' αὖ τ' ἀγαθὴ κούρη δ' ἐσὺ μορφὴς ὅσιν,
 Οὐτε γυνήδ' ὅσιν, ἔτ' ἀφ' ἡμῶν ἐν περδάλαι.
 Οὐδ' ἰδὺ ἡ περδάλαι ἐκται, κούρη τε γυνήδαι
 Ἐρμῶ αὖτ' ἀλλ' ἐρῶσις τέμνειν κ' πῶτα μῆλ' αὖται,
 Σακόν τ' ἀμφοτέρωσιν ποιμνήων, ἡ ποιν ἥμαρ.
 Ε' δ' αὖτ' ἰδὺ ἀνδρογόν' αὖτ' ἐφίλ' αὖτ' ἐκέρτομα βάζειν,
 Ψάιδ' αὖτ' αὖτ' ἀμυλῶσις τε λόγους, κρυφίως τ' ὁρεσμοῖς.
 Μινῶς δ' ὁδοάται κῆπερον κ' βοῶν ἐρῶσις
 Ταμνῶν, ὅρῃας ἡ δουδεκῆται ταλαργαί.
 Εἰδεκῆται δ' ἐκ μινῶν πλείω ἥματ' ἰδὺ φαταί
 Γήσαστο μῆλα γὰρ τε νόον περκαμῶσιν αὖτ' ὅσιν.
 Ε' δ' αὖτ' ἰδὺ ἀνδρογόν' αὖτ' ἐκέρται, κούρη δ' ἐκέρτομα
 Μίσση. τῇ δ' ἐκέρτομα κ' ἐκέρτομα ἐκέρτομα βοῖς,
 Καὶ κῶτα κερκαρδόνται κ' ὅρῃας ταλαργαί
 Πρῶτοι ἐνι χεῖρα περδάλαι. περδάλαι ἡ δουμῶ
 Τετραδ' αὖτ' ἐκέρτομα φθίνοντες δ' ἰσταμῶν τε,
 Ἐλγῶ δουμῶσιν ἡμῶν τοι τετελεσμένον ἥμαρ.
 Ε'ν ἡ τετάρτη μινῶς ἄγασται ἐς οἶκον ἀκοῖν,
 Οἶκον κ' ἐκέρτομα οἶκον ἔργματα τούτῳ ἀείσπ.
 Πέμπτ' αὖτ' ἐκέρτομα, ἐκέρτομα κ' ἐκέρτομα

In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periuurū vindicātes, quod malū Cōtēris genuit periuuri:
 Media verò septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene aquata in area
 Ventilato: oborūmque sector incidito cubilaria ligna,
 Nauaūque ligna multa, & qua nauibus congrua sunt.
 Quarta verò incipito naues compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Prima verò nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quā mulieri: nec unquam prorsus mala dies,
 Sed pauci rursus sciunt tertium notum mensis optimum
 Implendu dolijs, & sub iugum ponendo collo
 Bobus & mulu & equis celeribus.
 Nauem bene clauatam celerem in nigrum pontum
 Trahito: sed pauci vira intelligunt.
 Quarta verò aperi dolium, pra omnibus sacra dies est
 Media. pauci verò rursus post vicesimam mensis optimā
 Aurora vigente: pomeridiana verò est deterior:
 Et ha quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cetera autem incerta, sine sorte, nihil ferentes.
 Sed alius aliam laudat, pauci verò norunt.
 Interdum nouerca est dies interdum mater.
 Harum beatūque & fālix, qui hac omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus djs,
 Ausuria observans, & delicta euitans.

Ἐν πέμπῃ δὲ φασιν Ἐρενίας ἀμφιπολεύειν,
 Ὅσων πενυμῖνας τὸν Ἔρις τέκε πῆμα ὀπιόρκους.
 Μίση δ' ἰσθμιάτῃ Δικητέρες ἱερὸν ἀκτῖν
 Εὐμάλ' ὅππῃ δύνει ἠὲ χαλκῷ ἐν δῆσιν
 Βλήψῃ ὑλοτόμον τε ταμῆϊ· δαλαμῆα δούρα,
 Νηία τε ξύλα πολλὰ ἀντὰ τ' ἀμύρα νηῖσι πέλονται.
 Τετράδι δ' ἀρχαῖται πᾶς πύρουσται ἀφαιεῖ.
 Εἷας δ' ἡμίση ὀπιδείηα λώιον ἡμερ.
 Περσὶς δ' εἷας παρὰ πῆμων ἐνδρόποισιν.
 Ἐ' δὲ λὴ μὲν δὲ τ' ἡδὲ φυτευόμεν ἡδὲ χυμῶσαι
 Ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ ἔστι πάγκρατον ἡμερ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισητάδα μῆκος ἀρίστην
 Κεῖσθαι τε πῖθι, καὶ ὅτι ζυγὸν ἀνχίνα θείων
 Βοῖσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδασι·
 Νῆα πολυκλήδεα θηκὸς εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰνόμεναι. παῦροι δ' αὖτ' ἀνδρά κακλήσκεισι.
 Τετράδι δ' οἷα πῖθεν· ἀεὶ παύται ἱερὸν ἡμερ
 Μίση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκῆδα μῆκος ἀρίστην
 Ἡὺς γενομένης ὀπιδείηα δ' ὅτι χρείων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὀππλοῖσι μετ' ὄψας.
 Αἱ δ' ἄλλα μετὰ δουποῖ, ἀκέραιοι καὶ πείρουσαι.
 Ἄλλ' αὖ δ' ἀνδρῶν ἀνεί, παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι.
 Ἄλλοτε μετὰ πᾶσι ἡμέρη, δῆσσι μετὰ.
 Τάων δουλείων τε καὶ ὀλβιῶν ὅς τε αὖτε πᾶσι
 Εἰδὼς ἐργάζεται ἀνὰ πᾶσι· ἀδανάτοισιν,
 Ὅριθας κρίων καὶ ὑπερβασίας δῆσειων.



HESIODI ASCRAEISCV-
TVM HERCVLIS.



VT qualu relicta domo ac patria
tellure

Venit Thebas, secuta maritū Am-
phitryonem,

Alcmena, filia seruatoris populorū
Electryonis:

Qua mulierū genus superabat fa-
minearum,

Formaq; & proseritate, mēte utiq; nulla cū ea certabat
Illarū quas mortales mortalib. peperere cōcūbantes.

Cuius & à vertice, & à palpebris nigrisq; antibus

Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Ventre.

Atq; hac talis existens, tā animosū colebas coniugem,

Perinde vt nulla vnquam coluit mulierum feminarū.

Quamquam ipsi patrem praestātem occidisset, vi domitū,

Ira cōmotus propter boves, relicta aut ille patria tellure

Thebas venit, supplicans scutatis (admaes,

Ubi idem habitabat cum veneranda coniuge, (ipse

Seorsim absq; concubitu desiderabili. Nō enim licebat

Antea lectū conscendere formosa Electryonidis,

Quā cadem ultus esset fratrum magnanimorum

Sua coniugis: flagrantique combussisset igne vicos

Virorum heroum Taphiorum atq; Teleboarum.

Ita enim constitutum ipsi erat, dij q; restes facti fuerant.

Quorū ille verebatur iram, f.stinabatq; quā celerrimē

Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat.

Hunc autem unā cupids belliq; praliq;

Botij equorum domitores, sub clypeis anhelantes,



Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.



ΟΙΓΗ παρλιποῦσα δόμοις καὶ
πατρίδα γαῖαν
Ἡ λυθεν εἰς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμ-
φιρύοντα,
Ἀλκμήνῃ, θυγάτηρ λαοσόνου Ἡλο-
κτρύουτο,
Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκείνυτο
δηλυτρεσίαν

Εἶδ' εἰ τι μέγ' εἴ τι τόον γὰρ μὲν ἔπεε ἔριζε
Τάων αἶ' θνητῶν θνητοῖς τέλει θνήσκειν οἶσα.
Τῆς κ' ὑπὸ κρηδῇ βλεφάρων τ' ὑπὸ κυανίων
Τῶν αὖθ' ὧδ' ἐπὶ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δ' κ' ὡς κ' ὅθι μὲν εἶον τίσκεν ἀκρίτῳ,
Ὡς ἔπει τις ἔπει γυναικῶν δηλυτρεσίαν.
Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἰδὼν ἀπέκτανεν ἱερὴ δαμόστει,
Χασσάμεντο φει βροσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
Εἰς Θήβας ἰκέτευσε φρεσὶ κλέας Κασμίοις,
Εἴθ' ὅγε δάματ' ἔναι σὺν αἰδοίῃ φέρκοιτι,
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἱφιμέρου. ὃ δ' οἱ ἦεν
Πρὶν λυγρῶν δακρυῶν εὐσφύρου Ἡλοκτρυόντος,
Πρὶν γὰρ φόνον τίσαστο κατηγνήτων μεγαθύμων
Ἡ δ' ὀφύου, μαλ' ὅθ' ὅγε καταφλίξαι πυρὶ κάμας
Κιθαρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοῶων.
Ὡς δ' οἱ διέκαιτο διὰ δ' ὅπμαρτυροι ἦσαν,
Τῶν δ' ὅπ' ὀπίσσω μῆνιν ἐπείγαντο δ' ὀπίσσω
Ἐκτίσσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ διόδιν δέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἄμα, ἱέμεροι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,
Βωκυτὶ πλῆξεν πυρὶ, ὃ δ' οἱ σπλάων πτερόντες,
d. i.

Locrique hastati, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer Alcaï,
 Gaudens tot populus. At pater hominumque deorumque
 Aliud consiliū texebat intra mētes, ut diis pariter (res.
 Et hominib. rerū indagatorib. Martis depulsoꝝ planta-
 Profectus aut ab Olympo est, dolū mētib. altis meditans,
 Desiderio concubitus elegantium mulieris,
 Per noctē, celeriterque venit in Typhaoniū, unde rursus
 Ad Phiciū summum accessit consiliarius Iupiter.
 Ubirefidens mentibus versabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonida
 In lecto concubitus mixtus est, perfecitque desiderium.
 Eadem aut et Amphitryo populorū defensor, splendidus
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (heras
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Caput ire antea, quam sua coniugis conscendisset lectū.
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastore populorū.
 Ut aut quādoquispiā magno affectu effugit afflictionem
 Marbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exanilato,
 Magnūq; affectu, lubētīq; animo domū suam reuersus est,
 Totdque nocte concubuit cum veneranda uxore,
 Oblectando se muneribus aurea Veneris.
 Illa aut à deo pariter uisita, & ab homine longē optimo,
 Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
 Naudquaquā eadē sapientes quanquam fratres essent.
 Alterū siquidē inferiorē, alterū aut longē prestantiorem
 Sanum ac validum, vim Herculanam: (virū,
 Hunc quidem subiecta nubium offuscatori Saturnio.
 Iphiclum aut hastarū cōcussori Amphitryoni, (cōcūbēs:
 Diuersa generatione, alterum quidem, cum viro mortali
 Alterū aut, cum Saturnio deorum imperatore omnium:
 Qui et Cygnū occidit, Martis filium magnanimum.
 Inuenit enim in luco longē iaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsum Martem, bello insatiabilem,
 Armis fulgences, cum fulgor ignis ardentis,

Stantes

Λακροί τ' ἀρχιμαχοὶ καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 Ἐσποντοὶ ἦρχε δ' τοῖσιν εἰς πάϊς Ἀλκίμοις,
 Κυδίσων λαῖσι. πατὴρ δ' αἰδρόν τε δῖον τε
 Ἄλλω μῆτι ὕφαυε μὲν φρεσὶν, ὄφρα δῖοισιν
 Ἀνδράσι τ' ἀφικνῆσιν ἀρῆς ἀγκυρὰ φυτεύσῃ.
 Ὄρτο δ' ἀπ' ὑλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομαίῳ
 Γμείρον φιλόπτοτος εὐζώνοιο γυμνακός.
 Ἐνύχετο, τέχεα δ' ἔχε Τυφάονιον, τὸ δὲν αὖτις
 Φίκαον ἀκρότατον περσιβόλοιο μητιέτα Ζυῖς.
 Ἐνθα καθεζόμενον, φρεσὶ μῆδετο δῖον ἔργα.
 Αὐτῇ μὲν δὲ νυκτὶ ταυροσφύρου Ἡλεκρυώνης
 Εὐνῇ καὶ φιλόπτη μίγη, τέλεισιν δ' ἄρ' ἐξήδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιρύων λαοσέτο ἀγλαὸς ἦρος
 Ἐκτελείσας μέγα ἔργον, ἀφίκατο δῖοι δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ὅτι δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιάτας
 Ὄρτο εἶναι φρίν γ' ἦς ἀλόχου ὀπιθήμεναι ὀνῆς.
 Τοῖο δὲ κραδίῳ πόδες αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὄς δ' ὅτ' αἰὲρ ἀσπασδὸν ὑπεκπεφυγὴ κακότητι
 Νόσου ὑπ' ἀγχαλίπης, ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ διαμῆ,
 Ὄς ῥα τότ' Ἀμφιρύων χαλεπὸν πότοις ἐκτολυπύσας,
 Κατασίως τε φίλως τε ἰὸν δόμον εἰσεφίκατο.
 Πανήχετο δ' ἄρ' ἔλκετο σὺν αἰδοῖν ἀφ' ἑκαίπ,
 Τῷ πόμον δῶρσι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἦ δ' ὅτε δμῶδεῖσα καὶ φῶρε πολλὸν ἀείσῃ,
 Θάδε ἐκ ἐπὶ ἀπύλῳ διδομένη γένετο παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὁμῶς θροῖότι· (κασιγνήτῳ γὰρ μὲν ἦσαν)
 Τὸν μὲν χροῖότερον, τὴν δ' αὖ μέγ' ἀμείνοτα φῶτα,
 Δφνόν τε κρατερόν τε, βίβω Ἡρακλεῖω.
 Τὸν μὲν, ὑποδμῶδεῖσα καλαιφροῖ Κροῖῳτι,
 Αὐτὰρ Γοικλῆα γὰρ δομοσύνῃ Ἀμφιφύωνι,
 Κερκυμνίῳ γηλυῷ τὸν μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μνηστῆ,
 Τὸν δὲ, Διὶ Κροῖῳτι δῖον σημαίνει πάντων.
 Ὄς καὶ Κύκλον ἐπεφίκα Ἀρητιάδην μεγάλθυμον.
 Εὐρε δὲ ἐκ τῆς ἐκτεβόλῃς Ἀπόλλωνοιο
 Αὐτὸν καὶ πατέρ' ὃν ἄρ' ἔω ἀπὸν πολέμοιο,
 Τῷ χροῖ λαμπομένῳ σέλας ὥς πυρὸς ἀνδρομέοιο.
d. n. Ἐσπίτ'

Stantes in currus: terram autem pulsabant veloces equi,
 Ferientes ungulis, pulsisque circa ipsos diuidebatur,
 Excitatus compatiis à curribus & pedibus equorum.
 Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
 Equis festinantibus. gaudibat autem Cygnus inculpatus,
 Sperans se Iouis filium Manortium aurigamque
 Ferro intercepturum esse, & inclyra arma despoliaturum.
 Sed ipsius vota non exaudivit Thæbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam,
 Totus verò lucus & ara Apollinis Pagasæ
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipse,
 Et quasi quidam ignis ex oculis affulgebat. Quis autem illi
 Sustinuisse, mortalis existens, obuia sub conspectum prodire,
 Præter Herculem & gloriosum Iolaum?
 Illorum cuius & vis magna, & manus invictæ
 Ex humeris prognata erant, una cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum:

O heros Iolæ, mortalium longè charissime omnium,
 Nempe verè in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccavit Amphitryo, quando bene munitas ad Thèbas
 Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (vires frötes.
 Postquam occiderat Electryonem, propter bonas latus ha-
 Ventem, ad Creonidem. & Heniochæ legis ornatam vestibus,
 Qui ipsum ultro receperunt, & necessariis omnia præbuerunt.
 Quatenus ius est supplicibus, colueruntque ex animo magis.
 Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
 Coniugis sua. moxque, nos reuoluto anno
 Nati sumus, neque ingenio similes, neque intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem menses sustulit Iupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abiit veneraturus sceleratum Eurystheum: (præteritorum,
 Infelix. certè multum ingemiscebat postea,
 Noxam suam lugens. Sed hæc irrevocabilis est.
 Mihi verò deus difficiles imperavit labores.
 O amice, si tu celcritè contine habenas rutilantes
 Equorum alipedum, magnamque mentibus fiduciam accumulatis

Ἐς αὐτόν ἐν δὲ φρεσὶ χέοντα δὴ ἑαυτοῖσι δακρύς ἔπαυται,
 Νύσσοντες χαλῆσι· κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδήκει,
 Κομπομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' αἰμάσι καὶ ποσὶν ἔπαυται·
 Ἀρματα δὴ ὀλοῖντα καὶ αὐτῆς ἀμφαερόβιζον
 Ἰππῶν ἱερῶν· καχάρντο δὲ Κύκλῳ ἀμύμων,
 Ἐλπίδων· Διὸς υἱὸν ἀρείον ἠνίοχόν τε
 Χάμῳ δ' ἠσάσθην καὶ δότι κλυτὰ τεύχεα δύσθη.
 Ἀλλὰ οἱ θυχελίων καὶ ἑλκε φοῖβ'· Ἀπόλλων·
 Αὐτὸς δ' αἱ ἐπ' ὤροι βίβω· Ἡρακλῆϊ δὲ
 Πᾶν δὴ δῆσσι καὶ βομῶς Ἀπόλλων· Παγασαίην
 Λάμπην ὑπὸ δ' ἠνείσδοι τεύχεσσι τε, καὶ αὐτῷ·
 Πῦρ δὴ ὡς οὐδαμῶν ἀπελάμπητο· τίς περ οὐκ ἔειπε
 Ἐπὶ τῇ θνητῇ ἐὼν κρατισταῖον ἐρμηνεύσας
 Πλὴν Ἡρακλῆϊ καὶ κωδάλιμου Ἰόλῳ;
 Κείνων δ' ἄρ' ἐμείλιξε τε βίην καὶ χεῖρες ἀπῆτοι
 Ἐξ ὧν ἐπ' ἐρυκεν ἐπὶ σὺν αἰσίοισι μέλεισιν.
 Ὅς ῥα τότε ἠνίοχοι φρεσὶν ἐκαστὸν ἔοικον
 Ἡρώς δ' Ἰόλαι, βροτῶν πολὺ φίλταται πάντων·
 Ἡ' π' μετ' ἀδασάτοις μάχαρας, τοῖς ὀλυμποῖσι χεῖσθαι
 Ἡ' λίτην Ἀμφικτύωνος, ὅτ' εὐεργάτοι ποτὶ Θέῳ
 Ἡ' ληλυτῶν Τίμωνδον εὐκτῆμον πολίεδρον,
 Κτείνας Ἡ' λακρύοντα, βροτῶν ἐπ' ἑὸν θυμὸν ἔπειν.
 Ἰκετο δὴ εἰς Κρείοντα καὶ Ἡ' νιόχῳ ταῦτόν πεπλόν,
 Οἱ ῥέ μιν ἠσπάζοντο καὶ αἶμα παῖτα παρέχον,
 Ἡ' δὴ κη' ἰδοὶ ἰκέτησι· τίον δὴ ἄρα κερῶδι μέλλει
 Ζῶν δ' ἀγαλλόμεν'· σιωπῇ εὐσφύρη· Ἡ' λακρύοντι
 Ἡ' ἀλόχα· τάχα δὲ ἄμμες ἐπὶ πλομῶν ἐπ' αὐτῷ
 Γενόμεν', ἔτε φυλῇ ἐνδύγχοι ἔτε νόμῳ,
 Σόσσει πατὴρ καὶ ἐγώ· τε μὲν φρένας ἐξήγειτο Ζεὺς,
 Ὅς αἰσολιπὼν σφίτερόν τι δέμον σφειτέρεις τε τακῆας
 Ὡς χετο πημῶσι δῆϊ τῶν Εὐρυδῆα,
 Σχέτλη· ἔσθου πολλὰ μεταστοιχάζειτ' ὅπως αἶψα,
 Ἡ' ν' ἀπὼν ἀχέον· ἡ δὲ ὑπαλινάχρητὲς ὄσιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δ' αἶμων χαλεποῖς ἐπετίλλειτ' ἀέθλοισι·
 Ὡς φίλ'· ἀλλὰ σὺ θάσσοι ἔχ' ἠνία φοινικέσση
 Ἰππῶν ἀκνυόμεν· μίγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 α. iii.

Rectè à dirige celerè currum, & alipedum robur equorū.
 Nilil verius strepitum Martis, hominum occisoris.
 Qui nūc cum clangore circumquaq; furit per sacrū ne-
 Phœbi Apollinis, longè iaculantis regis. (mus

Enimvero etiā validus licet existat, tamen exaturabitur
 Hunc contrā allocutus est inculpatus Iolæus, (bello.

O patrue, quā multū verò pater hominum atq; deorū
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Quis Thebarum moenia tenet, & tuetur civitatem:
 Quemadmodū & hūc mortālē, validūmq; magnūmq;
 Tuas in manus adducunt; ut gloriā magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mauortia, ut quā celerrimè
 Currus inter se committentes Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcida,
 Qui sibi propè eunt, cupientes belli
 Certamē institueres: quæ res ipsis multo gratior quā cœna.

Sic ait. arripit autem fortis Hercules,
 Animo oblectatus, admodū enim sibi commoda dixerat.
 Atq; ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:

O heros Iolæ, Iouis alumne, non procul etiā hīnc (cosus,
 Pugna aspera. Tu verò quemadmodū antea fuisti belli-
 Ita & nūc magnū equū Arionē nigricantib⁹ fetis obsecū
 Quoquoersum conuertere, & auxiliare pro eo ac poteris.

Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,
 Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum, quem ipsi dederat

Pallas Minerva filia Iouis. tunc cum coeperat

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit aut circa humeros nocuementi depulsorium ferrū,

Sæuus vir. caavam autem circa pectora pharetram,

Reiecitq; in tergum. in hac multa erant sagittæ

Horrēda, mortis vocē reprimētis datrices. (lachrymarū

Ha à capite quidē mortē habebāt præfixā, & vnguentū

Mediæ

Γ' οὐκ ἔχον θρόνον ἄρμα καὶ ὠκυπόδων ὀδίνῃ· ἵππων
Μυδῆν ὑπερδίδισται κτύπον Ἄρεθ· ἀνδροφόνους
Οἷς νῦν κικληγὼς περὶ μάχῃται ἰσθὺν δῖος
Φοῖβου ἅπ' ὅλων· ἐκατηχέταο δμῶατος·
Ἡ' μὲν καὶ κρατερὸς περ ἰὼν ἅαται πολέμοιο.

Τοὶ δ' αὖτε φερόσιν ἀμώμυτος Ἰόλαος.
Ἡ' οὖν ἦ μάλα δὴ π πατήρ δμῶν τε δίδωι τε
Τιμᾶσιν κροτάλῳ, καὶ ταῦρος Εἰησίγαι·
Οἷς ὅθνης κρήδεμνον ἔχον ῥύεταί τε πόλιν.
Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερὸν τε μάχῃ τε
Σας ἰς χεῖρας ἄροσιν, ἵνα κλέῃ· ἰαθλὸν ἄρμα.
Ἀλλὰ γὰρ δύσαστο τεύχε' ἀρήϊα, ὄρεα τάχιστα
Δίφροις ἐμπελάσωντες Ἄρης· θ' ἡμῖν τε
Μαρτώμεθι· ἵπποι ἔτι ἀταρβῆτον Διὸς υἱόν
Οὐδ' Ἰφικλείδην δαδίζεταί· ἀλλὰ μιν οἶω
Φθίξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονι· Ἀλκίδαα,
Οἱ δὲ σφι χεῖρδ' εἴσι, λιλαιόμοις πολέμοιο
Φυλόπιδά σῆσιν· τά σφιν πολυφίλτερά σφιν εἴνε.

Ὡς φάτο, μέδουσιν ὅ βίη Ἡ' ἔρακλειή,
Θυμῷ γηθήσας· μάλα δὲ νῦν οἱ ἀμύμονα εἶπεν.
Καί μιν ἀμύμονι· ἵππα πειρώμετα περσνύδα,
Ἡ' ἔρος αὖ Ἰόλαο διοτρεφὲς, οἷέ τι τηλοῦ
Τ' ὀμίην τηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦδ' αὖ δαίφρονα
Ὡς καὶ νῦν μάχῃ ἵππων Ἀρείονα κυδομαχίῳ
Πόλιν αἰάσσεσθαι καὶ ἀνὰ γὰρ μῦθον, ὡς καὶ δυνάει.

Ὡς εἰπὼν, κηκιδάας ὀρεῖ χαλκοῖο φαεινῷ,
Ἡ' φαῖστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κτήμασιν ἵδμεα.
Δύττερον αὖ θάρηκα περὶ σῆθεσσι· ἵδμεα
Κόλιν, χρύσων, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἵδμεα
Πόλιν Ἀθηνῶν κούρη Διὸς, ὅπως ἔμνη
Τοσφόντι σόνεστας ἰφορμήσασθαι ἀέθλους.
Θάλατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἄρης ἀκτῆρα σιδήρεον
Δφνὸς δμῶν· καί λιν ὅ περ σῆθεσι φαείνῳ
Κακῶς δ' ἔξ' ὅππ' ὅσον πολλοὶ δ' ἐντοδὶν οἷσι
Ριγῆλοι, δυνάτοιο λαοφρόνοιο δειπῆρες.
Πρόδιν μὲν θανάτον τ' εἶχον καὶ δέκρετο μῦθον·

Media autem polita erant, longa: sed à tergo
 Nigra aquila contestata alia
 Erant. ille autè validam hastā præfixam ære corripuit.
 Capiti verò ingenti galeam subrefultam imposuit,
 Varietatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddēbat caput Herculis divini. (quā
 At manib. clypeū accepit, variū totū, quē nemo qf.
 Neque perripit iaciendo; neque cōminuit iurum visu.
 Nam totus quidē circūquaq; gypso, candidoque ebore,
 Es electro lucidus erat, auroque fulgido
 Splendens, caruleis plūc is fulgorem intersecantibus.
 In medio autē draconis erat terror, haud quāq; effabiliū,
 Retro oculis igne lucentibus tuens.
 Cuius & dentibus quidē repletum erat os candidantibus
 Saxis, inaccessis, super terribilem autem frontem
 Sana Centēio deuolitabat, accēdens pugnas hominū,
 Tetra, quæ & mentem eximebat, & præcordia viris
 Quicumque bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorū & animæ quidē sub terrā eūt ad Orcum intro,
 Ipsorum: ossa autem ipsū, pelle circum putrefacta,
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra. (hæc erāt.
 In eo autem & propersecutio, & vicinosa psecutio in sa-
 In eo tumultus, cadēsq; & homicidiū huc illuc ferebatur
 In eo Eris quoq; & morus furebat: in eo pñciosa Parca,
 Vitū aliū tenens recēs vulneratū, aliū autē illa sumo,
 Alium mortuū per pugnā trahēbat pedibus. (vorum,
 Vestem autē habebat circū humeros cruentā sanguine vi-
 Saurū videns, clamoribusq; ingrauescēs. (effabiliū,
 In eo autē & serpentum capita saurū erāt haud quāquā
 Duodecim, q̄ per terræ faciebāt super terrā genera homi-
 Quicumque bellum contra Iouis filium mouerent. (nū
 Quorū & dētiū qdē crepitus edebatur quoties pugnabāt
 Amphitryon iades. Hæc autē distincta erāt miranda opera.
 Porro veiusi pūta qdā apparebāt vidēda famis draco-
 Carulea per terga, denigrataq; erant illis maxilla. (mb.
 In eo autē & suūm greges agrestium erant, atque leonū,

Μίαντοι ᾗ, ξιστοὶ, πειμάνεις· αὐτὰρ ὁ πᾶσιν
 Μορφείο φλεγύας καλυπτόμενοι πῖρυνουσιν
 Ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἰγχεὶ ἀνταχμῶν εἴλετο χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυτάνω ὀτυκτοὶ ἰθύνει,
 Διαδαλίῳ, ἀδάμαστος, ὅππ' κροτάφοις ἀφάρηται,
 Ἦ τ' εἴρυτο καὶ ἡ Ἑσπελὶς· θείοιο.

ΧΕΡΣΙ γὰρ μὲν σάκας εἴλε παναόλον· ἔδ' ἐπεὶ αὐτῇ
 Οὐτ' ἔρρηξε βδελύον, ἔτ' ἰθλασσε, θαυμά· ἰδέσθ.
 Πᾶν μὲν δ' ἄρ' κύκλῳ πταίῃ, λευκῷ τ' ἐλὶ φθάνει,
 Ἠ κλέβῳ θ' ὑπελαμπές· ἔλιν, χροσῶ τε φαεινῷ
 Λαμπρόμενον κυδύν· ᾗ διαπύχης ἡλῆλυντο.
 Ἐν μίῳσῳ ᾗ, δράκοντος ἔλιν φόβῳ· ἔτι φατιόες,
 Ἐμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπορόφουσι διδομένας.
 Τοῦ κ' ὀδόντων μὲν πλῆτο σῶμα λευκῷ θιόντων,
 Δφῶν, ἀπλήτων. ὅππ' ᾗ βλίσουρῶ μετ' ὅπου
 Δφῆ Ἐρεῖς πεπόπτο, κορύσσουσα κλόνει αἰδρῶν,
 Σχετλίν, ἢ ῥα ἴσον τε κ' ἐν φρίνας εἴλετο φατῆδ'
 Οἵπνεις αἰπὲρ κύλιν πόλεμον Διὸς ἤϊ φέρονται.
 Τῶν κ' ψυχῇ μὲν χόνα δυνάσ' αἰδοῖς εἴσω
 Λύτῃ· ὅς τε δ' ὅσφι πειρὶ ῥινοῖο σαπίσης,
 Σφείν ἀζήμοιο καλαινῇ πύθειται αἴη.
 Ἐν ᾗ φερύσσεις τε παλίσσεις τε τέτυκτο,
 Ἐν δ' ἄμαδός τε φόβῳ· τ' ἄνδρα κατασίη τε διδῆ.
 Ἐν δ' ἴεσι, ἐν ᾗ κυδόμενός ἰδύνοισι, ἐν δ' ὅλοι κῆρ,
 Ἄλλοι ζῶνι ἔχουσα κῆρα τῶν, δῆλον ἄκτον,
 Ἄλλοι τε θινφῶτα κ' μᾶλλον ἤ κα ποδῶν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ἄμοισι θαφείνοισι αἶματι φωτῆ,
 Δφῶν δερκομένη, κατασχῶσι τε βαβελύμα.
 Ἐν δ' ὀφίαι καθοδαὶ δφῶν ἴσαν ἔτι φατιῶν
 Δάδα κα· ταὶ φόβισκοι ὅππ' ἔχουσι φύλ' ἀνδρῶντων
 Οἵπνεις αἰπὲρ κύλιν πόλεμον Διὸς ἤϊ φέρονται.
 Τῶν κ' ὀδόντων μὲν καυχῆ πέλαι ὅτε μέγιστο
 Ἄμφοτερουσι δαδός· ταὶ ᾗ δαίτο θαυμά ἴρμα.
 Σπῆγματα δ' ὅς ἐπ' ἐφῶτο ἰδῆνι δφῶσι δράκας
 Κυάνα κ' ἔντα μελῶν θῶσι· ᾗ γλῆμα.
 Ἐν ᾗ σῶσι ἀγέλαι χλοαῶσι ἴσαν ἔδ' αἰόντων

Mutuo sese afficientium, irascentiumque, & festinantium,
 Quorum etiam turmatim ordines incedebant neque verò hi,
 Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla abominis.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo, circum autem apri
 Duos spoliati animas, deorsumque ipsis niger
 Cruor distillabat in terram. ipsi autem cervicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
 Utique agrestesque sues, truxesque leones.

In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Canum circa regem, Dryantemque, Pirithoumque,
 Hoplenemque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochnumque,
 Mopsumque, Amycidem, Titaresium, nothum Martis:
 Theseumque Aegidem, similem immortalibus:

Argentei, aurei circum corpus arma habentes.
 Ceteri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
 Circa magnum Petraem atque Asbolum anguem,
 Arctumque, Huriumque, nigrumque pilis Mimantem.
 Et duos Peucidas, Perimedem, Dryaliumque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Atque impetupariter facto, perinde ac si vini essent,
 Lanceis atque abietibus cominus certabant.

Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque, spoliator permiciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque viuos spolians.
 Currus insistens, iuxta autem Pauorque Metusque
 Stabant gestientes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Iouis filia, pradaatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,
 Hastam habens in manibus aureamque galeam, (ut.
 Aegide quoque, circum humeros: gradiebatur autem in prelium se-
 At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cuius medio,
 Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latone filius
 Aurea cithara. deum autem sedes, purus Olympus. (vas posita
 Ibi & summi, circum autem opulenta infinita, quasi in corona e-

Immorta-

Ἐς σφίτας ἀρκομήων, κοτύων τ' ἰεμήων τε
 Τῶν κ' ὀμνηδὸν εἴχας ἦσαν· ὅδ' ἐν ταῖς
 Οὐδ' ἄγεροι πρέτῳ, φείσονται γὰρ μὲν αὖ χέτας ἄμφω,
 Ἡ δ' ἄρ' σφιν ἔκαστο μέγας λῆς, ἀμφὶ δ' ἡρώεσσι
 Δοιοὶ Διουρσάμφοι ψυχάς. αὖ δ' ἐσφι καλὰρ ὄν
 Αἶμα' ἀπὸ λείβετ' ἔραζ'· οἱ δ' αὖ χέτας ἐξερεπύοντες,
 Κοίαν τε διήκοντες ὑπὸ βλάσου θύοι λίοισι.
 Τοὶ δ' ἐπὶ μέγαν ἐχρήδιον, κοτύον τε μέγαδαι,
 Ἀμφότεροι, χλοῦν δ' ἐπὶ σῆς, χερσὶν τε λίοντες.
 Ἐν δ' ἡνὶ ὑσμίνῃ Λαπιδαίων ἀχμυπῶν,
 Καντία τ' ἀμφὶ αἶακτα, Δρύδων τε, Πειριδῶν τε,
 Ὀπλία τ', Ἐξάδιον τε, Φάλαγγιν τε, Πρύλοχιν τε,
 Μόφον τ' Ἀμυκιδίῳ, Τιταρήστον, ὄζον Κρηθ,
 Θασία τ' Αἰγαίῳ, ὅππῃ κελὸν ἀδανάτοισιν·
 Ἀργύροι, χρυσὸς ἀφ' ἑρσὶν τεύχε' ἔχοντες.
 Κίντυροι δ' ἐπὶ τερσὶν στασίσι κηρέδοντο
 Ἀμφὶ μέγαν Πιτταῖον, ἡ δ' Κοβολὸν αἰωνσῆν.
 Κρετὸν δ' Οὐρεὶν τε, μελαγχαιτῶν τε Μίμαρτα,
 Καὶ δύο Γόλαιας, Περιμυδία τε Δρύδων τε
 Ἀργύροι, χρυσὸς ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε σιναϊκτῶν ὡσὶ ζωὴ ἀφ' ἰόντες,
 Ἐγγεσὶν ἡ δ' ἐλάτης αὐτοχέδον ὠρεγῶντο.
 Ἐν δ' Κρηθ· ἑλοσυρσίο πιδάκκας ἔσταναι ἴπποι
 Χρυσοὶ· ἐν δ' αὖ αὐτὸς ἐπαφόρος ἕλιθ· Κρηθ
 Αἰχμῶν ἐν χερσὶν ἔχον, φυλάττει κελδοίαν,
 Ἀμιαπ φονικῶς, ὡσὶ ζωὴς ἐπαρίζαν·
 Δίφρα ἰμβριδάς. αὖ δ' δειμῶν τε Φόβ· τε
 Ἐσταναι, ἡμῶν πάλαιον κατὰ δὲ μὲν αὖ δ' ὄν.
 Ἐν δ' Διὸς θυγάτηρ ἀγλαίη Τριτογῆσια,
 Τῇ κέλη ὡσὶ τε μέγαν ἐδέλυσσεν κορύσσειν,
 Ἐγγεσὶν ἔχον· ἐν χερσὶν, χρυσὸν τε πρυμνῶν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμων· ὅππῃ δ' ὄχετο φύλοπιν ἀνίλῳ.
 Ἐν δ' ἡνὶ ἀδανάτων ἡρώ· χερσὶν ἐν δ' ἀφ' αἰμῶν
 Γμαρσὶν κιδάειζεν Ἀπτοῖς κ' Διὸς υἱὸς
 Χρυσὴν φόμυγι. Διὸν δ' ἔδδεν ἀγλὸς ὀλυμπος·
 Ἐν δ' ἀγρῇ, αὖ δ' ἔλθ· ἀπὸ λείβετ' ἔστι φάλαγγ.

Immortalium in certamine: Dea aut incipiebant cantum
 Musa Perides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis indomiti maris,
 Rotundus factus erat liquefacto è flanno,
 Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
 Delphines hâc atque illâc ferebantur, piscibus inbiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant multos pisces.
 Sub his arci trepidabant pisces. sed in ripis
 Sedebat vir piscator observans: habebat autem manibus
 Piscium rete, projecturo similis. (Perseus,

In eo autem erat & pulchricornæ Danaes filius equus
 Neq; quidcōtingens clypeū, neq; longè separatus ab illo
 Miraculū magnum dictū: quoniā nusquam insistebat illi,
 Ita enim ipsum manibus fecerat inclitus Vulcanus,
 Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
 Ex humeris aut circa cū vagina inclusus nigra ensis pet
 Areus, de loro ipse aut velut cogitatio volabat. (debat,
 Totum autem tergum eius tenebat caput seuis monstri
 Gorgonis, circum ipsum autē pera ferebatur, mirū visu,
 Argentea, simbriaque dependebant lucida,
 Aurea, saeva autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea: noctis caliginem grauem habens,
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum verò
 Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere. in viridi autem adamāre
 Euntibus ipsi: resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & cinnulum quippiam. in lanis autē dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambebant autem illi, irâque infrendebant dentes,
 Crudèle tuentes. supra saeva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror. ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.

Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι. θεῶν δ' ἔξῃρχον αἰοιδῆς
 Μῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελοπομπῆς εἰκῆαι.
 Ἐν ᾧ λιμὴν δῶρμος ἀμαμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐτέπκτο πανίφθου κῆσσι τέρεος,
 Κλυζομένη ἱκαλῶ. πολλοὶ γὰρ μὲν ἀμύμονι αὐτῇ
 Διὸς υἱὸς τῇ καὶ τῇ ἐδύναντο ἰχθυόοντες,
 Νηχομήδους ἱκαλοὶ. δοιοὶ δ' ὠαφιστόωντες
 Ἀργύριοι Δελφῆς ἐδοῖον ἔλλοπας ἰχθῆς,
 Τῶν ὑποχάλκαιοι βίον ἰχθύος. αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῆς
 Ἦτο δὴν ὁμιεὶς δεδουκνῆσθαι· εἶχε δ' ἡρώς
 Ἰχθύσιν ἀμφὶ βλητρον, δότερ ῥέϊφι τι τοικῶς.

Ἐν δ' ὡς ἡὐκάμωσθαι Δανάης τέκετο ἰππώτα Πρῶτις,
 Οὗτ' ἄρ' ἐπιφάων σάκεσσι ποσὶν, ἔθ' ἔκαστ' αὐτῇ·
 Θαῦμα μέγα φερίσασθαι· ἐπὶ ὑδαμῶν ἐσήμετο.
 Τῶς δ' ἄρ' ἔμνη παλάμας τεύξε κλυτὸς κρυφιστῆς
 Χρῦστον, ἀμφὶ δ' πρῶτον ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 ὦ μοισιν δ' ἔμνη ἀμφὶ μαλαῖσθετον ἄορ ἐκέτο,
 Χόλκων ἐν τελαμῶνος. ὁ δ' ὥστε νόημα ἔποτατο.
 Πᾶν δ' μετὰ φέροντο εἶχε καὶ νηὶ δηνοῖο πλώρου,
 Γοργόων ἀμφὶ δ' ἔμνη κίβισσις θείη. θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρῆν· θύσαντι δ' κατὰ πρῶτον το φαινοί
 Χρῦσθαι δηνοῖο δ' ἀπὸ κροτάφουσι εἰσάκτος
 Κεῖτ' Ἀΐδης κυνέην, κλυτὸς ζῆλον αἰὼν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δ' ἀπὸ δότι καὶ ἐρρίγοντο τοικῶς
 Πρῶτις Δαναίδος ἐπιταίετο. πᾶν δ' ἔμνη αὐτῶν
 Γοργόων ἀπλητοὶ τε καὶ ὑφαταὶ ἐρρίγοντο,
 Γέφυρα μακρὴν. ἐπὶ δ' ἡλῶρου ἀδῆμαντος
 Βυτιόων ἰάχουσι σάκεσσι μεγάλα ὀρμαγὰς
 Ὀξία καὶ λιγύας. ἐπὶ δ' ἡλῶρου δεικνόντε
 Δοιοὶ ἀπὸ πρῶτον, ἐπὶ πρῶτον καὶ ἔμνη.
 Λιγύων δ' ἄρα τῶν. μὲν δ' ἔχασσαντο ἰδόντες
 Ἀγλαὶ δεικνόντες· ἐπὶ δ' ἡλῶρου καὶ ἔμνη
 Γοργόων ἰδόντες τὸ μέγα φέρεσθαι. οἱ δ' ἔμνη αὐτῶν
 Ἀΐδης ἐμάρνασθαι, πολυμήτεια τῶν ἔχοντες.
 Τεῖ μὲν, ὑπὸ σφετέρης πόλιν· σφετέρων τε τοκῶν
 Λιγύων ἀμύμονες· πᾶν δ' ἀπὸ δεικνόντες.

Ac multi quidē iacebant, plures autē etiā pugnam tenētes.
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructu turribus
 Ereum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
 Vinis similes, opera inclyti Vulcani. (derant,
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem apprehen-
 Conferti extra portas ibant, sursumque diis
 Manus tendebant beatis, pro suis liberis (autem
 Metuentes, illi autē contrā pugnam conserebant. post ipsos
 Parca nigra candidis crepantes dentibus,
 Torua terribilēsq; cruentāq; inaccessaque (bant
 Certamē habebant de ijs qui cadebāt. omnes enim cupio
 Cruorē nigrū bibere. Et quem primum fortē ceperant,
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Inijciebāt ungues magnos, animāq; ad Orcū abibat,
 Tartarū in frigidū. illa autē praeordia postquā exarsisset
 Sanguine hominis, ipsum quidem abijciebant post tergū:
 Retro autē in tumultū & stragem festinabant iterū ire,
 Clotho & Lachesis ipsis astant, atque paulo minor
 Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen
 Aliis quidem praestantiōrque erat, & auro gradissima.
 Omnes autē circa unū virum pugnam acerbam institerāt.
 Sauiq; modo seipsas mutuo aspiciēbāt, oculis succēssentes.
 Inter se autem ungues manusque audaces exauebant.
 Iuxta autē & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crassipes: longique ungues ē manibus prominebant.
 Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autē
 Cruor destillabat in terrā. ipsa autē terribiliter dētes strin-
 Stabat, multūsq; pulvis constrauerat ei humeros, (gēs
 Lachrymis humida, iuxta autē turrita ciuitas hominum.
 Aurea autem ipsa tenebant superliminaribus adaptata
 Septem porta, hominēsq; in voluptatibus & choreis
 Oblectationē capiebāt. Alii siquidem bene rotundo in curru
 Ducebant viro uxorē, multūsq; hymenaeus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manib; famulorum. Mulieres autem vanitate florētes
 Praebant

Πολλοὶ μὲν κίετο, πλείονες δ' ἐπὶ δῆριν ἔχοντες,
 Μακρόθεν δ' αἰετὶ γυναικὶς εὐδ' μύτων ἐπὶ πύργων
 Χορήγειον ἐξυβόων, καὶ δ' ἐδρύποντο παρὰς,
 Ζωῆσιν ἱκελῶ, ἔργα κλυτῷ Ἡφαιστῷ.
 Ἄνδρες δ' οἱ ἀριστοὶ ἴσαν, γῆρας τε μίμερον,
 Ἀθροοὶ ἐκτοδὸν πυλῶν ἴσαν, καὶ δ' ἐπὶ τοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρισσι, καὶ σφαιτέροισι τέλεισι
 Διδότες τοῖσι δ' αὖτε μάχῃ ἔχον, καὶ δ' μετ' αὐτοῖς
 Κύρις κυδῶσαι, λυκοῖς ἀφ' αἰθέρος ὄδονται,
 Δφινῶποι, βλοσυροὶ τε, θαφεινοὶ τ', ἀπλητοὶ τε,
 Δῆριν ἔχον καὶ πιπύοντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴεντο
 Λύμα μέλαι πύρρον δ' ἐπεσσοτοί μιν ἀποιοῖσι
 Κεῖμενον ἢ πιπύοντα νέεσθαι, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλοις, ψυχὴ δ' αἰδοῖς δι' ἡετῆρας
 Τάρταρον ἐς κρυόειν δ' αἰετὶ φένας ὅς τ' ἀρίσαντο
 Αἵματος ἀνδρομέων, τὸν μὲν ῥήπασκον ὀπίσσω,
 Καὶ δ' ὄμμαδον καὶ μῶλον ἐδύνοον αὐτοῖς ἴσσαι.
 Κλυτῶ καὶ Ἀλέχουσι σφιν ἐφίεσσαν ἢ μὲν ὑφίστανται,
 Καὶ ποτε, ὅτε πέλει μεγάλη θεός, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Τῶν γε μὲν ἀλλὰ καὶ περὶ φέρεις τ' ὡς ἀριστοὶ τέ.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωπὶ μάχῃ δριμύται ἐδύντο
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δ' ἄπαν ὄμμασι θυμήσασθαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε δραστήας ἴσθαισαντο.
 Παρ' δ' Ἀχλὺς εἰσῆκεν ἐπισημυγρὴ τε καὶ αἰγὴ,
 Χλωρὰ, αἰσάλη, λιμὴν καταπύπνυα,
 Γυνοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχας χεῖρας ἴσθαισαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥητοῖς μύθῳ ῥέον, καὶ δ' παρὰς
 Αἶμα ἀπείλειετ' ἔραζε ἢ δ' ἀπλητον σισυρῆα
 Εἰσῆκεν πολλὰ δ' ἐκόντες κατεκλύδον ὅμοιοι,
 Δάκρυσι μυδαλὴν. παρὰ δ' ὀπυργος πόλις αἰδρῶν
 Χρόσθαι δ' ἐμν ἔχον ὑπερδυροῖς ἀφαιρῆαι
 Ἐπὶ πύλας τοῖσι δ' αἰδρῶν ἐν ἀλκίαις τε χροῖς τ'
 Τίρψιν ἔχον. τοῖσι μὲν γὰρ ἴσθαισαν ἐπ' ἀπῆναι
 Ἦγοντ' αἰδρῶν γυναικῶν, πολὺ δ' ὑμῆτος ὀρόμοι.
 Τῆς δ' ἀπ' ἀδομήτων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 Χρῶσιν ἐπὶ δ' ὀμῶνται δ' ἀλκίῃ τε θυμῷ

Praebant. quos chari ludentes sequebantur.
 Atque hi quidem canoris tibys emittebant cantum,
 Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
 Illa autem ad modulationem ducebant chorū amabile.
 Inde rursū ex alia parte iuvenes commessabātur ad fistu
 Alij quidem contrā ludentes saltatione & cantu, (tā
 Alij aut contrā videntes. ante tibicinem autem singuli
 Praecedebant, totāque ciuitatem laticia, chorea q̄,
 Voluptatēque tenebant. Alij aut rursus extra ciuitatē
 Tergis equorum consensu currebant. aratores autem
 Proscindebāt terram bonam, ornatique tunicas
 Succinctas habebāt: sed erat profunda seges, ubi alij qui.
 Macronibus acutis rostrata folia, (dem metebant
 Grana spicis, veluti Cereris cibum.
 Alij autem in manipulos ligabant & implebāt aream:
 Rursū alij vindemiabāt vineas, falces in manib. habētes
 Alij aut in calathis ferebāt à vindemiatorib. acceptas
 Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
 Gravidis folijs, & argenteis capreolis.
 Alij rursus in calathis portabant, iuxtaque ipsos vitis
 Argentea erat inclusa opera prudentis Vulcani,
 Agitata folijs, & argenteis perticis.
 Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque,
 Oneratus viis, quae ipsae nigrae erant. (cabant
 Alij qdē calcabāt in lacu, alij hauriebāt, alij aut dimi
 Pugnis, & lictādo. alij verò alipedes lepores venabātur,
 Viri venatores, & ferratis dentib. canes duo ante ipsos
 Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos aut & equites habebāt laborē, proq; premijs
 Certamē habebant & pugnā. bene iunctis aut in curribus
 Auriga stantes, immittebant veloces equos,
 Habenas laxantes. illi aut subsultantes volabant, (bāt.
 Curr⁹ ferruminati, rotarūq; modiolī valde ex eo resona-
 Illi qdē igitur ppetuū habebāt laborē, neq; enim dū ipsi
 Victoria cōpleta erat, sed indefinīū habebāt certamē.
 Ipsi aut etiā propositus erat magn⁹ tripus intra agonem,

Πρὸς δ' ἔκινον, τοῖσιν ὃ χερσὶ παίζοντες ἔπαιοντο.
 Τοὶ μὲν ὑπερλίανθρον σὺν εἰρήνῃ ἵσαν ἀνδρῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν σωματίων, οὗτοι δ' ἐσφισιν ἀγρυτοὶ καὶ
 Αἰεὶ δ' ὑπὸ φορμῇ γ' οὐκ ἀναγνέχοντες ἱμερόεντα.
 Ἐνθα δ' αὖθ' ἐπέσθοντο νέοι κοῦμαζον ὑπὸ ἀνκεῦ,
 Τοῖς γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπὸ ὀρχήθῃ καὶ αἰοδῇ,
 Τοῖς γὰρ μὲν αὖ γελῶντες ὑπὸ αὐλητῶν δ' ἔκαστος
 Πρὸς δ' ἔκινον παῖσιν ὃ πόλιν θαλίαι τε χερσὶν τε
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. πρὶ δ' αὖ περπατοῖσι πόλιν
 Νῶθ' ἵππων ὀπισθόθεν ἐπιώκον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἡΐφειαν χθόνα δίδου ὀπισθολάσσω ὃ χερσὶν τε
 Ἐσταλάτ' ἀνταρ ἔλιν βαδύ λείον· οἷα μὲν ἡμῶν
 Αἰχμητῶν· ὅξεϊ ἡσὶ κεραυνόεντα πέπυλα,
 Βριδόμεθα σταχύων, ὥσπερ Διημάτερες ἀκτῶν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐπὶ ἐλλειδανοῖσι δῖον, καὶ ἐπιπλοὶν δηλοῦν
 Οἱ δ' ἐπύρρον οἶνας, δρεπαῖας οἱ χερσὶν ἔχοντες·
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς τελέαρες ἐφόρειν ὑπὸ βυζυγῶν
 Λάκεις καὶ μέλαρας βότρυας· μεγάλοι δὲ ὄρχησι
 Βριδόμεθ' ἐφύλλοισιν καὶ ἀργυρέῃσι ἐλίκεσσιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς τελέαρες ἐφόρειν. οὗτοι δ' ἐσφισιν ὄρχησι
 Χρύσε' ἐλιν, (κλυταὶ ἔργα περὶ φέρων· Ἡΐφειο)
 Σείόμεθ' ἐφύλλοισιν καὶ ἀργυρέοισιν κάμαξι.
 Τῶ γὰρ μὲν οἱ παίζονται ὑπὸ αὐλητῶν ἔκαστος
 Βριδόμεθ' ἐσταφυλῶν· μελῶν δ' οἷα γὰρ μὲν αἰετῶν.
 Οἷα μὲν ἐπὶ ἀπείροι, τοὶ δ' ἥρουν· οἱ δ' ἡμέτερον
 Πύξτε καὶ ἐλκεδόν· τοὶ δ' ἀκτύπας λαγῶς ἥρουν
 Ἀνδρες θηρῶν, καὶ κερχάμενοι τε κλυταὶ φέρων,
 Ἰεμέθ' ἐπὶ πείρῃ, οἱ δ' ἱεμέθ' ὑπὸ δῶξαι.
 Παρ' δ' αὖτοῖσι πῶτες ἔχον πόσιον, αἰεὶ δ' αἰετῶν
 Δῆριν ἔχον καὶ μέλῃσι· ἐν πλεονεξίᾳ δ' ἐπὶ δῶξαι
 Ἡΐφειοι βίβαντες ἐφύλλοισιν ἐκείας ἵπποις.
 ὦντα χαλαρόντες· τὰ δ' ἐπὶ περπατοῖσι πέποιοντο
 Ἄρρετα κολλήεντα, ἐπὶ ὃ πλῆμναι· μέγ' αὖτε μιν.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰετοὶ εἶχον πόσιον· οἱ δ' ἐπὶ σφιν
 Νίκη ἐπὶ πνέουσα, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον αἰετῶν.
 Τοῖσι δ' καὶ περὶ μετὰ τῶν τείων ἐπὶ τοῖς ἀγῶσι·

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa extremā aut orā manabat Oceanus, inundati finibus.
 Totū aut continebat clypeū variegatū. per ipsum autem
 Cygni altivolantes magnū clangebant, qui illic multi
 Natabant in summa aqua, iuxta aut pisces mouebantur,
 Mirum visu, citius Ioui granitumanti, cuius consilij
 Vulcanus fecit clypeum magnūque validūque,
 Compensans manibus: quem quidem Iouis fortis filius
 Laetabat facile, equestram aut asilū in currum
 Si milis fulguri patris Iouis, ægida tenentis,
 Leniter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolauus,
 Bigis insistens, regebat currum currum.

Prope autem ipsis aduenit dea castis oculis Minerva,
 Atque ipsos confirmans verbis volucribus alloquebatur:

Salute Lyncei progenies longe inclyti,
 Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is qui beatis impat,
 Cygnūque interficere, et inclyta arma eius despoliare.
 Sed tibi aliud verbū dicā, multo præstātissime populorū.
 Postquā igitur Cygnum dulci amo spoliaueris,
 Illum quidem tuum eodem loco relinquo, et arma ipsius.
 Ipse aut hominū pestē Martē accedentem observans,
 Ubi nudatum clypeo variegato
 Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
 Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
 Victoriā in mortaliū manibus et gloriā ferens
 Certatim. Tunc igitur Iouis nomen Iolauus
 Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
 Leniter ferebant celerem currum, sistētes campo:
 Nam ipsis animū addiderat dea castis oculis Minerva,
 Egide concussa. ingemiscebat aut circumquaque tellus.
 Illi aut pariter procedebant, similes igni, siue procellæ,
 Cygnus equum domitor, et Mars insatiabilis clamore.
 Horum equi deinde obuiam sibi mutuo fulti,
 Autum hūmīnēre, circūque ipsos reuerberabatur sonus.

Χρύσοι, κλυτὰ ἔργα φείζοντο· Ἡ ταῖς τει.
 Ἀμφὶ δ' ἵπῳ ῥίον Ὀκείας πλῆθος ἐκκαίει·
 Πᾶν δ' οὐνεῖχ' οὐρανὸς πολυδαίδαλον· οἱ δ' ἔκαστ' αὐτῶν
 Κύκλῳ ἀκροπότῃ μεγάλῃ ἤπυνον· οἳ γὰρ πολλοὶ
 Νῆχοι ἐπ' ἄκροι ὕδασι παρ' ὃν ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζεὺς βαρυκτύπων, ὃ διὰ βυλαῖς
 Ἡ φασγὸς ποῖον σάκος μάχα τ' ἐξαρών τε,
 Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἀλκίμας υἱὸς
 Πάλλας ὀπκρατῶν· ὅππῃ δ' ἐκπαίου δῶκε δέ φρον,
 Εἰκαλὸς ἀγαροῦ πατρὸς Διὸς ἀγχιόχου,
 Κύρα βίβας· τῷ δ' ἰωύχοι κρατερὸς Ἰόλαος·
 Δίφρον ἐπεμύσεαδ' ἰδύντο χαμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχιόμοι δ' ἐσφ' ἦλθε διὰ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ,
 Καὶ σφίρας θαυμάϊον· ἔπα πῆρ' οἴκατ' ἀφροσύνην,
 Χαίρειτε Λυγίης χροὸν πολυκαλοῦτοιο,
 Νυῦθ δὲ Ζεὺς κράτος ὕμῃ διδοὶ μακρόχρονον αἰῶσπον,
 Κύκλον τ' ὄξεσας εἶν καὶ δῶπ' κλυτὰ τεύχεα δύσαι.
 Ἄλλο δ' ἐσσι τί ἔπος ἐρέω μάχα φέρτατε λαῶν.
 Εὖτ' αὖ δὴ Κύκλοι γλυκερῆς αἰῶνος ἀμύνης,
 Τον μὲν ἔπαιτ' αὐτὴ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 Αὐτὸς δ' ἔβροτο λαγῶν· ἄρῃ δ' ἀπὸντο δοκίμασι,
 Ἐνθά κε γυμνοδύντα σάκεα ὑπὸ δαυδαλίῳ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες· ἔνθ' ὑπὲρ μὲν ὄξϊ χαλκῷ,
 Ἀφ' ὃν αἰσάσασκε δαμῆπαι ἔνθ' αἰσιμόν, ὅσσιν
 Οὐδ' ἔσποιν ἐλάφῃσι κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ὡς εἰπὺς· εἰς δ' ἔφρον ἐβόησεν ὅτ' αὖ θεῶν
 Νίκῃν ἀθανάτης χροῖον καὶ κῆδος ἔχουσα,
 Ἐσσυμένως· τίτ' δὴ γὰρ διόγοντος Ἰόλαος
 Σμυρδαλίον δ' ἔσποιν ἐκίκετο· τοὶ δ' ἔσφ' ὀμοκλήσας
 Ἔμφ' ἔφρον δῶνα ἄρμα· κατίοντες παδίοιο.
 Ἐν δ' ἔσφιν μῆρος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ,
 Αἰγίδ' ἀκακίστα· σάκος δ' ἀνέχον· ὃ γὰρ
 Τοὶ δ' ἄμυνδι περὶ γυμνόν· ἱκαλὸς περὶ καὶ θυμῷ,
 Κύκλῳ δ' ἔσποιν ἱκαλὸς καὶ ἄρῃ ἀκρόντος αὐτῆς·
 Τῶν δ' ἔσποιν μὲν ἔπειθ' ἔσσαν· αἰσι τοὶ ἀλλήλοισιν
 Ὄξεϊα χρίμωσιν· αἰ δ' ἔσφιν ἀγνυτο ἡχώ.

Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeas:

Cygne ignave, ut contra nos tenetis veloces equos,
Viros quos laboris & ærummæ expetimus?

At diversum tene currum bene politum, atque è via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo

Ad Cyceem regē. nā ille potestate pariter & maiestate
Trachini antistat. Tu verò satis admodū scis etiā ipse.

Eius enim cōubio tenes filiā Themistonomē nigrocyclam.

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit. si nos inter nos congregiamur bellando:

Siquidē tibi dico, illū iam ante quoq; aliquoties periculū
Hastā nostrā, quando pro Pylo arcuoso (fecisse,

Adversus stetit mihi. pugnandi insatiabilitate furens.

Ter siquidem mea nastā percussus sustinuit se terrā,

Vulneratus clypeo: quarto autē transfadegi femur eius,

Totis animis festinans, magnūq; illius clypeū perforavi.

Pron⁹ .i. in pulcrib. humi pstrat⁹ cecidit hastā impetu,

Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,

Manibus sub nostris relictis spolijs cruentis.

Sic dixit. at Cygnus bellicosus haud quaquam curabat,

Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.

Ac tūc à bene cōpactis bigis defilierūt celeriter in terrā,

Et Iouis filius magni, & Enyalii regis.

Auriga autē propius egerunt pulchricomos equos.

Illis autē irruentibus sonitu pedū cōcitata est latā terrā,

Et autem ab alto vertice montis magni

Rupes defilunt, aliæ super alias cadentes:

Multæq; quercus, multæ item piceæ,

Atque totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:

Ita & illi in se mutuò cadebant cum magno clangore:

Tota autē Myrmidonum ciuitas celebrisque Iolcus,

Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,

Træ voce utriusq; valde resonabant. Illi autē cū clamore

Mirādō cōgressi sunt. magnū autē intonuit cōsiliarius Iu-

Et à cælo guttas demisit sanguinolentas, (piter,

Τὸν πρῶτον φερσίνε πεβίη Ἡρακλῆϊν·

Κύκνι ποπὸν, τί νυ ἰώϊν ὀπίχθετον ὀκίας ἱσποῖς;

Ἀνδράσιν οἵτε πόνη κ' οἷζυος ἰδρῖες εἰμὲν;

Ἀλλὰ παρὶξ ἔχε δ' ἴφρον εὐξοσιν, ἢ ᾗ καλῶν

Εἶλα παρὶξ ἰέναι. Τρηχῆτα δ' εἰ τοι παρηγῶνα,

Εἴς Κήνηα ἀναπτα· ὁ δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Τρηχῆτος περὶ βίη, σὺ δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Τοῦ γὰρ ὀπίχθεις παῖδα θιμισυόωντι κυανῶπιν.

Ὡς πεπον, ἢ μὲν δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Ἀρκίος, εἴ δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Ἡ δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Εἴχρος ἡμετέρη, ὅθ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Ἀντίος ἔσθ' ἡμεῖς, κείχης ἄμετοι μνηστῆρες.

Τρεῖς μὲν ἡμεῖς, ὅθ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Οὐτα μὲν σάκος, τὸ ᾗ τέτρατον ἔλασσε κερῶν,

Πατὴρ μὲν σάκος, δὴ δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Πρῶτος δ' ἔσθ' ἡμεῖς, κείχης ἄμετοι μνηστῆρες.

Εἴχρος ἡμετέρη, ὅθ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Χρῶν ὅθ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Ὡς ἔφατ'· ὅθ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Τὸ ὀπίχθεις ἡμεῖς, κείχης ἄμετοι μνηστῆρες.

Δὴ τότε ἄπ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Παῖς τε Διὸς μεγάλου κ' ἐν ἀλίσιο ἀνακτορῶν.

Ἡ νύχθ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Τὰ δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Ὡς δ' ὅτ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Πέτρα δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Πολλὰ δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Αἰχρῶν δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Ρ' ἡμεῖς κεν ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Ὡς οἱ ἐπ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Πᾶσα δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Κρῆν δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Φωνὴ δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Θεοσσιὰ δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Καὶ δ' ὀδυνά μιν τε κ' αἰδοῖ.

Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
 Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad pugnam
 Cum viris venatoribus, acutisque candidum dentem,
 Per obliquum actus. Spuma autem circa os manducanti
 Defillat: oculique ipsi igni splendentis similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Tali similis Iovis filius ab equo defiliit currum.
 Quando autem viridi nigricans alis semarosa cicada
 Ramo insidens, astatem hominibus canere
 Incipit, cuius et potus et cibus farnineus vos est,
 Atque per totum diem, et mane sub aurora fundit vocem
 Estu in gravissimo, quando et corpus virius exiccat,
 Quando item et milio circum arista nascuntur,
 Quod aestate seminant, cum vae acerba colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in laticia et laborem.
 Eo tempore pugnabant, multus autem et umulens excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerna
 Sibi mutuo succedentes, in seipsum impetum faciunt,
 Sensusque inter ipsos rugitus, strepitusque, exortitur demum:
 Atque ut vultures incutuis ungibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montinaga gratia, aut fera cerva
 Tinguis quam interfecit iaculando inuenis vir,
 Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animadverterunt,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic et hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi igitur Cygnus quidem potentis Iovis filium
 Occidere meditans, clypeo arcem hastam adegit,
 Neque tamen perripuit at. defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeas,
 Inter galeam et clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatum, celeriter inframentum
 Percussit valide, ambosque detondit nervos collares
 Homicida lancea, magnum enim robur incid erat viri.

Σῆμα πῦρ πολέμοιο ἴθι μεγαθυροῦ παυδί.
 Οὗτος δ' ἐν βήσῃ οὐρος χαλεπὸς περὶ δίδωται
 Λάφυς χαυλιόδον φρονίει θυμῷ μαχίστα δαί
 Ἀνδράσι θυρῶν τ' ἔς, δαίχ' δὲ τε λυκὸν ὀδόντα
 Δοχμῶνδε, ἄφρος ὅσπερ σῶμα μεσυχόντι
 Λείβεται, ἔσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπρόντι εἴλετ' ἔμω.
 Οὐδ' αὖτ' ἐν λοφίῃ φέρει τριχὰς ἀμφὶ τ' ὀφρῶν.
 Τῷ ἱελαος Διὸς υἱὸς ἄφ' ἱππέων θύρε δ' ἴφρου.
 Ἡμῶς ὅτ' ἡλὸς κλυτόπ' ἔστιν ἔχεται τέτιξ.
 Οὐδ' αὖτ' ἱφ' ὀφρῶν θύρε ἀνδράποισι ἀείδου
 Κρηταί, ὅτ' ἐν πόσις κ' ἐρῶσις θῆλ' ἐῖρη.
 Καὶ τ' παρμῆδος τ' ἐν κ' ἡσυχία χεῖρ ἀνδρῶν
 Ἰδὲ ἐν ἀντοῖα τ' ἐν πόσις χεῖρ Σείριος ἄζει.
 Τῶν δὲ κ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Τοῖς δ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Οἷα Διόνυσος δαίχ' ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Τῶν δὲ κ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Ὡς ὅτ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Ἀλλήλοισι κατέοντι, ὅτ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Δεινὸν δὲ σφ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Οἱ δὲ ὅτ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Πίβει ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Αἰγρὸς ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Πίονος, ἡμῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Ἰδὲ ἀπὸ νύκτος, αὐτὸς δὲ ἀπὸ νύκτος ἀλλή
 Χάρις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Ἐστυμῶν δὲ οἱ ἀμφὶ καὶ χεῖρ δριμύτως ἔδεντο
 Ὡς οἱ κακῶν ὅτ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Ἐν δ' ἡτοι Κύκλος μὲν ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Κτυγῆ μὲν μαχίως σάκει ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἔρρηξεν δὲ δαίχ' ἀνδρῶν
 Αἰφροπυρηνιάδης ὅτ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Μισσηγῶς κέρυδος τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Αὐχὴν γαμψόντα θύρε ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Ἡλὸς δὲ ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν
 Ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν τ' ἐν πόσις ἀνδρῶν

Cecidit aut veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, ita Iouis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum aut resonabant arma variegata aere.
 Atque hunc quidem ibi reliquit Iouis armatos filius.
 Ipse aut occisorum hominum Martem accedentem observans,
 Senum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
 Quisque admodum accurato pelle validis unguibus
 Dissecta, quam celerimè dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem ingrum expletur cor,
 Ac caesus intus oculis senum quiddam, costasq; & humeros
 Cauda flagellans, pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 Sustinet ex aduerso aspiciens propè ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore
 Contra Martem stetit, in praeordiis audaciam augens
 Certatim. Ille autem propè venit afflicto corde.
 Virique aut cum clamore alter alterum inuaservnt.
 Ut aut quando à magno rupes cacumine praecipitans,
 Et in longum delata salu voluitur, fragorq;
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius respondet
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu, curruum granator, perniciosus Mars
 Vociferans irruit. ille aut promptè venientem excipit.
 Porro Minerva filia Iouis agida tenens
 Ex aduerso venit Marti, tenebrosam habens egidem.
 Sana aut toruè intuens, verbis volucris allocuta est:
 Mars inhibe animos ingentes, & manus imictas.
 Neque enim tibi fas est incluta arripa auferre,
 Hercule occiso. Iouis magnanimo filio.
 Sed age, desiste à pugna neque aduersus steteris mihi.
 Sic ait, sed non persuasit Martis magnanimi animo.
 Sed magno fremitu flammæ similia arma vibrans,
 Celeriter inuasit vim Herculeam,
 Occidere festinans. & coniecit aratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul casia Minerva
 Hasta impetum auertit, manu deflectens à curru

ἦ ῥα πῶς δὲ ὅτε τις δριγὺς ἤλπει, ἢ ὅτι πέτρῃ
 ἠΐψατος πληγίστα Διὸς ψαλόσση καραυῶς.
 Ὡς ἔρεπ' ἀμφὶ δὲ οἱ βροχὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἵππῃτ' εἴασε Διὸς ταλακχέδινος υἱός·
 Αὐτὸς ὃ βροτολοιστὴν Ἀρην ὀπώντα δοκῦσας,
 Δεινὸν ὀρώσασσι, λείωνός σφ' ἔματι κύρσας,
 Ὅς τε μάλ' ἐσθλὰς μῖνον κρατερῆς οὐνχεσσιν
 ἄχουσας ὀπιτάχουσι κελίφρονα θυμὸν ἀπύρρην.
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τῷ γέ κελάρων πῆμ' ἀπλάται ἤτορ.
 Γλαυκῶν δ' ὅσους δένον, πλοῦράς τε καὶ ὄμους
 Οὐρῇ μαστόων, πρᾶσι Γλάφυρ' ἐδὲ τις αὐτὸν
 Ἐτλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν χερδὸν ἦ δεινὴ, ὃ μάχουσα.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρωνιάδης ἀκέρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔση ἄρκος, εἰ ποισὶ θάρσος αἰξὼν,
 Ἐσσυμένως. ὃ δὲ οἱ χερδὸν ἤλυθεν ἀχρὺ μὲν θ' ἀκῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀγέλασιν ὄρεσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαυμάτα πύρρην ὀρνέουσι ὀρεῶσαι,
 Μακρὰ δ' ὀπιθερόσσυντα κυλίσδετα, ἢ δὲ τι ἔχθρ'
 Ἐρχεται ἑμμενέω, πᾶν γὰρ οἱ ἀντιβόλονται,
 Τ' ἔφη ὅς, τῷ δὲ σιωπεῖ κίετα, ἔειπά μιν ἴχρει.
 Τόσσον ὁ μὲν ἰαχὴν βροσιπάρματος ἕλιος ἄρκος
 Κεκληγώς ἐπύρυσεν. ὃ δ' ἑμμάπτεος ὑπὲρ ἰδμετο.
 Αὐτῷ δ' Ἀθηνᾶν κούρην Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀντίη ἤλθεν ἄρκος, ἐριμυλὴ ἀγίῳ δ' ἔχουσα.
 Δεινὰ δ' ὡς ὁρᾷ ἰδύουσ' ἔπειτα πειρόντα θεροσύδα,
 Ἄρως ὀπιθερμῆος κρατερῆν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τειθέμεν ὅτιν δότο κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἥρα κλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦνέ μάχης, μὴδ' ἀντιοίστασ' ἑμῖο.
 Ὡς ἔφατ'. ἀλλ' ἔπειθ' ἄρκως μεγαλήτορα θυμῷ.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογεῖ εἴκοτα τεύχεα πάλλων.
 Καρπαλίμως ἐπύρυσεν βίη Ἥρα κλεινὴ,
 Κακτὰ μὲν ἄρ' ἑμμάπτεος, καὶ ῥ' ἑμβαλοχάλας ἔχρας
 Σπινχρόν, ἐὺ παρθὸς κοτίων πίεσι τειθεῖαιτος,
 Ἐν σάκῃ μάλ' ὁ δότο ὃ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ
 Ἐτλῆς ὀρμυλὴν ἔτραπ', ὀρξαμένη δότο δὲ φρεν.

Acerb' aut dolor Martē cepit, extraxitque gladio acuto
 Errat contra Hercule magnanimum. at illū accedentē
 Amphitryoniades, sano insatiabilis clamore,
 Femore nudatum clypeo sub variegato,
 Vulneravit valide, magnūque traiecit clypeum
 Hasta vibrans. in terra aut prostratis media Martem.
 At illi Pavor & Metus agilem curram, & equos
 Adegerūt celeriter propius, & à terra habēse latas vias
 In curram posuerunt variegatam, atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, venerūtq; in altū Olympū.
 Filius autem Alcmena & gloriosus Iolans,
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
 Reuertebatur, moxq; exinde ad civitatē Trachiniā vene-
 Equis velocibus. At castis oculis diemerna (runt,
 Peruenit in Olympum magnam, & domus patris,
 Cynū aut cōtra Ceyx sepelivit, & populus infinitus.
 Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
 Autem, Mirmidonūmq; civitatē, celebrēmq; Iolcum,
 Amēnq; & Helicē. multus aut congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis diis.
 Sed illius sepulchrū & monumentū obscurū reddidit Anon
 Imbre hyemali exundās. ita enim ipsum Apollo (rus,
 Larone filius iussit, propterea quod inclyteas hecatōbas
 Quicūque portaret Delphas, eum vispoliabat infidatus.

HESIODI

Δριμύ δ' Ἄρην ἄχος εἴλετο· ἱερὸν ἀνέμωρος δ' ἄρ' ὄξυ,
 Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡέρεα κλεῖ κορατὲρ ὄφρον· τὸν δ' ὀπίσσω
 Ἀμφιπρυωνάδης δ' ἤϊς ἀκέραιος αὐτῆς,
 Μυθὸν γυμνωδέντα σάκκῃς ὑπὸ δ' αἰδομένο,
 Οὐ τὰς ὀππορτέως· διὰ δ' ἤ μάλα σάκκος ἄραξετο,
 Δύρα πινυμένης, ὅππ' ἤ χθονὶ κλέεσθαι μέσση.
 Τὸ δ' ἤ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐ' ὄφρον ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἱπποῖς
 Ἥλασαν αἶψ' ἐγχεῖ, καὶ δὸς χθονὸς Ὀρυσσίδης
 Ἔς δ' ὄφρον δῆκεν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἱππῆας
 Ἰπποῖς μακρότερον, ἵκοντο δ' μακρόν· Ὀλυμπόν.
 Τί' οἱ δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδελίμος Ἰόλαος
 Κύκλον σκυλεύσαντες ἀπ' ὅμων τινύχα κελὰ
 Νίσσυντ' αἶψα δ' ἱππῆας πάλιν Τρηχῆνος ἵκοντο
 Ἰπποῖς ὀκυπέδωσιν· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐξίκατ' Ὀλυμπόν τε μέγα καὶ δώματα πεδύες·
 Κύκλον δ' αὖ Κύξ' ἐπείσσει, καὶ λαὸς ἀπείρου,
 Οἱ δ' ἐγχεῖ τῶν πάλαιος κλειτὴ βασιλῆος,
 Ἀντίω, Μυρμιδόνων δ' ὅλον, κλειτὴν δ' Ἰασηλόν·
 Ἀρκίω δ' ἠδ' Ἐλίκων πολλὸς δ' ἐγχεῖτο λαός,
 Τιμαῖτες Κήρυκα φίλον μακάρισι θεοῖσι.
 Τοῦ δ' ἤ τέρων καὶ σῆμ' αἰεὶ δὲ ποίησιν Ἀγαυροῖς
 Ὀμῶν χιμῶν πλῆθον· τὴν δ' ἄρ' ἔμιν Ἀπείλων
 Ἀντιόδης ὠνόμαζεν, ὅππ' ἔκλειταις ἐκαστόμωρος
 Ὅς τις ἄγχι Πυθιδεῖ, βίη σύλασσε δακνύων.



HESIODI ASCRAEI DEO-
RVM GENERATIO.



Usas Heliconiades incipiamus ca-
nere,

Quæ Heliconis habitant montem
magnumque diuinumque:

Et circa fontem nigrum pedibus
teneris

Saltant, aramque præpotentis
Saturni,

Atque abluta tenero corpore in Permisso,

Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, velata aëre multo

Nocturna incedebant perpulchram vocem emittentes,

Celebræces Iouemque agida tenentē, & venerandā Iunonē,

Arginā, aureis calceamentis incedentem:

Filiamque, Egiochi Iouis, caruleos oculos habentē Minerv-

Augurēque, Apollinē, & Dianā sagutis gaudētē, (nā:

Atque Neptunū terram continentem, terrā motorem;

Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,

Hebentēque aurea corona decorā, formosamque Dionem,

Aurorāque, Solēque magnū, splendidāque Lunam,

Latonāque, Iapetūque, ac Saturnum versipellēm,

Terrāque, Oceanūque vastū, & Noctem atram:

Aliorūque immortalū sacrum genus semper existētis

Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,

Agnos pascentem Helicone sub diuino.

Hoc autem me primum dea sermone compellarunt,

Musa Olympiades, filia Iouis Egiochis



Η Σ Ι Ο Δ Ο Τ Τ Ο Τ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Τ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .



Ο Τ Σ Α Ω Ν Ε λικωνιάδων ἀρ-
χούδ' αἰείδων,
Αἰδ' Ε λικωνίθ' ἔχουσιν ὄρε με-
γα τε ζαθέον τε·
Καί τε πρὶ κρῖνις ἰοειδὰ πρὸς
ἀπυλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βασιμὸν ἱερῶν ἰθι-
κῶν.

Καί τε λοιπαῖμαί τέρτα χόρα τ' Ὀρεσσίου,
Ἡ γ' ὀπυκλήης, ἢ Ὀλμεῦ ζαθέοιο,
Ἀετοτάτω Ε λικωνί χερσὶ ἐντοπίσαντο
Κόρυς, ἰμφορτίας ἐπὶ ῥόσαντο ὅ πρῶτον.
Εἴδεν ὀπορύμας, κακχυμμένας ἡεὶ πολλῇ,
Εὐνίχαι στήχον, ἀεὶ καλλία ὄσαν ἰείσαι,
Τ' μὲν σαι Δία τ' αἰγόχορον, καὶ πότνια Ἡρῶν
Ἀργίλῳ, χρυσόισι πεδίλοις ἐμβαδύει,
Κείλῳ τ' Ἀγέχοιο Διὸς γλαυκῶπι Ἀθλῶν,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχάειραν,
Ἡ δ' Ποσειδάωνα γαμήχορον, ἐντοσίχον,
Καὶ Θέμιν αἰδοίῳ, ἐλικοβλήφαρ τ' Ἀφροδίτῳ,
Ἡ δ' ὦ τ', Ἡ Ἥρόν τε μέγα, λαμφοῖ τε Σηλῶν,
Λητώ τ' Ἰάπιδόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖαν τ' Ὀκεανὸν τε μέγα, καὶ Νύκτα μέλαιναν·
Ἀλλ' ὦ τ' ἀθανάτων ἱερὴν γῆν αἰεὶ ἐντων.
Αἰνὺ περ' Ἡσίοδον καλῶ ἰδὲ δαξάει ἀοιδῶν,
Ἄρνας ποιμαίνοντ' Ε λικωνίθ' ὑπὸ ζαθέοιο.
Τοῖδε δέ με παρῶνται θιαὶ παρὸς μῦθον ἱεῖσαν,
Μέσση ὀλυμπιάδης κοῦραι Διὸς αἰγόχοιο.

*Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres
Scimus mēdacia multa dicere veris similia: (solūm)
Scimus etiam, quando vulnerimus, vera loqui.*

*Sic dixerunt filia Iouis magni veridica,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autē mihi vocem
Divinam, ita vť audirē tam futura quā praeſentia:
Et me iubebant celebrare beatorū genus sempiternorū,
Se verò primò & postremò semper decantare.
Sed quò mihi haec circa quercum, aut circa petram?*

*O tu, à Musis ordianor, quae Ioui patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & praesentia, & futura, & praeterita,
Voce concordantes. illarum verò indefessa fuit vox
Ab ore suavis. vident autem domus patris
Iouis valde tenantis, deorum voce à suavis
Dispersa resonat verò vertex ninosi Olympi,
Domus immortalū. ha verò immortalē vocē emittentes,
Deorum genus venerandū in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Caelum laetum genuerunt,
Quique ex his pregnati sunt dii, datorēs bonorum.
Secundò rursus Iouē, deorū patrē atque etiā virorum,
Incipientesque canunt dea, & finiunt carmen,
Quam sit praestantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortissimūque gigantum
Celebrantes, oblectant Ioui mentem in Olympo,
Musa Olympiades, filia Iouis agida habentur:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans.
Oblivionēque malorum, & solation curarum.
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
Scorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
Sed cū iam annus exactus, circūvoluta .v. essent tēpora
Mensium decreſcentiū, diēsque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,*

Ποιμένες ἀγραυλοὶ, καὶ ἑλίκηα, καὶ στήριες ἑσθῆς
 Ἦδ' ἄρ' ἰδοὺ πολλὰ λήγῃ ἐνύμοισι ὁμοῖα,
 Ἦδ' ἄρ' εἰς τὸν ἑλίκωμον δὴ καὶ τὰ μυθώσια δαίμων
 Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλα Διὸς ἑπ' ἵππειαν·
 Καὶ μοι σὺν ἦρσιν ἰδοὺ, θεά φησι ἐριδικλή· ὄζον,
 Δρίψαδαι δὴ πτόν· ἐπὶ πάλῳ δέ μοι ἀνδρῶν
 Θεῶν, ὥστε κλύοιμι τὰ τ' ἐσθ' ὁρῶμαι, πρὸς τ' ἰόντα·
 Καὶ με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων χθονὶ αἰὲν ἰόντων,
 Σφαῖς δ' ἑνταῦθα πρὸς τοῖσι τοῖσι χυβίστρων αἶν' ἀείδω.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φεῖ δρυῖν ἢ, φεῖ πέτρῳ;

Τῶν Μουσῶν ἀρχαῖος, παῖ Διὸς πατρὸς
 Ὑμνοῦσαι, τέρποισι μέγας νόος ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Εἰρῶσαι, τὰ τ' ἰόντα, τὰ τ' ἰαυόμενα, πρὸς τ' ἰόντα,
 Φωνῇ ὁμιλοῦσαι. τῆς δ' ἀρχαῖος ἰὴρ αὐδῇ
 Ἐκ στήθεων ἰδέσθαι. γὰρ δὲ τι δύναιτο παῖς
 Ζηνὸς ἐριγδύπειο, θεῶν ὅπ' ἀφραδία
 Σκεδαιμένα ἤξει ἢ κέρει νοέοντος Ὀλύμπου,
 Δάματα ἀθανάτων. αἳ δ' ἄμεινον ὄσαν ἰέσμεν
 Θιῶν γῆν' αἰδέσθαι, πρὸς τε κλείουσι αἰοδῆ,
 Ἐξ ἀρχῆς αἰὲρ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς ἄρμ' ἔπικτα,
 Οἳ τ' ἐκ τῆς ἰγμόντο θεοὶ, δειπῶρες ἰάν.
 Δάπτερον αὖτε Ζηνᾷ, θεῶν πατὴρ ἢ καὶ αἰδοῦν,
 Ἀρχομένοισι δ' ὑμνοῦσι θεῶν, ἀχρονσὶ τ' αἰοδῆς,
 Ὅσοι οἶσαντες ὅα θεῶν, κράττι τι μέγιστος
 Αὔξει δ' ἀνδράσων τι γῆν' κρατερῶν τι γηαίων
 Ὑμνοῦσαι, τέρποισι Διὸς νόος ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονοῖο τέκε πατρὶ μεγάρῃ
 Μνημοσύνη, γενυῖσιν Ἐλδιδῆρες μεδέουσαι,
 Λοσιαιμένην τε κακῶν, ἄμπαυμαί τε μαρμεράων.
 Ἐνθά γὰρ οἱ νύκτας ἑμίστατο μετρίτα Ζεὺς,
 Νόστιν ἅψ' ἀθανάτων ἱερῇ λήξει εἰσιναλάρων.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ τ' ἐπαιντὸς ἔλω, φείδ' ἔτραποι ὄρα
 Μίωσιν φθιόντων, φείδ' ἄρετα πόλλ' ἐπιλέδης
 Ἥδ' ἔπικ' ἐνία κύρως ὁμόφρονα, ἦσιν αἰοδῇ
 Μέμελταται, ἐν σῆδισιν ἀκρόθια θυμὸν ἐχέουσας,

Paululum à summis vertice niuosi cœli:
Ubi ipsis splendidisque chori, & ades pulchra.
Iuxta verò eas Gratiæ & Cupido domos habitant,
In conuiuijs amabilem aut per os vocem emittentes
Canunt, omniumque leges, & mores pudicos
Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
Iste tum ibant ad Olympum, exultantes voce pulchra
Immortali cantilena, undique .v. resonabat terra astra
Canentibus hymnos: iucundus .v. à pedibus Arceps excitaba
Essentium ad patrem suum, ille aut in cœlo regnat. (tur
Ipse habens tonitruum, atque ardens fulmen,
Vi superato patre Saturno, bene autem singula
Immortalibus disposuit simul, & indixit honores.
Hac sanè Musæ canebant, cœlestes domos tenentes:
Novem filia magno è Ioue prognata:
Clíoque, Euterpeque, Thaliáque, Melpomenéque,
Terpsichoréque, Eratóque, Polyimniáque, & Uraniáque,
Calliopéque: hac autem excellentissima est omnium.
Hac enim & reges venerandos comitatur.
Quemcumque honoratura sunt Iouis filia magnis
In lucem editumque aspexerint à Ioue nutritorum regum:
Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilena,
Huius verba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
Rectum iudicij. hic autem tuto cantéque loquens,
Statim etiam magnam contentionem scire daretis.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro, res iterum integris restituant
Facile, mollibus alloquentes verbis.
Incedentem verò per urbem, veluti ileum, placans
Reuerentia blanda: eminet .v. inter ipsos congregatos.
Tale Musarum ingens munus hominibus.
A Musis etenim, & citharâ feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram, & citharædis
Ex Ioue .v. regis ille vero beatus, quemcumque Musa
Amant, suavis ei ab ore fluit vox.

Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κερυφῆς νηϊόεντος Ὀλύμπου,
 Ἐΐθα σφιν λιπαροί τε χροοὶ καὶ δάματα καλὰ.
 Παρ δ' αὐτῆς Χάριτες καὶ Γῆμερς οἰκ' ἔχουσιν
 Ἐν θαλίῃς ἔρατλῳ ᾧ διὰ σῶμα δάσαν ἰεῖσαι,
 Μῆ περὶ πατέρων τε νόμου καὶ ἥδε καδ' ἅ
 Ἀδασάτων κλείουσιν ἱπῆρατοι ὄσαν ἰεῖσαι.
 Αἶ τοτ' ἴσαν παρὸς Ὀλύμπου ἄγαν ὀμόμαυ ὀπί καλῇ,
 Ἄμβροσιν μολων' αἰεὶ δ' ἔτχε χαίε μέλαινα
 Τυμβόσις ἔρατος ᾧ ποδῶν ὑπὸ δούπερ ἑρφέει,
 Νηυσυφρῶν πατέρ' εἰς ὅ· ἰ δ' ἔρατ' ἐμβασίλῃ,
 Αὐτὸς ἔχων βροτῖνῳ ἠδ' αἰθαλόεντα κροαιῶν
 Κατ' αἶ νικῆσαι πατέρα Κρόνον δὲ δὲ ἔχαστα
 Ἀδασάτοισι δέταξι οὐαδ' καὶ ἱπῆραδι τυαί.
 Ταῦτ' ἄρα Μῦσαι ἄφθον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐννία θυγατέρες μεγάλα Διὸς ἐκγαυῆι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε Θόμειά τε, Μῆτις ὀμῆν τε,
 Τρῆφιχος τε, Ἐρατώ τε. Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Κλυθόπη δ' ἠδ' ᾧ προσφρίσεται ὅσιν ἀπασάν.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλῆσιν αἰεὶ αἰδέουσιν ἐκπιδί.
 Ὅν' πινυ πημόσεισι Διὸς κούραι μεγάλοισι,
 Γφνόμενόν τ' ἐσιδῶσι διεφρίαν βασιλῆων,
 Τὰ μὲν ὅπ' γλώσση γλυκερῶ χέουσιν ἑοιδν,
 Τῷ δ' ἔπ' ἐκ σῶματος ρεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 Πᾶντες ἐς αὐτὸν ὄρωσι διακρίνεντα δέουσας
 Γένεσι δ' ἐκροσι· ὁ δ' ἄσπερ δέως ἀγρεβίαν,
 Αἶψά τε καὶ μέγα νείκος ὅπασα μῆκος κατέπαυσι.
 Τουμύχα γὰρ βασιλῆς ἐχέοντες αἰῶνα λαοῖς
 Βλαπτομένοισι ἀγοῆφι μεταξὺ πατέρων τελευτῶσι
 Ρ' ἠδ' ὄως· μελακόισι παλαιά μῆροι ἐπέεσσι.
 Ἐχρόμφοι δ' ἀνὰ ἄστυ δέναν ἰλίσκονται
 Αἰδοῖ μελιχέην· ᾧ ἄρ' ἔπει ἀγομφοῖσιν,
 Οἷα τοι Μυσταὶ ἰσθ' δόσις ἀνδράπυσιν.
 Ἐκ δ' ὅρ Μυσταὶ καὶ ἐκκρόλη Ἀπόλλων·
 Ἄνδρες αἰδοῖ ἔασιν ὅπ' ἡδύνα καὶ κιδαισαί·
 Ἐκ δ' Διὸς βασιλῆς· ὁ δ' ὄλβος ὄνπινυ Μῦσαι
 Φιλοῦνται γλυκερὴ οἱ δ' ἐκ σῶματος ρεῖ αὐδῆ.

Quod si enim quis luctū habēs recenti dolore saucio
 Tristesur, animo dolens, ceterum Poeta (nimo)
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudib. celebraverit, beatōsq; deos qui Olympū incolū,
 Statim hic sollicitudinem obliuiscitur, nec quicquam
 Meminit, qn. citō deflexerūt cū aliā dona deorū. (dolorū
 Saluete nata Iouis, date verō amabilem cantilenam,
 Celebrate quoq; immortalis diuinū genus, semper exi-
 Qui Tellure prognati sunt, & Caelo stellato, (stentium,
 Noctēq; caliginosa, quōsq; salsus nutritur Pontus.
 Dicite insuper, ut primum dii & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus, astu feruens,
 Astrāq; fulgentia & cælum latum supernū:
 Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
 Utq; opes diuiserint, & quō honores distinxerint, (lum.
 Atq; quō primū multis implicitū sphaeris tenuerint cœ-
 Hac mihi dicite Musa, caelestes domos inhabitantes
 Ab initio: & dicite quōdnam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, at deinde
 Tellus lato pectore praeclata, omnium sedes tuta semper
 Immortalium, qui tenent iuga iuuosi Olympi,
 Tartarāq; tenebricosa in recessu terra spaciosa:
 Atq; Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas, & omnium deorum, omniumq; hominum
 Domat in pectoribus animum, & prudens consiliū.
 Ex Chaos verō Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Ex Noctē porro Aetherq; & Dies prognati sunt:
 Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus verō primum quidem genuit parem sibi
 Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
 Utq; esset beatis diis sedes tuta semper:
 Genuit praeterea montes altos, dearum gratas speluncas
 Nympharum, quae habitant per montes saltuosos.
 Atq; etiā insfrugif rum pelagus peperit astu feruens,
 Pontum, absq; amore suauis, ceterum deinde (habens ē,
 Caelo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices

Εἰ δὲ τις καὶ πένθος ἔχων παλαιῇ θυμῷ
 Ἀζητή κραδίῳ ἀκαχήμεν, αὐτὰρ ἀνδρὲς
 Μουσῶν διεσπῶν κλοῖα φρεσίνων αἰδρώπων
 Τμήσῃ, μάκαρές τε θεοὶ οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Αἰψ' ἔγ' δυσφροσύνῃ ἐπιλάδεται, ὃδ' ἐκ κούρων
 Μίμνηται τυχῶς ὅ παρὶ βασι δῶρα δαῖων.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἰμμεθίστατον αἰοιδίῳ.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱδὼν γῆρας αἰὲν ἰόντων,
 Οἱ γὰρ ὄξειζόντο καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντος,
 Νυκτὸς καὶ ἡμερῆς, οἷς δ' ἄλμυρος ἱππεφίποντος.
 Εἵπατε δ' ὡς παρθένῃ δαίῃ καὶ γῆα γλύντο·
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείρατος οἰδηματι θυῶν,
 Ἔσθ' ἢ λαμπρύνονται, καὶ ἔρανος ὕμῃς ὕφρδεν,
 Οἳ τ' ἐκ τῆς ἐγλύνοντο θεοὶ δωτέρης ἑσών.
 Ὡς τ' ἄφρονος δαΐσασα, καὶ ὡς τιμαὶ διείλοντο,
 Ἡ δὲ καὶ ὡς παρθένῃ πολὺ πύχον ἔχον Ὀλύμπῳ.
 Ταῦτά μοι ἱσπντο Μοῦσαι ἐλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Εἴξ' ἀρχῆς, καὶ εἵπαθ' ὅ, τι φρεσὶν γλύντ' αὐτῆς.

Ἡ τοι μὲν φροσινε Χάῃ γλύντ' αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' Ἀρύστειν, πάντων ἱδὼς ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων τοὶ ἔχουσιν κέρη νηόεντος Ὀλύμπου·
 Τάρταρόν τ' ἠέρεσσε μυχῷ χροτὸς Ὀυνοδείης.
 Ἡ δ' Ἐρεός, ὅς κε καλῖστος ἐν ἀθανάτοις θεοῖσι,
 Λυσιμέλεις, πάντων ἢ θεῶν πάντων τ' αἰδρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βυλῶ.
 Ἐκ Χάρος δ' Ἐρεός ἢ μέλαρ ἅ τε Νύξ ἐγλύνοντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰδὴρ ἢ καὶ Ἡμέρη ὄξειζόντο,
 Οἷς τέκε κλυτομέρη, Ἐρεὶ φιλότατι μυχῷ σκα.
 Γαῖα δὲ τοι φρεσὶν μὲν ἐγλῖτατο ἴσιν ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόεν δ' ἵνα μιν σφει πάντα καλὴ ποίῃ
 Ὅσ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἱδὼς ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γεῖνατο δ' ἔρα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλοισι
 Νυμφῶν, αἳ γαίῃσιν ἂν ἔρα βρασθήσεται.
 Ἡ δ' ἐκ ἀπύρματον Πέλοπος τέκεν οἰδηματι θυῶν,
 Πόντον, ἄτερ φιλότατος ἱομέρη, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανὸν ἄνα θεῶν τέκεν Ὀκλαγὸν βαθυδίνην,

Cœumq; Crœumque, Hyperionemque, Iapetumq;
 Theamq; Rheamq; Theminq; Mnemosynemque,
 Phœbenq; aurea corona insignē, Thetymq; amabilem.
 Hos verò post natū minimus natus est Saturnus vaser;
 Acerrimus inter liberos, floridū. a. s. d. so prosequabatur pa-
 Porro genuit & Cyclopes magnū cor habentes, (venē.
 Brôtēmq; Steropēmq; & Argē furti animo pradiūne
 Qui Iovis & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Quis sanē per alia dys similes erant,
 Unus verò oculus media positus erat fronte:
 Cyclopes verò cognomenū erant, eò quòd ipserum?
 Circularis oculus unicus inerat fronti.
 Roburq; & vires, & molimina erant in operibus.
 Alij deinde è Tellure & cœlo prognati sunt
 Tres filij magni, & praevalidi, non nominandi,
 Cottūsque, Briarēusque, Gygesque, superba proles.
 Quorū centū quidem nianus ab humeris manabant,
 Inaccessē: capita verò unicūq; quinquaginta
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autē immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo. v. insensī erant parenti
 Ab iniū. & horū quidem ut quisque primū nascebatur,
 Omnes occultabat, & in lucem non emittebat;
 Terra in latebris: malo autē oblectabatur opere
 Cœlum, ipsa verò intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam verò malāmque excogitavit artem.
 Statim verò cum procreasset genus canis ferri
 Fabricavit magnam falcem: dixit verò charis liberis
 Dixit autē. sūpta fiducia, charo mœrens corde:
 Filij mei & patris nefarii si volueritis
 Parēre, patrīs malam ulciscemur contumeliā.
 Vistri, prius enim saeva machinatus est opera. (illorum
 Sic dixit, illos verò oēs inuasit metus, neque quispiam
 Locutus est, confirmato animo tandem magnus Satur-
 E contra verbis compellavit matrē castā (nus versutus

Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
 Θείδω τε, Ρ' εἰά τε, Θίμω τε, Μνημοσύνῃ τε,
 Φοῖβῳ τε χρυσοστόφανον, Τιθύν τ' ἔρασε γένει.
 Τοιέ τ' ἐμὲ δ' ὀπλοτά τις γῆνι Κρόνῳ ἀκυλομήτης,
 Δφνότητος παῖδων· θαλαρῶν δ' ἡχθηρε πικρῶ.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπα· Ἰφιδάριον ἦτορ ἔχοντα,
 Βρόντιῳ τε, Στεφάνῃ τε, καὶ Κοχλῷ ὄβριμόθυμον.
 Οἱ Ζηνὶ βροντίῳ τ' ἴδουσαν, τεύχεά τε κεραιῶν.
 Οἱ δὲ τοι ταῖ μὲν δῖα θεοῖς ἐν δόρυ γαίῃ ἦσαν,
 Μῆν' ὃ δ' ὀφθαλμός· μέσσω ἐπέκφτο μετώπῳ.
 Κύκλωπα· δὲ ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμν, οἷον κ' ἄρα σφίον.
 Κυκλοπότης ὀφθαλμός· ἔνεσχετο μετώπῳ.
 Γαῖος τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἰσχυρί.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἔξεργήοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, καὶ ὀνίμαστοι,
 Κρόνῳ τε, Ζευσιφάνος τε, Γύγης θ', Ἰφιδάρηα τέκνα.
 Τῶν ἑκάτον μὲν χεῖρες ἅπα' ὅμων αἰσάνοντο
 Ἀπλάστοι, καφαλαὶ τ' ἑκάστω πεντήκοντα
 Β' ὅμων ἐπέρυκον, ὅππ' ἐσθάρουσι μέλεισιν.
 Γαῖος δ' Ἀπλάτῳ κρατερὴν· μέγιστον ὅππ' ἔδω.
 Ὅσων ἦν Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἔξεργήοντο,
 Δφνότητος παῖδων, σφετέρῃ δ' ἡχόντο τοκῇ.
 Ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς μὲν ὅπως τις φροῖτα γῆνιτο,
 Πάντας ὅσοι κ' ἴπασκε, καὶ ἐς φάθ' ἡ ἀνίσκος,
 Γαίης ἐν κλυθμῶνι· κακὰ δ' ἐπιτέρπετο ἔργα.
 Οὐρανίῳ δ' ἐν τὸς στυγέζετο Γαῖα πελάρη,
 Στεινομένη δολίῃ καὶ κακῇ ἐπιφροῦσα το τέχνῳ.
 Αἰψά τ' ποιήσασα γῆν' ὅπερ ἔδωκε δάμαρτες,
 Τεύχεϊ μέγα δρέπανον, καὶ ἐπιφροῦδε παισὶ φίλοισιν.
 Εἶπε τ' Ἰφιδάριον, φίλον τετιμῆν ἦτορ,
 Παιῖδες ἑμὲ καὶ πατὴρ ἀπατάλα, αἵ κ' ἐδέλντε
 Πείδιδα, πατέρης γὰ κακῇ πταίμεθα, λώβῳ
 Τυμνίῳ φροῖτος γὰρ ἀφίκα μέσσω το ἔργα.

Ὡς φάτο· σὺν δ' ἄρα πάντας ἔλεν δῖος· ἔδωκε τις αὐτῷ
 Φιδάριον, θαλασσίαν τ' μέγαν Κρόνῳ ἀκυλομήτης.
 Ἄψ' αὐτὴ μῦθον φροῦδα μνῆσθαι καὶ νῦν,

Mater, ego certè hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum prior enim sana meditatus est opera.

Sic dixit. gaussa est aut valde animo Tellus ingens,
 Collocavit aut ipsum celans in insidiis. indidit. v. manibus
 Falcem asperis dentibus: dolo aut instruit omni.
 Venit aut Noctè adducens magnū Catū, undique verò
 Cupiens amorem inamimebat, & sanè extensū est (Telluri
 Passum: ex insidiis aut filius probendit manus
 Sinistra, dextra. v. immanem cepit falcom, (tris
 Longam, asperos dentes habentem, charisque genitalia pa-
 Festinanter demessuit, rursūque abiecit ut ferrentur
 Ponē. illa quidem non incassum elapsa sunt manus:
 Quotquot enim gutta prurperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra, circumdatus aut annis,
 Produxit Erinnesque validas magnisque Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manib. tenentes:
 Nymphasque quas Melias vocant. super immensam ter-
 Testiculisque ut prius resitis ferro, (vamo.
 Proiecit circa Epurum undis agitatū in pontū, (alba
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circūcirca. v.
 Spuma ab immortalī corpore oriebat: in ea puella
 Inmutata est. primum. v. ad Cythereas diuinās
 Vehabatur, inde tum circumfluviam pervenit ad Cyprium.
 Prodiit verò veneranda formosa dea: circum. v. herba
 Pedib. sub mollib. crescebat: Aphroditè aut ipsam,
 Spuma pgnatā deā & decorā pulchris sertis Cythereā,
 Nominant tam diū quā hūmīnes: eò quòd in spuma
 Nutrita fuit. sed Cytheream, quòd appulit Cytheris.
 Cyprigenā. v. quòd nata sit vndosa in Cypro.
 Atque Amantē genitalia, quia ex genitalib. emerfit.
 Hāc v. Amor comitatus est, & Desideriū sequebatur
 Natā primum, & deorū ad catū emē. (pulchrū,
 Hunc v. ab initio honrē habet, atque sortita est
 Sortē inter homines & immortales deos,
 Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,

Μήτηρ, ἰγὰ καὶ τὸ γ' ὑπερχόμεθ'· τολύσασμι
 Ἐργον, ἵπποι παύεις γὰρ δυσσυνόμεναι ἀφ' ἡμέρας
 Ἡμετέρου, ὅτε γὰρ ἀεικέα μύσσει το ἔργα.

Ὡς φάτο, γὰρ ἔπειτα ὃ μέγα φρεσὶ Γαῖα παλάρη.
 Εἶσι δ' ἄνθρωποι κρύψασα λήχῃ, ἐνὶ δαίτῃ ὃ χρεὶ
 Κερπύων καρχαρόδοντα, δόλοισι δ' ὑπερδύνατο πάντα.
 Ἡλθε δ' ὃ Νύκτ' ἐπαύρει μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δ' Ἰαφῇ
 Ἰμείρον φιλότατος ἐπύχετο, καὶ ῥ' ἐκταύσθη
 Παιήτῃ, ὃ δ' ἐκ λοχέοιο παῖς ὠρέξατο χερσὶ
 Σκαρφηδὲξίτηρ δ' ὃ παλάρηον ἱλασθεὶς ἀφ' αἵμα,
 Μακρὺν καρχαρόδοντα, φίλῃ δ' ὑπὸ μύσσει παύεις
 Ἐ' αὐτὸν μύσσει ἡμῶσι, πάλιν δ' ἱέρηφ' ἐφίεσθαι
 Ἐξέπτεσθαι μὲν ἔτι ἐπύσσει ἐκφυγὰ χερσὶ
 Ὅσων γὰρ ῥαδιμυχίς ἀπύσσει αἵματόισιν,
 Πάσας δὲ ξάτο Γαῖα, φειπλομένη δ' ἐν αὐτῇ,
 Γείνατ' Ἐρινυὲς τε κρατεραί, μεγάλοι τε Γίγαντες,
 Τόλῃσι λαμπρομένοις, δόλιχ' ἔργα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' ἀφ' Μελίης καλῆς ἐπ' ἀπείρῃσι γαῖαν
 Μελιδά δ' ὡς τὸ φερόντι δότο μύσσει ἀδελφόντων
 Κάκκω δ' ἐπ' Ἡπείρῳ πολυκλύς ἐνὶ πόντῳ,
 Ὡς φέρετ' ἀμπέλας πύλων χροῖον, ἀμφὶ δ' ἰδὲ καὶ
 Ἀφροδῆς ἐπ' ἀδελφῶν χροῖον ὠρυτο, τῇ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Ἐ' ὀφείδῃ φερόντι δ' Κυθέρῃσι ζαδείῃσιν
 Ἐπλετο, ἔνθεν ἰσχυρὰ φειρῶντι ἵκετο Κύπρῳ.
 Ἐκ δ' ἔβη ἀδελφὴ καλὰ θεὸς ἀμφὶ δ' ποίη
 Ποσὶν ὑπερδύνατον ἀέξετο, τίμῃ δ' Ἀφροδίτῳ,
 Ἀφροδίτῃ τε δὲ καὶ ἑὺστάτῳ Κυθέρῃσι
 Κυκλήσκειοις θεοῖς τε καὶ ἀνέρες, ὅντων ἐν ἀφρῷ
 Θρίσθῃ ἀταρ Κυθέρῃσι, ὅππῃ φερόντι Κυθέρῃσι
 Κυθέρῃσι δ' ὅππῃ γένοντο πολυκλύς ἐνὶ Κούρῃ
 Ἡ δ' ὃ φιλομυθία, ὅππῃ μύσσει ἐξέφασκεν.
 Τῇ δ' Ἐρὸς ἀμάρτησι, καὶ Ἰμῆρος ἴσαστο καλὸς
 Γεινομῆν ταφροῦτα, δῖων τ' ἐς οὐλοὶ ἰσση.
 Ταύτῃ δ' ἔξ ἀρχῆς ἡμῶν ἔχῃ δ' ἰσση
 Μυῖαν ἐν ἀνδράποισι καὶ ἀνδράποισι δέοισι,
 Παρδινίοις τ' ἀφροδῆσι δὲ καὶ τ' ἔξ ἀπάτας τε,

Obliterationemque suauē, & amicitiam, blanditiāsque,
 Illus verò pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios oburgans, magnum Caelum, quos genuit ipse. (se
 Dicitabat porro extē. ētes ex prot ruia magnū patras
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterū futura sit.
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcā atram,
 Et Mortē: peperit etiā Somnū, peperit verò agrū Sōnis.
 Non vli condormiens dea peperit Nox obscura. (rū:
 Rursum postea Momum, & Erumnam dolore plenā,
 Hesperidesque, quibus mala ultra inelytum Oceanum
 Aurea pulchra cura sunt, ferentēque arbores fructus:
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites,
 Clothog, Lachesiūque, & Atropon, quæ mortalibus
 Editis dant habendum bonūque, malūque,
 Quæque hominūque, deorūque delicta insequentes,
 Nunquam desinunt dea à vehementi ira,
 Priusque illi rependerint malā ultionē quæquis peccarit.
 Peperit præterea & Nemisin, cladē mortalib. hominib.
 Nox pñciosa, post hæcque fraudē enixa est, & Amicitia,
 Sentināque, noxiū, & Contentionem peperit pertinacem.
 Caterū Contēio odiosa peperit quæ Laborē molestum,
 Oblitionēque, Pestēque, & Dolores lachrymabiles,
 Pugnasque, sedēsque, Præliaque, Stragēsque virorum,
 Iurgique, mendacēsque Sermones, Discrptionēsque,
 Licentiam, Noxamque familiares inter sese.
 Iuramentūque, quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quispiam volens peierauerit.
 Nereūque alienū à mendacio, & veracē genuit Pont⁹:
 Maximum natu filiorum, sed vocant senem,
 Eò quod verus atque placidus, nec inuis & aequi
 Obluiscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.
 Deinde rursum Thaumantem magnū, & fortē Phorcym
 Terra commistus, & Ceto pulchris genis præditam:
 Eurybiāque, adamantis in pectore animū habentem.
 Ex Nerco porro prognati sunt pynā amabiles soboles de-
 Pon: o in infructuoso, & ex Doride pulchricoma, (arum

Τέρψιν τε Πυκαλίω φιλότῳ τε, μιλίχῳ τε.

Τῆς δ' πατρὸς Τιτῶος ὅτι κλησὶν χαλίσκεν,
 Παῖδας ἡλείων μέλας Οὐρανός, εἰς τέκετ' αὐτὸς.
 Φάσκε δ' πταίνοντες ἀπαδ' αὐτὴν μέγα ῥέξαι
 Ἐργητοῦ δ' ἱππεὶς τίσιν μετόπισθεν ἰσοδάμ.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγχεῖν τε Μόρην κ' Κῆρα μέλαινα,
 Καὶ Θάλαπν' τέκε δ' Ὑπνον, ἔπικτε δ' Φύλον Ὀνείροον.
 Οὐ γὰρ καὶ μετόπιστα θεὰ τέκε Νύξ ἱρεβεννή.
 Δάπτειν αὖ Μῶμοσιν, Ὀϊζὺν δ' ἡγήσασαυ.
 Ἐσπερίδας δ' αἰς μῆλα πέρην κλυτὴν Ἰκαροῖο
 Χρύσεια χαλὰ μέλοισι, φέροντά τε δένδρεα καρπῶν.
 Καὶ Μοῖραες κ' Κῆραες ἐγείνατο νηλεσποῖνοις,
 Κλωθεὶ τε Λάχρῃ τε, κ' Ἄδρηποι' αἶτι βροτοῖσι.
 Γενομήμοισι δίδωσιν ἔχιν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 Αἶτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε σφραγίσσας ἐφίπουσιν
 Οὐδέποτε λήγροισι θεαὶ δῖοι χόλοιο,
 Πρὶν γ' ὀπὸ τῶ δάσσι κακῶν ὅππ' ὅς τις ἀμαρτή.
 Τίκετ' δ' κ' Νέμεσιν, πῶμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλοσ' μὲν τιμῇ δ' Ἀπατῶν τέκε κ' Φιλότῳ τε,
 Γῆρας τ' ὑλόρονον, κ' Ἐριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ ἔπειτα συγχεῖν τέκε μὲν Πόνον ἡγήσασα,
 Λήθην τε Λοιμὴν τε, κ' Ἄλγος δακρυόεσσαν.
 Τόσμαιας τε, Φόβους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νόκτα τε, Φαυδίας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Διενεμίην, Ἄτῃν τε, σιμῶνδας ἀλλήλοισιν
 Ὅρκον δ' ὅς δ' ἡ πλεῖστον ὀππ' ὅσιν ὀμόσσει
 Παμφάνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ὀππ' ὅρκον ὀμόσσει.
 Νάρεια τ' ἀφουδία κ' δῆλδ' αὖ γαίνατο Πόντος,
 Πρὶς βύτατον παῖδων, αὐτὰρ χαλδοὶσι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτῆς τε κ' ἡπιῶν ὅδ' κ' θημισέων
 Λήθηται, ἀλλὰ δεκά κ' ἡπια δῶντα οἶδεν.
 Αὐτὸς δ' αὖ θαύματα μέγα, κ' ἀγνώστ' ἀφ' ἑκῆς
 Γαῖ' ἀμυγρόμηνον, κ' Κλωθεὶ καλῇ παρῶνον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐν φρεσὶ θυμῷ ἔχουσαν.
 Νηληϊῶ δ' ἐγείνατο μεγίστην τέκεν θεάων
 Πόντην εἰς ἄβυσσόν, κ' Δωριέος ἀνέμοιο.

Filia Oceani perfecti flammæ,
 Protoque, Eucratæque, Sabæque, Amphitritæque,
 Eudoræque Thetisæque, Galenæque, Glaucoque,
 Cymothoe, Spiæque velox, Thaliæque incunda.
 Et Mellia gratiosa & Eulimene, & Agave,
 Pasitheaque, Erasæque, & Eunice roseis lacertis præ-
 ditæq; , Protoque, Phœrusa q; , Dynameneque, (dita,
 Nesaæque, & Astæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoæq; lepida, & Hipponoe roseis lacertis prædita,
 Cymodoceq; , quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatu dinicorum ventorū, vna cum Cymatolege
 Facile mitigas, & cum pulchros talos habente Amphi-
 Cymoque, Eioneq; , pulchreque; coronata Halimede, (triste.
 Glaucomenæq; hilari, & Pontoparia.
 Liagoræque, & Euagore, & Laomedea,
 Polymeeque, & Autonome, & Lyfianassa,
 Euarneque tam indolis grata, quàm inculpate formæ,
 Et Psamathe decora corpore, Minæq; Menippe.
 Nesoque, Eupompeque, Themistæque, Prometheque:
 Nemertisæque, quæ patris habet animum immortalis.
 Ha quidem ex Nerco inculpato procreata sunt
 Filia quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thoamas. v. Oceani profundissimi filiam
 Duxit Elettam, hæc aut celerem peperit Irim,
 Pulchricornasq; Harpyias, Aëllæque, Ucyptæque,
 Quæ ventorum flamina, & aues asséquuntur
 Pernicibus aliis, in celo enim degentes volitant.
 Phœro post hæc Ceto Graas peperit pulchris genis
 A parco canas, quas ob id Graas vocant (prædita,
 Immortalisæque dii, humilique incedentes homines.
 Pephredæque pulchro peplo, Enioque croceo peplo,
 Gorgonæque, quæ habitant ultra celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad nostrum: vbi Hesperides argenteæ,
 Ethæonæque, Euryalæq; , Medasq; , grania perpassæ. (noxia
 Ipsa erat mortalis, cæteræque immortales, & senio non ob-

Κύβητις Πάσιον το πάλαιον ποταμῶν.
 Περσὶ τ' Εὐκράτη τε, Σαῶ τ' Ἀμφιπέιτη τε,
 Εὐδύρη τε, Θίπρις τε, Γόλφω τε, Γλαύκη τε,
 Κυμοδῶν, Σπείω τε, Διὰ, Θάλην τ' ἱερῆαται.
 Καὶ Μήϊον χερσαῖα, καὶ Εὐλαμῶν, καὶ Ἀγαυὸς,
 Πασιδῶν τ' Εὐρετῶ τε, καὶ Εὐτοίκῃ ροδῶνυχας,
 Δωρὶς τε, Περγονί τε, Θίρυσσά τε, Διωμαμῶν τε,
 Νασαῖα τε, καὶ Ἀκταῖα, καὶ Περγομῆδαν.
 Δωρεῖς, καὶ Πάριον, καὶ Ἀφθῆς Γόλφωται.
 Γαλακτῶν τ' ἱερῆαται, καὶ Γαλακτῶν ροδῶνυχας.
 Κυμοδῶν δ' ἡ κύματ' ἐπ' ἡρώων δ' ἰππῶν.
 Πτοιαί τε Ζαδῶν αἰμάτων, σὺν Κυμοτολῆϊ,
 Ρῶα φρυγίαι, καὶ εὐσφύροι Ἀμφιπέιτη.
 Κυμῶ τ' Ἡϊόνη τ' εὐσφύροι δ' Ἀλμυδῶν.
 Γλαυκῶμα τε οἰλομμειδῶν, καὶ Ποττοπόρφα.
 Λοισαγῶν τε, καὶ Εὐαγῶν, καὶ Λοισαγῶν.
 Πυλινῶν τε, καὶ Αὐτοτόν, καὶ Λοισαγῶν,
 Εὐφῶν τε, σὺν τ' ἱερῶν καὶ εὐφῶν ἁμῶν.
 Καὶ Υαμῶν χερσαῖα, δέμας, δὲν τε Μερίπης,
 Νησὶ τ' Εὐπόμεν τε, Θιμιστῶν τε, Περσῶν τε.
 Νημῶν δ' ἡ πᾶσις ἔχ' ἰόν ἄδωρῶν.
 Αὐτῶν μὲν Νημῶν ἁμῶν, ἐξ ἡρώων
 Κύβητις πινυμένη, ἁμῶν ἔργ' οἰδῶν.
 Θαύμας δ' ὁ Πάσιον βαδύρρειται δὲ Ζαγῶν.
 Ἡγάτ' Ἡλίπτελιν, ἡ δ' ἀκταῖα τέκετ' Ἰόν,
 Ἡυκῶν δ' Ἀρπυίας, δὲ τ' ὁ Πάσιον τε,
 Ἀδ' αἰμάτων ποιῶσι καὶ οἰωνοῖς ἁμ' ἱπποτά,
 Ὡς κείνης πρὸ γαστρίης χροῖας γδ' ἰδῶν.
 Φόρμυ δ' αὖ Κιτῶ Γραίας τέκετ' Ἀλλυπυρῶν.
 Ἐπ' ἡρώων πολίας, τας δὲ Γραίας καλῶνται.
 Ἀδωῶν τε, δὲ τ' ἡρώων, ἡρώων δ' αὖδῶν.
 Περσῶν τ' εὐπόμεν, Εὐνῶν τε κροκῶν.
 Γοργῶν δ' αὖ νησῶν πύλων κλυτῶ Πάσιον,
 Ἐχάτ' ἡρώων, ἡρώων δ' ἡρώων, ἡρώων,
 Σπείω τ' Εὐρυδῶν τε, Μίδωσά τε, λυγρὰ παδῶν.
 Ἡ μὲν ἡρώων, δὲ τ' ἡρώων, ἡρώων, ἡρώων.

Dna: cum cum una concubuit carulea casarie Neptun^o.
 In mille prato & floribus vernis.
 Eius aut Perseus caput cum amputasset,
 Promicuit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen n^o erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: aterū hic ensē aurū tenebat manib. cha-
 Et ille qdē cū auolasset, relicta terra matre pecorū (ris:
 Peruenit ad immortales. Iouis verō in domib. habitas
 Tonitruque & fulgur ferens Ioni prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Gerionem,
 Mixtus Calliroe filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armu exiit via Herculeana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythra,
 Die ill. cum boves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacra, emensus iter Oceani,
 Orthoquē interfecit, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa in sup peperit aliud ingens, perplexum, nihil simile
 Mortalib. hominib. neque immortalib⁹ diis,
 Specu in concauo, diuinam animo infractō Echidna:
 Dimidio nympha, nigris oculis, pulchris genis,
 Dimidio itē ingentē serpentē horrendūque, magnūque,
 Varium, crudiuorum, diuina sub cavernis terra.
 Illic. v. c. specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalib⁹que diu, mortalib⁹sq; hominib.
 Ibi sanē ei d. stināunt dii inclytas domos incolere.
 Atque coercebatur in Arimis sub terra terra Echidna,
 Immortalis nympa, & senis expertis duob⁹ omnibus.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puella.
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decora
 Illa. v. grauida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primō canem peperit Gerioni.
 Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabi-
 Cerberū crudiuorū, Platonis canem aerea voce, (leuo,
 Quinquaginta capitum, impudentēque, fortēque.
 Tertio, Hydram genitā, aduosa edoctam.

Αἰ δ' οὐκ ἔτι μὴ παρήξατο Κίχου χαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ αἰθέσιν εἰαυτοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Πύρροις καθέλω ἀπεδυστόμῳσιν
 Ἐξίθρι Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήλασος ἱππῶ.
 Τῶ μὲν ἐπὶ θυμῷ, ὅτ' ἄρ' Ὀκίαιος περὶ πηγάς
 Γαίης θ' ὅδ' ἄορ χεύσονται χροὶ φίλῃσι.
 Χ' ὡ μὲν ὁποπῆαί μιν, περιπλέον χθόνα μιν ἔρα μύλων,
 Γαῖα δ' εἰς ἀδανάτω, Ζεὺς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βροτῶν τε στερεῶν τε φέρον Διὶ κηπύωντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτι κε τεκμήλιον Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Κόμῳ, καὶ κούρῃ κλυτῇ Ὀκίαιῳ.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἔπειθε βίῃ Ἡρα κληῖν,
 Βοεὶ τὰρ εἰλιπύδασι, περὶ ῥύτω εἰν Ἐρυθίῃ.
 Ἡματι τῇ ὅτε σφ' βοῖς ἤλαστο θυρωματῶν
 Τίρυνθ' εἰς ἰδὺν, διαβὰς πόρην Ὀκίαιῳ,
 Ὀρδον τε κτείνας, καὶ βυκόλον Εὐρυτίῳα,
 Σταθμῶς ἐν ἡρώεσσι, πέρην κλυτῇ Ὀκίαιῳ.
 Ἡ δ' ἔτι πᾶσι δῆ, πέλωρεν ἀμύχανον, ὅδ' ἐν ἰοικῆς
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ὅδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆν ἐν γλαφυρῇ, θύλῃ κρατερῶρεν Ἐχέδιον,
 Ἡμῶν μὲν τύμφῃ ἐλκώπιδι καλλιπαῖνον,
 Ἡμῶν δ' αἶτε πέλωρεν ὄφιν, δύνον τε μέγας τε,
 Ποικίλον ὠκυσην, λαδῆς ὑπὸ κούρεσι γαῖης.
 Ἐνθα δ' εἰ σπῆσθ' ὅδ' ἔατο, καίλη ὑπὸ πύρρῳ,
 Τηλοῦ ἄρ' ἀθανάτων τε θεῶν θυγατὶς τ' ἀνδρῶν
 Ἐνθ' ἄρα οἱ δῶσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίων.
 Ἡ δ' ἔρυσ' εἰν Ἀρείῳσι ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχέδιᾳ,
 Ἀδανάτος τύμφῃ καὶ ἀγῆρα ὅμματα πάντα.
 Τῇ δ' Ὀυφάωντα φασὶ μιν γένεσθαι ἐν φιλότῃ,
 Δεινόν θ' Ὀβριεῶν αἶμα, ἐλκώπιδι κούρῃ.
 Ἡ δ' Ὀυφάωντα μὲν, τέκετο κρατερῶρεν τέκνα.
 Ὀρδον μὲν περὶ τοὶ κύνα γαῖαν τῇ Γηρυονῆα
 Διὶ περὶ αἶψα ἐπικτιν ἀμύχανον, ὅπ' ὀφειλόν
 Κίχου, καὶ κηπύων, αἰδέω κύνα χαλκῶφρονον,
 Πεσπυοντα γένων, δι' αἰδέα τε κρατερῶν τε.
 Τὸ πέρι, τ' Ὀφίων αἶμα, ἐν γαῖᾳ, λυγρῇ εἰδύμεν,

Lernaam quam enutrit dea albi vlnis Iuno,
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculeana.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit saxo ferro
 Amphitryuades, cum bellicoso Iolas,
 Hercules ex consilijs Minerva pradarion.
 Tū ipsa Chimera peperit, spirantē terribilē ignem,
 Trucemq; magnamq; pernicemque, validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterū capella, tertium serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, ponē, v. draco, media. v. capra,
 Horrenda efflans ignis robur ardentis.
 Hāc qdē Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes.
 Illa sanē Sphingē exisiale peperit, Cadmeū perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeamque leonem,
 Quem Iuno cum enutrinisset, Iouis veneranda uxor,
 In locis fertilib' collocavit Nemea, cladem hominibus.
 Ibi sanē hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cavernosa Nemea, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculeana,
 Ceto. v. minimum natu, cum Phorco amore mixta,
 Peperit grauem serpentem, qui obscura in latibulis ter-
 Finibus in amplius prorsus aurea mala custodit. (ra.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tethys aut Oceanus flumina peperit vorticosa, (habentē,
 Nilūq; Alphēūq; & Eridanū profundos vortices
 Strymonē, Maandrumque, & Istrum pulchrisuū,
 Phasiūq; Rhēsumque, Acheloū argentiuorticem,
 Nessūq; Rhodiūque, Haliacmonēq; Heptaporūq;
 Graniciūque, & Esapum, diuiniūque Simeontē,
 Peneūq; & Hermum, amonēque fluentem Caicum,
 Sangeriūque magnum, Ladonēq; Parteniūque,
 Eueniūque, & Ardescum, diuiniūque Scamandrum.
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quē per terram
 Viros à teneris educans, unā cum Apolline rege,
 Et fluminibus: hanc verò a Ioue sortem habent,
 Pitioque, Admetēque, Iamthēque, Electraque,

Λαρναίῳ, λυ' θρίψα θιά λακώλεσθ' Ἡρῆ,
 Ἀπλῆτοι κτένυσσά βίη Ἡρακλειοίη.
 Καὶ τῶ μὲν Διὸς υἱὸς ἐτήσατο τυλαί χαιλαῖ
 Ἀμφιπρωτιάδης, σὺν ἀρκεσίλῳ Γολάῳ.
 Ἡρακλῆς, βυλῆσιν Ἀδωνείης ἀγλαίης.
 Ἡ' ὃ χίμαρσεν ἱππῆς, πνίνυσσιν ἀμαρμύλασι πῦρ,
 Δφνίω τε μεγάλῳ τε, ποδὶ καὶ τε κρατερῶν τε.
 Τῆς δ' ἑὺ δέες καφθιγείμια μὲν, χαρσπῶιό λείοντος.
 Ἡ' ὃ, χίμαρσεν· ἡ δ' ὄφειθ' κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρὸς δὲ λείων, ὅππῃ δὲ δράκων· μέσθ' ὃ χίμαρσεν.
 Δφνὸν δ' οὐππείυσσιν πυρὸς μὲνθ' ἀφθιμύλοιο.
 Τῶ μὲν Πήγασος εἴλε κ' ἰαλῶδες Βελλερεφόντης.
 Ἡ' δ' ἄρα Σφίγ' ὀλοῶν τίει, Καθμείοισιν ὀλεθροῖς,
 Οὔδ' αὖ ὑποδμηθεῖσσι· Νημεσίῳι τε λείοντι,
 Τόν ῥ' Ἡρῆ θρίψασα Διὸς κούρῃ φθίζοντι,
 Γουνοῖσιν κατένασσε Νημείης, πῆμ' αὖ θροῦτοισι.
 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεεσάμετο φῶλ' αἰθερώπῃσι,
 Κοιρανίων τριταῖο Νημείης ἡδ' Ἀπίσαντος.
 Ἀλλὰ ἱ' ἱς ἐδάμνασι βίης Ἡρακλειοίς.
 Κητὴ δ' ὀπλόπαπτεν, Φόρκῳ φιλότῃσι μεγίστῃ,
 Γείατο, δ' ἦτορ ὄφιν, ὃς ἱριμῆς κλέιδισι γαίης,
 Πείθεσσι ἐν μεγάλοις παγχρύστα μῆλα φυλάσσῃ.
 Τῦτο μὲν ἐκ Κητοῖς κ' Φόρκῳ, γῆθ' ὄφιν.
 Τηδί δ' Ὀκιδῶν ποταμοῖς τὰς διγῆστας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, κ' Ἡρακλειὸν βαθυδίνῳ,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, κ' Ἴστρον χαλλιρίθροισι,
 Φάπιν τε, Ρῆσον τ', Ἀχελῷον ἀργυροδίνῳ.
 Νίασιν τε, Ρ' ὀδῶν θ', Κλισίχμοιό θ', Ἐπ' ἀπορὸν τε,
 Γελωτόν τε, κ' Αἰσηπόν, δ' αὖ τινι Σμινωῶντι,
 Πλωϊόν τε, κ' Ἐρμον, εὐρρείτῳ τε Κάικον,
 Στρίλαρόν τε μέγαν, Λαδωνά τε, Παρθενίον τε,
 Εὐλῶνι τε, κ' Κρῆησκον, δ' αὖ τινι Σχεμάνδρον.
 Τίκει ὃ θυγατέρας ἰσθρὸν γῆθ' αἰ χ' γαίαν
 Ἀνδρας κυρζόλοισιν, Ἀπὸ λῶνι ξυῖ αἰακπῇ,
 Κ' ἑ ποταμοῖς. ταῖ τῶν ὃ Διὸς πείρα μοῖραν ἔχουσιν
 Πειθεῖ τ', Ἀδμῶντι τε, Ἰδμῶνι τ', Ἡλίκῳ τε,

Dorisq̃ue, Prymnóque, & Urania forma deam referens,
 Hippóque, Clymenéque, Rhodiáque, Calliroéque,
 Zéuxisq̃ue, Cyriéque, Idyíáque, Pasíchoéq̃,
 Plexauréque, & Galaxaure, amabilisq̃ue Dione,
 Melobósisq̃ue, Thoeús, & venusta Páydora,
 Cerceísq̃ue indole amabilis. Plúroque bovínis oculis,
 Perséisq̃ue, Ianíraque, Acastéque, Xanthéque,
 Petráque lepida, Menesthoéque, Europáque,
 Metísq̃ue, Eurynoméque, Telesthoéque croceo peplo.
 Crisiéque, Asiáque, & amabilis Calypso.
 Eudoréque, Tychéque, & Amphiro, Ocyroéque,
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium:
 Atque hæc Oceano & Tethyde prognatæ sunt
 Grandiores natu filia, multæ quidem sunt & aliæ:
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
 Quæ sanè dispersa terram & profunditates lacuum,
 Pássim pariter incolunt, dicarum splendida proles.
 Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys.
 Quorú nomina difficile omnium mortali virú proloqui
 Sed singulatim novierunt quicumque circúm habitant.
 Thia præterea Solémq̃ue magnú lucentémq̃ue Lunam,
 Aurorámque qua omnib. terrestribus lumen præbet,
 Immortalibúsque diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperionè in amore,
 Crio autem Euribia peperit, per amorem mixta,
 Astráumque magnú, Pallantiémq̃ue, præstantissimæ deæ
 Persénque, qui etiam omnes præcellerat peritia. (rñ)
 Astræo. v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreámque rapidum,
 Et Notum, in amore cum deo dea congressa.
 Post hos. v. Aurora stellam genuit Luciferum manè go-
 Astráque fulgentia quib. cælum cinctum est. (nita)
 Styx. v. peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelam & Nicin pulchros tales habentem, in adibus.
 Et Robur, atque Vim præclaros genuit filios:

Δορίς τε, Πρυμνίς τε, καὶ Οὐρανίη Διοειδής,
 Γ' ἔσθ' τε, Κλυμένη τε, Ρ' οὐδ' αὖ τε, Κόνηρος τε,
 Ζαῖξ τε, Ἐλυπη τε, Γ' οὐδ' αὖ τε, Πασιδίη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἰσχυρή τε Διόνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, καὶ Δειδὴς Πολυδάμην·
 Κρηκίς τε φύλη ἰσχυρή, Πλυτή τε βοῶπις,
 Παροπίς τ', Γ' οὐκ ἔστι τ', Ἀχένη τε, Ζαῖξ τε,
 Πετραίη τ' ἰσχυρά, Μοσιδὴ τ', Εὐρώπη τε,
 Μήτις τ', Εὐρυμύκη τε, Τισιδίη τε κραδίη τε, καὶ
 Κερσίη τ', Ἀστὴ τε, καὶ ἰμμερία τε Κόνηρος.
 Εὐδομένη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφικύνη, Ὡκυμένη τε·
 Καὶ Στυγὴ ἢ δὴ σφίον ἀσφιδέσσι τε δέξιν ἀπαισίων·
 Αὐτὰρ δ' ὧ καὶ καὶ Τηθύς· ὅς τ' ἐχέοντο
 Πισοβύπτην καὶ πολλὰ γὰρ μέν εἰσι καὶ δήμη.
 Τρεῖς γὰρ χεῖλαι εἰσὶ ταυρόσφυρες ὧ καὶ κύνων,
 Αἵ ῥα πολυασπίδες γαῖαν καὶ βίοντα χέουσιν·
 Πάντα γὰρ ἐφ' ἵπποισι, δέκον ἀγλαὰ τέλεια.
 Τόσσον δ' αὖθ' ἵπποι πεταμοὶ καταχέοντο ῥέοντες,
 Τίσις ὧ καὶ καὶ τοῖς γένετο πάντα Τηθύς·
 Τῶν ὄνομ' ἀφ' ἁλίων πάντων βροτῶν ἀνδρῶν εἴασιεν,
 Οἳ δ' ἔχουσιν ἵπποισι δὲ καὶ ἀσφιδέσσι.
 Θεά δ' ἢ Ἡΐον τε μέγαν, λαμπερὴν τε Σημέλιν,
 Ἡΐον δ' ἢ πάντας ἀσφιδέσσι φαίειν,
 Ἀσπιδόχοις τε θεοῖς τοῖς ἑσπέρην ἀνὴρ ἔχουσι,
 Τείναδ' ὡς ἀνὰ Τηθύς· Τηθύς δ' αὖ φιλόπτη.
 Κόνηρος δ' Εὐρυπύκτην φιλόπτην μεγάλα,
 Ἀσπιδόχοις τε μέγαν, Πηληϊάδα τε, δὴ δέκον·
 Πέρον δ' ὅς τ' ἐπὶ πάνσι μετ' ἵπποισι ἰδμεσύνοντι.
 Ἀσπιδόχοις δ' Ἡΐον ἀνὴρ τέλει καρτεροδύμους,
 Ἀργείων Ζέφυρον βορέην τ' ἀφ' ἡερὸν ἀλάδον,
 Καὶ Νότον ἐν φιλόπτην δέξιν δέκοντα.
 Τοῖς δ' ἐπὶ μέτ' ἀσφιδέσσι πικρὴν Εὐσφιδέον Ἡΐον ἔχουσι,
 Ἀσπιδόχοις τε λαμπερὴν πάντα τ' ἑσπέρην ἰσχυρὰν τε.
 Στυγὴ δ' ἐπὶ καὶ καὶ Τηθύς, Πηληϊάδα μεγάλα,
 Ζήλον καὶ Νίκη καὶ ἀσφιδέσσι ἐν μεγάροισι·
 Καὶ Κρόνος δὲ Βίη, ἀσφιδέσσι γένετο τέλει,
 ε. ι.

Quibus non est scorsim à Ioue domus, nec ulla sedes,
 Neque via quâ non illis deus praeit:
 Sed semper apud Iovem graviter conâtem sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceanû filia,
 Die illa, quando omnes Olympios fulgurator
 Immortales vocavit deos ad altum caelum.
 Dixit aut, quiquisq; unâ secû deorû cōtra Titanes pugnet
 Nulli se adempturam pramiam, sed honorem quorumque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illû etiâ dixit qui bonis expertus fuerit sub Saturno atq;
 Ad honores ac pramia ascensurû, ut fas est. (omnibus,
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam .v. Iupiter honoravit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim cōstituit deorû magnam ut sit iuramentû,
 Filij autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sunt.
 Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipso autem praeptens est, atque regem agit.
 Phœbe porò Cœci peroptabilem venit ad lectum,
 Gravida verò facta deinde dea dei in amore,
 Latonam carulos populo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus dijs,
 Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum,
 Genus insuper Asteriam claram, quam olim Perseus
 Duxit in amplam domum, chara ut vocetur vxor.
 Illa autem gravidata, Hecatem peperit, quâ super oēs
 Iupiter Saturnius honoravit, dedit .v. ei splēdida dona,
 Partem ut habeat terraeque et infrugiferi maris.
 Imò etiam stelligero à cœlo sortita est honorem,
 Immortalibusque dijs honorata est maxime.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestriū hominû,
 Faciens sacra honesta ex lege expias,
 Invocat Hecatem: ingens verò eum sequitur honor
 Facillimè, cuius benevola dea suscipit preces:
 Et illi divitis largitur, nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Caeloque progenerati sunt,

Τῶν ἄνδρ' ἀπαύδα Διὸς δῆμος, ἔδ' ἐπεὶ ἴδον
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅπῃ μὴ καί τοις Διὸς ἡγεμονίῃ,
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰλίου βαρυκτύπῳ ἰδριωνται.
 Ὡς γὰρ ἰβέλλουσιν Στυγὲ ἄφρονες Ὀλύμπῳ,
 Ἡμεῖσι περὶ ὅτι πάντας Ὀλύμπῳ ἀστεροπατοῖς
 Ἀθανάτοισι ἐαδῆσαν Διὸς ἐξ ἡμετέρου δόλου.
 ἔπειτα δ' ἄρ' αὖ μὲν εἰς ὧν Τίτῃσι μέλειτο,
 Μήτιν' ἀπορρίψαντες γαστρὸς τιμῶν ἢ ἔκαστον
 Ἐξέμενεν ἡμετέροισι γὰρ μετ' ἀθανάτοισι δοῖσιν.
 Τὸν δ' ἰφάρ' ὅς περ ἄπικμος ὑπὸ Κρονίῳ δ' ἀγέμενος
 Τιμῆς καὶ γαστρὸς ὀφθαλμοῖσιν ἠδ' ἡμῶν ἔει.
 Ἡλθε δ' ἄρ' αὖ φρονέει Στυγὲ ἄφρονες ἑλκευμένη
 Σωὶ σφίσι παῖδας τε φίλους διὰ μέγιστα πάθος.
 Τίω ἢ Ζεὺς τίμωσι, σφραῖσσι ἢ δῶκε ἰδούκεν.
 Αὐτῶν μὲν γὰρ Ἰθάκῃ δῶκεν μίγαν ἱμμερῶν ὄρεον,
 Πάϊδας δ' ἡμεῖσι πάντα τοῖσι μεταστάτας ἔει.
 Ὡς δ' αὖ τινος πάντας διαμπερές, ὥς περ ὑπὸ γῆν,
 Ἐξέτελλαν· αὐτὸς ἢ μέγα κρατεῖ ἢ ἀνάσσει.
 Φοῖβη δ' αὖ Κρόνῳ πολυκροῖται ἔλθειν ἐς Ἀπὼν.
 Κρονίῳ μὲν δ' ἡπειτα δὴ Διὸς ἐν φιλότῳ
 Λατὼ κλυδὸς πεπλοῖ ἐγχείατο μέλιχρον αἰεὶ,
 Ἡποῖ δὲ δρόμοισι καὶ ἀθανάτοισι Διόισι,
 Μελίχρον ἔξ' ἀρχῆς ἀγαπᾷται τοῖς ἐπὶ δόλου.
 Γεῖνατο δ' Ἀστὺλῳ δῖον ἑμμεν, ἡνὶ Πύρρῳ
 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῳ κακλῆδεν ἀκοῖν.
 Ἡ δ' ὑποκαστέμεν Ἐκείτῳ τέλει, τίω πέρι παύται
 Ζεὺς Κρονίδης τίμωσι, πόρῃ δ' οἱ ἀγλαὰ δῶκε,
 Μοῖρῳ ἔχον γᾶς τε καὶ ἀέρος γὰρ τοιοῦτο δαλάρης.
 Ἡ δ' καὶ ἀστερόεσσι ὑπὸ ἑρηνῇ ἱμμερῇ τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε Διόισι τε τιμῶν ἔει μέλιττα.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε που τις ὀφθαλμοῖσι δῖο δρόμον
 Ἐφ' ὧν ἰδὲ καλὰ καὶ νόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἐκείτῳ· πολλὰ γὰρ εἰ ἴαστο το πῦν.
 Ροῖα μέγα, ὅς περ φέρον γὰρ δὴ ὑποδίζετα διζαῖς.
 Καὶ οἱ ὅλκον ἐπὶ ζεῖν περ δωαυτίς γὰρ παρίσταν
 Ὅσων ἀρ' ἱγίης τι καὶ Οὐρανὸν ὀξέειν οὔτο,

Et honorem forte acceperunt, istam habet sortem omnium:
 Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque privavit
 Eorum quacunque sortis adest Titanas inter priores deos:
 Sed habet ficut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minus dea sortita est honorem
 Et primum tam in terra ac caelo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter honorat ipsam.
 Cui vero vult magnifici praestare est, atque inuat.
 Inque cōtione inter homines cunctas, quorum scilicet vulno-
 Atque quando ad bellum perdens viros armantur (rit.
 Viri, sum dea adest quibus volueris,
 Victoriā prompte ut praebeat. Et laudem porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur:
 Ibi dea et illis praestare est, atque inuat.
 Qui vero vicerit virtute et robore, pulchrum primum
 Facile fert, latiusque parentibus gloriam dat.
 Commoda item equitibus quae adstet quibus volueris.
 Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaque faciunt Hecata, et valde sonanti Neptuno.
 Facile etiam pradam inclita dea dedit copiosam,
 Facile vero abstulit apparentem, volens saltum animo.
 Bona praeterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armenta que bonum, gregesque latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum ovium, animo saltum volens.
 Ex paucis fecunda facit, et ex multis pauciora reddit.
 Adde sane licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit aut ipsam Saturnius alumnā iuvenū, qui post ipsam
 Oculis affixerant lumen multa conuentis Aurora.
 Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
 Facile porro domita à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestā, Cererē, et Iunonem aureis calceamentis gaudētē,
 Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immitte cor habens, et valde sonantem Neptunum,
 Iovēque consiliarium, deorum patrem atque hominum,

Καὶ πικρὸν ἔλαχον, πύτυον ἔχον αἶσιν ἀπάντων.
 Οὐδὲ πρὸν Κορινθίους ἐβίβασατο ἔδῃ τ' ἀπύρρα
 Ὅσ' ἔλαχον Τιτῆσι μὲν ἀσπύργοισι Διοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχον ὅς τε παρῶνται ἀπ' ἀρχῆς ἱππαστο διασπύργ.
 Οὐδὲ ὅτι μεμνησθῆναι ἴσασιν διὰ ἱμμορὶ πικρῆς,
 Καὶ γάρ τις ἐν ἱερῇ τε καὶ ἀσπύργῃ ἔδῃ δαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μέλλοι, πῦσι Ζεὺς τίταιν αὐτῶν.
 Ὡς δ' ἐδίδου μεγάλας σφραγίσματα, ὅς οἱ ἴσασιν.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοὶσι μετασπύργῃ, ὅς κ' ἐδίδου.
 Ἡ δ' ὅπῃ τ' ἐς πύλας μὲν φθισίοντος σφραγίσματα
 Ἄνθρωποι, ἔδου διὰ σφραγίσματα, ὅς κ' ἐδίδου,
 Νίκην σφραγίσματα σπύργῃ, καὶ κῆδος ὀφείλει.
 Ἐν τ' ὅτι καὶ σπύργῃ παρ' αἰδοῖσιν καὶ δίδου.
 Ἐδίδου δ' αὖτ' ὅπῃ τ' ἀνδρῶν ἀγῶνι ἀσπύργῃ,
 Ἐδίδου διὰ καὶ πῦσι σφραγίσματα, ὅς οἱ ἴσασιν.
 Νεκρῶσι δ' βίῃ καὶ σφραγίσματα καὶ ἀσπύργῃ,
 Ρῆα φέρει, χαίρειν τε σπύργῃ καὶ κῆδος ὀφείλει.
 Ἐδίδου δ' ἱππαστο παρ' αἰδοῖσιν ὅς κ' ἐδίδου,
 Καὶ πῦσι οἱ ἱππαστο διασπύργῃ ἱππαστο,
 Εὐχόμενοι δ' Ἐκείνῃ καὶ ἱππαστο Ἐκείνῃ,
 Ρῆα δ' ὅς ἀγῶνι καὶ πῦσι σπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ,
 Ρῆα δ' ἀσπύργῃ σφραγίσματα, ἔδου σπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ.
 Ἐδίδου δ' ἐς σπύργῃ σπύργῃ Ἐκείνῃ καὶ ἀσπύργῃ,
 Βυκαλίας τ' ἀγῶνι καὶ ἀσπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ,
 Πόρρας τ' ἐς σπύργῃ γ' οἱ σπύργῃ, σπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ,
 Ἐξ ἐλπίσιν σπύργῃ, καὶ πολλῶν σπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ.
 Οὕτω τῇ καὶ μεμνησθῆναι ἐν μεμνησθῆναι,
 Πᾶσι μοι ἀσπύργῃ τῇ σπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ.
 Θῆαι δὲ μοι Κορινθίους παρ' αἰδοῖσιν, οἱ μοι ἀσπύργῃ
 Ὅσ' ἀσπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ. Ἡ δ' αὖτ'
 Οὕτως ἔδου ἀσπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ, καὶ δὲ τε παρῶνται.
 Ρῆα δ' αὖτ' ὅς μεμνησθῆναι Κορινθίους πᾶσι σπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ,
 Ἰσίδου, ἀσπύργῃ καὶ Ἡρώ καὶ σπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ,
 Ἰσίδου τ' ἀσπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ,
 Νεκρῶσι σπύργῃ καὶ ἀσπύργῃ Ἐκείνῃ καὶ ἀσπύργῃ,
 Ζῆα τὸ μεμνησθῆναι, δίδου παρῶνται ὅς καὶ ἀσπύργῃ,

Cuius & à tonitru concutitur laba terra.
 Atque istus qdè deglutiēbat Saturnus magnus quicūq;
 Ex utero sacro matris ad gēna venerat:
 Hac animo voluens ne vllus clarorum filiorum Caeli
 Alius inter Immortales haberet regum decus.
 Audierat enim ex Terra & Caelo stellis micante,
 Quòd sibi fatale esset proprio à filio domari,
 Quātiūvis robusto existēti, Iouis magni p cōsilia. (struēs
 Ideūque hic non cecā speculationem habuit, sed infidias
 Filios suos deuorabat. R. beā .a. tenebat lactus grātis.
 Sed quāto iam Iouem erat deorū patrē atq; vtorū
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terraq; & Caelo stellato,
 Cōsiliū ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium charum, possetq; vlcisci furias patris suā
 Cōtra filios, quos deuorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi verò filia dūcta ansularū & moerem gesserunt,
 Et ei cōmemorārūt quacūq; fati constitutū esset fieri
 Cēca Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autē in Lyctūm Creta ad pinguem populum,
 Cūm minimum natū filium esset paritura,
 Iouem magnū, hūc quidem ipsi suscepit Terra vasha
 In Creta latā, ad educandū & nutriendū ab infantia.
 Tū quidē peruenit ferens celerem per noctem nigrā,
 Primū ad ipsam Lyctū. absēdit .a. ipsum manib. pre-
 Antro in excelsō, diuina sub latebris terra, (hēsum
 Argēo in montē denso syluoso.
 Huic .a. fasciis involutū magnū lapidē in manus dedit
 Caeli filio, prapotentē deorum priorē regi.
 Quē tūm arreptū manibus, suū cōdidit in aluum,
 Miser: nec cogit anit animo quòd sibi in posteram
 Pro lapide suus filius inuēiret & securus
 Superesset, qui ipsum max esset vi & manibus domitū
 Ex honore expulsurus, ipseq; immortalibus imperaturus.
 Celeriter autē deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis: remolito autem anno,

Τῷ κ' ὑπὸ βροτῆς πελεμίζεται διρεῖα χθονί.
 Καὶ τοῖς μὲν κατέπιε Κρόν' ὀμόγας, ὅς τις ἔχαστος
 Νηδὺ' ὅς ἱρὸς μῦθος πορὶ γούναδ' ἴκοιτο.
 Ἦ δ' ἀφροσύνη, ἵνα μὴ τις ἀγανῶν ὑπεριβόηται.
 Ἀλλ' ὡς ἀδυνατοῖσιν ἔχῃ βασιλίδεα πηλὴν.
 Πάθεται γὰρ Γαῖα τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντος,
 Οὐρανὸς οἱ πῖπτοτο ἔφ' ὑπὸ πηδῶν δαμνύσας.
 Καὶ κρατερῶν ἄφ' ἰόντων, Διὸς μεγάλης διαβυσσός.
 Τὸς ὅγε καὶ ἡμασσοπλην ἔχει, ἀλλὰ δουρίων
 Παῖδας ἰοίε' κατέπιε. Ρ' ἔλκε δ' ἔχῃ πένθος ἡμῶν.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ Διὶ ἱμελλεῖ θύων πατέρ' ἠδὲ καὶ αἰδρόν.
 Τίξεται, τότε ἔπειτα φίλοις λιταῖς δὲ τοκῆας
 Τοῖς αὐτῶν, Γαῖα τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῦθιν συμφροσάσσει, ὅπως ληῖσθαι τελευτῶσι
 Παῖδες φίλοι, τίσταιτο δ' ἱερὸν καὶ ἔσται.
 Παῖδων οἷς κατέπιε μέγας Κρόν' ὀγκυλῶντος.
 Οἱ δ' ὅγε θυγατρὶ φίλῃ μέλει μὲν κλύει ἠδ' ὀπίσθαιτο.
 Καὶ οἱ πατρὸς δὲ τίς ὅσα ἄφ' ἰπποφροτο γυνάδει.
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ἡγεῖ κρατερῶν.
 Πέμψαν δ' ἔς Δύκτοιν, Κρήτης ἐς πόλιν ἡμίαντα,
 Ὅπως δ' ἄρ' ἐπλότῃσι παῖδων ἡμίαντα τελευτῶσι.
 Ζηνὶ μὲν ἄρ' ὅν μὲν οἱ ἐδίδετο Γαῖα πλοῦντα
 Κρήτη ἐν διρεῖν τραφίμῳ ἀπταλλόμεναι τε.
 Ἐνθα μὲν ἴκτο φέροντα δολὴν διὰ κύματα μέλαινα,
 Περίτλιν ἐς Δύκτοιν κεύθε δὲ ἔχρσι καθύστα.
 Ἀντρω ἐν ἡλικίᾳ, ζαδῆς ὑπὸ καύδισι γαῖης,
 Ἀργαῖα ἐν ὄρε' πεπυκασμένην ὑλίσσεται.
 Τῷ δ' ἀσπεργασίᾳ μέγας λίδων ἐχέδονος
 Οὐρανίδη μὲν ἀπακτιδῶν ποσὶν βασιλῆϊ.
 Τὸν τ' ὅδ' ἔλκον χεῖρας, ἑλὼν ἐγκέτατό πηλὸν
 Σχέπτ' ὅδ' ἐνέσσει μὲν ὅρσι, ὡς οἱ ὀπίσσω.
 Ἀντί λίδου ἰὸς ἡὸς ἀνίκτος καὶ ἀκαδῆς
 Δαίπιδ' ὅ μιν τὰχ' ἱμελλεῖ βίη καὶ χρὸς δαμόστας,
 Τιμῆς ὅδ' ἡμῶν δ' ὡς ἀδυνατοῖσιν ἀτάξιν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν καὶ θαρσύνει γῆν
 Ἡῦξεται τοῖς ἀσπαστοῖς ὀπίπλομ' ὅδ' ἐπ' αὐτῷ.

Terra consilio astuto circumuinctus,
 Suam sobolem iterū emisit magnus Saturnus uersutus,
 Victus artibus ac vi filij sui.
 Primum uero enomavit lapidem ultimum denotatum.
 Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
 Pitho in diuina, ingu sub Parnassō,
 Monumentū ut sit in posterū, miraculū mortalib⁹ homin-
 Soluit uerū paternos noxijs à vinculo (nibus.
 Caeligenas, quos vinxerat pater ex auentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiarum,
 Dederuntque tonitrum, atque candens fulmen,
 Et fulgur: quae antea immanis terra occultis auebat:
 Quibus cōfusus, mortalibus atque immortalibus impas.
 Filiā porro Iapetus pulchros talos habēt Oceanidem
 Duxit Clymenem, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa uero ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Pepit praeterea gloria p̄signē Menetiū, atq; Prometheū
 Varium, versipellem: stultūque Epimetheum,
 Qui noxa statū ab initio fuit hominib. muentoribus rerū.
 Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,
 Virginem. Iniurium .v. Menetiūque laedē uidens Iupiter
 In Erebum detruxit, feriens fuliginoso fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas uerū caelum latum sustinet dura ex necessitate
 Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
 Liganit .v. inenitabilibus cōpadihus Promethea uersutū,
 Vinculis duris mediam per colunnam adigens.
 Et ei aquilā immisit expansis alis: ceterū hic hepar.
 Comedebat aeternū, quia ipsum crescebat par ubique.
 Noctū, quantum toto die edisset extensas alas habēs ansis.
 Hūc quidē Alcmena pulchros talos habētis fortis filius.
 Hercules occidit, malum uerū morbum profligauit
 Ab Iapetionida, & liberauit ab aegritudine:
 Nam inuito Ioue Olympio in alto imperante,

Γαῖης ἐπισήσοι πολυφραδίῃσιν δόλωσθαι,
 ὅτι γόνι αἰέτι κε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Νυκταδὶς τέχνησι βίηφι τε παιδὸς ἰοῖο.
 Πρωτὸν δ' ἔξήμισι λίδοι, πύματι κατεπλήν
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κ' ἔχοντος ἑρυσσίνης
 Πυθὸς ἐν ἀγαθήν, γαλήνῃσιν ὑπὸ Παντοπότῳ,
 Χάμ' ἑμὲν ἔχοντο, δαΰμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Ἀδελφὸν δ' ἐκρυψατο γόνι καὶ ἰδοῖσι Διὸς ἑσπέρῃ
 Οὐρανίδας, αἱ δ' ὅσιν πατὴρ ἀισθέρῃ σιωπῇσιν.
 Οἱ οἱ ἀπεμήσαντο χόρον ἄρρηστον ἄνω,
 Δώματι δ' βροτῶν, ἡδ' ἀθανάτοισιν ἐξουσίῃ,
 Καὶ στεγασθῆναι τὸν δ' παλῶν Γαῖα καλῶσθαι.
 Τοῖς πύματι θνητοῖσι δ' ἀθανάτοισιν ἀνέκασιν.
 Κέρων δ' ἰσχυρὸς καλλίσφρονι δ' κακῶν
 Ἡγάγην Κροφίλῳ, κ' ἐμὴν λήχην εἰσενέκασιν.
 Ἡ δ' οἱ Ἀτλάντα κρατερόφρονι γόνι κατεπλήν
 Τίτατι δ' ὑπερβόαντι Μενόποι, ἡδ' Ἐργαμνίῳ
 Παιδίῳ, ἀλγόμενῳ ἀεσπέρῳ τ' Ἐπιμνίῳ,
 ὅς κε καὶ ἔξ ἀρχῆς ἦν τ' ἀνδράσι θεοῖσιν.
 Πρωτὸς γὰρ ἦν Διὸς πλάσσειν ὑπὸ Διὶ τοῦ μῦθου
 Παρθένου, ὅς κε δὴ Μενόποι ἄρρηστον Ζεὺς
 Εἰς ἱερὸν κατέστησε, βλάπην φερόμεν κακῶν,
 Εἰς καὶ ἀθανάτοισιν τε καὶ ἄνωγιν ὑπερβόαν.
 Ἀπλάς δ' ὑπερβόαντι ἔχοντι κρατερῇ ὑπὸ Διὶ,
 Πείρασιν ἐν γαίῃ, ἀσπέρῃ Ἐσπερίδῳ λογυφόντι
 Ἐσπέρῳ, καὶ δὴ τε καὶ ἀκαμῆτοισιν χέρῃσι.
 Ταύτην γὰρ οἱ μοῖραι ἰδοῖσιν τοῦ μῦθου Ζεὺς.
 ὅσιν δ' ἄρρηστον πύματι Παντοπότῳ κατεπλήν
 Διομήδεϊ ἀγαθήνῃ μύσει διακρίν' ἰλάσασθαι
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰτὸν ἄρρηστον πύματι ἀντάρθ' ἦν
 Ἡδὲ καὶ ἀθανάτοισιν, τὸν δ' ὑπερβόαντι ἄρρηστον
 Νυκταδὶς ὅσιν ἀσπέρῃ ἰδοῖσι τῶν πύματι πύματι
 Τὸν μὲν δ' ἀλγόμενῳ καλλίσφρονι ἀκαμῆτοισιν
 Ἡδὲ καὶ ἰδοῖσι, καὶ δὴ τὸν δ' ὑπερβόαντι
 Ἐσπερίδῳ, καὶ ἰδοῖσι τοῦ μῦθου ἀκαμῆτοισιν
 Οὐκ ἀκαμῆτο Ζεὺς ἰδοῖσι τὸν μῦθον,

Eratus indomitæ ignis cinis apparentem splendorem,
 In concava fœcula monerdis vero uno animo
 Iouë in alto tonatû, aditâq; ipsum cûmonit charæ cordi
 Ut vidit inter hœdës ignis longè apparentem splendorem.
 Procinus autem proigne fruxit malum hominibus.
 Et terra enim conformans perquam celebris Vulcanus
 Virgini pudica simile Saturni consilio.
 Cinxit verò & adornauit dea capis oculis Minerva,
 Candida veste. à capite verò calyptram
 Ingeniosè suâq; manibus detinebat, mirum visu.
 Circum verò ei ferta rotas florantis è floribus herbas,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva.
 Circhaque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclitus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa celata erant, mira visu,
 Animantia quæcumque cõtinent multa alio, atque mare.
 Ex illis hic multa indidit, gratia, varè splendebat magna
 Mirabilis, animantibus similia vocalibus.
 Cæterùm postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit è vbi alij erant dij atque homines,
 Ornatu gesticentem castra Palladis forti patre progenera:
 Admiratio aut cepit immortalisq; deos mors alisq; hœc.
 Vbi videtur delû arduum, inexplabilem hominibus,
 Ex illa enim genus est mulierum feminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus modicum
 Nocentium ingens mortales inter viros habitans,
 Perniciose paupertatis non comites, sed lucus.
 Ac veluti cûm in alacarijs testis apes
 Fucus pascunt malorum participes operum
 Illa quidem per totam diem ad solem occidentem
 Diurna festinant, & faciunt fauos albos:
 At illi intus permanentes cooperitis in alacarijs,
 Alienum laborem suum in ventrem nutant:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
 Inpiter aliternus dedit, participes operum

Ο φ' Ἡρακλῆος· Θηλέα γ' αὖ καὶ εἴη
 Πλειόνει· ἢ το παρ' αὐτῷ ἔστι χθονὶ πολυλύβηται.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος· τίς αὖ ἀμείβετο τοι γόν;
 Καί φησ' ἡρώδης· παύσθ' ἄγε, δι' ἄνθρωπον
 Οὐκ ἔστι βυλάς· ὑπάρχει Κρονίων.
 Καὶ γὰρ οὔτ' ἀνθρώποις θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνδράσι
 Μικρόν τι, τὸ ἵππεα μέγας βούεσσι φέρων· θυμῷ
 Δαεσύνουσιν· ὡς οὐδ' ἄνθρωποι, Διὸς γόνι ἔξαιτα φίσων.
 Τὸ μὲν γὰρ σάκεασι καὶ ἔγχυστα ποιοὶ θυμῷ
 Ἐν μέσῳ κρατύνουσιν, καλῶς φασὶ βούεσσι.
 Τὸ δ' αὖτ' ὅσ' αὖ λώεσσι βούεσσι δολίῃ ὅπῃ τέχῃ
 Εὐδιππῶσι κρατύνουσιν, καλῶς φασὶ θυμῷ.
 Δὲ τότε μιν φερσίνεσσιν ἀνδράσι τε θυῶσι τε,
 Ἰαπετιόδην, πάντων ἀνδρῶν ἀνέκτων,
 Ὡς πέποιθ' ἰππεύοντες διδάσκουσιν μοίρας.
 Ὡς φάτο κερταμέων Ζεὺς ἄφθιτος μέδων εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε φερσίνεσσιν Ἰφιδάμαντα·
 Ἡ' κ' ὀδυσσεύς, (δολίῃ δ' ἔχοντα τέχνῃ)
 Ζεὺς κύδους μέγας θυῶσι κισσέσσιν αἰνέει.
 Τῶν δ' ἔλθοι ἰπποτέρων, σὶ ἐν φρεσὶ θυμῷ ἀνέει.
 Φῶν δολοφρονέων Ζεὺς δ' ἄφθιτος μέδων εἰδώς.
 Γυνὲρ ἢ ἄρ' ἠγνοῖσσι σθένος κακῶ δ' ὄντα θυμῷ.
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, γυνὴ καὶ ταλάρου ἐμύλας.
 Χρὸς δ' ἔγ' ἀμφοτέρωσιν ἀνέλεστο λάβειν δέσποας,
 Χάσασθαι ᾧ φένας, ἀμφὶ χόλον· δὲ μιν ἵκατο θυμῷ.
 Ὡς ἰδὼς ὅσ' αὖ λώεσσι βούεσσι δολίῃ ὅπῃ τέχῃ.
 Ἐ' κ' αὖτ' ἔδωκεν αὐτοῖσιν ὅπῃ χροὶ φύλ' ἀνδράσιν
 Κάμει· ὅσ' αὖ λώεσσι θυμῷ ἐνὶ βωμῶν.
 Τὸν δ' ἔμει· ὁρῶντας φερσίνεσσιν ἰφιδάμαντα Ζεὺς
 Ἰαπετιόδην, πάντων πύριος μέδων εἰδώς.
 Ὡς φάτο ἡρώδης· Ζεὺς ἄφθιτος μέδων εἰδώς.
 Ἐκ τούτου δ' ἔπειτα, εἰδὼς μεμνημένος ἄνθρωποι,
 Οὐκ εἰδὼς μεμνημένος πύριος μὲν ἀκραιφνέως
 Θνητοῖς ἀνθρώποις εἰδὼς χροὶ ταπεινέσσιν.
 Ἀλλὰ μιν ἔκαστος ἴδεν· Ἰαπετιόδην

Eratus indomiti ignis cinis apparentem splendorem,
 In concava ferula monerdis vero uno animo
 Ionē in alto tenāte, ad iramq; ipsum cōmouit chare cordis
 Ut vidit inter hōes ignis longē apparentem splendorem.
 Protinus autem proigue struxit malum hominibus.
 Et terra enim conformauit perquam celebris Vulcanus
 Virgini pudica simile, Saturnij consilio.
 Cinxit verō & adornauit dea capis oculis Minerva,
 Candida veste. à capite verō calyptram
 Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu.
 Circum verō ei ferta recens florantis è floribus herbe,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circhnaque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse feuerat inclitus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa calata erant, mira visu,
 Animantia quæcumque cōtinens multa a aliis, atque uoce.
 Ex illis hic multa indidit, gratia, & resplendebat magna
 Mirabilis, animantibus similia uocalibus.
 Cæterum postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eū ubi adhuc erant dii atque homines,
 Ornatu gesticentem casta Palladis forti patre prognatus:
 Admiratio autē cepit immortalēsq; deos mortalesq; hōes.
 Vbi vidorunt datū arduum, inexplicabilem hominibus,
 Ex illa enim genus est mulierum formicarum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum
 Nocuentatio ingens mortales inter viros habitans,
 Perniciosa paupertatis non comitas, sed luxus.
 Ac veluti cū in aluearijs tellis apes
 Fucus pascunt malorum participes operum
 Illa quidem per totam diem ad solem, occidentem
 Diurna festinant, & faciunt finis albos:
 At illi intus permanentes coopertis in aluearib;
 Alienum laborem suum in ventrem uolunt:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
 Inpi et alis manu dedit, participes operum

ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΓΧΥΜΕΤΟΙΟ ΠΥΡΟΣ ΤΗΛΙΣΚΟΤΟΙ ΑΥΓΛΩ
 Ε'Ν ΚΑΙΝΑ ΝΑΪΘΗΚΕ. ΔΕΔΑΙ Δ' ἄρα τειέδι θυμὸν
 Ζῆν' ὑλκρὸν μῆτιν, ἐχθρῶσι δὲ μὴ φίλον ἴππο.
 Ως ἴδον ἀνδρόποισι πυρὸς τηλίσκοτον αὐγλῶ.
 Αὐτὴν κα δ' αὖτι περθε τειέδι κεκάνθηδρόποισι.
 Γῆς γδ συμπλασσι σθεακυτὸς Ἀσουργήεις
 Παρθένοι αἰδρήν ἱμελον, Κορρίδιαι δὲ Κυλαῆ.
 Ζῶσι ᾗ κ' ἐσήμενον διὰ γλαυκώπης Ἰδύων
 Ἀργυφίῃ ἐδῶτι κ' ἐπιδεινὴ κελεύπριον
 Δαρδανέλιον χείρας κατόχευε, θυμὸς ἰδύων.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σποδύει τοιόθιαι, αἶθροι ποίης
 Γυμναίς παρὶθαι κερεατι Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ἄμφοι δὲ οἱ σποδύει χροσίον κοδοῖσφι ἰδύων.
 Τῶν αὐτὸς ποίησι σθεακυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Κασήσας παλάμῃσι, χερσὶ ὄρεας διί παρσι.
 Τῇ δ' ἐπὶ δαδὶ δαλα πολλὰ τιτύχετο, θυμὸς ἰδύων.
 Κινάδαλ' ὅσ' ἠπότερος πολλὰ πρίφει ἰδὲ δαλασσιν.
 Τῶν ἔγα πόλιν ἐδίδμας χείρας δ' ἀπυλάμπετο πύλιν.
 Θάμμεσιν ἱκοῖσιν ἐοικέτα φωνήσιν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῷδε κεκλόν κεκόν δὴ τ' ἀγαθόν,
 Ἐξέταγ' ἰνδῶσφ' ἄλλοι ἴσαν θεοὶ ἰδ' αἰδραται,
 Κόσμησ' ἀγαλλομῆριν γλαυκῶπιδος ὄρεμμοπάτης.
 Θωῶναι δ' ἰχ' ἀδανάττει τε θινεῖ θινταί τ' αἰδραταί.
 Ως εἶδον δέλοι αἰπῶν, αὐχάνον ἀνδρόποισιν.
 Ε'κ τῆς γδ γῆς ὄρε ἱμελικῶν θηλυτεράων.
 Τῆς γδ οὐαίον δει γῆς, κ' οὐλα θυμικῶν
 Πῆμα μέγα θιντοῖσι μετ' αἰδραταί ναιετάουσιν,
 Οὐλομῆνης πέντης ὁ σὺ φασκε, ἄλλὰ κέρου.
 Ως δ' ὅπῃ ἐν σμικρῶσι κακηνφίεσι μέλισσας
 Κηφύας βόσκοισι κακοὶ βυυήνας ἔργων,
 Αἰ μῆν' ἐπεσσαν ἄμφοι ἐς ἥλιον καταδύοντα
 Η' μῆν' αἰ σπύδιον, πιδίσι τε κυρία λείχε,
 Οἱ δ' ἴντοδι μῆντας ἐπικρίφας κ' σμικροί.
 Ἀλλ' ὅτε μιν κῆμσιν σφιντίλιν ἐς γαστ' ἀρδύται.
 Ως δ' αὐτὸς αἰδραται κεκόν θιντοῖσι θυμικῆς
 Ζῆς ὑλκρὸν μῆτις θῆκε, ξυμῆστας ἔργων

Molestum aliud verò præbuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, grauem. & attigerit senectutem,
 In penuria eius qui senectutem foueat, hic non victus indigus
 Vinit: mortui verò possessionem inter se diuidunt
 & cuncti cognati. Cui verò nuptiarum cōditio cōtingit,
 Pudicam verò habuit coniugem, ornata præcordijs,
 Huic ab eum malum bono adequat
 Esse, qui verò adeptus fuerit noventis natiuitatis foemina
 Vinit in pectoribus habens indefinens afflictionem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem neque præterire.
 Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
 Illius saltem euasit grauem iram: sed necessario,
 Quāvis multisceū existens, magnum vinculū coercet.
 Briareo verò ubi primum pater iratus est animo,
 Coribque atque Cyge, ligauit furis vinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiā formā,
 Et magnitudinem, collocauit aut sub terram latans,
 Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate: magnas in sinibus terra,
 & sę valde moerentes: corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dij alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terra consilijs reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis victoriāque & splēdidā gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarūt, laborē animum cruciantē habentes,
 Titanosque dij, & quotquot ē Saturno nati sunt,
 Contra se se mutuo per validas pugnas:
 Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
 Illi verò ab Olympo, dij datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illisane in inter se pugna animum excruciantē habentes
 Continuè pugnabant, decem plus annis.
 Neque vlla erat contentioni gravis cōpositio neque finis

Κρηαίων. ἴτερον δὲ πόρεi κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο·
 Ὅς κε γάμον φάσκει κ' μέμμεσσι ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γὰρ ἡμεῖς ἰδὲ λη, λοοὶ δ' ἔπ' ἡ γῆρας ἔκπαι,
 Χί τεi γηρασμένοι, ὅδ' ὕβριτος ἐπιδουε
 Ζῶει, δ' οὐκ ἐμμεν δὲ διὰ πύθονι διατίονται
 Χερσῶν. ὅ δ' αὐτὶ γάμον μὲ μείρεα γῆρας,
 Κεδνῶ δ' ἔχει ἑκτοπνῶσ' αἰσῶσ' οὐραπῶσ' αἰσῶσ',
 Τῷ δ' ἐκ' αἰσῶσ' ὅ κακὸν ἰδὲ λη αὐτὶ πορεῖζοι
 Ἐμμεν αὐτὸ δ' ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν γῆρας,
 Ζῶει ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν ἔχει ἀλίαςον ἀνίω
 Θυμῶ κ' κραδίη, κ' ἀτλάσει κακὸν ὅδ' οὐ.
 Ὅς ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν κακὸν ἰδὲ λη αὐτὶ πορεῖζοι.
 Οὐδ' ἔδ' ἑκτοπνῶσ' ἀκακῶς Περμῶσ' αἰσῶσ'
 Τοῦ γ' ἑκτοπνῶσ' βαρυνῶ χῆλον, ἀλ' ἑκτοπνῶσ' αἰσῶσ'
 Καὶ πολυὶ ὄρνιθ' ἰόντες μέγας κ' δισμῶσ' ἑρπύλλαι.
 Βελανθῶ δ' ὡς πορεῖται πύθονι ὡδύσεται θυμῶ,
 Κόπῳ τ' ἢ δ' ἑκτοπνῶσ' κρατῶσ' οὐκ ἐμμεν,
 Ἡ γὰρ ἑκτοπνῶσ' ἀγαθῶν ἢ δ' ἑκτοπνῶσ' αἰσῶσ',
 Καὶ μέγας κ' κρατῶσ' αἰσῶσ' ὑπὸ χροῖσι διρυοδύτης.
 Ἐνθ' οἷον δ' ἔχει ἑκτοπνῶσ' ὑπὸ χροῖσι ναιετάοντες,
 Βίαι τ' ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν,
 Δεδνῶ μὲν ἀχρὶ μέγας κραδίη μέγας πύθονι ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφίς Κροῖδης τε κ' ἀδύνατοι δ' οὐκ ἐμμεν,
 Οὐδ' ἐκτοπνῶσ' ἑκτοπνῶσ' Κροῖδης ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν,
 Γὰρ πορεῖται μετ' αὐτῶν κ' ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν,
 Αὐτὶ δ' οὐκ ἐμμεν μετ' αὐτῶν μετ' αὐτῶν μετ' αὐτῶν,
 Σὺν κείνοις ἡμέλῃ τε κ' ἀλίαςον ἀνίω ἀνίω.
 Δεδνῶ γὰρ μετ' αὐτῶν πύθονι μετ' αὐτῶν ἔχοντες,
 Τετῶν τε δ' οὐκ ἐμμεν Κροῖδης ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν,
 Κιτῶν ἀλλήλοισι διὰ κρατῶσ' ὑσμίνης·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑσμίνης ὁ δ' οὐκ ἐμμεν ἀγαθοί,
 Οἱ δ' ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν,
 Οὐδ' ἐκτοπνῶσ' Κροῖδης ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν,
 Οἱ μὲν τὸν ἀλλήλοισι μετ' αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἔχοντες,
 Σωτηρίας μετ' αὐτῶν δ' ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν αἰσῶσ'.
 Οὐδ' ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν μετ' αὐτῶν μετ' αὐτῶν αἰσῶσ'.

*Reuerſi: equaliter autem ſuis extantus erat belli.
Sed quando iam illis appoſuit congruentia annia,
Nectârque ambroſiamque, quibus dî ipſi deſcunt ut,
Omnium in pectaribus angebatur animus ſuperbus.
Ubi. v. nectâr comederant & ambroſiam amabilem,
Iam tû ipſi interlocut' eſt pater hominum, douring:*

*Audite me Terra' que & cæli incliti ſig,
Ut dicam qua me animus in pectaribus inbat.
Iam enim admodum dî aduerſi nobis, mutati,
Pro victoria & imperio pugnauimus: dat omnes,
Titanesque dî, & quotquot è Saturno ſatiſſumus.
Uos verò magnâque uos & manus manibus
Oſtendite Titanibus contrariis in pugna graui,
Mauores amicitie placida, quibus perperſis
Ad lucem redieritis moleſto à vinculo,
Noſtrophe conſilia à caligine obſcura.*

*Sic dixit, illū. v. rursū excepit ſectus irrepreheſibilis
Venerâde, nō ignota loquor is: ſed & nos (intellectus,
Scimus quid excellēs qdē tibi præcordia, excellēs. v. eſt &
Depulſor immortalibus execrationis fuiſti horrenda:
Tua verò prudentia ab caligine opaca
Retrogradē iterum acerbis à vinculis
Venimus, Saturni fili rex, inſpectat opaci.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti conſilio,
Vindicabimus veſtrum imperium in graui conſpecto,
Pugnantes cum Titanibus per acra prælia.*

*Sic dixit, collaudarunt verò dîs datores bonorum,
Sermone audito, bellum verò cupiebat animus
Magis etiam q̃ antea: pugnam verò arduam excit armis
Omnes, ſemineque & mares die illo,
Titanesque dî, & quotquot Saturno proſati ſunt,
Quosque Iupiter ex Erbo ſub terra miſit ad lucem,
Acres robuſtique, vires immenſas habentes:
Horum centum qdem manus ab humeris promanabant
Omnibus ſimul: capita verò unicuique quinquaginta
Ex humeris enata erant in robuſtis artubus.*

Οὐδ' ἔτι σφ' ἰσὺν ᾧ τέλει τήματα πωλέμεν.
 Ἀλλ' ὅτε θὺ κείνῳσι παρέχεσθαι ἀμάρτυρας,
 Νίκην τ' ἄμεινον σίλῳ τε, πᾶσι δ' αὖτοισι ἴδουσι,
 Πότῃ τινι εἰς σῆμασι καί τοι θυμὸς ἀγνώσκει.
 Ὡς νίκην δ' ἰπποσύνην ἄμεινον σίλῳ ἐκτενέμεν,
 Δὲ τότε τοῖς μετρίοις ποταμὸν αἰδῶν τε δῶν τε,
 Κίχλυ τέ μιν Γαῖα τε καὶ Οὐρανὸν ἄλλα καὶ τίμας,
 Ὅφρ' εἴπω τά μιν θυμὸς εἰς σῆμασι καλέει.
 Ἡ δὲ γὰρ μέλα δινεὶ ἐκκῆπεν ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κράτος πύρι μάρτυρας δ' ἕμετα πάντας,
 Τίτῳ τις τε δοῖ καὶ ἔσσι Κρόνῳ ἐκ γυμναδίας.
 Ὑμεῖς δ' ἐμὴν γὰρ τι βίβῳ καὶ χεῖρας ἀάπτους
 Φάρτετε Τίτῳ σὺν ἐκκῆπεν ἐν δαί λυγρῇ.
 Μνηστῆρες φιλόπλοος ἐκκῆπεν παδόντες
 Ἐς φάσθαι ἀφ' ἀφίκεσθαι δυσπλεροῦν δότῳ δισμῷ,
 Ἡ μετρίως δὲ βυλας, δότῳ ζέου ἡρόσιτος.

Ὡς φάσθαι τὸν δ' ἔξαι τις ἀμείνον Κρόνῳ ἀμείνον
 Δαμόνι ἰα ἀδύκτα πηγάσκειν ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Γόμφῳ ὅτι σφεί μὲν ἀρετῆς, σφεί δ' ἐστὶ νόμος,
 Ἀλλὰ τὸν δ' ἀδύκτασιν ἀρετῆς γένεσθαι κρυφίον.
 Σφεί δ' ὑποσχεδμεσύνῃσι δότῳ ζέον ἡρόσιτος
 Κρόνῳ δ' ἔξαι τις ἀμείνον Κρόνῳ δότῳ δισμῷ
 Ἡ λυγρῇ, Κρόνῳ καὶ ἀφ' ἀφίκεσθαι παδόντες.
 Τῷ καὶ τῷ ἀπνεῖ τε νόμῳ καὶ ὁπότεν βυλῇ
 Ὑποσχεδμεσύνῃσι δότῳ ζέον ἡρόσιτος,
 Μνηστῆρες Τίτῳ σὺν ἀρετῆς ὑποσχεδμεσύνῃσι.

Ὡς φάσθαι ἰπποσύνην δ' αὖτοισι ἴδουσι,
 Μῦθον ἀκούσαντες. πηγάσκειν δ' ἐκκῆπεν θυμὸς
 Μῦθον ἔτ' ἢ τοπαρὸν δι' ἀφίκεσθαι δ' ἀμείνον τοῖς ἰπποσύνῃσι
 Πᾶσι τινι εἰς σῆμασι καί τοι θυμὸς ἀγνώσκει,
 Τίτῳ τις τε δοῖ καὶ ἔσσι Κρόνῳ ἐκ γυμναδίας,
 Οἷς τε Ζεὺς ἐκκῆπεν ὑποσχεδμεσύνῃσι καὶ ἀφίκεσθαι,
 Δότῳ τε κρατὸς τε, βίβῳ καὶ χεῖρας ἰπποσύνης.
 Τῶν ἰπποσύνῃσι χεῖρας ἀφ' ἡμῶν ἀάπτους
 Πᾶσι τινι εἰς σῆμασι καί τοι θυμὸς ἀγνώσκει,
 Ἐξ ἡμῶν ἰπποσύνης δ' ἀφίκεσθαι παδόντες.

Quis tum Titanibus oppositi sunt in pugna lactuosa,
 Saxa praeurpa validis in manibus gestantes.
 Titanes. v. ab altera parte confirmabant phalanges;
 Alacriter, manuūque viriūque simul opus ostentabāt
 Vtrique. horrendè. v. insonuit pontus immensus.
 Terra. v. valde stridebat: ingemiscebat. v. latum caelum
 Quassatū, è fundo. v. concutiebatur amplius Olympus
 Impetu à decorum. concussio. v. venit gravis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
 Immodici tumultus, istūnūque fortium.
 Ita sanè in sese mutuo iaciebant tela gemebunda.
 Vox autē utrumque pervenit ad caelum stellatum.
 Adhortatiū, at illi congregiebantur magno cū clamore
 Neque sanè amptius Iupiter cohibebat suū robur, sed i-
 Statim robore implebantur animi; & omnē (psius
 Exeruit vim. simul etiam à cœle atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autē
 Celerrimè unā cum tonitru & fulgure volabant
 Manu à robusta, sacram flammam circumvolvens ia
 Crebra. circum. v. serva alma roboabat
 Ardens crepitabat. v. undique igne valde magna sylvā.
 Feruebat. v. terra tota, & Oceani fluens a,
 Pontusque immensus. circumdedit autē calidus vapor
 Titanes terrestres. flamma. v. ad aërem diviniū pervenit
 Magna. oculos. v. visu p̄tinebat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autē immensum occupavit Chaos: videbatur
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire, (aut coram
 Iridem ut cū olim terra & caelum latum supernè
 Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excita-
 Hac quidem diruta, illa autē ex alto diruēte. (batur,
 Tantis fragor erat dijs pugna confluentibus.
 Simul quoque venti motumq̃, pulveremq̃, cū strepitu exci-
 Tonitruq̃, fulgurq̃, & ardens fulmen, (tabant,
 Tela Iovis magni. ferebant autē frenitunt, clamoremq̃,
 In mediū utrorumq̃, strepitus autē ingens excitabatur

Οἱ τῶτε Τιτῶσι κατίστανεν ἐν δαί λυγρῇ
Πέτρας ἠλιότοις σιβαῖς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῶσι δ' ἐτέρωθεν ἐκερταίναντο φάλαγγας
Προφροσῆας, χερσὶν τε βίαις δ' ἄρ' ἔργον ἴφαινον
Ἀμφοτέρω. δὴνόν τ' ἀείχε πάντορ ἀπείρορ
Τῷ τ' μέγ' ἰσχυράζοντι ἐπέστη δ' ἑκαὶς θυρὶς
Σειδίμω, πιδόθεν δ' ἐπτάσταντο μακρὸς ὀλυμπος
Ρ' ἐπὶ τῷ ἄσπεράτων ἵπποισι δ' ἔκειτο βαρεῖα
Τὰρ ταῖσιν ἠερέετα, πιδῶν αἰσπεῖα τ' ἰσά
Α' ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ, βολάων τε κρατερῶν.
Ως ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἵσαν βῆλα σπύρετα
Φωτὴ δ' ἀμφοτέρω ἵπτο' ἔσχετόν ἀστρόφειτα,
Κεκλομένην οἱ τ' ξωίσαν μαγὰ λω δῆδη τῇ.
Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἔχει ἰὸν μόρῳ, ἀλλὰ νῦν τῷ γὰ
Εἶδον μόρῳ μόρῳ, πλῆν το φέρεται δέ τι πῶσαν
Φαῖν βίβω. ἄμυδι δ' ἄρ' ἀπ' ἔσχετο δ' ἀπ' ὀλύμπῳ
Ἀσράπῳ ἔσχε συμμαχάδων οἱ τ' καρχηνοὶ
Ἰκταρ ἄμω βροντῇ τε καὶ ἀστρόφῃ ποτίοντο
Χειρὸς δ' οὐ σιβαῖς, ἰδὼν φλόγα δ' εἰλυφώντες.
Ταρφίς, ἄμω τ' γὰρ φρίσσει, ἰσχυράζοντι
Καρμῆν λάνε δ' ἄμω πυρὶ μαγὰ ἄσπερος ὕλη.
Εἴρει τ' ἔχον πῶσαν, καὶ ὠκείῳ ἴσδρα,
Πόντος τ' ἀπύροτος, τοῖς δ' ἄμω περὶ θυμὸς αὐτῶν
Τιτῶσι χροῖαι φλόξ δ' ἔσχε δῖαι ἔκαστα
Ἄσπερος ὅσιν δ' ἄμω καὶ ἰσχυρῶν ἀφ' ἰόντων
Λύγῃ μαρμαίρουσα καρχηνοὶ τε στροπῆς τε.
Καὶ οὐ τ' ἰσχυροὶ κατέχευαν καὶ οἶσταν δ' αὐτῶν
Οἱ ... λμοῖσι ἰδῶν, καὶ ἄσπερος ὅσιν ἀκροῦσαι,
Α' ... ὅς τε γαῖα καὶ ἔσχετο θυρὶς ὑπὲρθεν
Πύλας τοῦ καὶ καὶ μέγιστος δαδὸς ὀρύρεται,
Τῶν μόρ ἰσχυρῶν, τῷ δ' ὑφ' ὅθεν ὄζει πόντος.
Τόσους δ' ὕψος ἔχοντες δῖαι ἔσχετο ξωιόνται.
Συν δ' αἶμαι ἵπποισι τε κόνι τ' ἰσχυράζοντες,
Βροντῇ τε στροπῇ τε καὶ αἶθαλόεσσα καρχηνοὶ,
Κύλα Διὸς μαγὰ λω φέρον δ' ἰσχυρῶν τ' ἰσχυρῶν τε.
Εἰς μέσση ἀμφοτέρω, ἰσχυρῶν δ' ἄλλοις ὀρύρεται
δ. π.

Stupenda pugna, robur aut exercebatur operum.
 Inclinata. v. est pugna. prius. v. sibi mutuo imminuentem
 Fortiter pugnabant in forti praelio.
 Illi. v. inter primos pugnam acrem excitavimus,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis bellis.
 Hi sane trecentas petras robustis à manibus
 Mischant frequentes. obumbrarunt autem iaculis
 Titaneas. atque hos quidem sub terram longe patentem
 Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes:
 Tantum infra sub terram, quantum cæli distat à terræ
 Par enim spacium à terra in Tartarum caliginosum.
 Nonem enim noctes ac dies ferrea incus
 Cæliis delapsa, decimo die ad terram pervenires:
 Nonem rursus noctes & dies ferrea incus
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum pervenires.
 Quem circa ferreum septem ductum est. circū. v. ipsum non
 Triplici ordine fusa est. circa collū, sed superius
 Terra radices eruerunt, & infructuosi maris.
 Illic dii Titaneas sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consiliis Iovis nubicogi,
 Loco in squalido, vassa ultima terre.
 Hic non exitus patet: portas. v. imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iovis agida habentis.
 Ibidem terra tenebrosa, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & cæli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti squalidi, quos oderunt etiam ipsi dii:
 Hiatus ingens. nec. v. toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primum portas intra ventris:
 Sed sane huc & illuc ferret impetuousa procella,
 Molesta: horrendūque etiam immortalibus diis
 Hoc monstrum: & noctis obscura latens horrenda
 Stans, nubibus obrecta nigrit.

Σμαρδαλέης ἱερὸς χάρις δ' αὖτε φαίνεται ἔργον
 Ἐκλίνθη ἤματι. πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Ἐμμεσίως ἡμέχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίναις.
 Οἳ δ' ἄρ' εἰ περὶ τοῖσι μάχῃ δριμύειαι ἐχέον
 Κόπῃ τε, Βελαρίως τε, Γύγης τ' ἄκατος πολέμιος.
 Οἳ ῥα τετακτοῖας πέδας σταθρῶν δότ' ἔχον
 Πάμπαν ἰσπανυτέρας· ἔδ' ἰσπίασαν βελήεσσιν
 Τιτλίωσιν, καὶ τοῖς μὲν ὑπὸ χροτὸς ἄνυρ δαίης
 Πάμπαν, καὶ δισμοῖσιν ἐν ἀργαλίοισιν ἰδόντων,
 Νυκίσαντες χροτὶν ὑπερδύμους εὖ ὄντας,
 Τόσσον ἐνδ' ὑπὸ γῆς ὅσον ἕρκεος ἔς' ὑπὸ γαίης.
 Ἰ' σον λαὸν τ' ὑπὸ γῆς ἐς τέρταρον ἠρόεσται.
 Ἐντὶα γδ' ὑκτας τε καὶ ἡματα χαλκῇ ἀκμῶν
 Οὐρδυόθεν κρατῶν, δεικνύει γαίῃ ἵκοιτο.
 Ἐντὶα δ' αὖ ὑκτας τε καὶ ἡματα χαλκῇ ἀκμῶν
 Ἐκ γαίης κρατῶν, δεικνύει γαίῃ ἵκοιτο.
 Τὸν πέρε χαλκῶν ἔρκεος ἐλάταται, ἀμφὶ δ' ἐμὴν νύξ
 Τειροῖται κίχεται φεῖ δ' ἄνυρ. αὐτὰρ ὑπερδύ
 Γῆς ῥίξαι πεφύασιν καὶ ἔρυγά τοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτλίωσιν ὑπὸ ζόφῳ ἠρόεσται
 Κορυφαται, βυλῆσι Διὸς νοσηλγαρέται,
 Χάρις ἐν ἀρόεσται, πελώρης ἔχεται γαίης.
 Ταῖς ἐκ ἕξιντο δ' ἐν πύλαις δ' ἐπὶ θύκῃ Περσέδῳ
 Χόμειας τείχος φεῖται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κόπῃ τε, καὶ ὁ Βελαρίως μεγάθυμος
 Ναίεισιν, φύλακας πιστοὶ Διὸς αἰγέροιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς δ' ἠρόεσται, καὶ τέρταρον ἠρόεσται,
 Πόντου τ' ἔρυγά τοιο, καὶ ἕρκεος ἠρόεσται
 Ἐξείης παύταιν πυγῇ καὶ πείρετ' ἔασιν,
 Ἀργαλὶ, ἀρόεσται, τὰ τε συγίεισι θεοῖς εὖ.
 Χάσμα μέγ' ὑδὲ καὶ πάντα τελεσφόρον εἰς ἐναυτὸν
 Οὐδας ἵκοντ' εἰ περὶ πύλων ἐντοδὶ χροῖτο.
 Ἀλλὰ κε ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι περδύμια θυέλλῃ
 Ἀργαλὶ δ' ἠρόν τε καὶ ἀδανέτοισι θεοῖσι
 Τύτο τήρας καὶ νυκτὸς ἡμερῆς οἰκία δ' ἦν
 Ἐξήκει, νοθήρας κακλυμένῃς κυεῖται.

Hac iuxta Iapeti filius sustinebat caelum lacrimis,
 Stans capitique & indefessus manibus
 Firmiter, ubi Nox'que & Dies circum euntes
 Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnam
 Ferreum hac quidem intras, illa. v. foras (limb,
 Egreditur, neq; unquam utraq; domus intus colibet,
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur: altera rursus in domo exigit,
 Expectat eiusdem horam. itineris, donec venias.
 Hac quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa. v. Somnum in manibus fratrem Mortis,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi aut Noctis obscura filii domus habent,
 Somnus & Mors, gyanes dii: neque unquam eos
 Sol lucidus intuetur radijs,
 Caelum scandens, nec caelestis descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius. v. ferreum quidem cor, arcum. v. ei petem
 Crudelis in praeordiis. habet aut que primū arripuerit
 Hominum: hostis. v. etiam immortalibus diis:
 Illic dei inferi in interiori parte ades resonantes,
 Fortisq; Plutonis, & graui Proserpina,
 Stant. Horrendus aut canis pro foribus custodit,
 Senus: arcem aut malam habet, introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudaq; & auribus ambabus:
 Exire. v. non iterum permittit denno, sed observans
 Denorat, quemcumq; praeferit portas extra euntem
 Fortisq; Plutoni & graui Proserpina.
 Ibidem habitas abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
 Maxima natu. scorsim. v. à diis inclitas ades incolit
 Ingentibus saxis superne tectas: circum. v. quaque
 Columnis argenteis ad caelum firmata sunt.
 Rarè. v. Thaumantis filia pedibus velox Iris.
 Nuncia versatur super lata dorsa maris.

[illegible]

Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.
 Et sane quisquis monciatur celestes domos teneantium,
 Iupiter tū Irim mittit, deorū magnū infurādū ut ferat
 Et longinquo in antris gutturis colobarrimam aquam,
 Frigidam, qua ē petra destillas alta,
 Excelsa. multum. v. subtus terram spaciosam
 Et sacro flumine fluit per noctem nigrans,
 Oceani cornu. decima. v. pars attributa est.
 Nonem quidē circa terramque, & lata dorsa maris
 Verticibus argenteis intortus in mare cadit,
 Una. v. ex petra profuit, magnum damnum diis.
 Quisquis perivrium libans inrauerit
 Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
 Iacet spiritus expiri integrum per annum.
 Neque ambrosia & nectaris accedit propius
 Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
 Stratus in lectis, malus autē veteris obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima erumma.
 Nouennio autē à diis relegatur sempiternis, (pulas
 Neque unq̄ ad consilium incundū cōmiseretur, neq; ad e-
 Nouem totis annis. decimo tādē commiseretur iserum
 Catib. immortalū, qui caelestes domos incolūt. (aquam,
 Tale itaque iuramentū cōstituerunt dij, Stygis perennū
 Antiquam istam, qua trahat aridum locum.
 Ibi autē terra caliginosa. & Tartari obscuri,
 Pontique infructuosi, & caeli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderunt etiam dij ipsi.
 Illic splendidaque porta, & arcum limen
 Immotum: radicibus longis compactum,
 Suae sponte natum. ante illud. v. extra omnes deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum valde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atque Gyges. Briareus quippe bonus existens,

Ο' πρὸτ' ἴδαις κ' τοῖσιν ἐν ἀδανάτων ὄρεσιν.
 Καὶ ῥ' ἔπει φεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἔχοντων
 Ζεὺς δ' αὖτε ἴ' εἰσι πηγάφῃ θύει μέγαν ὄρεσιν ἐρείσας
 Τυλάδην ἐν χροσθῇ περὶ πόρῃ πολυάνυμον ὕδαρ,
 Ψυχρὴν οὖν ἔα πέτρης καταλαίβεται ἡλεότατος
 Τ' φάλλας, πολλὰν δ' ὑπὸ χροσθὸς ἀρυοδύνε
 Ἐξ ἱερῶν ποταμῶν ῥέει διὰ νότα μέλαινας,
 Ὡς ἀπὸ κέρας. Διχάται δ' ὑπὸ μαῖσθα δίδασται
 Ἐνὶ ἴα πρὸτ' αἰὲν γλῶττι κ' ὕδαρ ὡς ταυλάωνος
 Δίνης ἀργυρῆς εἰληγμένη· εἰς ἄλλα πῆπται,
 Ἡ δ' ἔμ' ἐκ πέτρης περὶ πῆμα πῆμα θείσιν.
 Ο' κεν τίλῃ ὑπὸ ὄρεσιν ὀλοαίφας ἐπομβάσθῃ
 Ἀδανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιόβοντος Ὀλύμπου,
 Καί τῃ νήπιος τετελεσμένον εἰς ἐπαιτήν·
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης κ' ἱέκταρος ἔρχεται δαυτον
 Βροσίοι, ἀλλὰ τε καὶ τῇ ἀνέπνους κ' ἀναυδός
 Σβροτοῖς ἐν λαχέσθῃ, καλὴν δ' ὑπὸ κῶμα καλῶ πῆται.
 Αὐτὰρ ἔπει νῦν τετελεσθὲν μέγαν εἰς ἐπαιτὸν,
 Κλάθῃ δ' ἔξ ἄλλῃ δέχεται χαλοπῆπται· ἀβλῶ·
 Ἐνὶ ἴασις δ' ἔπει δόσημιρται αἶψιν ἰόντων,
 Οὐδέ ποτ' ὅς βυλῶν ὑπὸ μαῖσθα ὑδ' ὑπὸ δαίτης
 Ἐνὶ ἴα πρὸτ' ἴτα· διχάται δ' ὑπὸ μαῖσθα αὖτις
 Εἰσὶν ἀδανάτων οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρεσιν ἴδεντο θωὶ Στυγὸς ἀφιδντο ὕδαρ,
 Ὡς γέρον· τὸ δ' ἴσσι κατασφύλου διὰ χροσθῇ.
 Ἐνὶ ἴα δ' ἔπει δόσημιρται κ' περὶ μαῖσθασις,
 Πόντου τ' ἀπρυγῆτος κ' ὑπερὶ ἀστυρόντος
 Ἐξείης πάντων πηγά κ' πῆματ' ἴσσι.
 Ἀργαλὲς, δειρόντα, τὰ τ' ἐν γέρονσι θείσθῃ·
 Ἐνὶ ἴα δ' ἔπει μαρμαίρει τε πύλας, κ' χάλμα· ὑδ' εἰς
 Ἀστυρόντος, ῥέει δ' ὀλοαίφας ἀπρυγῆτος,
 Αὐτοφύλας περὶ δ' ἴσσι, θωὶ ἴσσι ἀπαιτῇ,
 Τετλίως καί οἱσι πῆμα χροσθῇ· ζοφροῖν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μαρμαίρει διὸς κλειτοῖ ὑπὸ μαῖσθα
 Δώματα καί οἱσι πῆμα Ὡς ἀπὸ κέρας διμῆλιν
 Κόπῃ τ' ἔξ ἔρας, Βροσίων γὰρ πρὸτ' ἴσσι

Generum suorum facie graviter fremens Neptunus.
 Dedit autem Cynopoliam, ut ducat in uxorem, filiam suam.
 At ubi Titanos de caelo expulit Iupiter,
 Minimum natum peperit filium Typhoeum Terra magnus,
 Tartari in amore, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptae,
 Et pedes indefessa robusti dei ex humeris. v. ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes, praeterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat.
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus.
 Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. interdum enim
 Sonabant, ut diis intelligere liceret. interdum rursus (cis:
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem, fero-
 Interdum rursus leonis impudentem animam habentis:
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu:
 Interdum. v. stridebat, resonabantque montes alii.
 Et sane fuisset opus perplexum die illo,
 Atque ipse mortalibus et immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumque deorumque,
 Graviter autem intonuit, atque fortiter undique. v. terra.
 Horrendi edidit fragorem, et caelum latum supernae,
 Pontusque et Oceani fluxus, et infima loca terrae.
 Pedibus. v. sub immortalibus magnus contremuit Olym
 Insurgente rege. ingemiscebat autem tellus. (pne
 Arder autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruumque et fulguris ignem ab isto immensi,
 Valde spirantium ventorumque, et fulminis ardentis.
 Fernebat autem terra omnis, et caelum, atque mare. (magni
 Astuabant etiam circum litora, circumque undique fluit?
 Impetu a deorum, commotio. v. difficilis sedatu carie-
 Expanit autem Pluto inferis mortuis imperans, (batur.
 Titanesque sub Tartarum detrasi, a Saturno scorsim exi-
 Ob inextinguibile fremitum, et gravem conflictum. (sente?
 Iupiter. v. postquam collegit suum robur, sumpsitque arma.

Γαμῶσι ἰὸν ποῖνοι βαρύκτυπος Ἐννοστήγῃ·
 Δάκναι δ' Κυμοπόλιν ὀπίηιν, θυγατέρα Λυῖ.
 Αὐτὰρ ἰππὶ Τιτῶας ὀπ' ἕσπευδ' ἔχ' ἔλασσε Ζεὺς,
 Ὀπλότατον τέκε παῖδ' αὖ Τυφωΐα Γαῖα· πελώρη,
 Ταρταρὸν ἐν φιλότῃ, διὰ χερσὶν Ἄφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρας μὲν ἴασιν ἐπ' ἰσχυρὸν ἔρματ' ἔχουσιν,
 Καὶ πόδες ἀγκύματα κρατερὰ Διὸς· ἐν δ' οἱ ὤμων
 Ἦν ἕσπετον κεφαλῇ ὄφιοι, δὴ τοῖο δράκοντος,
 Γλώσσησι δοφεῖσι λειοχρότες, ἐκ δ' οἱ ὄωνον
 Θειασσίνης κεφαλῇσιν ἕσπετον πυρ ἀμφύων·
 Πασσὶν δ' ἐν κεφαλῇσιν πυρ χαρτο δερκομόμοιο.
 Φωναὶ δ' ἐν παρῶσι ἴσων δὴ τῆς κεφαλῇσι
 Παντοίῳ ὀπ' ἰούσιν, ἀδίσφατον, ἄλλοτε μὲν δ' ὀ
 Φθόγῳ δ' ὅστις Διὶσι στυγίμῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρῃ ἐρεβρύχῃ μὲν· ὅστις ἴσων ἀγῶνι,
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λείοντος ἀλκιδῆα θυμὸν ἔχοντος,
 Ἄλλοτε δ' αὖτε σκυλάκας ἐοικότες, δαύματ' ἀκούσας,
 Ἄλλοτε δ' αὖτε βοῖζας, ὅστις ἔχει ἕνα μακρὰ.
 Καὶ νῦν καὶ ἵπλοιο ἔργον ἀμύχανον ἔμετι καί νῦν,
 Καὶ καὶ ὄρε θητοῖσι καὶ ἀδαιμότοις ἀναξσε,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόον πατὴρ αἰθρῶν τι δῖον τι.
 Σκληροὶ δ' ἐβρόντοσι καὶ ὄρεσσιν ἀμφὶ δ' ἄλυσσιν
 Σμερδαλίῳ κοινάβουσιν, καὶ ἕσπετος ὄρεσιν ἕσπετον
 Πόντος· τ' ὦκεα καὶ τ' ὄρεσιν καὶ τ' ὄρεσιν καὶ τ' ὄρεσιν
 Πασσὶ δ' ἕσπετος ἀδαιμότοις μέγας πελὸν καὶ ὄρεσιν
 Ὀρυμμόιο ἀδαιμότος ἐπὶ στυγίμῳ δ' ἄλυσσιν.
 Καὶ μὲν δ' ἕσπετος ἀδαιμότοις καὶ τ' ὄρεσιν καὶ τ' ὄρεσιν
 Βροτῆς τε στυγῆς τε πυρὸς δὸς τοῖο πελώρου,
 Πρὸς τῶν αἰμάτων τε καὶ τοῦ τε φαιδρόντος.
 Ἐξέει δ' ἕσπετος καὶ ἕσπετος καὶ ἕσπετος
 Θῦε δ' ἕσπετος ἀδαιμότοις, καὶ τ' ὄρεσιν καὶ τ' ὄρεσιν
 Ρ' ἵππ' ἕσπετος ἀδαιμότοις ἵσων δ' ὄρεσιν καὶ τ' ὄρεσιν
 Τρίων· αἰδῆς δ' ὄρεσιν καὶ τ' ὄρεσιν καὶ τ' ὄρεσιν
 Τιτῶας δ' ἕσπετος καὶ τ' ὄρεσιν καὶ τ' ὄρεσιν
 Ἀφροδίτου καὶ τ' ὄρεσιν καὶ τ' ὄρεσιν
 Ζεὺς δ' ἵππ' αὐτὸν καὶ τ' ὄρεσιν καὶ τ' ὄρεσιν

Tentirūque, fulgurque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Olympo insiliens circum. v. annia
 Combussit ingentia capita sani portanti.
 Cateram ubi ipsum vicis illibus percussit,
 Cecidit mutilatus, ingemiscbat aut terra vastā
 Flamma aut fulmine isto profliebat ab hoc regē
 Montis in saltibus opacis asperis,
 Percussa, multa aut vasta ardebat terra,
 Ardore ingenti, & liquecebat flammam veluti
 Arte ab iuuenum, & a fabrefacto catino fusoria.
 Calescens, atque ferrum quod solidissimum est,
 Montis in saltibus, victum ab igne combustum,
 Liquecit in terra divina sub Vulcani manibus
 Sic sanā liquecebat terra fulgoris ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo moestus, in Tartarū latū.

Ex Typhæo aut est ventorū vis humidi flantium:
 Excepto Noto, Boreaque, & Argeste Zephyro.
 Qui sanā ex dijs sunt nationis atque hominib. magna utili-
 Ast alii sine usu venti inspirant mare, (sat.
 Qui utique incidentes in obscurum pontum,
 Clades magna hominibus, gravem rapiuntur turbine,
 Nunc hi, nunc illi flant, dissipantque navet,
 Nant atque perdat. mali autem non est remediū
 Viris qui illis occurrerint in ponto.

Iidem rursus per terram immensam floribus ornata
 Opera incunda corrumpant humo progenerum hominū,
 Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.

Sed postquam sanā laborem dii beati perfecerunt,
 Cum Titambus aut pro honore pugnarunt vi,
 Iam tum inebant regnare atque imperare,
 Ex Terra consilio, Olympium latē cernentem Iovem,
 Immortalib. Hic. v. inter illos ritē distribuit munia.
 Iupiter aut ē deorū rex primā uxore suam fecit Metin,
 Plurimum ex diis edoctam, & mortalib. hominibus,
 Sed cum iam esset deam casus oculo Minervam
 Paritura, tum demum dolis animo decpto,

Βροτῶν τι σαρπη τι κ' αἰδελότευ κεραιόντι
 Πλῆξαι αὖτ' ὑλύμπιο ἐπαλμῶ. ἅμω δ' ἔπειτα
 Ἐφ' οἷσι διαποσῆας κεφαλὰς δ' ἄνθ' οὐ πύλας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μὴ δάμασι πλεγῶσι ἡμέσας.
 Ἥρην γημεῖς, στυγέει δ' ἄνθ' οὐ πύλας.
 Φλόξ δ' ἑκαυτοδόντος ἀπύουτο τοῖς αἵματι,
 Οὐρ δ' ἐν βήσσησι αἰδῶσι περπαλοῦσάντες
 Πλεγῶντες, πολλὰ δ' ἔπειτα κρήνη γαῖα
 Αἰμῶ διαποσῆας, κ' ἐπύματο κλαστήδω. δὲ
 Τέχνη αὖτ' ἀξίαν ὑπὸ τ' ἀνθρώπων χροῖον
 Θαλασθεῖς, καὶ σίδηρος ἀφ' ἑκαυτοδόντος ἔχον
 Οὐρ δ' ἐν βήσσησι δαμαζομένη περὶ κλήν,
 Τέχνη αὖτ' ἀξίαν ὑπὸ τ' ἀνθρώπων πύλας
 Ὡς ἀρετὴν γαῖα στήθεα περὶ αἰδῶν.
 Εἴτε δ' ἐμὴ θυμὸς ἀκρόν ἐς τὰς ἀνθρώπων.
 Ἐν δ' ἑκαυτοδόντος αἰμῶν περὶ αἰδῶν
 Νόσφι Νότου, Βορέα τε, κ' ἀγρία Ζεφύρου.
 Οἱ γὰρ ἐν δόξῃ γημῶν, θνητοῖς μὲν δόξῃ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μὲν αὖτ' ἀνθρώπων δόξῃ.
 Αἱ δ' αὖτ' ἐν πύλῃ ἐς ἡρώεσσιν ἀνθρώπων,
 Πῶς μὲν γὰρ θνητοῖσι, κακῇ δόξῃ αἰδῶν.
 Αἱ δ' αὖτ' ἄλλαι αἰδῶν, διασπιδῶσι τὴν ἡμέραν,
 Ναύτας δ' ἐφ' οὐρανὸν κακῇ δ' ἐν γήινῃ δόξῃ
 Αἰδῶν οἱ αἰνέοισι σωματῶσιν ἐν πύλῃ.
 Αἱ δ' αὖτ' ἐν γήινῃ ἀπύουσι ἀνθρώπων
 Ἐργ' ἑκαυτοδόντος κακῇ δ' ἐν γήινῃ δόξῃ
 Περὶ πύλῃ κακῇ δ' ἐν γήινῃ δόξῃ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἡ πόσις μέγας δόξῃ ἐξέστησεν,
 Τετῶσιν δ' ἐμὴν κρήνην βίβωσι,
 Δὲ ἡ πόσις ἀνθρώπων βασιλῆα δόξῃ
 Γαῖα θεοδμοσύνῃσιν, ὁλύμπιοι δόξῃ
 Κρανάτων, ὅ δ' ἐπὶ τοῖσι δόξῃ
 Ζεὺς δ' ἐμὴν βασιλείῃσιν, ἀλλοχὸν δόξῃ
 Πλεῖστα δόξῃ αἰδῶν ἐν γήινῃ δόξῃ.
 Αἱ δ' ἐν γήινῃ αἰδῶν, γλαυκῶσι Κρανάτων
 Τέτῶσιν δ' ἐμὴν κρήνην βίβωσι,

Blandis sermonibus, in suam candidis alumnus,
Telluris consiliis, & caeli stellati.

Sic enim ei consuluere, ne regium honorem

Alius haberet Iouis loco, dedit semper eternum.

Ex hac enim in fatiscerat prudentes liberos nasci.

Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem

Par habentem patri robur, & prudens consilia: (geniâ,

Ceterum deinde sanè filium deorum regem & virum

Erat paritura, magnum animum habentem:

Sed illam sanè Iupiter ante in suum candidis ventrem,

Ut nempe ei indicaret dea bonumq; malumq;.

Postea duxit splendidam Themis, qua peperit Horas,

Eunomiaq;, Dicenq;, & Irenen florentem:

Qua opera matura faciunt mortalibus hominibus:

Parcasq;, quibus maximum honorem dedit prudens Iu-

strophq;, Lachesisq;, & Atropen, qua dant (piterni

Mortalibus hominibus habere bonumq; malumq;.

Tres, v. ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas

Oceani filia, peroptabilem formam habens, (habentes,

Aglaiam, & Euphrosynem, Thetiamq;, amabilem,

Quarum & à palpebris amor destillat contuentium

Solvens membra, incundum, v. sub supercilijs afficiunt.

Porrò hic Cereris multa nutriendis ad lectum venit,

Qua peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Plato

Rapiat sua à matre dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemosynem, v. deinceps amavit pulchricomam,

Ex qua Musa aurea mitra reuincta nate sunt,

Novam, quibus placent convivia, & oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem & Dianâ sagittis gaudens &

Desiderabilem prolem præ omnibus caliculis,

Peperit sanè, & Giocchi Iouis amoris mixta.

Postremam, v. Iunonem floridam duxit uxorem.

Hæc autem Haben, Martem, & Lucinam peperit,

Mixta amore deorum regi & hominum.

Ipse, v. in capite, castis oculis præditam Tritogeniam,

Acrem, tumultuq; excitantem, docet exercitus, indomitâ,

Αἰμυλίοισι λόγρυσσιν ἐὼς ἰσκάτθι το τοδωδ,
 Γαίης φρεδμοσυνήσι κὺ Οὐρανὸς ἀστερότοτος.
 Τὸς δὲ οἱ ἰφροσάττω, ἵνα μὴ βασιλεύει τιμὴν
 Αἰλῶ-ἰχθ, Διὸς αἰτὶ, διὼν αἰετθμυτῶν.
 Ἐκ δὲ πῆς εἰμαρτο σφείρονα τίνα γλῆναι.
 Περόττω γδ καύρην γλαυκώπιδα Τελτοχρίαια,
 Γῶσι ἔχουσιν πατρεὶ μῦθῶ κὺ ὀπέρρηθ βυλλῶ.
 Αὐτὰρ ἵππειτ' ἄρα παῖδα διὼν βασιλῆα κὺ αἰδρῶν
 Ἡμῶνσι τέξεσθαι γαίῃσι ἵπποισι ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς φρεδν ἰλὼ ἰσκάτθι το τοδωδ,
 Ὡς δὲ οἱ φρεδναιτο διὰ ἀγαδὸν τε κακὸν τε.
 Δάττειν ἠγάγετε λιπαρὴν Θύμην, ἥ τίαν Ὀΐρας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, κὺ Εἰρημίην τοδωδ.
 Αἴτ' ἱγ' ὠρείοισι κατὰ δὴκτοῖσι βροτῶσι.
 Μοίρας θ' ἡε πλείων τιμὴν πῶρ μνηστῆρα Ζεὺς.
 Κλωδῶ τε Λάχρῶν τε κὺ Ἄλκον αἴτε διδοῖσι
 Θνητοῖς αἰδρῶνσι ἔχον ἀγαδὸν τε κακὸν τε.
 Τροῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμην Χάριτας τίνα καλλιστῆρας
 Ὡς αἰτοῦ κέρη πολυέστων εἰδὸς ἔχουσα,
 Ἀγλαίην κὺ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἰσκαττινῶ.
 Τῶν κὺ ὕπο βλεφάρων ἔροι εἴς το δὴκτοῖσι
 Λισσιμῆς καλὸν δὲ θ' ὕψ' ὀφρύσι δερκισσῶνται.
 Αὐτὰρ ὁ Δῆμῶς πολυφάρμακός ἐστι λῆχῶ ἡλδων.
 Ἡ' τίνα Πρσιφόνην λακώλκτονην Κιδωνίαν
 Ἡ' ῥπασιν ἡε φρεδ μῦθῶς, ἰδὼν ἢ μνηστῆρα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ὕψ' αἰετθ ἰσκάτθι το καλλιστῆρας
 Ἐξ ἡε αἱ Μοῦσαι χερσὶν αἰετθ ὕψ' ἔχοντο
 Ἐννία τῶσι δὲ δὴν θαλίαν κὺ τῶν αἰετθ.
 Λητὼ δὲ Ἀπόλλωνα, κὺ Ἄρτεμιν ἰσκάτθι.
 Ἰμφορτα γόνει πῶρ παῖται ἰσκάτθι.
 Γαίαν τ' αἰετθ Διὸς φιλότῃ μιγῶσαι.
 Λοιδονέττω δὲ Ἡφελὼ θαλῆν παῖσαιτ' ἄκατθ.
 Ἡ' δ' Ἡφελὼ, κὺ Ἄρτεμιν, κὺ Εἰλεῖθμα ἱππῆς,
 Μεθῶς ἐς φιλότῃ διὼν βασιλῆι κὺ αἰδρῶν.
 Αὐτὸς δὲ ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τελτοχρίαια
 Δοιτῶν, ἰσκάτθι μνηστῆρας ἰσκάτθι το τοδωδ.

Venerandamque clamoribusque placuerunt, bellique pu-
lchrum aut Vulcanum inclitum, amoris indulgens, (græc.
Peperit) et vires intendit, et contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, cithicolas.

Ex Amphitrite autem et granicepe Neptuno,
Triton latè potens natus est magnusque maris
Fundum tenens, apud matrem charam, et patrem regi
Incolit auratis, ades magnus deus, sed Marti
Clypeos dissecans, Vires, Timorem et Mortem peperit,
Grauet, quique virorum densas turbant phalanges
In bello horrido, una cum Marte urbes deuastant.

Et Harmoniam quæ Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Ioni. v. Atlantis filia Maia peperit gloriosum Mercurium
Præcæm decorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmi filia. v. ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum bilarem,
Immortalem mortali, nunc. v. ambo dii sunt.
Alcmena. v. peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Iouis nubicogi.

Aglaia. v. Vulcanus percelebris, utroque pede claudens
Minimam natam à Gratia floridam duxit uxorem. (cano
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam Ariadnem,
Filiam Minos, in flere existentem fecit coniugem:
Hanc. v. ei immortalē expertemq. senij fecit Saturnium.
Hebem aut Alcmena pulchros talos habentis fortis fi-
lis Herculis, peractis luctuosis certaminibus, (liox,
Filia Iouis magni, et Iunonis auris calceamentis utentis
Pudicam duxit uxorem in Olympo nupta.

Felix, qui magno facinore inter deos confectus,
Habitat illæsus, et expertus senij omnibus diebus.
Soli autem indefesso peperit inctus Oceanus
Persis, Curetisque et Aetæ regem.

Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceanus perfecti flumij (ditiā,
Duxit, decorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præ-
Hæc aut ei Medeam pulchros tales habuissent in amore

Πότνια, ἥ κέλαδός τε ἄδον, πόλεμαί τε κούρηται.
 Ἡ ῥα δ' Ἡφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃ μιγίστη
 Γείνατο, καὶ ξαμύρησι, καὶ ἤρωσι δ' ὀφθαλμοῖσιν.
 Ἐκ πάντων τέχῃσι κακιστάμενοι ἕρατιώων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιπείτης καὶ ἱερικτύπου ἔννοσι γαῖν,
 Τρίτων Ἀρυδάμαχόν τε μιγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πυθάρῳ ἔχων, ὅθ' ἔμπερ φίλη καὶ πατρὶ ὄρατο
 Ναΐδ' ἔχουσα δῶ, ἄνθος Διός. αὐτὰρ Ἀρή
 Ρ' ἰοτόρεα Κυθήρεια Φόβοι καὶ Δαίμονι ἔπαιτεν.
 Δεινὸς, οἱ τ' αἰδοῦντο πυκινὰς κλοῖεσι φάλαγγας
 Ἐν πολέμοι κρύεσθαι, σιωπῇ Ἀρή στυλοπόροισιν.
 Ἀρμονίῳ θ' ἦν Κάδμος ὑπὸ θυμῷ. δέ τ' ἄκουσιν,
 Ζῆνι δ' ἄρ' Ἀ' πλεονεξίας Μαιή τε καὶ κούριον Ἐρμῷ
 Κήρυκ' ἄδανάτων, ἔρδι λήχῃ εἰσιν αἰετῶσα.
 Κάδμω δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φάειμον ἦν,
 Μυχθεῖσ' ἐν φιλότῃ, Διόνυσον παλυνμήδα,
 Ἀδανάτων. δῖα δ' ἔτι νῦν δ' ἀμφοτέρω δώδ' εἰσὶν.
 Ἀλκμήῳ δ' ἄρ' ἔπειτα βόλῃ Ἡρα κλειῖναι,
 Μυχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφέλῃ γένετο.
 Ἀγαμέμνῳ δ' Ἡφαιστον ἀγακλυντὸς ἀμφιγυῖας,
 Ὀπλοτάτῃ Χαρῖτιν, θαλῆρ' ἰοῖσσι τ' ἄκουσιν.
 Χρυστάμῳ δ' Διόνυσος ξυμδίῳ. Ἀρεῖ δ' ἰναι,
 Κέρῳ Μινῶ, θαλῆρ' ἰοῖσσι τ' ἄκουσιν.
 Τῶν δ' οἱ ἀδανάτων καὶ ἀγέροισι Κρονίαν.
 Ἡ δ' ἔτι δ' Ἀλκμήῳ καλλισφύρῳ ἄλκιμος ἦν,
 Ἰς Ἡρα κλειῖναι τελέσας σὺ ὄστας ἀέθλους,
 Παῖδ' αὖ Διὸς μεγαλοῖο καὶ Ἡρῆς χρυσόπεδ' ἰναι,
 Αἰδούῳ δέ τ' ἄκουσιν, ἐν Οὐλύμῳ νιφάσθαι.
 Ὀλβιῷ δ' ὅς μ' ἐγὼ γὰρ ἐν ἀδανάτοισιν ἀλκίωσας
 Ναιεῖ ἀπὸ μακρός, καὶ ἀγέροισι ἦμαρ πάντας.
 Ἡ δ' ἔτι δ' ἀλκίωσας τέκε κλυτὴ Νηλεΐδῃ.
 Πρῶσις, Κίρῳ τ', καὶ ἰοῖσσι βροτῶσιν.
 Αἰνέει δ' ἦν φαισθεῖσσι Ἡελίοιο,
 Κέρῳ Νηλεΐδῃ τελέσας ποταμῶσιν
 Ἰσμοῖ, δῖα δ' ἐν βυλῇ, Εἰδὲ καὶ καλλιπάρῳ.
 Ἡ δ' ἔτι δ' ἀλκίωσας ἀλκίωσας ἐν φιλότῃ

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete caelestes domos tenentes,
 Insulae, & continentes terrae, & salus intus Pontus.
 Nunc autem dearum caelum cantate blandiloqua
 Musa Olympiades, filia Iouis Aegiochi,
 Quaecunque mortales apud viros cubantes,
 Immortales, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, praestantissima dearum,
 Iasio heroi mixta incundo amore,
 Nomali in ter-proscisso, Creta in pingui populo,
 Bomus: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
 Omne: qui .v. omnia fuerit, & cuius ad manus venerit,
 Illum locupletem facit, multamq; ei praebeat felicitatem
 Cadmo praeterea Harmonia filia aurea Veneris,
 Ino & Semelem, & Aganem pulchras genas habentem,
 Autonomenq; quae duxit Aristaei de sa caesare praeditus,
 Peperit, & Polydorum, moenij pulchre cinctis in Thebis.
 Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore abundanti auro Veneris,
 Callirhoe peperit filium mortaliu praestantissimu omnium,
 Geryonem, quem interfecit vii Herculeana,
 Boves propter fluxipedes circumflua in Erythea,
 Tithone vero Aurora peperit Memnona aerea galea ma-
 Aethiopum regem: & Emathionem regem. (natum,
 Verum Cephalo peperit inelytum filium,
 Fortem Phaethontem, dijs similem virum. (tatis,
 Quae sane iuuenem teneru florem habentem gloriosa puber-
 Puerum iuuenilia sapientem, amans risu Venus,
 Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
 Edituum nocturnum fecit, daemone diuinum.
 Filiam vero Aeta a Ioue nutriti regis
 Aesonides, voluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Aeta, peractis suspiriosis certaminibus,
 Quae multa imperabas magnus rex superbus,
 Iniurius Pelias, & impius, sortium facinoru patratior.
 Quibus peractis ad Iolcum redijt, multa perpeffus,

Τείναι δ' ὑποσπινδαίσεια διὰ χρυσίου Ἄφροδίτην.

Τ' μῆϊς μὲν νῦν χαίρειτ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοί τ' ἡπειροί τε, καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.
 Νῦν δ' ἰδέσθων φύλον ἀείσατε ἠδ' ὑπέπειθα
 Μῦθον Ὀλυμπιάδης, κύρσαι Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσων δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν θυμὸν δαΐσεια
 Ἄδαξανται γαίαντα θεοῖς ὀπείκαλα τίετα.
 Δημιῶν μὲν Πλῆτον ἐγείνατε, δῖα δαΐων,
 Ἰᾶσις ἄρ' ἔμμελ' ἔρατῃ φιλότῃ,
 Νῆσ' ἐν τετράλει, Κρήτης ἐν πᾶσι δῆμα,
 Ἐδδλόν, ὅς ἐστι δῖα γλῶττι καὶ ἀνδράσιν ὕμναι θαλάσσης,
 Πᾶσαν τ' ὅτ' ἐτυχάνη, καὶ ἔκ' ἐς χαίρας ἵκαται,
 Τότ' ὅτ' ἀφ' ἑνὸς ἰδμε, πολὺν τέ οἱ ἄπασσι ὄλεον.
 Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσῆ Ἄφροδίτης,
 Ἰνὸς καὶ Σαμῆλιν, καὶ Ἀγαμέμνονα καλλιπαῖρον,
 Αὐτοτόλῳ δ' ἦν γῆν' Ἀλκίον βαδύχαίτης,
 Γαίαντα, καὶ Πελοπόννησον εὐσεφάτω ἐν Θέῃ.
 Κύρην δ' Ὀκλακίῳ Χρυσόορι καρτεροδύμῳ
 Μηχεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχέου Ἄφροδίτης,
 Καλλιερῆ τέκε παῖδα βροτῶν κρείττους ἀπαίων,
 Γερωνία. τὸν κτείνε βίῃ Ἡρακλεΐν,
 Βοῶν ἔνκα' ἐλπίσιν ἀμφιρρύττω εἰν Ἐρυθείῃ.
 Τιθωνῶ δ' Ἡὸς τέκε Μίμωνα χαλκοκορυμβῶν,
 Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ Ἡμερίωνα αἶακτα.
 Αὐτὰρ τοῖς Κεφάλοι φυπύσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφιδάμοι Φαίδοντα, θεοῖς ὀπείκαλοι δῖοι.
 Τότ' ὅτ' ἰόν τέρει δῖος ἔχοντ' ἐρικυδέ' ἦεν
 Παῖδ' ἄπ' ἀπὸ φρονέοντα φιλομειδῆς Ἄφροδίτης
 Ὄρ' αἰδρετ' ἀμφὶν καὶ μιν ζαδῆς ἐν νηῶσι,
 Νηεπόλον κῆρον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
 Κύρην δ' Αἰήτω διοξέφῳ βασιλῆῳ,
 Αἰστυίδης βυλῆσι θεῶν αἰγχευτάων
 Ἡὸς παρ' Αἰήτῃ, τελέσας σούεστας αἰθλοῖς,
 Τούς πολλὰς ἐπέταλλε μίγας βασιλῆς ὑδρῶν,
 Τ' βρεγῆς Πελοῖς, καὶ ἀταρταλῶν ὄρεμυρῆς.
 Τὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μεγέσας,
 ἰ. ἡ.

*Peloci in nare vehens nigris-oculis-praditâ puellam,
 Esonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sanè hæc domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeu peperit filiû, quem in montibus educabat Chiron
 Phillyrides: magni verò Iouis voluntas perficiebatur.
 Cætrùm Nerei filia marini senis,
 Phœcum quidem Psamathe peperit, præstantissimâ dearû
 Eaci in amore, per auream Venerem.
 A Pelœo aut subacta dea Thetis candidos-pedes habet,
 Peperit Achille præsumptem p viros, leonis animo p̄ditû.
 Et nam porro pep. rit pulchrè coronat a Cytheræa,
 Anchusa heroi mixta incuulo amore,
 Ida in verticibus, habentis multos anfractus, Syluosa.
 Circe verò, Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Ulyssu ærumnosi in amore,
 Agrium, a'que Latinum inculpatumq; fortemq;
 Qui sanè valde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis valde inclitis imperabant.
 Naustimum verò Ulyssi Calypsò excellentissima dearû
 Peperit, Naustimumq; mixta grato am. re.
 Hæ quidem mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt dys pares filios.
 Nunc verò fœminarum agmen cantare suavis loquæ
 Musa Olympiades, filia Iouis Egiuchi.*

FINIS THEOGO-

nia Hesiodi.

Ω' κείνους δ' αὖτ' ἔχων ἐλκεάπιδ' ἀκέρω,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλαρῶν ποίησά τ' ἀκοίτην.
 Καί ῥ' ἦγε δ' ἔμνησ' ἱστ' Ἰήσωνι ποιμὸν λαῶν
 Μήδην τέκε παῖδα, τὸν ἔρισιν ἱστρεφί χείρσιν
 Φιλυρείδης μεγάλη ἢ Διὸς τόθ' ἐξέτελείτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆθ' κῦρ' αἰλίοιο χέροντος,
 ἦτοί μ' αὖ Φῶκεν Ψαμμάδην τέκε δ' ἄα Διάων,
 Αἰακῷ ἐν φιλότῃ, διαχρυσῶ Ἀφροδίτῃ.
 Πηλεΐ ἢ δ' ἔμνησ' ἱστ' ὅτις ἀργυροπάζα.
 Γείνατ' Ἀχαιῶν ῥηξέμεν, θυμολίοντα.
 Αἰνεΐαν δ' ἄρ' ἐπικτενέυσσ' αἶμα Κυδέρεια,
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μυχῆσ' ἐρετῇ φιλότῃ,
 Γόης ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃ, ὑλκίῃσιν.
 Κίρκῃ δ' Ἠελίῳ θυγάτηρ Τ' ἄφριονίδας,
 Γείνατ' Ὀδυσσῆθ' παλασιφρονθ' ἐν φιλότῃ,
 Ἀχαιοῖν, ἢ ἢ Λατῆϊον ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Οἳ δ' ἦ τοι μέγα τέλει μυχῶν νησῶν ἱδρῶν,
 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσαν.
 Ναυσίδου δ' Ὀδυσσῆϊ Καλλιπῶ δ' ἄα Διάων
 Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μυχῆσ' ἐρετῇ φιλότῃ.
 Αὐτὰρ αὖθις ἐπὶ τῷσι παρ' ἀνδράσιν ὀνηθεύσας
 Ἀΐδαται γίγαντο θεοῖς ἐπεί κ' ἔλα τίνα.
 Νηῶν ἢ γυναικῶν φύλον ἀείσατε, ἡδυπέπαι,
 Μῦσιν Ὀλυμπιάδης, κῦρ' αἰὲρ ἀγρόχοι.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ

Ἡσίοδου Θεογονίας.

ι. ιη.



ALIA EX ALIIS QVIBVS-
dam Hesiodi operibus
carmina.

EX EO EIS.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudiū & odium.
Quicumque largiter bibit, vinum illi est folidum,
Simul verò pedes manusq; ligat, linguamq;, mentem q;
Vinculis impronissis: amat q; ipsum molli somnus.

EX MELAMPODIA.

Iucundum enim est in convivio & epulis florentibus
Oblectare se sermonibus, postq; dapibus saturati fuerint.

Ex Eadem.

---Huic .a. Mares celer nuntius venit per domum,
Impletumq; argenteum scyphum attulit, & dedit regi.

Et rursus.

Et tunc vates quidem lorum arcus abstulit manibus,
Iphiclus aut in terga urgebat. illi verò ponē,
Scyphum tenens altera, altera verò sceptrum subleuās.
Instabat Phylacus, & servos alloquitur us est.

FINIS OPERVM
Hesiodi.



Α Λ Α Λ Ε Ε Α Λ Λ Ω Ν Τ Ι-

τῶν Ἡσιόδου ποιημάτων

ἔπη.

Ε Κ Τ Ω Ν Η Ο Ι Ω Ν.

Οἴα Διόνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἔχθρῳ.
 Ὅς τις ἄσπιον πίνοι, εἶν' οὐδ' εἰ ἔπλετο μάρμαρ,
 Σὺν ᾧ πόδας χεῖρας τε δέξιν, γλῶσσαν τε ῥόον τε,
 Δισμῶϊς ἀφραστοῖσι· φιλεῖ δ' ἑὶ μελιδακὺς ὕπνῳ.

Ε Κ Τ Η Σ Μ Ε Λ Α Μ Π Ο Δ Ι Α Σ.

Ἡ δὲ γὰρ ἴσ' ἐν δαυτὶ καὶ εἰλαπνὴν τιθαλίην
 Τίρπωδαι μύθουσιν, ἔπειτα δαυτὸς καρίσσονται.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

— τῷ δ' Μάρης θυὸς ἄγγελος ἦλθε δ' οἴκῳ.
 Πλήσας δ' ἀργυρίου σκύθῳ φέρε, δῶκε δ' ἄνακτι.

Καὶ πάλιν.

Καὶ τότε μάρ τις μὲν δισμὸν βινὺ αἴνυτο χρυσῖν·
 Γοικέσθ' δ' ὅτι τῶν ἐπεμνήτο· τῷ δ' ἐπόπιδεν,
 Σκύθῳ ἔχων ἑτέρῳ, ἑτέρῳ δ' οὐκ ἔπλεον αἰέρας,
 Ἐστλα θυλακῷ, καὶ ἐν δμασίῳ ἱεῖπεν.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ω Ν

Ἡσιόδου συζομένων.

i. iiij.



TABVLA GENEALOGIAE DEORVM,
vt ab Hesiodo in
Theogonia recensetur.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΙΜΥΜ ΩΙ-
ἐχέμετο χάος, ἔπειτα δὲ
ἡ γῆ, καὶ Τάρταρος,
καὶ Ἔρως.

*dem fuit Chaos: Deinde
Terra, & Infernus,
& Amor.*

ἘΚ ΧΑΟΣ. ΕΧ ΧΗΛΟ.

1 Ἐρεβός, *Erebus,* 83, 26

2 Νύξ, *Nox,* 83, 26

ἘΞ ΕΡΕΒΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΕΡΕΒΟ ΕΤ
Νύκτος.

Noctē.

1 Αἴθήρ, *Aether,* 83, 27

2 Ἡμέρα, *Dies,* 86, 27

ἘΚ ΝΥΚΤΟΣ ΕΧ ΝΟΚΤΗ
μέγας.

folā.

1 Μόρως, *Fatum,* 86, 6

2 Κῆρ, *Parca,* 86, 6

3 Θάνατος, *Mors,* 86, 7

4 Τῆνος, *Somnus,* 86, 7

5 Φύλον ὀνειρόν, *Genus somniorum,* 86, 7

6 Μῶμος, *Momus,* 86, 9

7 Οἴζις, *Erynnas,* 86, 9

8 Ἑσπερίδες, *Hesperides,* 86, 10

9 Κλωθώ, *Clotho,*

10 Λάχαι, Λάχαις, *Parca Lachesis,* 86, 10

11 Ἄτρεψ, *Atropes.*

12 Νέμεσις,	Nemesis,	86, 18
13 Ἀπάτη,	Fraus,	86, 19
14 Φιλότης,	Amicitia,	86, 19
15 Γήρας,	Senectus,	86, 20
16 Ἐξέσις,	Contentio,	86, 20
ΦΕΒ ΕΡΙΑΔΟΣ. EX CONTENTIONE		
1 Ἄλγος,	Labor,	86, 21
2 Ἀλήθεια,	Oblivio,	86, 22
3 Ἀσμός,	Pestis,	86, 22
4 Ἀλγία,	Dolores,	86, 22
5 Τσίμνις,	Pugna,	86, 23
6 Φόβος,	Timores,	86, 23
7 Μάχη,	Prælia,	86, 23
8 Ἀνδροκτασία,	Strages,	86, 23
9 Νείκη,	Iurgia,	86, 24
10 Λόγος ψευδής,	Sermones mendaces,	86, 24

11 Ἀμφιλογία,	Disceptationes,	86, 24
12 Ἀσέβεια,	Licentia,	86, 25
13 Ἄτη,	Nexa,	86, 26
14 Ὀρκός,	Invicementum,	86, 27
ΦΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΧΤΕΡΡΑ		
μόνως.	Sola,	

1 Οὐρανός,	Calum,	83, 30
2 Ὀρη,	Montes,	83, 32
3 Πόντος,	Pontus,	83, 34

ΦΕΔ ΟΥΡΑΝΟΥ Ε CÆLO Ε Τ		
ἐν Γῇ.	Terra.	

1 Ὠκεανός,	Oceanus,	83, 36
2 Κοῖτις,	Cornu,	85, 1
3 Κρεῖτις,	Cremus,	85, 1
4 Ὑπερίων,	Hyperion,	85, 1
5 Γαίης,	Iapetus,	85, 1
6 Θεία,	Thea,	85, 2
7 Ρεία,	Rhea,	85, 2
8 Θίμω,	Themis,	85, 2

9	Μνημοσύνη,	Mnemosyne,	85,2
10	Φοίβη,	Phoebe,	85,3
11	Τηθύς,	Tethys,	85,3
12	Κρόνος,	Saturnus,	85,4
13	Βρόντη,	Bronze,	85,
14	Κύκλωπες, Στερόπη,	Cyclopes, Sterope,	6,
15	Άργη.	Arges,	6 7
16	Κότις,	Cottus,	85,16
17	Βριάρεως,	Briareus,	85,16
18	Γύγης,	Gyges,	85,16
19	Έρυνύες,	Erynnyes,	87,16
20	Γίγαντες,	Gigantes,	87,16
21	Νύμφαυ Μελίση	Nymphæ Melia,	87,18

ΤΕΚ ΤΟΤ ΠΕΡΙ ΕΧ ΣΡΥΜ ΑΓΕ-
τα αἰθρία ἔχεν ἀφροδ.

1 Αφροδίτη, Venus, 87,22

ΤΕΞ ΩΚΕΑΝΟΥ ΕΧ ΟΥΕΑΝΟ
ἢ Τηθύς.

Ποταμοί, Flumy:

1	Νεῖλος,	Nilus,	95,25
2	Άλφειός,	Alpheus,	95,25
3	Η'ερειδανός,	Eridanus,	95,25
4	Στρυμών,	Strymon,	95,26
5	Μαίανδρος,	Maander,	95,26
6	Ι'στρος,	Ister,	95,26
7	Φάσις,	Phasis,	95,27
8	Ρ'ήσος,	Rhesus,	95,27
9	Άχελούς,	Achelous	95,27
10	Νέσος,	Nessus,	95,28
11	Ρ'όδιος,	Rhodius,	95,28
12	Αλιάκμων,	Haliacmon,	95,28
13	Ε'πίαπος,	Heptaporus,	95,28
14	Γρανικός,	Granicus,	95,29
15	Αἰσάρης,	Esarus,	95,29

16	Σιμοίς,	Simois,	95.29
17	Πηνειός,	Peneus,	95.30
18	Ερμῆος,	Hermus,	95.30
19	Καίκο,	Caicus,	95.30
20	Σαγγάριος,	Sangarius,	95.31
21	Λαδών,	Ladon,	95.31
22	Παρθένιος,	Parthenius,	95.31
23	Ευένος,	Euenus,	95.32
24	Αρδής,	Ardeus,	95.32
25	Σκαμάνδριος,	Scamander,	95.33

ΚΟΤΡΑΙ.

FILLI.

1	Πήθο,	Pitho,	95.36
2	Αδμήτης,	Admeto,	95.36
3	Γαμή,	Iambe,	95.36
4	Ηλέκτρα,	Electra,	95.36
5	Δωρίς,	Doris,	97.1
6	Πρυμνή,	Prymno,	97.1
7	Ουρανία,	Urania,	97.1
8	Γίππο,	Hippo,	97.2
9	Κλυμένη,	Clymene,	97.2
10	Ρηδία,	Rhadia,	97.2
11	Καλλιρρόη,	Callirhoë,	97.2
12	Ζεύς,	Zeuxo,	97.2
13	Κλυτία,	Clytia,	97.3
14	Ιδία,	Idya,	97.3
15	Πασίβοη,	Pasiboë,	97.3
16	Πλαξάουρα,	Plexaure,	67.4
17	Γαλαξάουρα,	Galaxaure,	97.4
18	Διώνη,	Dione,	97.4
19	Μελόβοσις,	Melobosis,	97.5
20	Θοή,	Thoë,	97.5
21	Πολυδορά,	Polydora,	97.5
22	Κέρκις,	Cercis,	97.6
23	Πλούτις,	Pluto,	97.6
24	Πέρσις,	Perseis,	97.7
25	Γαμία,	Gamia,	97.7

26	Ἀχάστη,	Acaste,	97,7
27	Χάνθη,	Xanthe,	97,7
28	Πετρεΐα,	Petrea,	97,8
29	Μενεσθῆς,	Meneſtho,	97,8
30	Εὐρώπη,	Europa,	97,8
31	Μήτις,	Metis,	97,9
32	Εὐρυπύχη,	Euryptome,	97,9
33	Τηλεσθῆς,	Teleſtho,	97,9
34	Κρισία,	Criſia,	97,10
35	Ἀσία,	Asia,	97,10
36	Καλυψώ,	Calypſo,	97,10
37	Εὐδώρα,	Eudora,	97,11
38	Τύχη,	Tyche,	97,11
39	Ἀμφιρόν,	Amphiro,	97,11
40	Ὀκυρὸς,	Ocyro,	97,11
41	Στύξ,	Styx,	97,12
¶ ΕΚ ΚΟΙΟΤ, ΚΑΙ Ε Χ C Ο Ε Ο, Ε Τ			
	Φοίβη,	Phoebe,	
1	Λατώ,	Latoa,	99,28
2	Ἀστερία,	Aſteria,	99,24
¶ ΕΚ ΚΡΕΙΟΤ ΚΑΙ Ε Χ C Ρ Ε Ο Ε Τ			
	Εὐρυβία,	Eurybia,	
1	Ἀστραῖα,	Aſtraw,	97,27
2	Πάλλας,	Pallas,	97,27
3	Πέρσης,	Perſeus,	97,28
¶ ΕΞ ΑΣΤΡΑΙΟΤ Ε Χ Α Σ Τ Ρ Ε Ο			
	ἡ Ἥρα,	et Aurora,	
1	Ἀργέστης,	Argeste,	97,30
2	Ζέφυρος,	Zephyrus,	97,30
3	Βορέας,	Boreas,	97,40
4	Νότος,	Notus,	97,31
5	Ἑωσφόρος,	Lucifer,	97,32
6	Ἄστρα,	Aſtra,	97,32
¶ ΕΚ ΠΑΛΑΑΝ. Ε Χ Π Α Λ Λ Α Ν.			
	Ἰο καὶ Στυγία,	et Styge,	
1	Ζῆλος,	Zelus,	97,33

Νίκη,	Victoria,	97.33
Κόρυς,	Corus,	97.36
Βία,	Via,	97.36

ΕΚ ΠΕΡΣΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΤΕΡΣΕΟΥΤ
Asperas, Aspera.

ΕΞ ΤΗ ΠΕΡΙΟ- ΕΧ ΥΠΕΡ ΙΟ-
ne & Ibea,

Η'ΑΘ,	Sol,	97.22
Σελήνη,	Luna,	97.22
Η'Θ,	Amora,	97.23

ΕΞ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΛΕΟΥΤ
Persidis, Perside.

Κίρκη,	Circus,	129.32
Λήτης,	Letes,	129.32

ΕΞ ΛΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΛΕΤΟΥΤ
Idas, Idae.

Μήδεια,	Medea,	129.36
---------	--------	--------

ΕΞ ΙΑΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΙΑΡΕΤΟΥ
Cyrenis, Cyrene.

Ατλας,	Atlas,	103.16
Μενότιον,	Menotium,	103.17
Προμηθεύς,	Prometheus,	103.17
Επιμηθεύς,	Epimetheus,	103.18

ΕΞ ΑΤΛΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΑΤΛΑΝΤΕΟΥΤ
Maia, Maia,

Μαία,	Maia,	129.13
-------	-------	--------

ΕΚ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΑΤΥΡΝΟΥΤ
Pelas, Pelas.

Υψία,	Ufia,	101.33
Ουρανός,	Ceres,	101.33
Η'ΑΘ,	Iuno,	101.33
Πλούς,	Pluto,	101.34
Νεφελή,	Nephelus,	101.35
Ζεύς,	Jupiter,	101.36

ΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΗΒΕΤΥΝΟΥΤ
Cyrenis, Cyrene.

Κυμοπύλας,	Cymopela,	123.13
------------	-----------	--------

ΠΕΚ ΠΟΣΕΙΑΩ- ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ

ν & Ἀμφιτρίτης.

Amphitrite.

1 Τρίτων,

Triton,

129, 6

ΠΕΚ ΠΟΣΕΙΑΩ- ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ

ν & Μεδέας.

Medusa.

1 Χρυσάωρ,

Chrysaor,

93, 4

2 Πήγασος & ἵππος,

Pegasus equus,

93, 4

ΠΕΚ ΧΡΥΣΑΩ- ΕΧ CΗΡΥΣΑΩ-

ρος & Καλλιρρόης.

re & Callirhoe.

1 Γερυονίδης,

Geryoneus,

93, 10, &

133, 20

ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΝΕ.

1 Πόδας,

Minerva,

127, 35

ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

& Θέμιδος.

Themida.

1 Εὐνομία,

Eunomia,

2 Γραμ, Δίκη,

Grav, Dice,

127, 13

3 Εἰρήνη,

Irene,

6 Μοῖραι γ',

Parca tres,

127, 15

ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

& Εὐρυνομίας.

Eurynome.

Ἀγλαΐης,

Aglaias,

3 Χάριτες, Εὐφροσύνης.

Charites Euphrosyne,

122,

Θαλία,

Thalia,

20

ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

& Δήμητρος.

Cerere.

1 Προσφόνη,

Proserpina,

127, 14

ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

& Μνημοσύνης.

Mnemosyne.

9 Μῦσαι,

Musa,

127, 27

ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

& Ἀπώης.

Latoa.

1 Ἀπόλλων,

Apollo,

127, 29

2 Ἄρτεμις

Diana,

127, 29

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

ΗΉρα.

Juno.

- | | | | |
|---|------------|-----------|--------|
| 1 | ΗΉρα, | Hebe, | 127,33 |
| 2 | Άρης, | Mars, | 127,33 |
| 3 | Ειλύθια, | Lucina, | 127,33 |
| 4 | ΗΉφαιστος, | Vulcanus, | 129,2 |

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

Μαία.

Maiä.

- | | | | |
|---|--------|------------|--------|
| 1 | Ερμής, | Mercurius, | 129,13 |
|---|--------|------------|--------|

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

Σεμέλη.

Semelo.

- | | | | |
|---|-----------|----------|--------|
| 1 | Διόνυσος, | Bacchus, | 129,16 |
|---|-----------|----------|--------|

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

Άλκμήνη.

Alcmene,

- | | | | |
|---|-----------|-----------|--------|
| 1 | ΗΉρακλῆς, | Hercules, | 129,18 |
|---|-----------|-----------|--------|

ΦΕΚ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΜΑΡΤΕ ΕΤ

Αφροδίτης.

Venerē.

- | | | | |
|---|----------|-----------|--------|
| 1 | Φόβος, | Phobus, | 129,9 |
| 2 | Δαίμων, | Dimna, | 129,9 |
| 3 | Άρμονία, | Harmonia, | 129,12 |

ΦΕΚ ΠΟΝΤΟΥ ΕΧ ΠΟΝΤΟ ΕΤ

ἡ Γῆ.

Terra.

- | | | | |
|---|----------|----------|-------|
| 1 | Νηρέας, | Nereus, | 89,28 |
| 2 | Θαύμας, | Thaumas, | 89,32 |
| 3 | Φόρυξ, | Phorcys, | 89,32 |
| 4 | Κητώ, | Ceto, | 89,33 |
| 5 | Εὐρυβία, | Eurybia, | 89,34 |

ΦΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΗΡΕΟ ΕΤ

Δαριδῆ.

Donide.

- | | | | |
|---|------------|-------------|------|
| 1 | Πρωτώ, | Proto,* | 91,2 |
| 2 | Εὐκράτη, | Eucrate, | 91,2 |
| 3 | Σαῶ, | Sao, | 91,2 |
| 4 | Άμφιτρίτη, | Amphitrite, | 91,2 |
| 5 | Εὐδώρα, | Eudora, | 91,3 |
| 6 | Θήτις, | Thetis, | 91,3 |

7	Γαλιών,	Galene,	91,3
8	Γλαύκη,	Glauce,	91,3
9	Κυμοδόνη,	Cymothoe,	91,4
10	Σπώ,	Spio,	91,4
11	Θαλία,	Thalia,	91,4
12	Μελίτη,	Melita,	91,5
13	Εὐλιμένη,	Eulimene,	91,5
14	Αγανή,	Agane,	91,5
15	Πασίθεα,	Pasitheas,	91,6
16	Ερατώ,	Erato,	91,6
17	Ευνείκη,	Eunice,	91,6
18	Δωτώ,	Doto,	91,7
19	Πρωτώ,	Proto,	91,7
20	Φέρυσσα,	Pherusa,	91,7
21	Δυναμένη,	Dynamene,	91,7
22	Νηστήη,	Nesaa,	91,8
23	Ακταίη,	Actae,	91,8
24	Προτομίδης,	Protomida,	91,8
25	Δωρίς,	Doris,	91,9
26	Πανόπη,	Panope,	91,9
27	Γαλατεία,	Galatea,	91,9
28	Ἰπποδόνη,	Hippothoe,	91,10
29	Ἰππονόη,	Hipponoe,	91,10
30	Κυμοδόκη,	Cymodote,	91,11
31	Κυματολήνη,	Cymatolege,	91,12
32	Κυμώ,	Cymo,	91,14
33	Ἡϊόνη,	Eione,	91,14
34	Ἀλιμένη,	Halimede,	91,14
35	Γλαυκονόμη,	Glaucanome,	91,15
36	Ποντοπόρος,	Pontoporia,	91,15
37	Λειχγόρα,	Liagora,	91,16
38	Εὐαγόρα,	Euagora,	91,16
39	Λαομέδεια,	Laomedias,	91,16
40	Πολυνόμη,	Tolynome,	91,17
41	Αὐτονόη,	Autonoe,	91,17
42	Λυσιάνασσα,	Lysianassa,	91,17

43	Εὐάρνη,	Euarne,	91,18
44	Ψαμμάθη,	Psamathe,	91,19
45	Μενίππη,	Menippe,	91,19
46	Νησώ,	Neso,	91,20
47	Εὐπόμπη,	Eupompe,	91,20
48	Θημιστώ,	Themisto,	91,20
49	Προνόη,	Pronoe,	91,20
50	Νημερτής,	Nemertes,	91,21
ΤΕΚΘΑΤΜΑΝ-ΕΧΤΑΥΜΑΝΤΕ			
	της καὶ Ἡλέκτρας.	καὶ Elektra.	
1	Ἴρις,	Iris,	91,25
2	Ἄρπυια,	Ἀέλλο,	91,26
3	Ὠκυπέτη,	Harpyia, Ocyrete,	91,26
ΤΕΚΦΟΡΚΤΟΣ ΕΧΦΟΡΚΤΕΤ			
	καὶ Κητώε.	Ceto.	
1	Γραία,	Graa,	91,29
2	Πεφρεδω,	Pephredo,	91,32
3	Ἐνυό,	Enyo,	91,32
4	Σθηνό,	Stheno,	
5	Γοργόνες, Εὐρυάλη,	Gorgones, Euryale,	91,33
6	Μέδουσα,	Medusa	
7	Ἐχιδνα,	Echidna,	91,18
8	Δρακὸν φύλαξ ἰ- σσοειδών,	Draco custos Hesperidum,	91,20
ΤΕΚΤΑΡΤΑΡΟΤ ΕΧΤΑΡΤΑΡΟ			
	καὶ Τῆς.	καὶ Terra.	
1	Τυφωεύς,	Typhoeus,	123,4
ΤΕΚΤΤΦΩΕΩΣ ΕΧΤΤΡΗΘΕΩ.			
	Ἄνεμοι,	Venti,	125,16
ΤΕΚΤΤΦΩΝΟΣ ΕΧΤΤΡΗΘΝΕ			
	καὶ Ἐχιδνῆς,	καὶ Echidna.	
1	Ὀρθος κύων,	Orthus canis,	93,32
2	Κέρβερος,	Cerberus,	93,33
3	Υδρα Λερναία,	Hydra Lernaia,	93,36
4	Χίμαιρα,	Chimara,	93,6
	κ. i.		

ΦΕΞ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΟΡΤΗΘΕΤ

Χιμαίρας.

Chimara.

1 Σφίγξ,

Sphinx,

95, 13

2 Λέων Νεμαιοῦ.

Leo Nemaus,

95, 14

ΦΕΞ ΙΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΙΑΣΙΟΕΤ

Δήμιοι.

Cerere.

1 Πλῦτος.

Plutus,

131, 8

ΦΕΚ ΚΑΔΜΟΥ ΕΧ ΚΑΔΜΟΕΤ

καὶ ἡρμονίας.

Harmonia.

1 Ἰνώ,

Ino,

131, 15

2 Σεμέλη,

Semele,

131, 15

3 Ἀγαυή,

Agave,

131, 15

4 Αὐτονόη,

Autonoë,

131, 16

5 Πολύδωρος.

Polydorus,

131, 17

ΦΕΚ ΤΙΘΩΝΟΥ ΕΧ ΤΙΘΩΝΟ

καὶ Ἠώς.

et Aurora.

1 Μήμιον,

Memnon,

131, 24

2 Ἡμαθίων,

Emathion,

131, 24

ΦΕΚ ΚΕΦΑΛΟΥ ΕΧ ΚΕΡΗΑΛΟ

καὶ Ἠώς.

et Aurora.

1 Φαίδων.

Phaëthon,

131, 5

ΦΕΞ ΙΑΣΟΝΟΣ ΕΧ ΙΑΣΟΝΗ

καὶ Μυδίας.

et Medaa.

1 Μήδης.

Medas,

133, 4

ΦΕΞ ΑΙΑΚΟΥ ΕΧ ΑΙΑΟΕΤ

καὶ Ψαμάθης.

Psamathe.

1 Φώκος.

Phocus,

133, 7

ΦΕΚ ΠΗΛΕΩΣ ΕΧ ΠΗΛΕΟΕΤ

καὶ Θέτιδος.

Thetide.

1 Ἀχιλλεύς.

Achilles,

133, 10

ΦΕΞ ΑΓΧΙΣΟΥ ΕΧ ΑΝΧΙΣΕ

καὶ Ἀφροδίτης.

et Venera.

1 Αἰγείας.

Aencas,

133, 11

ΦΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧ ΟΔΥΣΣΕ

καὶ Κίρκης.

et Circe.

1 Ἀγρίος.

Agrius,

133, 16

3	Λατίνος.	Latinus,	133, 16
ΕΞ	ΟΔΥΣΣΕΩΣ	ΕΧ	U L Y S S E
	ἢ Καλυψός.		& Calypso.
1	Ναυσίδοτος,	Naustichus,	133, 19
2	Ναυσίτιος.	Naustimus,	133, 20.



ANNOTATIONES

IN DIES HESIODI

ex D. Philip. Melanchth.

& Ioanne Frisio

Tigurino.

Annotationes in Opera eiusdem, habes in initio huius libri.

T R A D I T discrimina dierum, qui funt
 vel inaspicari sint, item alia alijs dieb. l. ere. Quodā
 v. discrimina ad causas naturales referri possunt, quē-
 dam sunt ex superstitionib. Sunt autē eatenus discrimi-
 na seruanda quatenus cause naturales cogunt. Supersti-
 tio verò prater causas naturales est, & ex impietate p-
 fecta. Effet verò insania non habere natura rationem
 cum illa nobis vsui sit, & nostra causa à Deo cōdita. I-
 taq. discrimina dierū nata sunt aliqua ex parte, ex
 aspectibus quibus Luna intrinetur Soli. Nam quadrati
 aspectus cient pugnam natura cum morbo, sed super-
 stitiosa obseruatione aucta sunt. Nam inde appa-
 ret non esse certam rationem discriminis dierum apud
 Hesiodum, quod ait, alijs alios dies probati.

Pag. 43. Ὡς Πισφιδί (ἡ δὲ) Τελυγίᾳ μὲν δὲ. Or-
 ditur à tricesima mensis die, quam dicit optimā esse.
 h. ὥ.

Ex die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarantur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non phycas, referendi sunt.

Pag. 43. Ὡς Εὐτ' ἀν.) Quidam Scholiastes hanc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀληθείας κρίνωσι οἱ ἀνδρες ποὶ τὰς ἡμέρας ἢ τι ὅταν τῷ ἀληθῆ ἐμίστανται σωζομέν, καὶ μὲν ἀληθείας γινώσκω.

Ὡς Περί τὸν ἔην) Athenienses mensem (qui apud eos est 30. tantum dierum) in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱεταμῶν μῶνός, secundam μεσσηνίαν, tertiam φθινόγοντα. Deinde prima decadis diem primam τεταμῶν, secundam δευτεράν ἱεταμῶν, tertiam, τετάρτην ἱεταμῶν, & ita deinceps usque ad δεκάτην ἱεταμῶν. Secunda decadis diem primam, μεσσηνίαν ὅτι δεκά, secundam, δευτεράν ὅτι δεκά, usque ad εἰκοστὴν siue εἰκάδα, i. xx. diem. Tertia primam, μεσσηνίαν ὅτι εἰκάδα, vel Solonis inuenta, numeros dierum ad Luna decrementum minuendo, εἰκάτην φθινόγοντα, secundam, ἐγδοήτην φθινόγοντα, tertiam, ἑξήδεκα φθινόγοντα, usque ad τετρακάδα, i. 30. diem, quam etiam ἑβδων καὶ ἑβδον vocabant, id est, vnterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemq, prima dies Luna iam apparenti, & tertia à coitu digressa. Ceterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes die, aut ex ordine, nec ἡσδὲ etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter, nullis interim velut περὰς ἑπέν καὶ ἀκροῖων prætermisiss: quod suo quoque loco notabimus. Erit igitur primus dies est, pro τῷ καὶ ἡμέρῃ, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra. τετράς, pro τετάρτη, quar-

bus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit à coitu Luna, primumq; tunc conficitur.

✧ Οὐδοάτη.) Præteritis, 2 & 3 itēque 5. & sexto, diebus, vi medijs, venit ad octauum & nonum, quos rectè utiles dicit crescentibus : nam humores alii crescentia Luna. ✧ Εὑδεν.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum variè laudat: quia Luna Solem trigmo aspectu intuetur, quē beneficium vocant. ✧ Η' μὲν.) οἷς per synere sin' proδῖε. ✧ Τῆ.) i. ταῦτη ἀσπορὸς τῆς, pro ἀσπορὸς τῆς, in aëre pendens. ✧ Η' μὲν.) Quidam legunt ἐμπλεῖς, vnico vocabulo, & dicunt ita vocari xii. diem, quasi cumulatam & adauctam, ✧ Μελωδ.) At xii. diē sationi obesse, nimirū propter immodicū humorē: vetant enim sementē facere in solo humidiorē iusto. Contra plantas serere præcipiunt pluuijs etiam tempestatibus. Vocat autē hunc diem νερόναισι γένετ' ἡ μελωδὶς ἡ γὰρ, qui dicitur aliàs, γένετ' ἡ δὲ δῖα.

✧ Εὔτη.) Præter vulgatum morem vocat 16. diem, ἔντ' ἡ μῆσος, quā aliàs dicatur, ἔντ' ἡ δὲ δῖα. Est autem hic dies, contrā quā superior, incommoda plantis; decrescēte nimirum Luna, utilis verò maribus gignendis; nam ex humido semine scemellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescēte Luna semen minus humidum est quā crescente.

✧ Οὐτ' ἔαν.) ἔτ' ἂν γὰρ. ἀντὶ. id est, non est utile puellis ut tum cōtrahāt nuptias, quia à plenilunio cœpit iam humor descere. Addit deinde quadam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur.

✧ Εἰγὰς.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μλωδὶς μεσὶ τῶν, diebus τῶν φθινοῦν συνεχὲς insequentibus. ✧ Τῆς δὲ.) Hic pro πύργου μὲν nonnulla exemplaria habent πύργου. ✧ Εἰγὰς.) τῆς δὲ, vocat diem 14. τῆς δὲ.

πράδα μέλιω, qui puella gignenda bonus est, quia Luna tum abundat humore, eiusq. lumen est gelidum magis, & calor separatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

Υ Τετράδι.) Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel (ut alij vult) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium laedunt corpora. Qui laborant colericis morbis ad postremam quartam magis languent, phlegmatici contrà.

Υ Πέμπτης.) Quintos dies monet fugiēdos, nempe v. xv. & xxv. cuius rei nullā adfert rationem naturalem, sed eam quae est de religione, nempe quod tunc furia obambulant, & poenas expectant à sceleratis hominibus.

Pag. 47. Υ Μίση δ') Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccum, nam madidum importatum statim corrumpitur. Υ Βάλλει.) ὕλην. Iubet secari ligna ad thalamos & naues, quod materia quae ceditur decrefcente Luna firmior sit, quae vero crescente Luna, illico putrescat.

Υ Νῆα.) In quibusdam exempl. interijcitur hic versus, τῆμεν ἀδινκτοτάτην πῆλιν τε τμυδεῖσσι σιδήρεσσι. Sed quoniam is supra habetur pag. 25. Υ 8. abundare omnino videtur.

Υ Εἰνάς.) Nona dies media, i. xix. meridiana, melior est. ἐμδεῖλα adverb. pluralis numeri, ut αἰεῶτες. Quidam legunt ὅτι δεῖλα. Derivatur à δεῖλον, crepusculum. Υ Πρώτης.) Prima nona dies, scilicet à principio mēsis, innocua est propter ter geminū aspectum cum Sol abest à signis.

Υ Ἀνίει.) Ἐποτι καλῶ. Proverb. Nullus dies omnino malus. Υ Πᾶσι.) Loquitur de xix. die mensis, biduo

nempe ante ἔντω ἡμέραν. Ὑ Α᾽ ῥῆαδου.) Grecif-
mus pro aperire dolium. Ὑ Εἰρη.) παῦρ. Ὡ αἶν.
Ἐτ, id est, pauci certe servant hoc dierum discrimen,
pauci norunt quisnam dies praestet.

Ὑ Τετράδι.) Diem xiiij. intell. Ὑ Μισον.) παῦρος Ὡ
αὔτ. Εἰ μὴ ἡμεῖς ἡδε est: nam ad dies referri debet, ut sit
sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam pro-
bant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporū
maximè mutationes sunt principio postrema quarta.

Ὑ Αἰδι πόρ.) Epilogus est præceptorum. Est igitur cō-
siderandum quid religio præcipiat, deinde quid oria-
tur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet
superstitio est. Ὑ Αἰ δι.) μισαὶς οὐκ ὀντο promiscuum
sonat. Κιήετοι autem videtur Politianus vertisse o-
mortuos dies. Et Hom. somnia vocat ἀνύετα, quasi
dicat inania.

Ὑ Κλῶ.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutus
certam rationem, sed in plerisq. superstitionem & cō-
suetudinem hominum. Ὑ Κλῶ.) Proverb. Dies
nouerca & parens.

Ὑ Τέων.) Bene, inquit, habebit qui servauerit discrimi-
na rerum. Adiecit tamen Correctionem, quod alij alias
pro bent ac laudent. Verum iste inculpabilis est, i. ille
non peccabit quinō violabis ea quæ religio & viri-
liter constituta sunt. Nam Δις fauent ἡς qui natu-
ra rectè utuntur.

FINIS ANNOTATIO-
num in Dies Hesiodi.



BREVES ANNOTATIONES

in Scutum Herculis.

INSCRIBITUR hoc Poëma proprio nomine *Herculis* scutū, & eius præcipua sit hîc descriptio. Rci aut argumentum sic habet. Taphij facta expeditione in *Electryoni* boues interemerūt fratres *Alcmena* qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cū autem *Amphitryo* cum ea coire vellet, non prius promisit quàm de fratricidis poenas sumpsisset. Quamobrem ipse eò profectus, illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & *Iupiter* & *Amphitryo*: hic reuersus à pralio: ille verò hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex *Amphitryone* quidem *Iphiclam*, ex *Ioue* verò *Herculem*: Qui cum au riga *Iolao* proficiscitur aduersus *Cygnum*, *Martis* filium: qui decimas ducentes ad *Pytho*, depredabatur. Profectus igitur scuto per *Vulcanū* factō *Trachinem* abit ad *Cycem*. Congressus cum *Cygro*, eum interimit, *Martem*q; pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad *Cycem*. Erat autem *Cygnus* gener *Cycis*, ob filiam *Themistonoën*.

Pag. 49 H^o ois.) Dubitari à multo solet, quid sibi velit hoc ἀποδῶν & initium, quod & abruptum videtur, & idcirco variè absurdeq; à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem eius evidenter adferemus (cuius ille I. Auratū sibi auctorem esse proficetur.) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. *Hesiodus* inter cetera quæ *Pausanias* in *Bæoticis* enumerat, scripsit etiam μυαῖλας νοίας, ut vocat idē *Pausanias*, & præterea *Athenaus*, & *Apolloniū*, *Dindari*, *Sophoclis* interpretes: in quibus præclarissimas

quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam praeclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dicta sunt nomina, quod singula similitudines ab his vocibus, à oīn, inciperent: sicut & in Homeri Bæotia factū cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut nomina posteriores Poëta, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit: ut & Homerus Penelopen, & alijs alias. Earum igitur nomina fragmentum est, quod hodie extat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab h oīn, sicut etiam reliqua, incipit. Exemplum unum & alterum ab interprete Pindari citatum adducam: H' oīn Τ' εἰν πυκνὸς φοῖτον Μαιονίην, H' τίς τις Εὐφρημον γαμβρόν, &c. &: H' oīn Φθὴν Χαρίτων ἀποκλῆσθαι ἰχθυόσιν Πλοῦτον παρ' ὕδαρ καλὴν ναίεσθαι Κυπρίων, &c. His omnino simile est nostrum illud, H' oīn ἀποκλῆσθαι, &c. Unde patet error scholiastæ Græci Τχελίς, qui non h, sed ἡ legi, ac oīn vel per admirationem dictum, vel superfluum positum putat. Nec melius sanè interpretes, qui Heu qualis, vel qualis illa exposuerunt, cū, ut nos vertimus, verba sonent, Aut qualis: Ineptè quoque τὰς ἁνίας quidam Matutinas vertit. Et quanvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & scutum Herculis vocatur, quod eius præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hac igitur de ipsis vocabulis initij. Orditur autem Poëta à commendatione Alcmena, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est. Ὡς Νόσφον.) Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

Pag. 51. Ὡς Ἀνδράσι.) Legitur etiā φουδύσαι.

ψ Εὐνῆ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῆ ἐν φιλ.

Pag. 53. Ὡς περιλήπ.) Multa exēplaria pro δῶμα
 hīc habent δῶμα, non sine magno fædoq̃ errore : cui
 tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos
 fecimus, vel sic, Ὡς περιλήπὸν δῶμα σφίτερον, σφστ.
 Ὡς Σχέπλιθ.) Hīc etiam pro ὑγίανερὸς μῆκος πολ-
 λὰ, ut constet versus. Ὡς Αὐτὴρ.) pro ἐπετέλης-
 τε legitur etiam ἐπέτελες.

Pag. 55. ὧς δὲ διττῶς. ὧς δὲ διττῶς. ὧς δὲ διττῶς. ὧς δὲ διττῶς.
 φέρει. ὧς δὲ διττῶς. ὧς δὲ διττῶς. ὧς δὲ διττῶς. ὧς δὲ διττῶς.
 ὧς δὲ διττῶς. ὧς δὲ διττῶς. ὧς δὲ διττῶς. ὧς δὲ διττῶς. ὧς δὲ διττῶς.

Pag. 57. Ὡς Χρῶσι.) Sequitur iam clypei Herculis ele-
 gantissima & admirabilis descriptio. In Ald. &
 Flor. editionib. præfixus est titulus hinc versui, Ἀ-
 χὴ τῆς ἀκρίδος; quasi verò præcedentia non pertine-
 ant ad idem opus.

† Δαμπτέρον.) *Aliis* κωνῶ. † Στείν.) *Quidam*
μαίκετ, μελαίνη.

Ψ Ε'ν ζ.) Est h'ic ἀντιπώσις acerrima pugna παροϊσ-
 ξις. q. d. profectio, vel proprosecutio. Interpr. ἐν τού-
 τοις φασὶν ἡ δὲ καὶ παροϊσξίς, ὅπου παροϊσξίς, ὥς τινες
 διὰ τὴν ἐξωχραφιδίαν, καὶ γὰρ οἱ παλιέμοι ποτὶ μὴν δύν-
 κουσι, καὶ καλεῖται τὸ τοιοῦτον παλιέμοις, ποτὶ ζ' δύνανται,
 καὶ καλεῖται τὸ τοιοῦτον παλιέμοις. Igitur παλιέμοις est quā
 si qui fugerant, eos qui fugerant atque vicerant versa
 Martis alea infestantur. Huius loco similis est ille apud
 Virgil. cum Troiana pubes pugna ciet simula-
 chra sub armis: Inde alios inuenit cursus aliosq. recur-
 sus Aduersis spatijs: Et nunc terga fuga nudant,
 nunc spicula vertunt infensi, &c.

ψ Δροφτε.) Sunt qui legant Δαυματι. ψ Κυβια)
Quadam exempl. habent Κυάβισι.

Pag. 59. ὁ Τοῖ δ') *Alj malunt notiorē, et irasce-
bantur, seu incendebantur.*

ψ. Εἰ δὲ (ωῖ.) Alludit ad pugnam Lapitharum cum

Centaureis in nuptijs Pirithoi. ὃ Ἄρατον.) *Alia exempl. habent* Θέρλοντε. ὃ Ἰμάρου.) *Deest fortasse articulus ὃ, vel simile quippiam, ad explendum versum.*

Pag. 61. ὃ Ἐνδ' ἰω.) *Perseum clypeo antenolantem fingit.* ὃ Χάκκ.) *Quaedam exempl. habent, νόμα ποταῖτο.* ὃ Κεῖτ'.) *Orci galeā inuisibile facit.*

Pag. 63. ὃ Μάρουδ.) *Quidam legunt ἀπὸ.* ὃ ὠδρος.) *Alij malunt, γῆρας τ' ἐμὲ μαρπτον.* ὃ Αἴμα.) *Legitur etiā μαρπτος, sed cum μεμπετοις melius fuit versus. Et supra etiam pag. 61. est ἰμάρου μαρπτι. Et pag. 65. ἰμάρου μαρπτι.*

ὃ Κῆπος.) *Vel, ἀμ' ἄρα ἦγ.* ὃ Χρῶν.) *vel, ἀγλαῖαις.*

Pag. 65. ὃ Αἰχμῆς.) *Nonnulli codices habent παρυίοντα, q. d. fastigiatos culmas. Interpr. παρδωδὴς κὺ δι' ἀνταρτίου ὠόλκας.* ὃ Οἱ δ' ἄρ' ἐν.) *Pro ἰππλον alij legunt ἰππτοναι.* ὃ Οἱ δ' αὖτ'.) *In hoc ἔ quarto deinceps versu pro ἰς ταλάσσει est in nonnullis codicibus ἐς ταλάσσει.* ὃ ἰμάρου.) *Legitur ἔ ἀπαλύξαι.*

Pag. 67. ὃ Καῖσφ.) *Alias φωνήσας.* ὃ Κῆλο.) *Legitur etiam, Κῆλο δὲ τοῖς ἰσθμῶς ἱξίρῳ.* ὃ Αὐτὸς.) *Quedam exemplaria habent ὅπ' ἰῶτα, pro ὅπῳντα.* ὃ Αἰγίδ'.) *Alij, θεῖς ἐν ἰσθμῶς.*

Pag. 69. ὃ Πλατῖ.) *Notandum est hīc σῶμα poni priore longa, ut ἔ infra pag. 75. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba sequi.* ὃ Ως δ' ὅτ'.) *Comparatio hac est Homero frequens.* ὃ Κὰδ.) *Hoc Homero ἔ Virgilio semper signū cladis est.*

Pag. 71. ὃ Οὐδ'.) *Scholias. Græcus Tzetzes scribit Senleucum quendam legere χαλκός, ut de hasta intelligatur, nam scutum, inquit, non erat æneum.*

Pag. 73. ὃ Αὐτὸς.) *Aut retinendum ὅπῳντα, ut supra, aut ἀποστέτα retinendum pro ἀποστέτα.* ὃ Οὐρῷ.) *Legitur etiam μαρπτιον.*



BREVES ANNOTATIONES
in Theogoniam Hesiodi.

PAG. 77. Ὡς καὶ τε λ.) In nonnullis exemplarib.
est Τῶμασούο. Et Ὡς sequenti quidam dividunt
ἰπὼν κλυῖσσι.

Pag. 79. Ὡς Θεῖω.) Magis placeret altera lectio,
ἵνα κλειόιμι, sicut ea stare posset. versus, quod infra
quoque Ποῖτα utatur. ὑπὸ κλειῖν. Quid si vērō le-
gamus ὡς κλειόιμι; Ὡς ἄρχοιμι.) Altera lectio, λή-
ρουσαι, videretur fortassis melius convenire, si mensio-
ra versus ferre posset. Sensus certe est manifestus, idem
nempe qui est, Ὡς Σφαῖς δὲ αὐτὰς ποιεῖν τε καὶ
ὑστερον αἰὲν αἰεῖσθαι: qui commode effici non potest, si
legamus λήρουσαι, nisi ita exponamus: ἢ λήρουσαι ἔ-
οιδῃσι, sub αὐτὸν ὑμνῶσαι. Ὡς Ἡ. δὲ ποιεῖν.) Secundū
quosdam esset scribendum κῆρυες, quod ex eis corripia-
tur: sed non assentiuntur veteres codices. Ὡς Μίμλῃ.)
Ald. edic. habet μίλῃ. Germ. μίλῃται. Venet. με-
μίλῃται. Sed notum est ex Homero; μίμλῃ con-
trahi in πέμλῃ.)

Pag. 85. Ὡς Βοῖντ.) Hæc lectio Latinorum Poëta-
rum testimoniis confirmatur. Altera autem ἀστερό-
πιω habet pro στερόπιω. Ὡς Κυκλ.) Videtur po-
tius legendum εἶς, pro εἷς per diarefin.

Pag. 87. Ὡς Μιδεῖα δ.) Non video quomodo ἀδι-
μαυτοῖ ad sensum applicari possit, nisi dicamus esse
mendum pro ἀδιμαυτι, ut etiam interpretati su-
mus. Nam κλέβδῃ, et qua sequuntur de ipsis geni-
talibus omnino intelligenda sunt.

Pag. 89. Ὡς Φάου.) Τί τινα τούτοις quidam exponunt
nocentes, sed indiget lectorum potior sit interpreta-

rio, extendētes, scil. manus. ὃ Ἀθήνῃ) Ἀλὴ
legunt λιμὼν: & fortasse melius. Sicut etiam ὃ. se-
quenti magis convenire videtur φόβος quam φόβος,
quia supra in Aspid. coniunxit etiam Poëta hac duo
φόβος & ἀδρότητα, pag. 57. ὃ Γαίῃ.) Legō
Κατῷ.

Pag. 91. ὃ Περγαίῃ τ) Quaedam exemplaria habent
Ευραία. ὃ. Ωμαίς.) Ἀλῆς, καλλιπείρῃ.

Pag. 93. ὃ Μιχθεῖς.) Versus hic in omnibus exemplari-
bus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illū
Εὐμελακός, cum tamen eo pertinere nullo modo possit.
Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Eu-
rgale, & Medusa, neque in his recensetur Callirhoë.
Quocirca nos G. (alterum sequenti, versum illum
huc transtulimus. Nam hoc cum historia planè conue-
nit, quae tota repetitur pag. 131. ὃ Κέρη δ' Ὀλα-
ατοῖο.

Pag. 95. ὃ Εὐλώ.) In nonnullis exemplaribus est
Κλῶσις, pro Ἀρδύση.

Pag. 97. ὃ Οἱ ὅδε.) Legitur etiam ὅσοι περὶ.
ὃ Κρείω.) Οἰκιστὴς legēdū est & corrigendū, Κρείω δ'
Εὐρυκίῃ, ut sit sensus, Εὐρυκίῃ peperisse (creo, &c.
Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum
Caeli & Terra, pag. 85. ὃ primo. Εὐρυκίῃ autem
mulieris sit mentio pag. 89. ὃ Εὐρυκί. ubi ex Pon-
το & Terra prognata dicitur. Porro in hoc versu προ-
πικτε, legitur etiam, τέκνῃ ἐν φίλ.

ὃ Πέροισι.) Legitur etiam ὅς περὶ σπῆρσι. ὃ Ἀργέ-
σις.) Ἀλῆς, καλλιπείρῃ.

Pag. 99. ὃ Μήτηρ.) ἀπορρίπτειν reposuimus pro ἀ-
πορρίπτειν, Hesychium secuti. Videtur autem hō capi
vox illa pro vi spoliare, vel sumptuose pro adimere.
Sunt tamen qui malunt pro carere, accipere.
ὃ Ἐρδῶν.) vel Πίζων.

Pag. 101. ὃ Ἐν τ' ἄγ.) Hic pro ἰνθ' reposuimus ἰν τ',
& pro ὅν κ', ὅν κ'. ὃ Ἐνθα.) Aut legen-

dum est τοῖς pro τοῖσι, aut pro ὁμογενεῖται aliud verbum reponendū videtur: certè τοῖσι παρίσταται seu sui aptissimum esset. Ὡς εἶα.) Quidam malunt, φέρει χάρον τε, τοκάσι ὃ κῦδ. Ὡς Ἐκκολ.) Fortasse pro βυκόλια metri causa repositum.

Pag. 103. Ὡς Ἐρήτη.) Indicet lector, nam rectè additū sit. εἶα. Ὡς Ἡύξιστο.) Nōnulli codices habēt ὅτι πλεμύριον δ' ἐπὶ αὐτῷ.

Pag. 105. Ὡς Οἱ οἱ.) Pro ἀπικύσ. legitur ὧς ἐπικύσ. σκεῖτο.

Pag. 107. Ὡς Δασυδύμ.) Finis huius versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζῶδες τόον Ἰξαπατίσκων: ubi Ζῶδες nullo modo ferri potest. de Ἰξαπατίσκων aut (quod tanquam ab Ἰξαπατίσκω deductum videtur) lectori iudicium relinquimus.

Pag. 109. Ὡς Ἀρφί.) pro νεοδυλίσσας repositum νεοδυλίς, ut iungatur cum πίνης. Ὡς Οὐλομή.) Mendo- se prorsus legitur hic versus in nōnullis exēpl. cum iniuria tam metri quàm sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομήνης πίνης ἀσύμφορε, ἀλλ' ἀνέροιο. Perperam etiam σύμφορε exponitur in vulgat. interpr. (ὁμοδα, cum significet Comitantia, ut in illo eiusdem Poëta loco, in Εἰρ. pag. 17. Λιμὸς δὲ τοι πάμπ. &c. Est ergo sensus: Quæ non faciunt paupertatem, sed luxus sunt affecula.

Pag. 113. Ὡς Φάιντε.) Pro ἐναρτί, potest etiam legi ἐναρτίον. Ὡς Ε'ς φά.) Pro δὲ legitur etiam ὑπὸ: ὧς fortasse rectius, ut eius aspiratio fulcias præcedentem syllabam. Ὡς Σῆς δ.) Est & alia lectio, Σῆσι δ' ὅτι φρεσὶ νόσι. Ὡς Ἀφὸρ.) Coniungimus δ' cū præcedenti voce ἀφὸρεσι, ut videlicet sit aduerbium motus, non aut ἐκκῆσι, quæ iā est in præcedēti. Ὡς.

Pag. 115. Ὡς Πίλιπτο.) Legitur hīc etiam, μέγας ὑπὸ δ' ὑπ. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut iam antea vidimus, pag. 113. Ὡς Ε'ς φά. Ὡς Σῶ δ.) Quidā malunt

ισφραζον, quam dictionem Hesych. exponit ἐδδ-
ναι, i. iactabant, ciebant, mouebant. Sed viderint quo
pacto ita constet versus.

Pag. 119. Ὡς Τὸ δὲ σιδῶρ.) σιδῶρ scribebatur, sed per σιδῶρ sibi
legendum σιδῶρ. Ὡς Ἀγέλης.) Alij maluit Ἀγέλης:
quod videretur cum in fœminino genere poni, (quod
dixim effes) aut subintelligendum ἴνα κ. Quid si verò
ἀγέλης legeremus?

Pag. 121. Ὡς Ὀς κ.) Δοτολείψας, ab Δοτολεί-
βω. Quidam tamen ab Δοτολείπῳ deducunt, & re-
linquentes exponunt. Ὡς Ἐνδῶδ.) Legitur &
λαίη.

Pag. 123 Ὡς Τρίας.) melius fortasse sic quàm ut alia
exempl. habent, Τρίασι δὲ αἰδης, cum qua lectissime
versus constare non potest.

Pag. 125. Ὡς Νόσφι.) Malim Ζήφου τε cum pleris-
que alijs. Nam superius pag. 97. separavit quoque
Zephyrū ab Argeste. Aut igitur hęc legendum Ζήφ-
ου τε, aut superius coniungenda hac duo Κρήσιον &
Ζήφου. Ὡς Αἰδ' ἄλλ.) Multa exempl. habēt με-
ταῖς, quod vocabulum Hesych. exponit, αἰ μετὰ
αἰμαῖ, ἢ κῦφα πρὸς. Ὡς Γαῖας.) Versus hic est hy-
permeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζεῦ.

Pag. 127. Ὡς Αἴη.) Quidam scribunt ὠραῖον, ἡ-
λῶ: nonnulli etiā exponunt, decorant, speciosa faci-
unt. q̄ nimirum Hora dicantur pulchritudinis Dea.

Pag. 129. Ὡς Ὀλβι.) Legitur quoque ἀδωά-
ταις τελείαις. Ὡς Ἡδ' αἰ.) & in particula
δε sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

Pag. 133. Ὡς Ἀντάρ.) Reperitur etiam Νηρίδης.
Ὡς Ἀγέλης.) (In nonnullis codicib. hac duo verba, ἀμύμα-
τα, & κρατερεῖν, scribuntur ut propria nomina.

F I N I S.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

**A V T H O R V M,
Q V O R V M P O E M A T A H O C
E N C H I R I D I O C O N -
tinentur, Elenchus,**

- T H E O G N I S** Megarensis, pag. 70
Annotations in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78
- P H O C Y L I D E S**, pag. 101
Versus Phocylidi attributi tū apud Athenęum,
tum apud Stobæum, pag. 112
Annotations in Phocylidem, Ex V. Amerp3-
chio, pag. 114
- P Y T H A G O R Œ** carmina aurea,
pag. 122.
Annotations in eadem, Ex eodem V. Amerp.
pag. 126
- S O L O N I S** sententiarum elegiacarum, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
à Clemente Alexand. pag. 143
- T Y R T Œ U S** de Virtute bellica,
pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149
- S I M O N I D E S** de vita humana, pag. 157
& 163.
Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
Gnomica eiusdem in mortem, [pag. 167]
- R H I A N I**, de imprudentia, pag. 171
- E X N A P H M A C H I I** scriptis sen-

I N D E X.

tentiz,	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N Y A S I D I S in incontinentiâ,	177
Ex O R P H E O, de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quòd brevis sit,	184.
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam, & Spem.	189, & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parij sententiz,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I T. P I Cassandrij,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267



H O S A V T H O R E S I N S E-
quitur Senariorum libellus, continens diuer-
forum Poëtarum sententias singulares: quarum
capita hæc sunt.

<i>I N</i>		<i>Artem,</i>	226
<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Amicū & Amicos,</i>	230	<i>Auaritiam,</i>	224
<i>Animum,</i>	235	<i>Audaciam,</i>	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iusto,</i>	208
<i>D E</i>		<i>Iuventute,</i>	218
<i>Bonus viris,</i>	200	<i>I N</i>	
<i>D E</i>		<i>Landem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	236	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberes,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositate,</i>	234	<i>A D</i>	
<i>D E</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>I N</i>		<i>Morem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	218
<i>I N</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	<i>I N</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>A D</i>		<i>Novercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>A D</i>		<i>D E</i>	
<i>Honorem,</i>	236	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hurtationem,</i>	232	<i>Odia,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>D E</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>D E</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Pauertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	218	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & divina Iustitia,</i>	214	<i>Precibus,</i>	212
<i>Iureiurando,</i>	220	<i>Prudentia,</i>	232
		<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

<i>I N</i>		<i>Superbiam,</i>	228
<i>Regem,</i>	202	<i>D E</i>	
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	214, &
<i>I N</i>		234	
<i>Sanitatem,</i>	228	<i>Tolerantia,</i>	228
<i>Senectutem,</i>	204	<i>D E</i>	
<i>Servos,</i>	210	<i>Veritate,</i>	200
<i>Silentium,</i>	226	<i>Vita,</i>	200, & 212
<i>Somnum,</i>	228	<i>Vituperio,</i>	224
<i>Spem,</i>	210	<i>Voluptate,</i>	218

Ex I. Hertelij versione.



ADDITA SVNT EIVSDEM
cum superioribus argumenti nonnulla, ex ve-
terum Comicorum fragmētis Gnomica, ab H.
Stephano versibus expressa.

PHILEMONIS	qui nouæ seu mediæ Comædiæ Poëta fuit,	pag. 235
ALEXIDIS	Thuri,	240
AMPHIDIS	Atheniensis,	242
ANAXANDRIDIS	Rhodi,	243
ANTIPHANIS	Carystij,	244
APOLLODORI	Geloi,	248
DIPHILI	Sinopenfis,	249
MENANDRI	Atheniensis,	250
DIODORI	Sinopenfis,	258

I N D E X.

<i>EVBU LI Atheniensis,</i>	259
<i>HIPPARCHI,</i>	261
<i>NICOSTRATI,</i>	261
<i>PHERECRATIS Atheniensis,</i>	264
<i>CRATETIS Atheniensis,</i>	266
<i>ERIPHI,</i>	267
<i>CLEARCHI,</i>	267

F I N I S.